

การส่งออกหนังสือสำเร็จรูปของประเทศไทย

	วพ 658.8 ศ848ก
65B0122026	
Title : การส่งออกหนังสือสำเร็จรูปของบ รช ประเทศไทย หอสมุดและศูนย์สนเทศ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	

นายสุรชัย

ลิขนะไพบูลย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2539

ISBN 974-281-122-9

LEATHER EXPORT OF THAILAND

MR. SURACHAI LIKANAPAIBOOL

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Business Administration

Department of Business Administration

Graduate School Dhurakijpundit University

1996.

ISBN 974-281-122-9

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ปริญญา บริหารธุรกิจ

ชื่อวิทยานิพนธ์ การส่งออกหนังสือสำเร็จรูปของประเทศไทย

โดย นายสุรชัย อธิชนะไพบูลย์

สาขาวิชา บริหารธุรกิจ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร.ปริญ อักขิตานนท์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผศ.นवलเสน่ห์ วงศ์เชิดธรรม

ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้ว

..... ประธานกรรมการ
(ดร.อดิลา พงศ์ยี่ห์)

..... กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ดร.ปริญ อักขิตานนท์)

..... กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(ผศ.นवलเสน่ห์ วงศ์เชิดธรรม)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
(ศ.ดร.ประชุม สุวัทธิ)

..... กรรมการ

..... กรรมการผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย
(รศ.สมจิตร ล้วนจำเริญ)

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.พิรพันธุ์ พาลุสุข)

วันที่ 8 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2539

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ได้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งของ อาจารย์ บุญหลัก บุญรัตนกรกิจ นายกสมาคมอุตสาหกรรมฟอกหนังแห่งประเทศไทย และประธานบริษัท เบอร์เมไทย จำกัด ซึ่งได้ให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่างๆ ในการทำวิจัยมาด้วยดีตลอด จึงขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้ด้วย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ปริญ ลักษิตานนท์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ นवलเสน่ห์ วงศ์เชิดธรรม ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ได้ให้ความกรุณาดูแล เอาใจใส่ให้คำแนะนำ และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนวิทยานิพนธ์นี้ได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ซึ่งผู้วิจัยมิอาจลืมได้

สุดท้ายผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณ หน่วยงานต่างๆ ที่ได้อนุเคราะห์ทางด้านข้อมูล ทั้ง ภาคราชการอันได้แก่ กรมการค้าต่างประเทศ กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ กรมโรงงาน กระทรวงอุตสาหกรรม กรมศุลกากร กระทรวงการคลัง สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน(B.O.I) กระทรวงวิทยาศาสตร์และสิ่งประดิษฐ์ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และภาคเอกชน ได้แก่ สมาคมอุตสาหกรรม ฟอกหนังแห่งประเทศไทย บริษัทหนังฟอกสำเร็จรูปต่างๆ และบริษัท เบรนกรุป จำกัด ที่ได้กรุณาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ในการวิจัยครั้งนี้

สุรัชย์ ลิขนะไพบุลย์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
ความสำคัญของการส่งออกหนังสือสำเร็จรูป.....	1
วัตถุประสงค์ในการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
ขอบเขตการศึกษา.....	3
สมมติฐานที่เกี่ยวข้อง.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2. แนวคิดทฤษฎีและผลงานที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย.....	7
สถานการณ์ของหนังสือสำเร็จรูปของไทย.....	7
ประเภทของหนังสือ.....	8
โครงสร้างการผลิต.....	9
ต้นทุนการผลิต.....	14
การนำเข้าและการส่งออกของหนังสือสำเร็จรูปของไทย.....	16
ภาวะการค้าของหนังสือสำเร็จรูปในตลาดโลก.....	19
ตลาดนำเข้าของกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว.....	24
ตลาดนำเข้าของกลุ่มประเทศที่กำลังพัฒนา.....	29
ตลาดส่งออกของกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว.....	33
ตลาดส่งออกของกลุ่มประเทศที่กำลังพัฒนา.....	37
ส่วนประสมการตลาด.....	44
ผลิตภัณฑ์.....	44
ราคา.....	45
การจัดจำหน่าย.....	45
การส่งเสริมการตลาด.....	47
บทบาทภาครัฐบาล.....	47

	หน้า
การลดพิกัดอัตราศุลกากร.....	47
การขอคืนอากรวัดกติกิตตามมาตรา 19 ทวิ.....	48
การขอชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร (มูมน้ำเงิน).....	51
การขอรับการส่งเสริมการลงทุน.....	54
การส่งเสริมการส่งออก.....	61
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	65
ผลงานที่เกี่ยวข้อง.....	68
บทสรุป.....	73
3. ระเบียบวิธีการทำวิจัย.....	75
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	75
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	76
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	77
วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล.....	77
4. ผลของการศึกษา.....	79
ด้านผลิตภัณฑ์.....	79
ด้านราคา.....	91
ด้านการจัดจำหน่าย.....	94
ด้านการส่งเสริมการตลาด.....	95
ด้านตลาดคู่แข่ง.....	96
นโยบายและการส่งเสริมของรัฐบาล.....	99
ผลการวิเคราะห์สมมติฐาน.....	101
5. สรุปผลการวิจัยอภิปรายและข้อเสนอแนะ.....	103
สรุปผลการวิจัย.....	103
อภิปรายผล.....	105
ข้อเสนอแนะ.....	111
บรรณานุกรม.....	116
ภาคผนวก.....	120
ก. แบบสัมภาษณ์.....	121
ข. รายชื่อของผู้ตัดสินข้อกระทง.....	127
ค. สูตรการคำนวณ.....	128

	หน้า
ง. รายละเอียดทางด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ.....	129
มาตรา 19 ทวิแห่งพระราชบัญญัติศุลกากร(ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482...	129
ประกาศกรมศุลกากรที่ 4/2536.....	130
ประกาศกระทรวงการคลังที่ ศก.7/2538.....	138

DPU

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ปริมาณและมูลค่าการส่งออกหนังฟอกโคและกระบือ.....	1
2	ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าหนังดิบโคและกระบือ.....	2
3	ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าและส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูป.....	17
4	ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าหนังฟอกสำเร็จรูปเป็นรายประเทศ.....	18
5	ปริมาณและมูลค่าการส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูปเป็นรายประเทศ.....	20
6	ส่วนแบ่งตลาดหนังฟอกสำเร็จรูปโคและกระบือทั่วโลก.....	21
7	มูลค่าการส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูปโคและกระบือและผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง พ.ศ.2518-2533.....	22
8	อัตราการขยายตัวการส่งออกของกลุ่มผู้ผลิตอุตสาหกรรมหนังพ.ศ.2518- 2533.....	23
9	มูลค่าการนำเข้าหนังฟอกสำเร็จรูปของประเทศสหรัฐอเมริกา.....	25
10	มูลค่าการนำเข้าหนังฟอกสำเร็จรูปของประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐ เยอรมัน.....	27
11	มูลค่าการนำเข้าหนังฟอกสำเร็จรูปของประเทศอิตาลี.....	28
12	มูลค่าการนำเข้าหนังฟอกสำเร็จรูปของประเทศสาธารณรัฐเกาหลี.....	30
13	มูลค่าการนำเข้าหนังฟอกสำเร็จรูปของประเทศสาธารณรัฐจีน(ไต้หวัน).....	31
14	มูลค่าการนำเข้าหนังฟอกสำเร็จรูปของประเทศฮ่องกง.....	32
15	มูลค่าการส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูปของประเทศสหรัฐอเมริกา.....	34
16	มูลค่าการส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูปของประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐ เยอรมัน.....	35
17	มูลค่าการส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูปของประเทศอิตาลี.....	36
18	มูลค่าการส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูปของประเทศสาธารณรัฐเกาหลี.....	38
19	มูลค่าการส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูปของประเทศสาธารณรัฐจีน(ไต้หวัน).....	39
20	มูลค่าการส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูปของประเทศบราซิล.....	41
21	มูลค่าการส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูปของประเทศอาร์เจนตินา.....	42
22	มูลค่าการส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูปของประเทศอินเดีย.....	43
23	ร้อยละของหนังฟอกในการผลิตของโรงงานจำแนกตามประเภทหนังฟอก.....	79
24	ร้อยละของหนังสัตว์ที่ใช้ในการฟอกของโรงงานผลิตหนังฟอกสำเร็จรูป.....	80
25	ร้อยละของการผลิตหนังจำแนกตามกรรมวิธีการผลิตจำแนกตามประเภท หนังสัตว์.....	80

ตารางที่	หน้า
26	ร้อยละของหนังสือสำเร็จรูปที่ผลิตจำแนกตามชนิดของผลิตภัณฑ์..... 81
27	ร้อยละของแหล่งในการสั่งซื้อหนังสือพิมพ์จำแนกตามตลาดหนังสือพิมพ์ทั่วโลก..... 82
28	ร้อยละของหนังสือสำเร็จรูปที่ผลิตต่อวันจำแนกตามผลการผลิต..... 83
29	ร้อยละของการผลิตที่สามารถควบคุมการผลิตได้ต่อวันจำแนกตามกำลังการผลิต..... 83
30	ร้อยละของผู้ผลิตหนังสือสำเร็จรูปที่ลงทุนกับธุรกิจอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนังของผู้ผลิตหนังสือสำเร็จรูปจำแนกตามความสามารถในการลงทุน..... 84
31	ร้อยละของเครื่องหนังที่ผู้ผลิตหนังสือสำเร็จรูปลงทุนหรือร่วมลงทุนจำแนกตามประเภทผลิตภัณฑ์..... 84
32	ร้อยละของผลิตภัณฑ์หนังสือสำเร็จรูปที่ผู้ผลิตต้องการเน้นจำแนกตามประเภทของกลุ่มตลาด..... 85
33	ร้อยละของผู้ผลิตที่ทำการส่งออกหนังสือสำเร็จรูปของผู้ผลิตจำแนกตามความต้องการในการส่งออก..... 85
34	ร้อยละของเครื่องจักรที่ผู้ผลิตใช้ในการผลิตมีอายุเฉลี่ยในโรงงานจำแนกตามอายุการใช้งานเฉลี่ยและตามขนาดของผู้ผลิต..... 86
35	ร้อยละของการถ่ายถอดเทคนิคการผลิตจำแนกตามประเทศผู้ถ่ายถอดและตามขนาดของผู้ผลิต..... 86
36	ร้อยละของการผลิตเพื่อการส่งออกหนังสือสำเร็จรูปของผู้ผลิตจำแนกตามคุณภาพของผลิตภัณฑ์และตามขนาดของผู้ผลิต..... 87
37	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้ผลิตเกี่ยวกับด้านคุณภาพของหนังสือสำเร็จรูปจำแนกตามขนาดของผู้ผลิต..... 88
38	ระดับของความคิดเห็นของผู้ผลิตเกี่ยวกับด้านแรงงานจำแนกตามขนาดของผู้ผลิต..... 89
39	ระดับความคิดเห็นของผู้ผลิตเกี่ยวกับการผลิตจำแนกตามขนาดของผู้ผลิต... 89
40	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้ผลิตเกี่ยวกับตราสินค้าจำแนกตามขนาดของผู้ผลิต..... 90
41	ร้อยละของการตกลงเกี่ยวกับราคาในสัญญาการซื้อขายหนังสือสำเร็จรูปเพื่อการส่งออกจำแนกตามสัญญาซื้อขายและตามขนาดของผู้ผลิต..... 91

ตารางที่		หน้า
42	ร้อยละของการขอคืนอากรวัตถุดิบตามมาตรา 19 ทวิ ในการส่งออกหนึ่งฟอกสำเร็จรูปของผู้ผลิตจำแนกตามประเภทการใช้สิทธิและตามขนาดของผู้ผลิต.....	91
43	ร้อยละของการขอชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร (มูนน้ำเงิน) ในการส่งออกของผู้ผลิตจำแนกตามประเภทการใช้สิทธิและตามขนาดของผู้ผลิต	92
44	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้ผลิตเกี่ยวกับการตั้งราคาจำแนกตามขนาดของผู้ผลิต.....	93
45	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้ผลิตเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตและการแข่งขันด้านราคาขายจำแนกตามขนาดของผู้ผลิต.....	93
46	ร้อยละของลูกค้านำเข้าต่างประเทศจำแนกตามประเภทลูกค้าและตามขนาดของผู้ผลิต.....	94
47	ร้อยละของการได้ลูกค้าใหม่จำแนกตามวิธีการที่ผู้ผลิตใช้และตามขนาดของผู้ผลิต.....	95
48	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้ผลิตเกี่ยวกับการโฆษณาจำแนกตามขนาดของผู้ผลิต.....	96
49	ร้อยละของคู่แข่งการส่งออกที่สำคัญที่สุดของผู้ผลิตจำแนกตามประเทศคู่แข่งและตามขนาดของผู้ผลิต.....	96
50	ร้อยละของการดำเนินกลยุทธ์ทางการตลาดที่ประเทศคู่แข่งใช้จำแนกตามกลยุทธ์ทางการตลาดและตามขนาดของผู้ผลิต.....	97
51	ร้อยละของผู้นำเข้าหนึ่งฟอกสำเร็จรูปจากผู้ผลิตในประเทศไทยจำแนกตามประเทศหรือกลุ่มประเทศผู้นำเข้าและตามขนาดของผู้ผลิต.....	98
52	ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพของผลิตภัณฑ์เพื่อการส่งออกหนึ่งฟอกสำเร็จรูปกับขนาดของโรงงาน.....	101
53	จำนวนประชากรกระบือและโค ปี 2532-2536.....	111

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรรมวิธีการผลิตหนังฟอกสำเร็จรูป.....	13
2	กระบวนการผลิตจากหนังดิบ.....	15
3	แสดงมูลค่าการนำเข้าและส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูป.....	17
4	แสดงวงจรชีวิตผลิตภัณฑ์.....	67

DPU

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การส่งออกหนังสือพิมพ์สำเร็จรูปของประเทศไทย
ชื่อนักศึกษา	นายสุรัชย์ ลิขนะไพบูลย์
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.ปริญ ลักษิตานนท์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นवलเสน่ห์ วงศ์เชิดธรรม
สาขาวิชา	บริหารธุรกิจ สาขาการตลาด
ปีการศึกษา	2539

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่องการส่งออกหนังสือพิมพ์สำเร็จรูปของประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลิตภัณฑ์และความเข้าใจเกี่ยวกับความเห็นของผู้ผลิตเรื่องคุณภาพหนังสือพิมพ์สำเร็จรูปของประเทศไทย รวมทั้งเรื่อง ราคา การจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการตลาด ตลอดจนนโยบายเกี่ยวกับการช่วยเหลือของรัฐบาลที่มีต่อการส่งออกหนังสือพิมพ์สำเร็จรูป การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจและเชิงพรรณนาโดยการศึกษาสำรวจสอบถามผู้ผลิตหนังสือพิมพ์ เอกสารของหน่วยราชการและเอกชน และจากการสัมภาษณ์บุคคลในวงการศึกษาที่เกี่ยวข้องทางด้านตลาดและการส่งออกหนังสือพิมพ์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยมัชฌิมเลขคณิต และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์

ผลการวิจัยข้อมูลพบว่า ผู้ผลิตส่วนใหญ่สามารถผลิตหนังสือพิมพ์สำเร็จรูปเพื่อการส่งออกได้อย่างมีคุณภาพ เนื่องจากมีการถ่ายทอดเทคนิคจากบรรพบุรุษและต่างประเทศ ในด้านการผลิต ผู้ผลิตได้สั่งซื้อหนังสือพิมพ์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งหนังสือพิมพ์ที่ได้รับความนิยมจะผ่านขบวนการฟอกโครมตราสินค้าอันมีความสำคัญต่อการสั่งซื้อหนังสือพิมพ์จากต่างประเทศ การกำหนดราคาส่งออกสำหรับผู้ผลิตหนังสือพิมพ์ได้เลือกวิธีการตั้งราคาโดยมุ่งที่ต้นทุนและมุ่งที่การแข่งขัน ในด้านการจัดจำหน่ายผู้ผลิตส่วนใหญ่ได้ติดต่อกับลูกค้าจากต่างประเทศโดยตรง และบางส่วนมีการส่งออกผ่านคนกลางทางการตลาด ทางด้านการส่งเสริมการตลาด ผู้ผลิตได้ใช้ลูกค้าเก่าแนะนำลูกค้ารายใหม่และมีการประชาสัมพันธ์สินค้าโดยเข้าร่วมแสดงสินค้าในต่างประเทศ

ส่วนนโยบายช่วยเหลือของรัฐบาลเกี่ยวกับการส่งออกหนังสือพิมพ์สำเร็จรูปนั้นรัฐบาล ได้ลดพิกัดอัตราศุลกากรและคืนภาษีอากรจากการนำเข้าวัตถุดิบและสนับสนุนการลงทุนอุตสาหกรรมหนังสือพิมพ์สำเร็จรูปเพื่อการส่งออกนอกจากนี้ยังส่งเสริมประชาสัมพันธ์ให้ชาวต่างประเทศ รู้จักหนังสือพิมพ์สำเร็จรูปของไทยมากขึ้น

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ยังพบว่า ผู้ผลิตหนังสือพิมพ์สำเร็จรูปทุกขนาดมีความเห็นว่าผลิตภัณฑ์หนังสือพิมพ์สำเร็จรูปของไทยเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้และยังสามารถพัฒนาปรับปรุงคุณภาพให้ดีกว่าเดิมได้

Thesis Title : Leather Export of Thailand
Name : Mr.Surachai Likanapaibool
Thesis Advisor : Dr.Prin Laksitanond
Co-Thesis Advisor : Assistant Proferssor Nuansanee Wongchirdtum
Department : Business Administration
Academic Year : 1996

Abstract

The purposes of this study on the leather export of Thailand are about products and the producers' comments concerning product quality. Prices, distributions and promotions are included in this study. Government policies and supporting measures are also studied to see how they affect the leather exporting. This study is a exploratory and descriptive research, analysed information from leather producers' questionnaires, official records and interviewing marketing and exporting personnels in tanning industries.

Data were statistically analyzed and shown in Percentage, Arithmetic Mean and Standard Deviation. Chi - Square was used for testing the hypothesis.

The results of this study show that most tanneries can produce qualified products for exporting. Producers get know-how from their ancestors and apply technologies from European countries in their processings. For the leather production, most producers buy hides from both the importers and local agents. Hides are processed through chrome tanning. Well-known brands, logos and symbols are very important for buyers' decision. Most producers set up a price based on operating costs and competition. Producers sell their products through foreign buyers directly, partially through brokers. They use old customer to recommend a new ones and join the international trade fair to their products.

In helping tanning industries to increase exporting volume, the government reduces tariffs and rebate taxes for imported raw materials. Moreover, Department of Export Promotion has made them well-known in the oversea market.

This study show that every size of tanneries can produce highly qualified products that can compete in the international market.

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของการส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูป

อุตสาหกรรมหนังฟอกเป็นอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร(Agro-Industry) ซึ่งถือว่าเป็นอุตสาหกรรม ประเภทต่อเนื่องทั้งการเลี้ยงสัตว์และอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์หนัง ที่รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนและถือว่ามีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย ซึ่งทำรายได้เข้าประเทศปีละหลายพันล้านบาทและยังก่อให้เกิดการจ้างงานในประเทศเป็นจำนวนมาก

อุตสาหกรรมหนังฟอกได้เริ่มมีขึ้นในประเทศไทยประมาณ 67 ปีมาแล้ว ส่วนใหญ่ได้ผลิตเพื่อบริโภค ในประเทศ และได้มีการพัฒนาอย่างจริงจังและต่อเนื่องตลอดระยะเวลา 30 ปี จนสามารถผลิตเพื่อการ ส่งออกได้ อัตราการขยายตัวในการส่งออกหนังฟอกในช่วง 3-4 ปีที่ผ่านมา มีการขยายตัวค่อนข้างสูง จากตารางที่ 1 พบว่า ในปี 2534 มีมูลค่า 2,555.38 ล้านบาท อัตราเพิ่มร้อยละ 23.68 ในปี 2535 มีมูลค่า 3,374.25 ล้านบาท อัตราเพิ่มร้อยละ 32.04 และเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในปี 2536 มีมูลค่า 4,156.78 ล้านบาท อัตราเพิ่ม ร้อยละ 23.19

ตารางที่ 1 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกหนังฟอกโคและกระบือ

หน่วย : มูลค่า : ล้านบาท   ปริมาณ : ตัน

ปี	2532	2533	2534	2535	2536
ปริมาณ	3,489.00	5,490.00	5,734.00	7,005.00	9,802.00
มูลค่า	1,289.70	2,066.04	2,555.38	3,374.25	4,156.78
อัตราเพิ่ม	-21.67	-60.19	+23.68	+32.04	+23.19

แหล่งที่มา: กรมศุลกากร

อย่างไรก็ตามถึงแม้การส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูปจะมีแนวโน้มสูงขึ้น แต่ยังคงประสบปัญหาบางประการ กล่าวคือปัญหาวัตถุดิบ หนังดิบในประเทศขาดคุณภาพเพราะการเลี้ยงโคและกระบือในประเทศส่วนใหญ่เลี้ยงแบบธรรมชาติ คุณภาพหนังมักมีรอยขีดข่วน ไม่สวยงาม และมีปริมาณไม่เพียงพอ จำเป็นต้องสั่งหนังดิบมาจากต่างประเทศ และมีปริมาณเพิ่มขึ้นทุกปี จากตารางที่ 2 พบว่าในปี 2534 มีมูลค่านำเข้า 4,058.23 ล้านบาท อัตราเพิ่ม

ร้อยละ 40.0 ในปี 2535 มีมูลค่านำเข้า 4,089.66 ล้านบาท อัตราเพิ่มร้อยละ 0.77 และในปี 2536 มีมูลค่านำเข้า 4,542.20 ล้านบาท อัตราเพิ่มร้อยละ 9.96 ทำให้สูญเสียเงินตราต่างประเทศในการสั่งซื้อวัตถุดิบเข้า เป็นจำนวนมาก และในการผลิตหนังฟอกสำเร็จรูปจำเป็นต้องใช้สารเคมีภัณฑ์ ซึ่งจะต้องสั่งจากต่างประเทศเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ปัญหาอัตราค่าจ้างแรงงานมีแนวโน้มสูงขึ้นและปัญหาสภาพแวดล้อมซึ่งจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีระดับสูงและต้องมีการเปลี่ยนแปลงเทคนิคในการผลิต ซึ่งจะส่งผลให้ต้องมีการลงทุนสูงขึ้น ดังนั้นปัญหาส่วนใหญ่ของอุตสาหกรรมหนังฟอกสำเร็จรูปก็คือ ปัญหาต้นทุนการผลิตสูง จึงจำเป็นต้องหามาตรการ ที่จะลดต้นทุนการผลิตเพื่อสวงเงินตราต่างประเทศ และสามารถแข่งขันกับตลาดต่างประเทศได้

ตารางที่ 2 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าหนังดิบโคและกระบือ

หน่วย : มูลค่า : ล้านบาท ปริมาณ : ตัน

ปี	2532	2533	2534	2535	2536
ปริมาณ	65,432.00	78,816.00	98,436.00	94,314.00	112,800.00
มูลค่า	1,640.98	2,434.54	4,058.23	4,089.66	4,542.20
อัตราเพิ่ม	+9.12	+32.60	+40.00	+0.77	+9.96

แหล่งที่มา: กรมศุลกากร

ศูนย์สถิติการเกษตรกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

จากการแข่งขันของธุรกิจในปัจจุบัน ที่มีการปรับเปลี่ยนเป็นบริษัทข้ามชาติ (Multinational Corporation) ทั้งเพื่อความคล่องตัวในการการค้าและการลดต้นทุนการผลิต อุตสาหกรรมหนังฟอก ก็เป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่ประเทศพัฒนาแล้ว ได้แก่ ออสเตรเลีย เกาหลีใต้ ได้เข้าไปลงทุนในประเทศ จีน และเวียดนาม ตามลำดับ เนื่องจากประเทศทั้งสองมีอัตราค่าแรงงานต่ำ และวัตถุดิบในประเทศมีเป็นจำนวนมาก ดังนั้นปัญหาอุตสาหกรรมหนังฟอกของไทยอีกประการหนึ่งคือปัญหาด้านเทคโนโลยี ซึ่งจะต้องมีการพัฒนาให้คุณภาพสูงขึ้น เนื่องจากประเทศจีน และเวียดนามยังมีการผลิตที่ล้าสมัย ถึงแม้จะได้ เทคโนโลยีจาก ออสเตรเลีย และเกาหลีได้บางส่วนก็ตาม

ในช่วงศตวรรษ 2000 จอห์น นาสบิตต์(John Nasbitt) และแพททริเซีย อเบอร์ดีน(Patricia Aberdian) ได้คาดการณ์ว่าศูนย์การค้า ของโลกจะขยายมาแถบแปซิฟิก ซึ่งจะเป็นตลาดขนาดใหญ่ถึง 2 เท่า ของยุโรป และทวีปอเมริกา รวมกัน เฉพาะทวีปเอเชียมีประชากรเป็นครึ่งหนึ่งของทั้งโลก คนชั้นกลางจะมีเป็นจำนวนมาก และถ้าเป็นเช่นนั้นจริง สินค้าแฟชั่นจะเป็นสินค้าที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก และผลิตภัณฑ์หนึ่งเช่น กระเป๋า รองเท้า เสื้อหนัง เข็มขัด ฯลฯ จะเป็นสินค้าที่มีความต้องการสูง ดังนั้นอุตสาหกรรมหนังฟอกสำเร็จรูป

จึงเป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญ รองรับอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์หนังโดยตรง จากการศึกษาข้อมูล เอกสาร และหลักฐานทางวิชาการต่างๆ ปรากฏว่ายังไม่มีการศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาการส่งออก อุตสาหกรรมหนังฟอก สำเร็จรูปในประเทศไทยอย่างจริงจัง ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่องการ ตลาดการส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูป ซึ่งสิ่งที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้คงจะเป็นประโยชน์ต่อการ วางแผนและการเสนอมาตรการต่างๆเพื่อ ปรับปรุงแก้ไขการตลาดเพื่อการส่งออกของหนัง ฟอกสำเร็จรูปทั้งภาครัฐบาลและผู้ประกอบการต่อไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลิตภัณฑ์ ราคา การจัดจำหน่ายและการส่งเสริมการตลาดเพื่อการ ส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูปของประเทศไทย
2. เพื่อศึกษานโยบายเกี่ยวกับการช่วยเหลือของรัฐบาลที่มีต่อ การส่งออกหนัง ฟอกสำเร็จรูป
3. เพื่อศึกษาความเห็นของผู้ผลิตเกี่ยวกับ เรื่องคุณภาพหนังฟอกสำเร็จรูปใน ประเทศไทย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อจะได้เข้าใจถึงส่วนประสมด้านการตลาดของหนังฟอกสำเร็จรูป ทำให้ ทราบปัญหาและอุปสรรคต่างๆเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนทางการตลาด การส่งออก อุตสาหกรรมหนังฟอกสำเร็จรูป
2. เพื่อจะได้ทราบทัศนคติของผู้ประกอบการ การผลิต การส่งออกหนังฟอก สำเร็จรูปของประเทศไทย
3. เพื่อเป็นแนวทางให้แก่ทางรัฐบาล ในการวางนโยบายและให้ความช่วยเหลือ ต่อการส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูป ตลอดจนการปรับปรุงและควบคุมคุณภาพของหนังฟอก สำเร็จรูปให้อยู่ในระดับทัดเทียมกับต่างประเทศ

ขอบเขตการศึกษา

1. ศึกษาเฉพาะหนังฟอกโคและกระบือเท่านั้น
2. ศึกษาเฉพาะผู้ประกอบการหนังฟอกสำเร็จรูป ในเขตจังหวัดสมุทรปราการ บริเวณถนนสุขุมวิท กิโลเมตร 30 และ กิโลเมตร 34 จำนวน 138 โรงงานเท่านั้น

3. ศึกษาข้อมูลทางสถิติตัวเลข ตั้งแต่ปี พ.ศ.2532-2536 โดยมีรายละเอียดกับจำนวนและมูลค่าที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกหนึ่งฟอกสำเร็จรูป
4. ศึกษาถึงโครงสร้างอุตสาหกรรมหนึ่งฟอกสำเร็จรูป โดยพิจารณาจากสภาพการผลิต กำลังการผลิต ขนาดของผู้ผลิต ปริมาณการผลิต โครงสร้างต้นทุนการผลิต ตลอดจนแหล่งที่มาของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตซึ่งอาจหาได้จากวัตถุดิบภายในประเทศ และวัตถุดิบซึ่งนำเข้าจากต่างประเทศและพิจารณาจากสภาพการตลาด โครงสร้างราคา ช่องทางการจัดจำหน่ายและการส่งเสริมการตลาด
5. ศึกษาถึงสภาพการตลาดโดยเฉพาะการส่งออกหนึ่งฟอกสำเร็จรูปของประเทศไทย และแนวโน้มด้านการแข่งขันของประเทศคู่แข่งชั้นต่างๆ
6. ศึกษาเฉพาะบทบาทของภาครัฐบาลในด้านนโยบาย และมาตรการต่างๆ ที่ช่วยสนับสนุนการส่งออกของอุตสาหกรรมหนึ่งฟอกสำเร็จรูปของประเทศไทย
7. ศึกษาความเห็นของผู้ผลิตหนึ่งฟอกสำเร็จรูปเกี่ยวกับคุณภาพโดยจำแนกตามขนาดของโรงงานที่ผลิตเพื่อส่งออก

สมมติฐานในการวิจัย

คุณภาพของผลิตภัณฑ์เพื่อการส่งออกหนึ่งฟอกสำเร็จรูป มีความสัมพันธ์กับขนาดของโรงงาน

นิยามศัพท์เฉพาะ

โรงงานขนาดเล็ก หมายถึง โรงงานที่มีกำลังการผลิตฟอกหนึ่งโคและกระเบื้องต่ำกว่า 100 ผืน ต่อวัน

โรงงานขนาดกลาง หมายถึง โรงงานที่มีกำลังการผลิตฟอกหนึ่งโคและกระเบื้องตั้งแต่ 100 - 200 ผืน ต่อวัน

โรงงานขนาดใหญ่ หมายถึง โรงงานที่มีกำลังการผลิตฟอกหนึ่งโคและกระเบื้องมากกว่า 200 ผืน ต่อวัน

คุณภาพของผลิตภัณฑ์หนึ่งฟอกสำเร็จรูปเพื่อการส่งออก หมายถึง ความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการผลิตภัณฑ์หนึ่ง โดยพิจารณาดังนี้

- ผลิตภัณฑ์รองเท้า
- ลักษณะของหนังดิบ
  - การย้อมและตกแต่งสีที่สม่ำเสมอ
  - ความหนาของหนังต้องสม่ำเสมอตลอดทั้งผืน

- หนึ่งต้องอยู่ทรงคงรูปตลอด
  - ดัดงอได้สีไม่แตกหรือหลุด
  - สีต้องทนต่อแรงขัดถู
- ผลิตภัณฑ์หนังกระเป่า
- ลักษณะของหนังดิบ
  - การย้อมและตกแต่งที่สม่ำเสมอ
  - ความหนาของหนังต้องสม่ำเสมอตลอดทั้งผืน
  - ต้องมีความนิ่มและสม่ำเสมอตลอดทั้งผืน
  - มีความยืดหยุ่นได้
  - ถ้าเป็นกระเป่าหนังชนิดแข็งหนังต้องอยู่ทรงคงรูปตลอดเวลา
- ผลิตภัณฑ์หนังเข็มขัด
- ลักษณะหนังดิบ
  - การย้อมและตกแต่งสีที่สม่ำเสมอ
  - ความหนาของหนังต้องสม่ำเสมอตลอดทั้งผืน
  - หนึ่งต้องอยู่ทรงและคงรูปตลอด
  - ดัดงอได้ สีไม่แตกและหลุด
- ผลิตภัณฑ์หนังเฟอร์นิเจอร์
- ลักษณะหนังดิบ
  - การย้อมและตกแต่งสีที่สม่ำเสมอ
  - ความหนาของหนังต้องสม่ำเสมอตลอดทั้งผืน
  - ต้องมีความนิ่มและสม่ำเสมอตลอดทั้งผืน
  - มีความยืดหยุ่นได้
  - สีต้องทนต่อการขัดถู
- ผลิตภัณฑ์หนังเบาะรถยนต์
- ลักษณะหนังดิบ
  - การย้อมและตกแต่งสีที่สม่ำเสมอ
  - ความหนาของหนังต้องสม่ำเสมอตลอดทั้งผืน
  - ต้องมีความนิ่มและสม่ำเสมอตลอดทั้งผืน
  - มีความยืดหยุ่นได้
  - สีต้องทนต่อการขัดถู
  - หนึ่งต้องอยู่ทรง

หนังฟอกสำเร็จรูป หมายถึง หนังสัตว์ที่ฟอกสำเร็จรูปแล้ว แบ่งเป็น 4 ระดับ คือ

1. FULL GRAIN หมายถึง หนังฟอกสำเร็จรูปที่มีผิวสวย มีรอยตำหนิน้อยมาก ผ่านการย้อมสีแต่ไม่ได้ตกแต่งสี (หรือกลุ่ม A)

2. SEMI ANALINE หมายถึง ผนังฟอกสำเร็จรูปที่มีผิวสวย มีรอยตำหนิน้อยมากผ่านการย้อมสีและตกแต่งสีอย่างบาง (หรือ กลุ่ม B)

3. CORRECT GRAIN หมายถึง ผนังฟอกสำเร็จรูปที่มีรอยตำหนิผ่านการขัดผิวย้อมสี ตกแต่งสี และอัดลาย (หรือ กลุ่ม C)

4. LINING หมายถึง ผนังสำเร็จรูปมีรอยตำหนิมาก ไม่สวย ส่วนใหญ่ใช้ทำผนังขับในโรงเตา กระเป่า หรือ ถังมืออุตสาหกรรม (หรือกลุ่ม D)

ผนังดิบ หมายถึง ผนังสัตว์ที่ยังไม่ผ่านกรรมวิธีการฟอกผนังซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ชั้นคุณภาพคือ

1. ชั้นคุณภาพที่หนึ่งได้แก่ผนังดิบที่ไม่มีรอยตำหนิที่สังเกตเห็นได้ชัดทางด้านผิว
2. ชั้นคุณภาพที่สองได้แก่ ผนังดิบที่ขนหลุด มีรอยตำหนิที่สังเกตเห็นได้ชัด มีไขมันมากเก็บรักษาไม่ดี ซึ่งทำให้ผนังดิบด้อยคุณภาพ

ผนังดิบทั้ง 2 ชั้น คุณภาพจะต้องมีคุณลักษณะดังนี้

1. ส่วนตะโพกต้องไม่มีรอยขาด
2. ส่วนดีของผนังมีรอยขาดได้ไม่เกิน 2 แห่ง
3. ส่วนริมของผนังมีรอยขาดได้ไม่เกิน 3 แห่ง

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและผลงานที่เกี่ยวกับการวิจัย

สถานการณ์ของหนังฟอกสำเร็จรูปของไทย

อุตสาหกรรมหนังฟอกได้เกิดขึ้นในประเทศไทยประมาณ 67 ปีมาแล้วเดิมอยู่บริเวณสะพานสว่าง กรุงเทพมหานคร ต่อมาได้ย้ายไปบริเวณคลองเตย ซึ่งสภาพของพื้นที่ในปัจจุบันตั้งแต่ซอยวัดไม้สิงห์โต จนกระทั่งถึงซอยสายน้ำผึ้ง ไม่ปรากฏร่องรอยให้เห็น เหลือเพียงโรงฟอกหนังขององค์การฟอกหนังบริเวณกล้วยน้ำไทเท่านั้น

การผลิตหนังฟอกในสมัยนั้นอาศัยประสบการณ์และความชำนาญ โดยใช้อุปกรณ์เครื่องจักรที่ทำขึ้นมาเองและดัดแปลงจากเครื่องจักรเก่าๆ เคมีภัณฑ์ที่ใช้ฟอกหนังสกัดจากธรรมชาติและมีนำเข้าจากต่างประเทศบ้าง การผลิตจะเป็นธุรกิจครอบครัวซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นหนังโคภายในประเทศ ประมาณวันละ 50 - 100 ตัว

ต่อมาในปี พ.ศ. 2503 - พ.ศ. 2504 พณฯนายกรัฐมนตรีจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ เห็นว่ากลิ่นเหม็นของหนังได้ทำลายสภาพแวดล้อมกรุงเทพมหานคร จึงได้กำหนดเขตอุตสาหกรรมหนังฟอกขึ้นและให้ย้ายฐานการผลิตทั้งหมดไปอยู่ที่ตำบลท้ายบ้าน ถนนสุขุมวิท กิโลเมตรที่ 30 และตำบลบางปูใหม่ ถนนสุขุมวิท กิโลเมตรที่ 34 อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ

เมื่อย้ายฐานการผลิตมาอยู่จังหวัดสมุทรปราการ อุตสาหกรรมหนังฟอกได้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มแต่ละกลุ่มได้จัดตั้งบริษัทตัวแทนซึ่งผู้ถือหุ้นก็คือผู้ประกอบการในแต่ละกลุ่มนั่นเองทั้งนี้มีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง คือ

1. เป็นศูนย์รวมของกลุ่มในการกำหนดนโยบายการอยู่ร่วมกัน และเป็นตัวแทนกลุ่มในการติดต่อและเจรจากับบุคคลภายนอกโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่รัฐบาล
2. เป็นตัวแทนของกลุ่มในการซื้อวัตถุดิบและเคมีภัณฑ์ทุกชนิด เพื่อสร้างกำลังสำรองและควบคุมราคาวัตถุดิบและเคมีภัณฑ์เหล่านั้น แล้วนำมาจำหน่ายให้แก่สมาชิกในกลุ่ม
3. เป็นตัวแทนของกลุ่มในการช่วยสมาชิกส่งออก ซึ่งผลิตภัณฑ์หนังฟอกและผลพลอยได้จากการฟอกหนังเนื่องจากสมาชิกสมาชิกส่วนใหญ่พูดภาษาอังกฤษไม่ได้ จึงต้องให้กลุ่มดำเนินการแทนและมีการเลือกกรรมการบริหารทุกปี

บริษัทที่จัดตั้งขึ้นเป็นตัวแทนกลุ่มกิโลเมตร 30 ประกอบด้วยโรงฟอกหนังประมาณ 65 โรงงานเรียกว่าบริษัทสหอุตสาหกรรมหนังฟอกไทย จำกัด มีชื่อภาษาอังกฤษว่า THAI UNION TANNING INDUSTRY CO; LTD. (TUTI)

บริษัทที่จัดตั้งขึ้นเป็นตัวแทนกลุ่มกิโลเมตร 34 ประกอบด้วยโรงฟอกหนังประมาณ 60 โรงงาน เรียกว่า บริษัทสหผู้ผลิตหนังฟอกไทย จำกัด มีชื่อภาษาอังกฤษว่า THAI TANNING UNION TRADING Co.,Ltd.(TTUT)

ทั้งสองกลุ่มได้รวมตัวกันจัดตั้งเป็นสมาคมเรียกว่าสมาคมอุตสาหกรรมฟอกหนังไทย (THAI TANNING INDUSTRY ASSOCIATION)

ในช่วงที่ย้ายฐานการผลิตมาอยู่จังหวัดสมุทรปราการตลาดมีความต้องการหนังฟอกสำเร็จรูปมากขึ้น โรงงานฟอกหนังได้เกิดขึ้นเป็นเงาตามตัว ส่วนใหญ่จะเป็นโรงงานขนาดเล็กและขนาดกลางเท่านั้น ต่อมาในปี พ.ศ. 2515 จึงเกิดโรงงานขนาดใหญ่ที่ทำการผลิตครบวงจร คือ ทำตั้งแต่ฟอกหนังและแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์หนัง เช่น กระเป๋า เข็มขัด ถุงมือ ฯลฯ ซึ่งได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน คือ โรงงานฟอกหนังชัยวัฒนา ปัจจุบันมีโรงงานขนาดใหญ่อีกหลายโรงงานด้วยกัน เช่น โรงงานฟอกหนังศรีทอง โรงงานฟอกหนังศรีไทย เป็นต้น

ประเภทของหนังสัตว์

หนังสัตว์สามารถแบ่งได้เป็น 4 ประเภทคือ

1. **หนังสด (Fresh Hides and Skins)** หมายถึง หนังที่ชำแหละจากหนังสัตว์โดยวิธีธรรมชาติหรือโดยการใช้เครื่องจักรและยังไม่ผ่านกรรมวิธีการเก็บรักษา ซึ่งหนังสดของสัตว์ต่างๆจะมีน้ำหนักและขนาดแตกต่างกัน เช่น โค โดยเฉลี่ยจะได้หนังหนักประมาณ 20 กิโลกรัม ขนาดประมาณ 30 ตารางฟุต ส่วนกระบือ โดยเฉลี่ยจะได้หนังหนักประมาณ 44 กิโลกรัม ขนาดประมาณ 40 - 45 ตารางฟุต

2. **หนังดิบ (Raw Hides and Skins)** หมายถึง หนังสัตว์ที่ได้จากโรงงานฆ่าสัตว์ หรือหนังสดที่ยังไม่ได้ผ่านกรรมวิธีการฟอกหนัง แต่จะผ่านกรรมวิธีการเก็บรักษาในลักษณะต่างๆ คือ

2.1 **หนังแช่น้ำเกลือ (Brine Cure)** หมายถึง หนังสดที่เก็บรักษาโดยการแช่น้ำเกลือเข้มข้น

2.2 **หนังหมักเกลือ (Wet Salted Hide)** หมายถึง หนังสดที่เก็บรักษาโดยใช้เกลือเป็นสารกันเสีย

2.3 **หนังตากแห้ง (Dried Hides)** หมายถึง หนังสดที่เก็บรักษาโดยการตากให้แห้ง

2.4 **หนังอาบน้ำยา (Arsenicated Hide)** หมายถึง หนังสดที่เก็บรักษาโดยวิธีชุบในน้ำยากันแมลงแล้วนำไปตากให้แห้ง

2.5 **หนังหมักเกลือตากแห้ง (Dry Salted Hide)** หมายถึง หนังหมักเกลือที่เมื่อใส่เกลือจนซึมเข้าไปในเนื้อของหนังดีแล้วนำไปผึ่งแดดให้แห้ง

3. **หนังฟอก (Leather)** หมายถึง หนังดิบที่นำไปแช่ในน้ำเปลือกไม้หรือน้ำยาเคมี เพื่อเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติภายในของหนังสัตว์ ให้เป็นหนังสัตว์ที่ปราศจากการเน่าเปื่อยและสามารถนำมาตัดแปลง (ย้อมสี อัดลาย) เป็นผลิตภัณฑ์หนังต่างๆได้

การนำหนังดิบมาผลิตเป็นหนังฟอกจะมีการสูญเสียน้ำหนัก เพราะหนังจะแห้งโดยเฉลี่ยหนังดิบหนัก 4 กิโลกรัม เมื่อผ่านกระบวนการฟอกแล้วจะเหลือหนังฟอกประมาณ 1 กิโลกรัม หนังฟอกยังแบ่งออกเป็นหนังทรงหรือหนังชั้นนอก (Upper Leather) ที่เหมาะแก่การผลิตรองเท้า เข็มขัด เพอร์นิเจอร์ อีกส่วนหนึ่ง คือ หนังท้องหรือหนังชั้นใน (Side Leather) ใช้ทำถุงมือและหนังซับใน (Lining Leather)

4. **หนังฟอกกึ่งสำเร็จรูป (Wet Blue)** หมายถึง หนังที่ยังฟอกไม่เสร็จสมบูรณ์ ยังขาดกรรมวิธีการผลิตอีก 1 ช่วง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกรรมวิธีการผลิตของแต่ละโรงงานที่มีความชำนาญต่างกัน เพื่อผลิตเป็นหนังฟอกสำเร็จรูปต่อไป หนังฟอกประเภทนี้มีการผลิตและจำหน่ายกันทั้งในและนอกประเทศ

โครงสร้างการผลิต

การผลิตหนังฟอกมีขั้นตอนที่สำคัญ 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนเตรียมวัตถุดิบ และ ขั้นตอนฟอกหนังดังมีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นตอนเตรียมวัตถุดิบ แบ่งขั้นตอนต่างๆได้ 6 ขั้นตอนดังนี้

1.1 ล้าง (Washing) ก่อนจะนำหนังดิบไปทำการฟอก จะต้องนำหนังหมักเกลือแล้วไปล้างเพื่อเอาเกลือออกให้หมดก่อน

1.2 คัดแยกและตัดแต่งหนัง (Sorting and Trimming) ตรวจสอบคุณภาพของหนัง เพื่อคัดเอาหนังที่ไม่ได้มาตรฐานออก สำหรับส่วนที่ไม่ต้องการ เช่น หาง หู และชิ้นส่วนเล็กๆอื่นๆนั้นจะถูกตัดออกไป เหลือไว้แต่ส่วนที่จะใช้เป็นหนังได้จริงๆเท่านั้น

1.3 ล้างและแช่น้ำให้คืนตัว (Washing and Soaking) โดยปกติหนังดิบที่ผ่านการหมักเกลือมาแล้วจะหดตัวแต่น้ำหนักมากขึ้น เนื่องจากดูดซึมน้ำเกลือเข้าไปในชั้นหนัง ดังนั้น หลังจากผ่านการล้างเกลือและตัดชิ้นส่วนที่ไม่ต้องการออกแล้ว จะต้องนำหนังดังกล่าวไปแช่น้ำไว้เป็นเวลาประมาณ 12-24 ชั่วโมง เพื่อให้หนังคืนตัวซึ่งในขณะเดียวกันก็เป็นการล้างเอาสิ่งสกปรกต่างๆ เช่น พวงมูลสัตว์และดินออกไปจากหนังดิบด้วย เพื่อประหยัดเวลาตามปกติโรงงานส่วนใหญ่จะใช้ใบพัดซึ่งทำเป็นโครงรูปทรงกระบอก (Spiral Blade Cylinder) หมุนกวนอยู่ตลอดเวลาซึ่งจะแช่ไม่เกิน 12 ชั่วโมง ในขณะเดียวกันอาจใช้สารเคมีช่วยด้วยก็ได้เพื่อช่วยให้หนังคืนตัวได้เร็วยิ่งขึ้น สารที่ใช้คือ โซเดียมเตตราซัลไฟด์ (Sodium tetrasulfide) ใช้พรมลงไปในน้ำแช่หนัง

1.4 แช่น้ำปูนและกำจัดขน (Liming and Dehairing) การกำจัดขนโดยปกติแล้วจะใช้ปูนขาว (Saturated Lime Solution) ประมาณร้อยละ 6 โดยน้ำหนัก (ปูนขาว 6 กิโลกรัมต่อหนังดิบ 10 กิโลกรัม) จะทำให้ได้น้ำปูนซึ่งมีความเข้มข้นพอที่จะละลายเอาไขมัน โปรตีน และขนออกไปได้ ในบางครั้งอาจจะมีการผสมโซเดียมซัลไฟด์ (Na_2S) หรือ ไดเมทิลลามีน (Dimethylamine) ลงไปเพื่อ

ช่วยเร่งปฏิกิริยาด้วยการแช่น้ำปูนนี้ถ้าหากแช่ในบ่อพักธรรมดาจะต้องใช้เวลา 5-6 วันซึ่งหนังที่ได้จะเหมาะสมสำหรับนำไปฟอกในหนังหนัก (Heavy Leather) แต่ถ้าหากนำไปแช่ในถังปั่น (Drum) จะกินเวลาเพียง 24 ชั่วโมงเท่านั้นและหนังที่ได้จะเหมาะสมสำหรับนำไปใช้ฟอกเป็นหนังเบา (Light Leather)

1.5 ขูดพังผืดและผ่าหนัง (Splitting) หนังที่ผ่านการแช่น้ำปูนแล้วจะถูกนำไปขูดแยกเอาหนังพังผืดออก อาจจะใช้ขูดออกหรือใช้เครื่องจักรขูด (Freshing Machine) ส่วนที่เหลือจะถูกนำไปผ่าเป็นชั้นๆ ด้วยเครื่องผ่า (Splitting Machine) โดยปกติจะสามารถผ่าหนังแบ่งออกได้ 2-4 ชั้นแล้วแต่ความหนาของหนังแต่ละชนิด

1.6 ล้างน้ำปูนทำให้หนังนุ่มและหดตัว (Deliming and Bating) หนังที่ผ่าแบ่งแล้วจะถูกนำไปแช่ในสารละลายที่มีเกลือแอมโมเนียมฟอสเฟตหรือคลอไรด์ผสมกับเอนไซม์ที่เรียกว่า Bate เป็นเวลา 2-3 ชั่วโมง ก่อนที่จะนำเข้าสู่ขบวนการฟอกหนังต่อไป

2. **ขั้นฟอกหนัง** หลังจากทีหนังได้ผ่านขบวนการขั้นเตรียมการดังกล่าวข้างต้น ก็จะนำไปทำการฟอกต่อไป การฟอกหนังที่ใช้กันอยู่มี 2 วิธี คือ การฟอกโครม (Chrome Tanning) และการฟอกผัก (Vegetable Tanning)

การฟอกโครมมักใช้กับหนังที่นำไปใช้ในงานเบาๆ (Light Leather) เช่น ทำรองเท้า หุ้มเบาะหนังเก้าอี้ กระเป๋าถือสตรี เป็นต้น ส่วนการฟอกผักใช้สำหรับผลิตหนังที่ใช้กับงานหนัก (Heavy Leather) เช่น ทำพื้นรองเท้า เข็มขัด เป็นต้น กรรมวิธีการฟอกหนังทั้งสองแบบ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การฟอกโครม (Chrome Tanning)

1. ดองกรด (Pickling) หนังซึ่งผ่านกรรมวิธีขั้นตอนการล้างน้ำปูนและทำให้หนังหดตัวแล้วจะถูกไปปั่นในถังหรือถังฟอก (Rotating Drum) ซึ่งในการปั่นหนัง 100 กิโลกรัม ส่วนใหญ่ใช้กรดกำมะถัน (H_2SO_4) ประมาณ 5 กิโลกรัม เพื่อทำลายฤทธิ์ด่างที่ใช้ในการละลายไขมันและโปรตีนให้หมดไป ซึ่งใช้เวลาประมาณครึ่งชั่วโมงถึง 2 ชั่วโมง

2. ฟอกโครม (Chrome Tanning) เมื่อดองด้วยกรดแล้วหลังจากนั้น จึงเติมสารพวกโครม (Chrome) ลงไปประมาณ 10-20 กิโลกรัม สารนี้เป็นเกลือของโครมเมียม เช่น โครมิกซัลเฟต (Chromic sulfate) โซเดียมไดโครเมต (Sodiumdichromate) เวลาที่ใช้ฟอกโครมน้อยกว่าฟอกผักมากคือใช้เวลาประมาณ 8-10 ชั่วโมง เท่านั้น (หนังผ่านการฟอกโครมจะมีสภาพเป็น FIBRE เมื่อตากแห้งแล้วจะแข็ง มีสีฟ้าอมเขียวตามสีของโครมที่ใช้เรียกหนังที่ได้ในช่วงนี้ว่า Wet Blue) หนังที่ฟอกแล้ว เมื่อนำออกจากถังปั่นจะถูกนำไปรีดน้ำให้หมาด (Samming) ออกให้แห้งและนำไปขูดให้บาง (Shaving) เพื่อที่จะทำให้หนังมีความหนาสม่ำเสมอด้วยเครื่อง Shearing Machine

ผงเขี้ยว หรือโครเมียมซัลเฟต (CrO_3SO_4) เป็นสารเคมีที่มีอนุภาพการกัดและฟอกหนังได้ดีที่สุด ตัวของมันเองมีสีน้ำเงินอมเขียวจึงเรียกสั้นๆว่า ผงเขี้ยว ปัจจุบันมีโรงงานผลิตสารเคมีภายในประเทศชื่อ THAI DIAMOND SHAMROCK Co.,Ltd. ตั้งอยู่ที่นิคมอุตสาหกรรมบางปูนอกจากจะผลิตเพื่อใช้ภายในประเทศแล้วยังส่งออกจำหน่ายยังต่างประเทศด้วยเช่นอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นต้น ปัจจุบันการผลิตของโรงงานยังไม่ได้มาตรฐานโลก โรงงานฟอกหนังจึงนิยมนำมารวมกับผงเขี้ยวที่สั่งมาจากต่างประเทศในอัตรา 50:50 ทั้งนี้เนื่องจากผงเขี้ยวที่ผลิตในประเทศจะทำให้หนังฟอกแข็งกว่าปกติ (บริษัท THAI DIAMOND ก่อตั้งโดยชาวอินเดีย แต่ดำเนินกิจการแล้วขาดทุนจึงขายกิจการให้ชาวสหรัฐอเมริกา ที่ร่วมกับตระกูลศรีเฟื่องฟุ้ง เมื่อประมาณ 4-5 ปีมาแล้ว)

3. ล้างด่าง (Neutralizing) และฟอกทับ (Retanage) หลังจากการฟอกโครมและขัดหนังให้สม่ำเสมอแล้วจำเป็นต้องล้างด่าง เพื่อปรับสภาพ pH ให้เหมาะสมก่อนแล้วจึงนำไปฟอกทับเป็นการฟอกเพื่อให้หนังปรับให้หนังคืนสภาพเป็นธรรมชาติมากขึ้นไม่แข็งและ FIBRE ไม่ตาย โดยกระบวนการขั้นตอนนี้ใช้ถังฟอก(Rotating Drum)

ซินแทน (SYNTAN) เป็นเคมีฟอกทับสังเคราะห์ (SYSTHETIC RETANNING AGENT) ที่ทำหน้าที่ฟอกหนังให้แน่น ตัวมันเองเป็นลูกยางสังเคราะห์ ปกติแล้วหนังที่ผ่านการถอนขนและฟอกด้วยโครมแล้ว เนื้อหนังจะเปิดออก การฟอกทับ (Retannage) จะเป็นการเข้าไปช่วยเสริมสร้างส่วนที่หลวม (LOOSE PART) ให้แน่นขึ้น เคมีกลุ่มนี้ยังไม่มีการผลิตในประเทศไทย

NEUTRALIZING เป็นตัวปรับสภาพความเป็นกรด-ด่าง ในกระบวนการผลิต มีด้วยกันหลายชนิดแล้วแต่วัตถุประสงค์ของการใช้งาน บางตัวสามารถหาได้ภายในประเทศเช่นโซดาไฟ

4. ย้อมสีและใส่น้ำมัน (Dyeing and Oiling) เมื่อล้างด่างและฟอกทับแล้วจึงนำหนังที่ได้มาย้อมสีและใส่น้ำมันเพื่อทำหนังให้นิ่มโดยใช้ถังหมุน (Rotating Drum) และนำมาตากแดดให้แห้งหรือเข้าเครื่องอบแห้ง (Vacuum Dryer) ซึ่งจะได้หนังที่มีคุณภาพมากกว่าเพราะสามารถควบคุมอุณหภูมิและประหยัดเวลาได้มากกว่าการตากแดด

FAT LIQUEUR หรือน้ำมันอ่อน ใสเข้าไปเพื่อทำหน้าที่หล่อลื่นผิว ทำให้หนังนุ่มและนึ่มมืออาจจะเป็นน้ำมันอ่อนสังเคราะห์หรือน้ำมันจากธรรมชาติรวมทั้งน้ำมันจากฐานปิโตรเลียม มีการเริ่มผลิตภายในประเทศบ้าง แต่คุณภาพยังไม่ได้มาตรฐาน

สีย้อม ส่วนใหญ่จะใช้ ACID DYE เนื่องจากคุณสมบัติของสีย้อมชนิดนี้จะเกาะติดแน่นกับเนื้อหนังเมื่อ FIX ด้วยกรดมด

5. ขัดผิวและตกแต่ง (Staking Buffing and Finishing) เมื่ออบเสร็จแล้วจะทำหนังให้ขึ้น (Reconditioning) เพื่อปรับความชื้นของหนังให้ได้มาตรฐานปกติมีความชื้นอยู่ระหว่างร้อยละ 14-15

จากนั้นเข้าเครื่องทำน้มนิม (Staking) เพื่อให้ FIBRE คลายตัวหนังจะน้มนิม และฝั่งให้แห้งในกรณีที่มีความชื้นสูงเกินไป เมื่อหนังได้ที่ตีแล้ว นำไปขัดผิว (Buffing) เพื่อขัดรอยผิวหนังที่มีตำหนิออกด้วยเครื่องรีดซึ่งมีหลายชนิดเช่น Rolling Pressing Machine หรือ Hydraulic Pressing Machine หลังจากรีดแล้วจะนำไปตกแต่งสี(Finishing) ทาสีและพ่นสีพร้อมลงแลคเกอร์ตามลูกค้าต้องการหรืออาจนำหนังที่ตกแต่งเรียบร้อยแล้วมาอัดลายให้เป็นลวดลายต่างๆเช่นลายหนังจระเข้หรือลายหนังช้าง ฯลฯ ตามความต้องการของตลาด เสร็จแล้ววัดขนาดหนังและชั่งน้ำหนักเพื่อส่งจำหน่ายต่อไป

PIGMENT เป็นแม่สีสำหรับที่จะใช้ตกแต่งสีหนังให้ได้สีตามต้องการ

RESIN จะทำหน้าที่เป็นตัวประสานและเกาะยึดสีให้ติดกับผิวหนังได้นาน

URETHANE RESIN เป็นยูเรเทน ที่จะให้ความคงทนสูง สำหรับการลงสีพื้น

TOPCOAT ส่วนใหญ่จะเป็นพวก SOLVENT LACQUER และ URETHANE LACQUER

ทั้งนี้แล้วแต่การใช้งาน

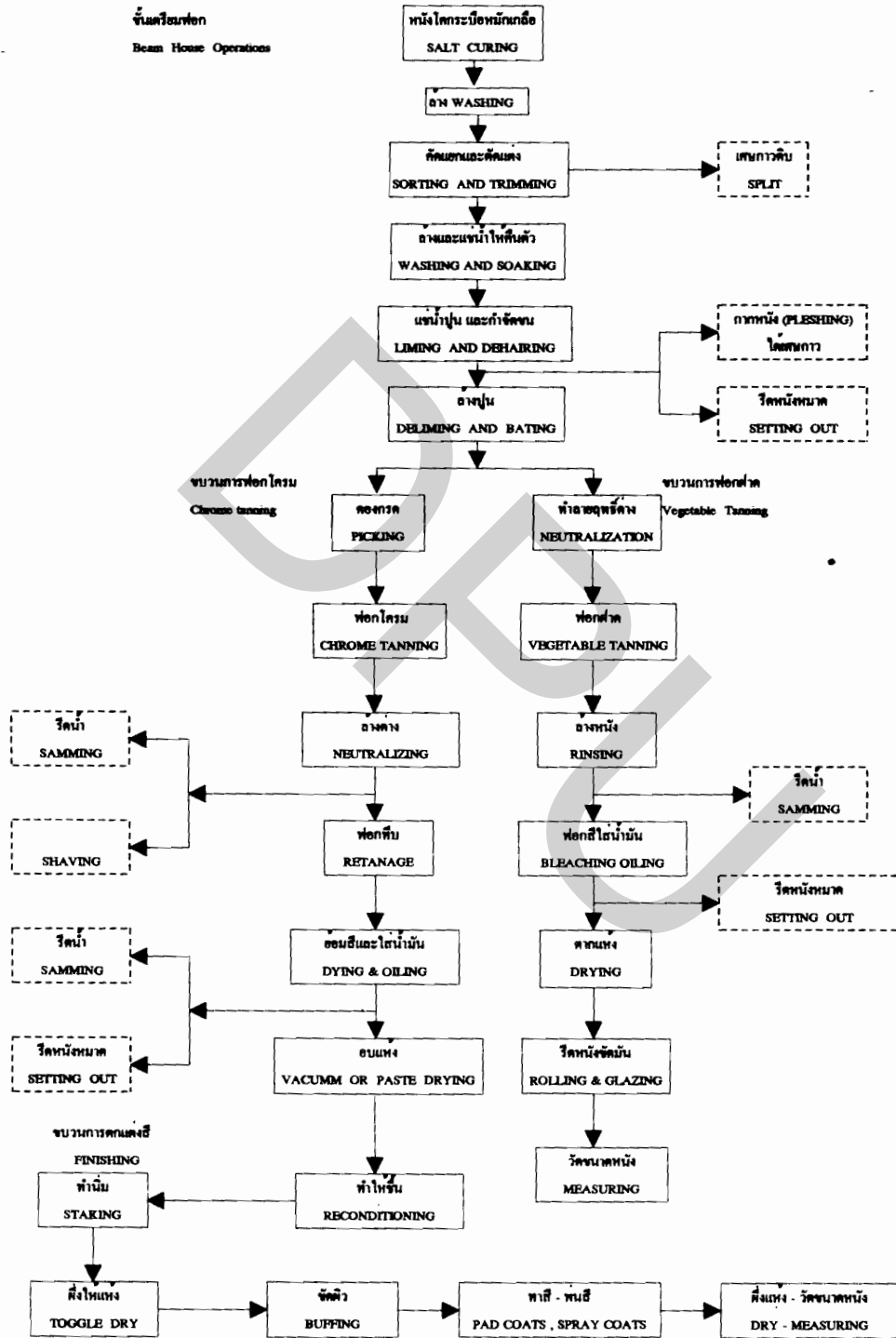
AUXILIARIES (ตัวช่วย) จะทำหน้าที่ช่วยให้สูตรการฟอก การย้อมและตกแต่งสีหนังมีความสมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น ช่วยทำให้หนังฟอกสำเร็จรูปมีคุณสมบัติทางฟิสิกส์

การฟอกฝาด (Vegetable Tanning)

1. ทำลายฤทธิ์ด่าง (Neutralization) นำหนังที่ผ่านการล้างน้ำปูนและทำให้หนังหดตัวแล้วมาทำลายฤทธิ์ด่าง

2. การฟอกฝาด (Vegetable Tanning) สารเคมีที่ใช้ในการฟอกฝาดเป็นสารเคมีที่สกัดจากต้นพืชต่างๆที่ปลูกได้ดีในแอฟริกาและอเมริกาใต้ เช่นเปลือกไม้ยูคาลิปตัส เปลือกต้นแวกเคิล (Wattle bark) ต้นควิบราโอ (Quebracho Wood) ต้นเชสนัท (Chestnut) ฯลฯ ซึ่งเรียกว่าการฟอกฝาดหรือแทนนิน (Tannin) สารนี้ราคาสูงกว่าสารพวกโครม โรงงานฟอกทั่วไปเมื่อใช้แล้วจะไม่ปล่อยทิ้งออกไปแต่จะคอยเติมสารเคมีเพิ่มลงไปเพื่อใช้ฟอกต่อไปไม่สิ้นสุด การฟอกฝาดใช้เวลาประมาณ 30 ชั่วโมง สารแทนนินมีคุณสมบัติเปลี่ยนหนังดิบ (Hide) ให้เป็นหนังสำเร็จ (Leather) โดยโปรตีนที่มีอยู่ในหนังสามารถดูดแทนนินเข้าตัวได้จำนวนมากหนังจึงพองขึ้นและอาจมีน้ำหนักมากขึ้นถึง 3.5 เท่าของน้ำหนักเดิม แทนนินที่ถูกดูดเอาไว้จะไปอุดรูขนหนังดิบทำให้หนังแข็งตัวไม่บิดงอให้เสียรูปจึงเหมาะสำหรับใช้งานหนัก เช่น ทำพื้นรองเท้า เข็มขัด การฟอกฝาดไม่นิยมในประเทศไทย ประเทศที่ใช้กระบวนการผลิตแบบฟอกฝาดมากที่สุดได้แก่ประเทศอินเดีย ประเทศปากีสถาน และประเทศบังกลาเทศ สารเคมีชนิดนี้ยังไม่สามารถผลิตได้ภายในประเทศต้องนำเข้าจากแอฟริกาและอเมริกาใต้

ภาพที่ 1 กรรมวิธีการผลิตหนังฟอกสำเร็จรูป

แหล่งที่มา : บริษัท เบรินกรุ๊ป จำกัด

3. การล้างหนัง (Rinsing) นำหนังที่ผ่านการฟอกฟาดแล้วมาเข้าเครื่องปั่นเพื่อล้างเอาแทนนินที่เหลือออก

4. การฟอกสีและใส่น้ำมัน (Bleaching Oiling and Liquaring) เมื่อล้างเอาแทนนินที่เหลือออกแล้วนำไปฟอกสี เพื่อสกัดสีให้ได้สีธรรมชาติ ส่วนใหญ่จะออกเป็นสีน้ำตาลอ่อนตามสีของลูกยางที่ใช้ และเพื่อให้มีคุณสมบัติตามที่ลูกค้าต้องการ ในขั้นตอนนี้จะใส่น้ำมันลงไปด้วย จากนั้นนำไปรีดน้ำให้หมาด

5. ตากแห้ง (Drying) ส่วนใหญ่จะตากแห้งด้วยลมและแสงแดดตามธรรมชาติ หนังที่ได้จะมีทรงและแข็ง

6. รีดหนังและขัดมัน (Rolling and Glazing) เป็นการรีดหนังให้หน้าเรียบ ส่วนการขัดมันเพื่อให้ผิวดูเป็นมันและมีสีเข้มขึ้นด้วย หนังฟอกฟาดนี้ไม่มีการนำไปตกแต่งสี และสามารถจะวัดขนาดหนังและนำไปจำหน่ายได้

ต้นทุนการผลิต

โครงสร้างต้นทุนการผลิตหนังฟอกประกอบไปด้วย

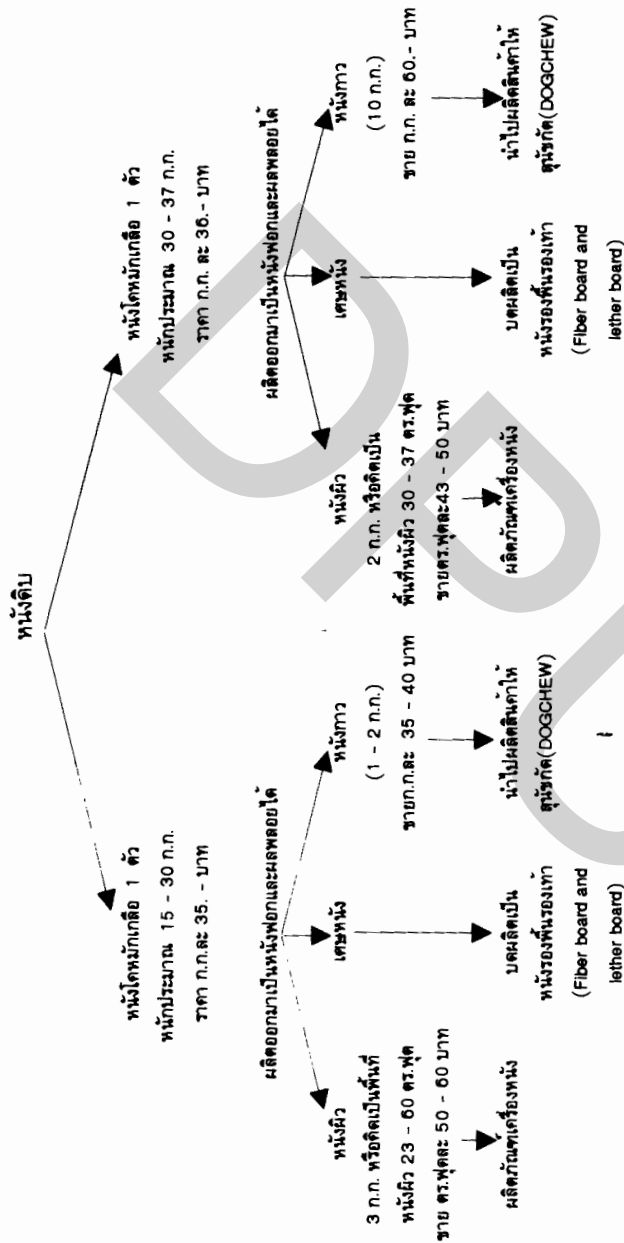
หนังดิบ	ร้อยละ	60
เคมีภัณฑ์	ร้อยละ	20
ค่าแรง	ร้อยละ	15
ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	ร้อยละ	5
รวม		100

(แหล่งที่มา: สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย)

จะเห็นว่าสัดส่วนของหนังดิบมีมากถึงร้อยละ 60 ของต้นทุนการผลิตทั้งหมด ซึ่งพอสรุปรายละเอียดได้ดังนี้

โค	หนังโคดิบหมักเกลือ	1 ตัว มีน้ำหนักประมาณ	30 กิโลกรัม
	หนังโคดิบหมักเกลือ	1 กิโลกรัมมีขนาดประมาณ	1.5 - 2 ตารางฟุต
	หนังโคดิบหมักเกลือ	1 กิโลกรัมมีราคาประมาณ	35 บาทหรือ 24 บาทต่อตารางฟุต
กระบือ	หนังกระบือดิบหมักเกลือ	1 ตัว มีน้ำหนักประมาณ	37 กิโลกรัม
	หนังกระบือดิบหมักเกลือ	1 กิโลกรัมมีขนาดประมาณ	1 ตารางฟุต
	หนังกระบือดิบหมักเกลือ	1 กิโลกรัมมีราคาประมาณ	36 บาทหรือ 36 บาทต่อตารางฟุต

ภาพที่ 2 กระบวนการผลิตจากหนังดิบ

ดังนั้น การคำนวณต้นทุนในการผลิตจึงต้องแยกประเภทการผลิตและไม่เป็นไปตามแบบแผน แต่จากการสอบถามเบื้องต้นสรุปได้พอสังเขป ดังนี้

ต้นทุนการผลิตหนังฟอกต่อ 1 ตร.ฟุต	หนังดิบ	หนังดิบ	หนังดิบ	หนังดิบ
หนังดิบ	24	บาท	หนังดิบ	20
เคมีภัณฑ์	10	บาท	เคมีภัณฑ์	10
ค่าแรง	6	บาท	ค่าแรง	6
ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	2	บาท	ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	2
รวม	42	บาท	รวม	38
			หนังดิบ 1 ตัว = 37 ก.ก. @ 36 บาท =	1,332.- บาท
			หนังดิบ 1 ตัว ใต้หนังบาง 10 ก.ก. @ 60.- บาท =	600.- บาท
			ต้นทุนต้นทุนหนังดิบ 1 ตัว เมื่อหักหนังบางแล้ว =	732.- บาท
			ราคาหนังดิบ ต่อ ตร. ฟุต =	-20.- บาท

แหล่งที่มา : ฝ่ายวิชาการและวางแผน ธนาคารกรุงไทย จำกัด(มหาชน)

ต้นทุนการผลิตที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือเคมีภัณฑ์ ซึ่งมีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 20 ของต้นทุนทั้งหมด ทั้งนี้เคมีภัณฑ์ประกอบด้วยเคมีฟอก เคมีย้อม และตกแต่งสี โดยส่วนใหญ่จะนำเข้าจากต่างประเทศ ซึ่งจะต้องเสียภาษีนำเข้าในอัตราร้อยละ 10 จนถึงร้อยละ 40 สำหรับต้นทุนเคมีภัณฑ์ในการผลิตหนึ่งฟอกประมาณ 10 บาทต่อตารางฟุต

ในการคำนวณต้นทุนการผลิตหนึ่งฟอกมีขั้นตอนค่อนข้างยุ่งยากเนื่องจากหนังสือที่นำมาผลิตนั้นสามารถมาผลิตได้เป็นผลผลิตหลักและผลผลิตพลอยได้ ดังนี้

หนังสือ	ประมาณร้อยละ	65
หนังสือ	ประมาณร้อยละ	25
เศษหนังสือและส่วนสูญเสีย	ประมาณร้อยละ	10

การนำเข้าและการส่งออกของหนังสือสำเร็จรูปของไทย

การนำเข้า หนังสือสำเร็จรูปของไทยมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นทุกๆ ปี ทั้งนี้เนื่องจากผู้ลงทุนประเทศญี่ปุ่น ประเทศสาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน) และประเทศสาธารณรัฐเกาหลี ได้เคลื่อนย้ายฐานการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องหนังและรองเท้าเข้ามาในประเทศไทย ซึ่งผู้ลงทุนจากต่างประเทศไม่มั่นใจในคุณภาพของหนังสือสำเร็จรูปของไทย จึงได้สั่งหนังสือสำเร็จรูปเข้ามาจากประเทศของตนเอง ประกอบกับผลิตภัณฑ์เครื่องหนังและรองเท้าเป็นสินค้าแฟชั่นซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ผู้ผลิตต้องการให้สินค้าถูกต้องตามคำสั่งซื้อของลูกค้าต่างประเทศ จึงได้สั่งซื้อหนังสือสำเร็จรูปจากต่างประเทศตามคำสั่งซื้อนั้นๆ ทำให้มีการนำเข้ามีจำนวนมาก นอกจากนี้ผู้ผลิตหนังสือสำเร็จรูปในประเทศไม่เชื่อถือการชำระเงินของผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์เครื่องหนังและรองเท้าของไทยบางราย จึงไม่จำหน่ายสินค้าให้ ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องหนังและรองเท้าจำเป็นต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศ

ถ้าพิจารณาในด้านมูลค่าการนำเข้าของไทย จากตารางที่ 3 และ ภาพที่ 3 พบว่าอัตราการขยายตัวของการนำเข้าในช่วงปี พ.ศ. 2527- พ.ศ. 2531 มีการขยายตัวค่อนข้างสูง เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 177.29 และในช่วงปี พ.ศ. 2532 - พ.ศ. 2536 มีการขยายตัวในอัตราที่ลดลง เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 42.05 และเมื่อพิจารณามูลค่าการนำเข้ารายประเทศ จากตารางที่ 4 พบว่าในปี พ.ศ. 2532 ประเทศไทยมีการนำเข้าหนังสือสำเร็จรูปจากประเทศสาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน) มากเป็นอันดับหนึ่งคือเท่ากับ 455.4 ล้านบาทและตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 - พ.ศ. 2536 ประเทศไทยมีการนำเข้าจากประเทศสาธารณรัฐเกาหลีมากเป็นอันดับหนึ่ง โดยมีตัวเลขนำเข้า คือ 1,193.5 ล้านบาท 1,269.8 ล้านบาท 1,558.1 และ 1,448.8 ล้านบาท ตามลำดับ สำหรับในปี พ.ศ. 2536 ประเทศที่นำเข้ารองลงมา ได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศอาเจนตินา ประเทศสาธารณรัฐจีน(ไต้หวัน) ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศอื่นๆ เป็นต้น

การส่งออก หนังสือสำเร็จรูปของไทยมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นทุกๆ ปีเช่นกัน ทั้งนี้เนื่องจากตลาดหนังสือฟอกในประเทศมีภาวะการไม่แน่นอน ปัญหาเกิดจากโรงงานหนังสือฟอกขาดความเชื่อมั่นในการชำระเงินต่อผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์เครื่องหนังซึ่งส่วนใหญ่เป็นโรงงานเล็กๆ นอกจากนี้

ตารางที่ 3 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าและส่งออกหนังสือพิมพ์สำเร็จรูป

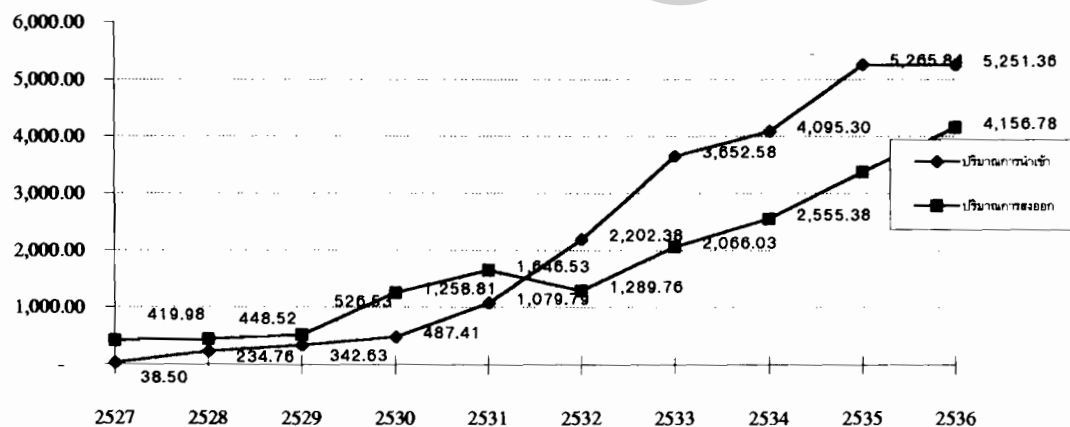
ปริมาณ : เมตริกตัน

มูลค่า : พันบาท

ปี พ.ศ.	การนำเข้า			การส่งออก		
	ปริมาณ	มูลค่า	อัตราการขยายตัว (ร้อยละ)	ปริมาณ	มูลค่า	อัตราการขยายตัว (ร้อยละ)
2527	1,266.00	38.50	105.01	1,954.00	419.98	131.48
2528	1,862.00	234.76	509.77	1,739.00	448.52	6.80
2529	3,111.00	342.63	107.87	1,864.00	526.53	17.39
2530	4,374.00	487.41	42.26	3,692.00	1,258.81	139.08
2531	8,887.00	1,079.79	121.54	4,060.00	1,646.53	30.80
2532	11,088.00	2,202.38	103.96	3,489.00	1,289.76	(24.67)
2533	18,306.00	3,652.58	65.85	5,490.00	2,066.03	60.19
2534	20,427.00	4,095.30	12.12	5,754.00	2,555.38	23.69
2535	21,328.00	5,265.84	28.58	7,005.00	3,374.25	32.04
2536	19,635.00	5,251.36	(0.27)	9,802.00	4,156.78	23.19

แหล่งที่มา : กรมศุลกากร

ภาพที่ 3 แผนภูมิแสดงมูลค่าการนำเข้าและส่งออกหนังสือพิมพ์สำเร็จรูป

ตารางที่ 4 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าหนึ่งฟองสำหรับเป็นรายประเทศ

ปริมาณ : เมตริกตัน

มูลค่า : พันบาท

ประเทศ	2532		2533		2534		2535		2536	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
เกาหลีใต้	1.64	455.36	4.35	1,193.46	4.10	1,269.81	4.37	1,558.06	3.49	1,448.83
สหรัฐอเมริกา	1.89	614.72	2.58	729.37	2.73	660.99	4.75	743.56	3.27	772.58
อาร์เจนตินา	0.12	62.02	0.41	215.47	0.34	171.12	0.65	396.87	0.77	443.65
ไต้หวัน	2.86	743.66	2.19	604.51	2.91	830.53	2.01	690.21	1.50	408.20
จีน	1.66	89.51	3.05	186.80	2.28	255.37	2.21	456.56	1.40	371.69
ญี่ปุ่น	0.18	38.85	0.86	173.80	0.64	231.93	0.56	291.05	0.48	370.42
เยอรมัน	0.02	17.92	0.13	82.15	0.17	55.14	0.52	139.34	0.92	203.68
ออสเตรเลีย	0.15	8.54	0.03	4.20	0.62	43.65	0.98	65.88	1.80	147.90
อิตาลี	0.74	41.81	2.10	56.59	2.83	65.26	0.25	85.07	0.43	141.52
บราซิล	1.15	59.04	0.88	34.40	0.48	53.58	0.41	152.96	0.28	103.08
อื่น	0.68	70.94	1.72	389.62	3.33	457.72	4.61	686.29	5.31	839.80
รวม	11.09	2,202.37	18.30	3,852.57	20.43	4,095.30	21.32	5,265.85	19.65	5,251.35

แหล่งที่มา : กรมศุลกากร

การขายให้กับลูกค้าในประเทศต้องมีระยะเวลาในการชำระเงินถึง 3 เดือน ไม่สะดวกต่อสภาพคล่อง หากสามารถส่งออกได้จะได้รับเงินแน่นอน ไม่เสี่ยงต่อหนี้สูญถึงแม้บางครั้งจะได้กำไรน้อยก็ตามและมีผู้ประกอบการหนังฟอกสำเร็จรูปบางส่วนผลิตหนังเฟอร์นิเจอร์ ซึ่งยังไม่มีผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ในประเทศมากนัก หนังฟอกส่วนใหญ่จึงเหลือ และนำส่งออกต่างประเทศ

ถ้าพิจารณาในด้านมูลค่าการส่งออกของไทย จากตารางที่ 3 และภาพที่ 3 พบว่าอัตราการขยายตัวของการส่งออกในช่วงปี พ.ศ. 2527 - พ.ศ. 2531 มีการขยายตัวค่อนข้างสูง เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 65.1 และในช่วงปี พ.ศ. 2532 - พ.ศ. 2536 มีการขยายตัวในอัตราที่ลดลง เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 23.5 และเมื่อพิจารณามูลค่าการส่งออกรายประเทศ จากตารางที่ 5 พบว่าประเทศไทยมีการส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูปไปประเทศฮ่องกงมากเป็นอันดับหนึ่ง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2532 - พ.ศ. 2536 มีอัตราเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 36.0 ประเทศที่ส่งออกรองลงมา ได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศสาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน) ประเทศสิงคโปร์ ประเทศมาเลเซีย ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันและประเทศอื่นๆ เป็นต้น

ภาวะการค้าของหนังฟอกสำเร็จรูปในตลาดโลก

สภาพการค้าหนังฟอกสำเร็จรูปของตลาดโลกในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปจากอดีตอย่างมาก

จากตารางที่ 6 พบว่าส่วนแบ่งตลาดหนังฟอกสำเร็จรูปของประเทศที่พัฒนาแล้วมีอัตราการขยายตัวที่ลดลง ซึ่งแตกต่างจากประเทศที่กำลังพัฒนาส่วนแบ่งตลาดกับมีอัตราการขยายตัวที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะประเทศสาธารณรัฐเกาหลีและสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยหนังฟอกผัดเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.5 และ 5.7 และหนังฟอกโครมเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.0 และ 7.0 ตามลำดับ

จากตารางที่ 7 พบว่าอัตราการขยายตัวของการส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูป และผลิตภัณฑ์เครื่องหนังของประเทศต่างๆ ได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งมีอัตราการขยายตัวที่สูงกว่าอุตสาหกรรมทั้งหมดของตลาดโลก ยกเว้นประเทศญี่ปุ่นซึ่งอัตราการขยายตัวค่อนข้างต่ำ สำหรับหนังฟอกสำเร็จรูปในปี 2533 มีมูลค่าการส่งออก 6,131 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ อัตราการขยายตัวสูงถึงร้อยละ 14.5 ต่อปี นับว่ามีอัตราการขยายตัวสูงที่สุดของอุตสาหกรรมทั้งหมด กลุ่มประเทศประชาคมยุโรปนับว่ามีการส่งออกมากที่สุด 2,858 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ อัตราการขยายตัวร้อยละ 13.9 ต่อปี รองลงมาได้แก่ประเทศแถบลาตินอเมริกา มีการส่งออก 942 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ อัตราการขยายตัวร้อยละ 15.2 ต่อปี ประเทศแถบเอเชียตะวันออก เอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียใต้ สามารถส่งออกเป็นอันดับ 3 มีการส่งออก 815 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ อัตราการขยายตัวร้อยละ 21.0 (ซึ่งมีอัตราการขยายตัวค่อนข้างสูง) ประเทศแถบอเมริกาเหนือ สามารถส่งออกเป็นอันดับ 4 มีการส่งออก 711 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ อัตราการขยายตัวร้อยละ 15.9 ต่อปี

จากตารางที่ 8 พบว่ากลุ่มประเทศกำลังพัฒนาแถบเอเชียตะวันออกและเอเชียใต้ มีการเคลื่อนไหวทางการตลาดมากที่สุดในตลาดโลก โดยหนังดิบนำเข้ามากจากแถบยุโรปตะวันตกและอเมริกาเหนือ นำมาพัฒนาเป็นหนังฟอกสำเร็จรูปและผลิตภัณฑ์เครื่องหนังซึ่งมีอัตราการขยาย

ตารางที่ 5 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกหนึ่งฟองสำเร็จรูปเป็นรายประเทศ

ปริมาณ : เมตริกตัน

มูลค่า : พันบาท

ประเทศ	2532		2533		2534		2535		2536	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
ฮ่องกง	1.338	421.234	1.772	537.662	1.884	848.640	2.786	1,501.260	4.111	1,868.705
สหรัฐอเมริกา	0.287	174.681	1.039	472.714	1.274	600.961	1.474	675.391	1.760	714.139
ไต้หวัน	0.249	121.606	0.473	144.224	0.529	206.853	0.442	163.916	1.048	365.072
สิงคโปร์	0.254	89.742	0.534	169.204	0.644	229.814	0.796	356.921	0.500	243.772
มาเลเซีย	0.099	6.886	0.109	20.866	0.145	46.428	0.228	104.630	0.323	150.468
เยอรมัน	0.255	108.489	0.340	152.644	0.319	159.871	0.295	140.931	0.281	138.733
ออสเตรเลีย	0.212	115.259	0.318	155.501	0.311	158.322	0.234	113.610	0.199	98.422
เดนมาร์ก	0.183	104.484	0.262	144.294	0.224	130.512	0.168	102.909	0.121	62.586
เกาหลีใต้	0.034	4.395	0.187	39.789	0.032	17.094	0.040	20.143	0.117	55.149
อินโดนีเซีย	-	0.069	-	-	0.013	7.091	0.019	11.326	0.182	43.150
อื่นๆ	0.578	140.912	0.456	229.136	0.379	149.795	0.523	181.014	1.160	416.581
รวม	3.489	1,289.757	5.490	2,066.034	5.754	2,555.381	7.005	3,374.253	9.802	4,156.777

แหล่งที่มา : กรมศุลกากร

ตาราง 6 ส่วนแบ่งตลาดหนังฟอกสำเร็จรูปโคและกระบือทั่วโลก

หน่วย : เปอร์เซนต์

	หนังฟอกผัด ¹ (Heavy Bovine Leather)			หนังฟอกโคคม ² (Light Bovine Leather)		
	ส่วนแบ่งตลาด		อัตราเติบโตต่อปี	ส่วนแบ่งตลาด		อัตราเติบโตต่อปี
	2518	2533	2518 - 2533	2518	2533	2518 - 2533
<u>ประเทศพัฒนาแล้ว</u>						
รัสเซีย	70.60	55.20	(2.60)	60.00	53.40	1.50
สหรัฐอเมริกา	30.00	28.10	(1.40)	9.70	10.00	2.50
อิตาลี	9.50	5.00	(5.20)	8.20	5.10	(0.90)
สเปน	9.10	9.40	(0.70)	7.60	11.30	5.00
	5.50	1.80	(8.10)	2.80	2.80	2.10
<u>ประเทศกำลังพัฒนา</u>						
จีน	29.40	44.80	1.80	40.00	46.60	3.30
อินเดีย	2.10	5.80	5.70	1.40	2.80	7.00
สาธารณรัฐเกาหลี	7.70	11.70	1.80	7.30	6.60	1.50
	1.50	6.20	8.50	1.90	6.60	11.00
ทั้งหมด	100.00	100.00	(1.00)	100.00	100.00	2.20

แหล่งที่มา : Food And Agricultural Organization Of The United Nations 1992 World Statistical Compendium for Raw Hides and Skins Leather Footware 1972 - 1990 and UNIDO estimate

1. คำนวณจากข้อมูลปริมาณหน่วยเมตริกตัน
2. คำนวณจากข้อมูลหน่วยตารางฟุต

ตารางที่ 7 มูลค่าการส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูปโคและกระบือและผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง พ.ศ. 2518 - 2533

หน่วย : ล้านเหรียญสหรัฐ

กลุ่มเศรษฐกิจ	หนังดิบ		หนังฟอกสำเร็จรูป		รองเท้าหนัง		เครื่องแต่งตัวหนัง		อุตสาหกรรมทั้งหมด	
	ส่งออก	อัตราการเติบโต	ส่งออก	อัตราการเติบโต	ส่งออก	อัตราการเติบโต	ส่งออก	อัตราการเติบโต	ส่งออก	อัตราการเติบโต
	2533	2518 - 2533	2533	2518 - 2533	2533	2518 - 2533	2533	2518 - 2533	2533	2518 - 2533
ทั่วโลก	4,059.00	11.60%	6,131.00	14.50%	20,106.00	13.10%	5,482.00	13.90%	2,324,183.00	10.90%
อเมริกาเหนือ	1,738.00	12.10%	711.00	15.90%	345.00	13.80%	113.00	10.20%	359,767.00	9.90%
ประเทศอเมริกา	1,441.00	11.20%	2,858.00	13.90%	10,696.00	10.80%	1,137.00	9.10%	1,102,475.00	10.70%
ยุโรปตะวันตกอื่นๆ	195.00	10.20%	311.00	12%	634.00	6.70%	77.00	5.40%	184,137.00	10.40%
ยุโรปตะวันออกและรัสเซีย	160.00	21.80%	26.00	35.40%	102.00	1.10%	30.00	3.60%	35,045.00	2.10%
ญี่ปุ่น	1.00	-	159.00	3.50%	30.00	1.60%	11.00	-	277,397.00	11.60%
ประเทศพัฒนาอื่น	365.00	9.30%	253.00	25.20%	26.00	16.90%	21.00	2.90%	28,402.00	10.60%
ประเทศกำลังพัฒนา	159.00	11.50%	1,813.00	17.30%	8,272.00	19.20%	4,094.00	17.50%	336,960.00	16%
แอฟริกา	35.00	4.90%	33.00	14.40%	98.00	14.20%	59.00	1.4%	14,480.00	10.60%
ลาตินอเมริกา	43 ²	11.20%	942.00	15.20%	1,295.00	13.60%	114.00	6.70%	52,167.00	13.40%
เอเชียตะวันออกเฉียงใต้	76.00	24.30%	815.00	21%	6,216.00	25.70%	3,248.00	19.30%	241,188.00	18.30%
เอเชียตะวันตก	5.00	20.40%	3.00	6.40%	48.00	12.90%	640.00	16.50%	15,180.00	12.30%

แหล่งที่มา : UNIDO , The World's Leather & Leather Products Industry : 1993 , หน้า 31

1. แบ่งประเทศการค้าตามภูมิภาคศรึในปี 2518 และ 2533 และสามารถปรับเปลี่ยนได้ระหว่างกลุ่มผลิต
2. คาดการณ์
3. ไม่นับตัวแทนการส่งออก

ตารางที่ 8 อัตราการขยายตัวการส่งออกของกลุ่มผู้ผลิตอุตสาหกรรมหนัง พ.ศ. 2518 - 2533

หน่วย : ร้อยละ

ผู้ส่งออก/กลุ่มผู้ผลิต	อเมริกาเหนือ	ยุโรปตะวันตก	ญี่ปุ่น	ลาตินอเมริกา	เอเชียตะวันออกและเอเชียใต้
อเมริกาเหนือ					
หนังดิบ	8.00	3.40	10.80	6.80	20.00
หนังฟอกสำเร็จรูป	5.50	17.30	42.20	13.60	25.70
รองเท้า	10.50	17.30	15.20	12.60	8.90
เครื่องแต่งกาย	2.50	21.00	27.50	10.00	17.10
ยุโรปตะวันตก					
หนังดิบ	5.80	10.90	5.50	2.60	45.20
หนังฟอกสำเร็จรูป	15.90	12.50	24.10	5.90	33.30
รองเท้า	6.30	11.50	15.90	9.70	18.50
เครื่องแต่งกาย	8.70	7.30	24.70	9.60	24.70
ลาตินอเมริกา					
หนังดิบ	25.3 ³	4.00	35.50	7.00	-
หนังฟอกสำเร็จรูป	15.80	14.80	63.60	20.50	40.90
รองเท้า	13.10	17.80	22.90	16.30	56.40
เครื่องแต่งกาย	7.50	4.80	8.50	17.20	36.30
เอเชียตะวันออกและเอเชียใต้					
หนังดิบ	-	19.40	28.90	-	29.10
หนังฟอกสำเร็จรูป	29.90	16.70	37.50	46.30	41.20
รองเท้า	26.30	26.60	23.60	34.70	24.50
เครื่องแต่งกาย	21.30	15.00	35.30	18.40	28.50

แหล่งที่มา : UNIDO , The World's Leather & Leather Products Industry : 1993 , หน้า 32

1. อัตราการขยายตัวได้มาจากมูลค่าการส่งออกคิดเป็นเหรียญสหรัฐ
2. หนังดิบ หมายถึง หนังดิบและหนังดิบผ่านขบวนการเก็บรักษาหนังสำเร็จรูป หมายถึง หนังฟอกสำเร็จรูปโคและกระบือ
รองเท้า หมายถึง รองเท้าที่ทำจากหนัง
เครื่องแต่งกาย หมายถึง เครื่องแต่งการที่ทำจากหนัง
3. ผู้ผลิตส่วนใหญ่ ห้ามส่งออกหนังดิบ อัตราการขยายตัวได้มาจากจำนวนการส่งออกที่น้อยมาก

ตัวในการส่งออกค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเฉพาะการส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูปในตลาดประเทศแถบอเมริกาเหนือ ปรากฏว่าอัตราการขยายตัวในการส่งออกสูงที่สุดได้แก่ประเทศแถบเอเชียตะวันออกและเอเชียใต้มีอัตราการขยายตัวถึงร้อยละ 29.9 รองลงมาได้แก่ประเทศยุโรปตะวันตกร้อยละ 15.9 และประเทศแถบลาตินอเมริการ้อยละ 15.8 สำหรับตลาดประเทศแถบยุโรปตะวันตก ปรากฏว่าอัตราการขยายตัวในการส่งออกสูงที่สุดได้แก่ประเทศแถบอเมริกาเหนือ มีอัตราการขยายตัวถึงร้อยละ 17.3 รองลงมาได้แก่ ประเทศแถบเอเชียตะวันออกและเอเชียใต้ ร้อยละ 16.7 และประเทศแถบลาตินอเมริการ้อยละ 14.8 ตลาดประเทศญี่ปุ่น ปรากฏว่าอัตราการขยายตัวในการส่งออกสูงที่สุดได้แก่ประเทศแถบลาตินอเมริกา มีอัตราการขยายตัวถึงร้อยละ 63.6 รองลงมาได้แก่ประเทศแถบอเมริกาเหนือร้อยละ 42.2 และประเทศแถบเอเชียตะวันออกและเอเชียใต้ร้อยละ 37.5 ตลาดประเทศแถบลาตินอเมริกา ปรากฏว่าอัตราการขยายตัวในการส่งออกสูงที่สุดได้แก่ประเทศแถบเอเชียตะวันออกและเอเชียใต้ มีอัตราการขยายตัวถึงร้อยละ 46.3 รองลงมาได้แก่ประเทศแถบลาตินอเมริการ้อยละ 20.5 และประเทศแถบอเมริกาเหนือร้อยละ 13.6 ตลาดประเทศแถบเอเชียตะวันออกและเอเชียใต้ ปรากฏว่าอัตราการขยายตัวในการส่งออกสูงที่สุดได้แก่ประเทศแถบเอเชียตะวันออกและเอเชียใต้ มีอัตราการขยายตัวถึงร้อยละ 41.2 รองลงมาได้แก่ประเทศแถบลาตินอเมริการ้อยละ 40.9 และประเทศแถบยุโรปตะวันตกร้อยละ 33.3

ตลาดนำเข้าของกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้วที่สำคัญ ได้แก่

1. **ประเทศสหรัฐอเมริกา** ตลาดสหรัฐอเมริกานับได้ว่าเป็นตลาดที่ใหญ่เนื่องจากในระหว่างปี พ.ศ. 2525 - พ.ศ. 2530 โรงงานหนังฟอกสำเร็จรูปของสหรัฐอเมริกาได้ลดลงจาก 342 เป็น 308 โรงงานทำให้กำลังการผลิตลดลงประมาณร้อยละ 25.0 ซึ่งในส่วนนี้ประเทศสหรัฐอเมริกาได้นำเข้าหนังฟอกสำเร็จรูปจากต่างประเทศ

จากตารางที่ 9 พบว่าประเทศสหรัฐอเมริกามีอัตราการขยายตัวในการนำเข้าหนังฟอกสำเร็จรูป เพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2535 และพ.ศ. 2536 โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.2 และ 19.8 ตามลำดับ สำหรับประเทศที่นำเข้าสูงสุดได้แก่ประเทศอาร์เจนตินา ในปี พ.ศ. 2536 มีการนำเข้าสูงถึง 109 ล้านเหรียญสหรัฐฯและมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 18.7 อัตราการขยายตัวในการนำเข้าลดลงตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 และเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2536 ร้อยละ 28.0 ประเทศที่นำเข้ารองลงมา ได้แก่ ประเทศอิตาลี มีการนำเข้าในปีพ.ศ. 2536 93 ล้านเหรียญสหรัฐฯและมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 15.9 อัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างมาก ในปีพ.ศ. 2536 โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 54.6

ในปี พ.ศ. 2513 ประเทศสหรัฐอเมริกาต้องการหนังฟอกสำเร็จรูปเพื่อผลิตรองเท้าทั้งหมด แต่ปัจจุบันความต้องการหนังฟอกสำเร็จรูปสำหรับผลิตรองเท้าลดลงเพียงร้อยละ 55.0 และมีความต้องการหนังฟอกสำเร็จรูปสำหรับเฟอร์นิเจอร์ร้อยละ 20.0 หนังฟอกสำเร็จรูปสำหรับเครื่องแต่งกายร้อยละ 17.0 ซึ่งเป็นโอกาสของผู้ผลิตจากต่างประเทศที่จะเจาะตลาดหนังฟอกสำเร็จรูปในประเทศสหรัฐอเมริกา

ตารางที่ 9 มูลค่าการนำเข้าหนึ่งพอกสำเร็จรูปของประเทศสหรัฐอเมริกา
ระหว่าง พ.ศ. 2532 - พ.ศ. 2536

มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐ

ประเทศ	2532		2533		2534		2535		2536	
	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด
อาร์เจนตินา	160.320	29.43%	152.906	29.60%	86.740	19.74%	85.389	17.48%	109.289	18.68%
			-4.62%		-43.27%		-1.56%		27.99%	
อิตาลี	64.855	11.90%	65.257	12.63%	55.123	12.55%	60.213	12.33%	93.104	15.91%
			0.62%		-15.53%		9.23%		54.62%	
บราซิล	36.095	6.62%	27.155	5.26%	35.402	8.06%	49.914	10.22%	52.601	8.99%
			-24.77%		30.37%		40.99%		5.38%	
อังกฤษ	35.397	6.50%	34.534	6.69%	30.854	7.02%	41.870	8.57%	50.656	8.66%
			-2.44%		-10.66%		35.70%		20.98%	
อุรุกวัย	26.726	4.91%	24.111	4.67%	24.124	5.49%	35.460	7.26%	35.258	6.03%
			-9.78%		0.05%		46.99%		-0.57%	
เม็กซิโก	13.065	2.40%	17.700	3.43%	12.978	2.95%	9.081	1.86%	28.264	4.83%
			35.48%		-26.68%		-30.03%		211.24%	
นอร์เวย์	11.592	2.13%	17.246	3.34%	19.177	4.37%	25.868	5.30%	24.867	4.25%
			48.78%		11.20%		34.89%		-3.87%	
แคนาดา	26.920	4.94%	34.410	6.66%	18.926	4.31%	23.071	4.72%	22.306	3.81%
			27.82%		-45.00%		21.90%		-3.32%	
เยอรมัน	31.374	5.76%	22.786	4.41%	21.996	5.01%	21.205	4.34%	21.163	3.62%
			-27.37%		-3.47%		-3.60%		-0.20%	
ฝรั่งเศส	13.202	2.42%	10.741	2.08%	10.188	2.32%	8.309	1.70%	9.822	1.68%
			-18.64%		-5.15%		-18.44%		18.21%	
อื่นๆ	125.286	23.00%	109.654	21.23%	123.827	28.19%	127.981	26.21%	137.714	23.54%
			-12.48%		12.93%		3.35%		7.61%	
รวม	544.832	100.00%	516.500	100.00%	439.335	100.00%	488.361	100.00%	585.044	100.00%
			-5.20%		-14.94%		11.16%		19.80%	

แหล่งที่มา : UNITED NATIONS "UNITED NATION STAT. Off.St." MICROFILM : 1977

: ตัวเลขแสดงร้อยละของอัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่านำเข้าของแต่ละปี

: ข้อมูลปี 2532 - 2533 เป็นของประเยอรมันตะวันตก

2. ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน เป็นประเทศซึ่งเกิดจากการรวมตัวของประเทศเยอรมันตะวันตกและประเทศเยอรมันตะวันออกในปี พ.ศ.2534 ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน เป็นประเทศหนึ่งที่สามารถประสบความสำเร็จในการผลิตหนังฟอกสำเร็จรูปและรองเท้าแห่งหนึ่งของโลก ทั้งทักษะ ตลาดที่ใหญ่ วัตถุดิบซึ่งประกอบไปด้วยหนังดิบ เคมีภัณฑ์และเครื่องจักรที่มีคุณภาพ โรงงานหนังฟอกในปี พ.ศ. 2513 มีจำนวน 200 โรงงาน แต่ในปี พ.ศ. 2533 จำนวนโรงงานหนังฟอกมีจำนวนลดลงเหลือ 140 โรงงาน ความต้องการหนังฟอกสำเร็จรูปสำหรับรองเท้าลดลง ในขณะที่หนังฟอกสำเร็จรูปสำหรับเฟอร์นิเจอร์และหนังหุ้มเบาะรถยนต์กำลังเพิ่มขึ้น ซึ่งมีอัตราการเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 50 ของหนังฟอกทั้งหมด

จากตารางที่ 10 พบว่าประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน นำเข้าหนังฟอกสำเร็จรูปส่วนใหญ่จากประเทศแถบทวีปยุโรป ซึ่งมีแนวโน้มการขยายตัวในการนำเข้าลดลงโดยในปีพ.ศ.2534 ลดลงร้อยละ 10.36 ในปี พ.ศ.2535 เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.54 ในปี พ.ศ.2536 มีอัตราการลดลงร้อยละ 18.6 สำหรับประเทศนำเข้าสูงสุดได้แก่ประเทศอิตาลี ในปี พ.ศ.2536 นำเข้าสูงถึง 227 ล้านเหรียญสหรัฐและมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 45.7 อัตราการขยายตัวในปี พ.ศ.2536 ลดลงร้อยละ 18.3 ประเทศที่นำเข้ารองลงมาได้แก่ประเทศออสเตรเลีย มีการนำเข้าในปี พ.ศ. 2536 62 ล้านเหรียญสหรัฐและมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 12.48 อัตราการขยายตัวลดลง ในปี พ.ศ. 2536 ลดลงร้อยละ 19.17

3. ประเทศอิตาลี เป็นอีกประเทศหนึ่งที่มีความชำนาญในอุตสาหกรรมฟอกหนัง ซึ่งได้อาศัยประสบการณ์และการพัฒนาคุณภาพสินค้าอย่างต่อเนื่อง หลังจากสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 จนกระทั่งสามารถเป็นผู้นำในด้านแฟชั่น ซึ่งมีการปรับเปลี่ยนตลอดเวลา โรงงานฟอกหนังในปี พ.ศ. 2524 มีจำนวน 3,108 โรงงาน แต่ในปีพ.ศ. 2534 มีจำนวนลดลงเหลือ 2,600 โรงงาน ความต้องการหนังฟอกสำเร็จรูปส่วนใหญ่เป็นหนังฟอกสำหรับรองเท้า ซึ่งมีความต้องการประมาณร้อยละ 40 ของหนังฟอกทั้งหมด

จากตารางที่ 11 พบว่าประเทศอิตาลีมีอัตราการขยายตัวในการนำเข้าหนังฟอกสำเร็จรูปลดลงในปี พ.ศ.2534 ร้อยละ 28.4 และเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2535 และ พ.ศ. 2536 ร้อยละ 5.5 และ 6.8 ตามลำดับ สำหรับประเทศนำเข้าสูงสุด ได้แก่ ประเทศออสเตรเลีย ในปี พ.ศ. 2536 นำเข้าสูงถึง 80 ล้านเหรียญสหรัฐ และมีส่วนแบ่งตลาด ร้อยละ 14.7 อัตราการขยายตัวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ.2536 เพิ่มขึ้นร้อยละ 53.7 ประเทศที่นำเข้ารองลงมา ได้แก่ ประเทศอาร์เจนตินา มีการนำเข้าในปี พ.ศ. 2536 ประมาณ 47 ล้านเหรียญสหรัฐ และมีส่วนแบ่งตลาด 8.7 อัตราการขยายตัวลดลงในปี พ.ศ. 2534 และ พ.ศ. 2535 และเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2536 ร้อยละ 16.5 ร้อยละ 22.6 และร้อยละ 42.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 มูลค่าการนำเข้าหนึ่งฟองสำเร็จรูปของประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน*
ระหว่าง พ.ศ. 2532 - พ.ศ. 2536

มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐ

ประเทศ	2532		2533		2534		2535		2536	
	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด
อิตาลี	244.667	47.34%	289.464	46.13%	252.185	44.84%	277.898	45.52%	227.143	45.67%
			18.31%		-12.88%		10.20%		-18.26%	
ออสเตรเลีย	73.331	14.19%	90.224	14.38%	72.352	12.86%	76.758	12.57%	62.046	12.47%
			23.04%		-19.81%		6.09%		-19.17%	
โปแลนด์	1.307	0.25%	3.208	0.51%	9.879	1.76%	24.242	3.97%	23.690	4.76%
			145.45%		207.95%		145.39%		-2.28%	
เนเธอร์แลนด์	20.065	3.88%	28.273	4.51%	27.091	4.82%	31.127	5.10%	18.722	3.76%
			40.91%		-4.18%		14.90%		-39.85%	
สหรัฐอเมริกา	33.129	6.41%	33.882	5.40%	30.728	5.46%	30.594	5.01%	13.558	2.73%
			2.27%		-9.31%		-0.44%		-55.68%	
อาร์เจนตินา	8.242	1.59%	17.592	2.80%	22.319	3.97%	19.511	3.20%	13.380	2.69%
			113.44%		26.87%		-12.58%		-31.42%	
อินเดีย	13.539	2.62%	15.686	2.50%	15.278	2.72%	16.261	2.66%	12.731	2.56%
			15.86%		-2.60%		6.43%		-21.71%	
ฮ่องกง	3.028	0.59%	8.200	1.31%	8.074	1.44%	8.183	1.34%	11.214	2.25%
			170.81%		-1.54%		1.35%		37.04%	
ฝรั่งเศส	6.451	1.25%	9.822	1.57%	9.891	1.76%	10.615	1.74%	8.506	1.71%
			52.26%		0.70%		7.32%		-19.87%	
สวีเดน	10.905	2.11%	10.350	1.65%	7.970	1.42%	9.211	1.51%	8.407	1.69%
			-5.09%		-23.00%		15.57%		-8.73%	
อื่นๆ	102.201	19.77%	120.747	19.24%	106.673	18.97%	106.058	17.37%	97.991	19.70%
			18.15%		-11.66%		-0.58%		-7.61%	
รวม	516.865	100.00%	627.448	100.00%	562.440	100.00%	610.458	100.00%	497.388	100.00%
			21.39%		-10.36%		8.54%		-18.52%	

แหล่งที่มา : UNITED NATIONS "UNITED NATIONS STAT. Off.St." MICROFILM : 1977

: ตัวเลขแสดงร้อยละของอัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่านำเข้าของแต่ละปี

* : ข้อมูลปี 2532 - 2533 เป็นของประเยอร์มันตะวันตก

ตารางที่ 11 มูลค่าการนำเข้าหนังสือพิมพ์ของประเทศอิตาลี
ระหว่าง พ.ศ. 2532 - พ.ศ. 2536

มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐ

ประเทศ	2532		2533		2534		2535		2536	
	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด
ออสเตรเลีย	40.902	6.99%	55.376 35.39%	8.14%	41.309 -25.40%	8.49%	52.348 26.72%	10.20%	80.465 53.71%	14.67%
อาร์เจนตินา	31.922	5.46%	51.702 61.96%	7.60%	43.136 -16.57%	8.86%	33.398 -22.58%	6.51%	47.628 42.61%	8.68%
เยอรมันนี	32.239	5.51%	36.517 13.27%	5.37%	29.583 -18.99%	6.08%	38.567 30.37%	7.51%	35.298 -8.48%	6.44%
รัสเซีย	-	-	- 0.00%	-	- 0.00%	0.00%	16.014 100.00%	3.12%	33.936 111.91%	6.19%
บราซิล	62.297	10.65%	80.846 29.78%	11.89%	62.824 -22.29%	12.91%	57.164 -9.01%	11.14%	32.814 -42.60%	5.98%
นิวซีแลนด์	44.397	7.59%	26.791 -39.66%	3.94%	30.421 13.55%	6.25%	27.152 -10.75%	5.29%	29.234 7.67%	5.33%
บังกลาเทศ	50.060	8.56%	51.037 1.95%	7.51%	13.784 -72.99%	2.83%	19.113 38.66%	3.72%	22.199 16.15%	4.05%
อังกฤษ	18.354	3.14%	25.844 40.81%	3.80%	19.886 -23.05%	4.09%	19.738 -0.74%	3.84%	12.901 -34.64%	2.35%
ซิมบับเว	8.516	1.46%	8.177 -3.98%	1.20%	7.014 -14.22%	1.44%	11.757 67.62%	2.29%	11.854 0.83%	2.16%
ฝรั่งเศส	12.908	2.21%	17.919 38.82%	2.64%	11.216 -37.41%	2.30%	14.123 25.92%	2.75%	11.201 -20.69%	2.04%
อื่นๆ	283.340	48.44%	325.767 14.97%	47.91%	227.530 -30.16%	46.75%	223.990 -1.56%	43.63%	230.888 3.08%	42.10%
รวม	584.935	100.00%	679.976 16.25%	100.00%	486.703 -28.42%	100.00%	513.364 5.48%	100.00%	548.418 6.83%	100.00%

แหล่งที่มา : UNITED NATIONS 'UNITED NATIONS STAT. Off.St.' MICROFILM : 1977

: ตัวเลขแสดงร้อยละของอัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่านำเข้าของแต่ละปี

* : ข้อมูลปี 2532 - 2533 เป็นของเยอรมันตะวันตก

ตลาดนำเข้าของกลุ่มประเทศที่กำลังพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่

1. ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีและประเทศสาธารณรัฐจีน(ไต้หวัน) ได้พัฒนาการผลิตหนังฟอกสำเร็จรูปและผลิตภัณฑ์เครื่องหนังมาประมาณ 25 ปี ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลเป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาการศึกษา เศรษฐกิจ และสังคม ทำให้ประเทศทั้ง 2 เป็นผู้นำในการผลิตหนังฟอกสำเร็จรูปและผลิตภัณฑ์เครื่องหนังในแถบเอเชียแปซิฟิก จากตารางที่ 12 พบว่าประเทศสาธารณรัฐเกาหลี มีอัตราการขยายตัวในการนำเข้าหนังฟอกสำเร็จรูปลดลง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2534 - พ.ศ. 2536 ร้อยละ 4.12 ร้อยละ 16.60 และ ร้อยละ 8.29 ตามลำดับ สำหรับประเทศนำเข้าสูงสุด ได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา ในปี พ.ศ. 2536 นำเข้าสูงถึง 69 ล้านเหรียญสหรัฐและมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 37.01 อัตราการขยายตัวมีแนวโน้มลดลงตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 - พ.ศ. 2536 ร้อยละ 1.3 และ 4.9 ตามลำดับ ประเทศที่นำเข้ารองลงมา ได้แก่ ประเทศญี่ปุ่นมีการนำเข้าในปี พ.ศ. 2536 33 ล้านเหรียญสหรัฐและมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 17.8 อัตราการขยายตัวมีแนวโน้มลดลงตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 - พ.ศ. 2536 ร้อยละ 17.94 ร้อยละ 11.14 ร้อยละ 23.30 และร้อยละ 18.04 ตามลำดับ

ประเทศสาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน) เป็นประเทศเล็กๆ ที่มีเศรษฐกิจอยู่ในอันดับ 13 ของโลก พื้นที่เป็นเกาะและมีพื้นที่ใช้ประโยชน์ได้เพียงร้อยละ 30 ของพื้นที่ทั้งหมดเท่านั้น ดังนั้นประเทศสาธารณรัฐจีน(ไต้หวัน) จึงได้ขยายฐานการผลิตเข้าไปลงทุนในประเทศอินโดนีเซียและประเทศไทย อุตสาหกรรมหนังฟอกสำเร็จรูปและผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง ส่งออกอยู่ในอันดับ 4 ของประเทศ ในปี พ.ศ. 2534 ประเทศสาธารณรัฐจีน(ไต้หวัน) สามารถผลิตรองเท้าหนังได้ถึง 376 ล้านคู่และสามารถส่งออกได้ 365 ล้านคู่ ดังนั้นประเทศสาธารณรัฐจีน(ไต้หวัน) จึงมีความต้องการหนังฟอกสำเร็จรูปสำหรับรองเท้าค่อนข้างมาก

จากตารางที่ 13 พบว่าประเทศสาธารณรัฐจีน(ไต้หวัน) มีแนวโน้มการขยายตัวในการนำเข้าหนังฟอกสำเร็จรูปเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 - พ.ศ. 2536 ร้อยละ 17.8 ร้อยละ 18.6 ร้อยละ 6.7, และร้อยละ 15.7 ตามลำดับ สำหรับประเทศที่นำเข้าสูงสุดได้แก่ประเทศสหรัฐอเมริกา ในปี พ.ศ. 2536 นำเข้าสูงถึง 1,280 ล้านเหรียญไต้หวันและมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 20.0 อัตราการขยายตัวมีแนวโน้มลดลง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2534 และเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2536 ร้อยละ 5.2 ร้อยละ 45.8 และร้อยละ 23.1 ตามลำดับ ประเทศที่นำเข้ารองลงมา ได้แก่ประเทศออสเตรเลีย มีการนำเข้าในปี พ.ศ. 2536 930 ล้านเหรียญไต้หวันและมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 14.5 อัตราการขยายตัวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 - พ.ศ. 2536 ร้อยละ 146.5 ร้อยละ 126.0 ร้อยละ 12.4 และร้อยละ 4.9 ตามลำดับ

2. ประเทศฮ่องกง เป็นประเทศที่มีวัตถุดิบน้อยมาก ประกอบกับคนงานหายากและต้นทุนสูง จึงมีผู้ผลิตหนังฟอกสำเร็จรูปไม่มากนักและได้ย้ายฐานการผลิตไปลงทุนในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ดังนั้นฮ่องกงจึงเป็นตัวแทนในการนำเข้าหนังฟอกสำเร็จรูปและเป็นตัวแทนในการส่งออกผลิตภัณฑ์หนัง จากประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งความต้องการหนังฟอกสำเร็จรูปส่วนใหญ่เป็นหนังสำหรับรองเท้า เครื่องแต่งกาย และกระเป๋า

ตารางที่ 12 มูลค่าการนำเข้าหนังสือพิมพ์สำเร็จรูปของประเทศสาธารณรัฐเกาหลี
ระหว่าง พ.ศ. 2532 - พ.ศ. 2536

มูลค่า : ล้านบาทสหรัฐ

ประเทศ	2532		2533		2534		2535		2536	
	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด
สหรัฐอเมริกา	48.668	22.10%	70.576	27.45%	74.339	30.16%	73.376	35.69%	69.788	37.01%
			45.02%		0.05		-1.30%		-4.89%	
ญี่ปุ่น	73.211	33.25%	60.077	23.37%	53.387	21.66%	40.947	19.92%	33.561	17.80%
			-17.94%		-11.14%		-23.30%		-18.04%	
อิตาลี	21.654	9.83%	21.545	8.38%	22.475	9.12%	19.215	9.35%	20.249	10.74%
			-0.50%		4.32%		-14.51%		5.38%	
บราซิล	14.979	6.80%	31.311	12.18%	20.272	8.22%	13.367	6.50%	10.789	5.72%
			0.00%		-35.26%		-34.06%		-19.29%	
อาร์เจนตินา	16.357	7.43%	19.489	7.58%	25.866	10.49%	18.555	9.03%	9.139	4.85%
			19.15%		32.72%		-28.26%		-50.75%	
เยอรมัน	2.629	1.19%	2.319	0.90%	2.584	1.05%	3.920	1.91%	6.366	3.38%
			-11.79%		11.43%		51.70%		62.40%	
จีน	-	0.00%	-	0.00%	2.484	1.01%	2.549	1.24%	5.943	3.15%
			0.00%		0.00%		2.62%		133.15%	
ปากีสถาน	6.397	2.91%	6.175	2.40%	7.917	3.21%	6.675	3.25%	4.460	2.37%
			-3.47%		28.21%		-15.69%		253.30%	
ฮ่องกง	1.673	0.76%	4.087	1.59%	3.838	1.56%	2.020	0.98%	2.533	1.34%
			144.29%		-6.09%		-47.37%		1319.00%	
ฝรั่งเศส	2.348	1.07%	2.105	0.82%	3.122	1.27%	2.989	1.45%	2.522	1.34%
			-10.35%		48.31%		-4.26%		-15.62%	
อื่นๆ	32.263	14.65%	39.392	15.32%	30.194	12.25%	21.961	10.68%	23.190	12.30%
			22.10%		-23.35%		-27.27%		5.60%	
รวม	220.179	100.00%	257.076	100.00%	246.478	100.00%	205.574	100.00%	188.540	100.00%
			16.76%		-4.12%		-16.60%		-8.29%	

แหล่งที่มา : UNITED NATIONS 'UNITED NATIONS STAT. Off.St.' MICROFILM : 1077

: ตัวเลขแสดงร้อยละของอัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่านำเข้าของแต่ละปี

* : ข้อมูลปี 2532 - 2533 เป็นของเยอรมันตะวันตก

ตารางที่ 13 มูลค่าการนำเข้าหนังสือพิมพ์สำเร็จรูปของประเทศสาธารณรัฐจีน(ไต้หวัน)
ระหว่าง พ.ศ. 2532 - พ.ศ. 2536

มูลค่า : ล้านเหรียญไต้หวัน

ประเทศ	2532		2533		2534		2535		2536	
	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด
สหรัฐอเมริกา	1,431.2	33.63%	2,022.800	40.37%	1,917.300	32.28%	1,040.100	18.78%	1,280.300	19.98%
			41.34%		-5.22%		-45.75%		23.09%	
ออสเตรเลีย	141.6	3.33%	349.000	6.97%	788.900	13.28%	887.000	16.01%	930.700	14.52%
			146.47%		126.05%		12.44%		4.93%	
อาร์เจนตินา	74.4	1.75%	113.400	2.26%	221.500	3.73%	329.900	5.96%	597.300	9.32%
			52.42%		95.33%		48.94%		81.05%	
อังกฤษ	31.0	0.73%	87.100	1.74%	142.100	2.39%	318.300	5.75%	555.800	8.67%
			180.97%		63.15%		124.00%		74.62%	
อิตาลี	260.8	6.13%	380.700	7.60%	388.800	6.55%	479.000	8.65%	449.400	7.01%
			45.97%		2.13%		23.20%		-6.18%	
เกาหลีใต้	482.1	11.33%	279.600	5.58%	300.100	5.05%	615.900	11.12%	338.300	5.28%
			-42.00%		7.33%		105.23%		-45.07%	
ไทย	131.4	3.09%	131.300	2.62%	196.900	3.31%	154.300	2.79%	324.400	5.06%
			-0.08%		49.96%		-21.64%		110.24%	
จีน	-	0.00%	-	0.00%	38.000	0.64%	97.200	1.75%	303.000	4.73%
			#DIV/0!		#DIV/0!		155.79%		211.73%	
จอร์จีย	7.7	0.18%	9.300	0.19%	83.600	1.41%	86.400	1.56%	233.100	3.64%
			20.78%		798.92%		3.35%		169.79%	
เยอรมัน*	18.7	0.44%	38.800	0.77%	77.900	1.31%	181.800	3.28%	187.400	2.92%
			107.49%		100.77%		133.38%		3.08%	
อื่นๆ	1,676.2	39.39%	1,598.400	31.90%	1,784.600	30.05%	1,349.800	24.37%	1,208.100	18.85%
			-4.64%		11.65%		-24.36%		-10.50%	
รวม	4,255.10	100.00%	5,010.400	100.00%	5,939.700	100.00%	5,539.700	100.00%	6,407.800	100.00%
			17.75%		18.55%		-6.73%		15.67%	

แหล่งที่มา : Statistical Department Directorate General of Customs The Republic of China

□ : ตัวเลขแสดงร้อยละของอัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่านำเข้าของแต่ละปี

* : ข้อมูลปี 2532 - 2533 เป็นของประเทศเยอรมันตะวันตก

ตารางที่ 14 มูลค่าการนำเข้าหนังสือพิมพ์สำเร็จรูปของประเทศฮ่องกง
ระหว่าง พ.ศ. 2532 - พ.ศ. 2536

มูลค่า : ล้านบาทสหรัฐ

ประเทศ	2532		2533		2534		2535		2536	
	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด
เกาหลีใต้	40.167	12.38%	50.394	12.61%	79.616	13.68%	122.240	15.72%	142.648	15.88%
			25.46%		57.99%		53.54%		18.70%	
สหรัฐอเมริกา	28.970	8.93%	34.441	8.62%	51.846	8.91%	81.704	10.51%	105.845	11.78%
			18.89%		50.54%		57.59%		29.55%	
อิตาลี	30.639	9.45%	45.529	11.39%	50.332	8.65%	66.390	8.54%	83.451	9.29%
			48.60%		10.55%		31.90%		25.70%	
อาร์เจนตินา	19.103	5.89%	18.821	4.71%	28.743	4.94%	47.781	6.15%	80.964	9.01%
			-1.48%		52.72%		66.24%		69.45%	
ไทย	17.609	5.43%	18.942	4.74%	30.264	5.20%	51.919	6.68%	69.056	7.69%
			7.57%		59.77%		71.55%		33.01%	
จีน	27.801	8.57%	49.395	12.36%	59.234	10.18%	60.475	7.78%	54.958	6.12%
			77.67%		19.92%		2.10%		-9.12%	
บราซิล	14.114	4.35%	19.084	4.77%	39.412	6.77%	53.981	6.94%	44.754	4.98%
			35.21%		106.52%		36.97%		-17.09%	
ญี่ปุ่น	23.585	7.27%	25.412	6.36%	34.566	5.94%	47.327	6.09%	42.832	4.77%
			7.75%		36.02%		36.92%		-9.50%	
รัสเซีย	1.525	0.47%	3.223	0.81%	5.862	1.01%	18.083	2.33%	27.984	3.12%
			111.34%		81.88%		208.48%		54.75%	
บังกลาเทศ	2.498	0.77%	5.570	1.39%	15.816	2.72%	23.020	2.96%	26.856	2.99%
			122.98%		183.95%		45.55%		18.66%	
อื่นๆ	118.367	36.49%	128.892	32.25%	186.159	31.99%	204.516	26.31%	218.797	24.36%
			8.89%		44.43%		9.86%		6.98%	
รวม	324.378	100.00%	399.703	100.00%	581.850	100.00%	777.436	100.00%	898.145	100.00%
			23.22%		45.57%		33.61%		15.53%	

แหล่งที่มา : UNITED NATIONS "UNITED NATIONS STAT. OFF. ST." MICROFILM : 1977

: ตัวเลขแสดงร้อยละของอัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่านำเข้าของแต่ละปี

* : ข้อมูล ปี 2532 - 2533 เป็นของประเทศเยอรมันตะวันตก

จากตารางที่ 14 พบว่าประเทศฮ่องกงมีอัตราการขยายตัวในการนำเข้าหนังฟอกสำเร็จรูปเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปีพ.ศ. 2533 - พ.ศ. 2536 ร้อยละ 23.2 ร้อยละ 45.6 ร้อยละ 33.6 และ ร้อยละ 15.5 ตามลำดับ สำหรับประเทศที่นำเข้าสูงสุด ได้แก่ ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี ในปี พ.ศ. 2536 นำเข้าสูงถึง 142 ล้านเหรียญสหรัฐ และมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 16.9 อัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 - พ.ศ. 2536 ร้อยละ 25.5 ร้อยละ 58.0 ร้อยละ 53.5 และ ร้อยละ 16.7 ตามลำดับ ประเทศที่นำเข้ารองลงมา ได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา ในปี พ.ศ. 2536 มีการนำเข้าในปี พ.ศ. 2536 105 ล้านเหรียญสหรัฐและมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 11.8 อัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 - พ.ศ. 2536 ร้อยละ 18.9 ร้อยละ 50.5 ร้อยละ 57.6 และร้อยละ 29.6 ตามลำดับ

ตลาดส่งออกของประเทศที่พัฒนาแล้วที่สำคัญ ได้แก่

1. **ประเทศสหรัฐอเมริกา** เป็นประเทศที่ผลิตหนังดิบที่มีปริมาณสูงและมีคุณภาพดีแห่งหนึ่งของโลก จากตารางที่ 15 พบว่าประเทศสหรัฐอเมริกามีการส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูปส่วนใหญ่ในแถบเอเชียแปซิฟิก การส่งออกโดยรวมมีอัตราการขยายตัวไม่คงที่ในปี พ.ศ. 2534 ลดลงร้อยละ 22.4 ในปี พ.ศ. 2535 เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.3 และในปี พ.ศ. 2536 ลดลงร้อยละ 1.5 สำหรับประเทศที่ส่งออกสูงสุด ได้แก่ ประเทศญี่ปุ่น ในปี พ.ศ. 2536 มีการส่งออกถึง 157 ล้านเหรียญสหรัฐ และมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 26.7 อัตราการขยายตัวมีแนวโน้มลดลง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2534 - พ.ศ. 2536 ร้อยละ 18.4 ร้อยละ 0.2 และร้อยละ 16.4 ตามลำดับ ประเทศที่ส่งออกรองลงมา ได้แก่ ประเทศฮ่องกง มีการส่งออกในปี พ.ศ. 2536 74 ล้านเหรียญสหรัฐและมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 12.6 อัตราการขยายตัวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 - พ.ศ. 2536 ร้อยละ 169.7 และ 43.7 ตามลำดับ

2. **ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน** เป็นประเทศที่สามารถผลิตหนังดิบหนังฟอกทั้งสำเร็จรูปและหนังฟอกสำเร็จรูป ที่มีคุณภาพ จากตารางที่ 16 พบว่าประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน มีการส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูปส่วนใหญ่ในแถบทวีปยุโรป อัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2535 ร้อยละ 11.8 และลดลงในปี พ.ศ. 2536 ร้อยละ 12.6 สำหรับประเทศที่ส่งออกสูงสุด ได้แก่ประเทศโปรตุเกส ในปี พ.ศ. 2536 มีการส่งออกถึง 55 ล้านเหรียญสหรัฐและมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 12.2 อัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2535 ร้อยละ 9.8 และลดลง ในปี พ.ศ. 2536 ร้อยละ 21.61 ประเทศที่ส่งออกรองลงมาได้แก่ ประเทศอิตาลีมีการส่งออกในปี พ.ศ. 2536 53 ล้านเหรียญ มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 11.76 อัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 - พ.ศ. 2536 ร้อยละ 24.6 ร้อยละ 15.6 ร้อยละ 27.6 และร้อยละ 12.4 ตามลำดับ

3. **ประเทศอิตาลี** เป็นประเทศผู้นำด้านแฟชั่น ประกอบกับมีความชำนาญด้านการผลิตหนังดิบ หนังฟอกทั้งสำเร็จรูปและหนังฟอกสำเร็จรูปเป็นอย่างดี คุณภาพหนังที่ได้จึงเป็นที่ต้องการของประเทศต่างๆทั่วโลก

ตารางที่ 15 มูลค่าการส่งออกหนึ่งพอกสำเร็จรูปของประเทศสหรัฐอเมริกา
ระหว่าง พ.ศ. 2532 - พ.ศ. 2536

มูลค่า : ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ประเทศ	2532		2533		2534		2535		2536	
	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด
ญี่ปุ่น	91.822	16.63%	159.220	23.94%	188.528	36.51%	188.852	31.44%	157.920	26.67%
			73.40%		18.41%		0.17%		-16.38%	
ฮ่องกง	16.976	3.08%	22.782	3.43%	19.203	3.72%	51.781	8.62%	74.387	12.56%
			34.20%		-15.71%		169.65%		43.66%	
เกาหลีใต้	55.575	10.07%	103.691	15.59%	57.936	11.22%	49.073	8.17%	49.745	8.40%
			86.58%		-44.13%		-15.30%		1.37%	
แคนาดา	57.018	10.33%	34.175	5.14%	36.979	7.16%	42.649	7.10%	44.811	7.57%
			-40.06%		8.20%		15.33%		5.07%	
ไต้หวัน	40.740	7.38%	60.489	9.09%	56.698	10.98%	30.758	5.12%	37.849	6.39%
			48.48%		-6.27%		-45.75%		23.05%	
โคโมโรส	24.023	4.35%	21.431	3.22%	12.260	2.37%	15.034	2.50%	27.305	4.61%
			-10.79%		-42.79%		22.63%		81.62%	
อิตาลี	72.965	13.22%	75.496	11.35%	38.950	7.54%	43.768	7.29%	25.843	4.36%
			3.47%		-48.41%		12.37%		-40.95%	
ไทย	12.201	2.21%	25.103	3.77%	13.315	2.58%	22.395	3.73%	19.605	3.31%
			105.75%		-46.96%		68.19%		-12.46%	
เยอรมัน	31.415	5.69%	29.859	4.49%	24.105	4.67%	27.323	4.55%	14.797	2.50%
			-4.95%		-19.27%		13.35%		-45.84%	
อินเดีย	3.934	0.71%	5.148	0.77%	4.185	0.81%	5.978	1.00%	13.935	2.35%
			30.86%		-18.71%		42.84%		133.10%	
อื่นๆ	145.321	26.33%	127.746	19.21%	64.195	12.43%	123.158	20.50%	125.874	21.26%
			-12.09%		-49.75%		91.85%		2.21%	
รวม	551.990	100.00%	665.140	100.00%	516.354	100.00%	600.769	100.00%	592.071	100.00%
			20.50%		-22.37%		16.35%		-1.45%	

แหล่งที่มา : UNITED NATIONS 'UNITED NATIONS STAT. Off.St.' MICROFILM : 1977

ตัวเลขแสดงร้อยละของอัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าส่งออกของแต่ละปี

* : ข้อมูล ปี 2532 - 2533 เป็นของประเทศเยอรมันตะวันตก

ตารางที่ 16 มูลค่าการส่งออกหนึ่งพอกสำเร็จรูปของประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน*
ระหว่าง พ.ศ. 2532 - พ.ศ. 2536

มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐ

ประเทศ	2532		2533		2534		2535		2536	
	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด
โปรตุเกส	47.880	11.81%	64.482	13.28%	64.275	13.85%	70.589	13.61%	55.333	12.21%
			34.67%		-0.32%		9.82%		-21.61%	
ฮังการี	25.834	6.37%	32.178	6.63%	37.200	8.02%	47.458	9.15%	53.319	11.76%
			24.56%		15.61%		27.58%		12.35%	
เนเธอร์แลนด์	34.292	8.46%	48.479	9.99%	49.772	10.73%	50.416	9.72%	32.823	7.24%
			41.37%		2.67%		1.29%		-34.90%	
อิตาลี	32.563	8.03%	36.773	7.57%	29.716	6.40%	40.296	7.77%	31.426	6.93%
			12.93%		-19.19%		35.60%		-22.01%	
โปแลนด์	4.997	1.23%	19.642	4.05%	16.325	3.52%	23.364	4.50%	25.279	5.58%
			293.08%		-16.89%		43.12%		8.20%	
ฝรั่งเศส	41.579	10.26%	44.331	9.13%	32.642	7.03%	34.346	6.62%	22.898	5.05%
			6.62%		-26.37%		5.22%		-33.33%	
ออสเตรเลีย	24.925	6.15%	34.826	7.17%	27.767	5.98%	31.495	6.07%	19.891	4.39%
			39.72%		-20.27%		13.43%		-36.84%	
โคเรเชีย	-	0.00%	-	0.00%	-	0.00%	11.782	2.27%	18.370	4.05%
			0.00%		0.00%		0.00%		55.92%	
เช็กโกสโลวาเกีย	0.182	0.04%	0.189	0.04%	3.231	0.70%	14.217	2.74%	18.325	4.04%
			3.85%		1609.52%		340.02%		28.89%	
สหรัฐอเมริกา	23.847	5.88%	19.600	4.04%	16.857	3.63%	17.387	3.35%	18.214	4.02%
			-17.81%		-13.99%		3.14%		4.76%	
อื่นๆ	169.268	41.76%	184.982	38.10%	186.221	40.13%	177.456	34.20%	157.346	34.72%
			9.28%		0.67%		-4.71%		-11.33%	
รวม	405.367	100.00%	485.482	100.00%	464.006	100.00%	518.806	100.00%	453.224	100.00%
			19.76%		-4.42%		11.81%		19.80%	

แหล่งที่มา : UNITED NATIONS "UNITED NATIONS STAT. Off.St." MICROFILM : 1977

□ : ตัวเลขแสดงร้อยละของอัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าส่งออกของแต่ละปี

* : ข้อมูล ปี 2532 - 2533 เป็นของประเทศเยอรมันตะวันตก

ตารางที่ 17 มูลค่าการส่งออกหนึ่งฟอกสำเร็จรูปของประเทศอิตาลี
ระหว่าง พ.ศ. 2532 - พ.ศ. 2536

มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐ

ประเทศ	2532		2533		2534		2535		2536	
	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด
เยอรมันนี*	234.490	21.40%	265.580	19.96%	257.615	21.65%	278.965	22.51%	293.671	21.63%
			13.26%		-3.00%		8.29%		5.27%	
ฝรั่งเศส	151.837	13.86%	197.233	14.83%	187.602	15.77%	194.014	15.65%	197.879	14.57%
			29.90%		-4.88%		3.42%		1.99%	
ฮ่องกง	32.369	2.95%	55.554	4.18%	62.109	5.22%	57.871	4.67%	105.528	7.77%
			71.83%		11.80%		-8.82%		82.35%	
สเปน	76.242	6.96%	86.468	6.50%	97.066	8.16%	109.562	8.84%	95.350	7.02%
			13.41%		12.26%		12.87%		-12.97%	
สหรัฐ	46.873	4.28%	57.157	4.30%	46.644	3.92%	42.364	3.42%	64.376	4.74%
			21.94%		-18.39%		-9.18%		51.98%	
อังกฤษ	36.043	3.29%	51.980	3.91%	45.599	3.83%	48.230	3.89%	52.505	3.87%
			44.22%		-12.28%		5.77%		8.86%	
โปรตุเกส	26.359	2.41%	43.270	3.25%	46.408	3.90%	56.431	4.55%	49.443	3.64%
			64.16%		7.25%		21.60%		-12.38%	
ออสเตรีย	39.349	3.59%	49.334	3.71%	39.272	3.30%	42.238	3.41%	39.507	2.91%
			25.38%		-20.40%		7.55%		-6.47%	
ตุรกี	5.952	0.54%	9.178	0.69%	10.471	0.88%	20.147	1.63%	36.643	2.70%
			54.20%		14.09%		92.41%		81.88%	
เกาหลีใต้	13.998	1.28%	17.847	1.34%	24.074	2.02%	17.785	1.43%	30.478	2.24%
			27.50%		34.89%		-26.12%		71.37%	
อื่นๆ	432.148	39.44%	496.681	37.34%	372.866	31.34%	371.890	30.00%	392.603	28.91%
			14.93%		-24.93%		-0.26%		5.57%	
รวม	1,095.660	100.00%	1,330.282	100.00%	1,189.726	100.00%	1,239.497	100.00%	1,357.983	100.00%
			21.41%		-10.57%		4.18%		9.56%	

แหล่งที่มา : UNITED NATIONS 'UNITED NATIONS STAT. Off.St.' MICROFILM : 1977

□ : ตัวเลขแสดงร้อยละของอัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าส่งออกของแต่ละปี

* : ข้อมูล ปี 2532 - 2533 เป็นของประเทศเยอรมันตะวันตก

จากตารางที่ 17 พบว่า ประเทศอิตาลี มีอัตราการขยายตัวในการส่งออกหนังสือพิมพ์สำเร็จรูปเพิ่มขึ้น ในปี พ.ศ. 2535 - พ.ศ. 2536 ร้อยละ 4.2 และ 9.6 ตามลำดับ สำหรับประเทศที่ส่งออกสูงสุดได้แก่ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน ในปี พ.ศ. 2536 มีการส่งออกถึง 293 ล้านเหรียญสหรัฐ และมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 21.6 อัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้น ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 - พ.ศ. 2536 ร้อยละ 8.3 และ ร้อยละ 5.3 ตามลำดับ ประเทศที่ส่งออกรองลงมา ได้แก่ ประเทศฝรั่งเศส มีการส่งออกในปี พ.ศ. 2536 197 ล้านเหรียญสหรัฐ และมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 14.6 อัตราการขยายตัวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 - พ.ศ. 2536 ร้อยละ 29.9 ร้อยละ 4.9 ร้อยละ 3.4 และร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

ตลาดส่งออกของประเทศกำลังพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่

1. ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีและประเทศสาธารณรัฐจีน(ไต้หวัน) ทั้ง 2 ประเทศมีทักษะในการผลิตหนังสือพิมพ์สำเร็จรูป คุณภาพดี ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก จึงเป็นผู้ส่งออกรายใหญ่รายหนึ่งของโลก จากตารางที่ 18 พบว่าประเทศสาธารณรัฐเกาหลี มีการส่งออกหนังสือพิมพ์สำเร็จรูปส่วนใหญ่ในแถบเอเชียแปซิฟิก อัตราการขยายตัวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 - พ.ศ. 2536 ร้อยละ 50.3 63.8 64.5 และ 29.0 ตามลำดับ สำหรับประเทศที่ส่งออกสูงสุดได้แก่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งเริ่มส่งออกตั้งแต่ปี พ.ศ. 2534 โดยในปี พ.ศ.2536 มีการส่งออกถึง 195 ล้านเหรียญสหรัฐและมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 28.8 อัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 - พ.ศ. 2536 ร้อยละ 130.0 และ 83.6 ตามลำดับ ประเทศที่ส่งออกรองลงมา ได้แก่ประเทศอินโดนีเซีย มีการส่งออกในปี พ.ศ. 2536 188.0 ล้านเหรียญสหรัฐ และมีส่วนแบ่งการตลาดร้อยละ 27.8 อัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 - พ.ศ. 2536 ร้อยละ 28.4 ร้อยละ 64.9 ร้อยละ 63.7 และ ร้อยละ 33.8 ตามลำดับ

จากตารางที่ 19 พบว่า ประเทศสาธารณรัฐจีน(ไต้หวัน) มีแนวโน้มการขยายตัว การส่งออกหนังสือพิมพ์สำเร็จรูปเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2534 - พ.ศ. 2536 ร้อยละ 9.7 ร้อยละ 5.7 และ ร้อยละ 60.0 ตามลำดับ สำหรับประเทศส่งออกสูงสุด ได้แก่ ประเทศฮ่องกงในปี พ.ศ. 2536 มีการส่งออกถึง 2,768 ล้านเหรียญไต้หวันและมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 83.1 อัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 และเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2536 โดยเพิ่มขึ้นสูงถึงร้อยละ 96.8 ประเทศที่ส่งออกรองลงมาได้แก่ ประเทศไทย มีการส่งออกในปี พ.ศ. 2536 196.0 ล้านเหรียญไต้หวัน และมีส่วนแบ่งตลาด ร้อยละ 5.9 อัตราการขยายตัวลดลง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 - 2536 ร้อยละ 29.2 และ 38.1 ตามลำดับ

2. ประเทศบราซิล เป็นประเทศที่สามารถผลิตหนังสือพิมพ์ได้จำนวนมากแห่งหนึ่งของโลก โดยในปี พ.ศ. 2531 สามารถผลิตได้ 392,000.0 ตัน แต่คุณภาพที่ผลิตได้มีคุณภาพต่ำ อุตสาหกรรมหนังสือพิมพ์ของประเทศบราซิลได้พัฒนามานับศตวรรษ ในปี พ.ศ. 2533 โรงงานพิมพ์หนังสือทั้งหมดมี 400 โรงงาน มีคนงานทั้งหมด 40,000 คน ส่วนใหญ่จะผลิตหนังสือพิมพ์สำเร็จรูป

ตารางที่ 18 มูลค่าการส่งออกหนึ่งพอกสำเร็จรูปของประเทศสาธารณรัฐเกาหลี
ระหว่าง พ.ศ. 2532 - พ.ศ. 2536

มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐ

ประเทศ	2532		2533		2534		2535		2536	
	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด
จีน	-	0.00%	-	0.00%	46.345	14.46%	106.577	20.21%	195.693	28.78%
							129.96%		83.62%	
อินโดนีเซีย	22.876	17.57%	55.608	28.42%	103.809	32.39%	169.415	32.13%	188.802	27.77%
			143.08%		86.68%		63.20%		11.44%	
ฮ่องกง	33.001	25.35%	42.357	21.65%	69.830	21.79%	114.311	21.68%	152.915	22.49%
			28.35%		64.86%		63.70%		33.77%	
ฟิลิปปินส์	7.109	5.46%	8.838	4.52%	20.312	6.34%	30.227	5.73%	47.280	6.95%
			24.32%		129.83%		48.81%		56.42%	
ไทย	7.908	6.07%	24.893	12.72%	26.276	8.20%	38.640	7.33%	26.600	3.91%
			214.78%		5.56%		47.05%		-31.16%	
ญี่ปุ่น	11.553	8.87%	13.092	6.69%	9.637	3.01%	10.783	2.04%	10.666	1.57%
			13.32%		-26.39%		11.89%		-1.09%	
ไต้หวัน	12.793	9.83%	8.623	4.41%	12.134	3.79%	23.632	4.48%	10.491	1.54%
			-32.60%		40.72%		94.76%		-55.61%	
สิงคโปร์	6.631	5.09%	9.169	4.69%	10.069	3.14%	5.358	1.02%	5.352	0.79%
			38.27%		9.82%		-46.79%		-0.11%	
ตุรกี	0.486	0.37%	3.265	1.67%	4.231	1.32%	6.591	1.25%	4.559	0.67%
			571.81%		29.59%		55.78%		-30.83%	
สหรัฐ	14.638	11.24%	8.881	4.54%	6.146	1.92%	4.159	0.79%	2.901	0.43%
			-39.33%		-30.80%		-32.33%		-30.25%	
อื่นๆ	13.211	10.15%	20.908	10.69%	11.746	3.66%	17.645	3.35%	34.727	5.11%
			58.26%		-43.82%		50.22%		96.81%	
รวม	130.206	100.00%	195.634	100.00%	320.535	100.00%	527.338	100.00%	679.986	100.00%
			50.25%		63.84%		64.52%		28.95%	

แหล่งที่มา : UNITED NATIONS "UNITED NATIONS STAT. Off.St." MICROFILM : 1977

ตัวเลขแสดงร้อยละของอัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าส่งออกของแต่ละปี

* : ข้อมูล ปี 2532 - 2533 เป็นของประเทศเยอรมันตะวันตก

ตารางที่ 19 มูลค่าการส่งออกหนึ่งพอกสำเร็จรูปของประเทศสาธารณรัฐจีน(ไต้หวัน)
ระหว่าง พ.ศ. 2532 - พ.ศ. 2536

มูลค่า : ล้านเหรียญไต้หวัน

ประเทศ	2532		2533		2534		2535		2536	
	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด
ฮ่องกง	959.80	42.07%	1110.20	55.15%	1446.10	65.51%	1406.50	67.58%	2768.30	83.11%
			15.67%		30.26%		-2.74%		96.82%	
ไทย	542.90	23.80%	444.50	22.08%	448.50	20.32%	317.50	15.25%	196.50	5.90%
			-18.12%		0.90%		-29.21%		-38.11%	
ฟิลิปปินส์	68.40	3.00%	48.80	2.42%	42.60	1.93%	131.70	6.33%	114.00	3.42%
			-28.65%		-12.70%		208.15%		-13.44%	
อินโดนีเซีย	26.50	1.16%	42.20	2.10%	57.00	2.58%	96.60	4.64%	112.00	3.36%
			59.25%		35.07%		69.47%		15.94%	
ญี่ปุ่น	44.50	1.95%	8.30	0.41%	16.50	0.75%	35.40	1.70%	52.80	1.59%
			-81.35%		98.80%		114.55%		49.15%	
เวียดนาม	0.00	0.00%	-	0.00%	0.30	0.01%	0.80	0.04%	29.40	0.88%
			#DIV/0!		#DIV/0!		166.67%		3575.00%	
เกาหลีใต้	352.40	15.45%	232.30	11.54%	101.20	4.58%	49.90	2.40%	14.60	0.44%
			-34.08%		-56.44%		-50.69%		-70.74%	
มาเลเซีย	1.00	0.04%	5.70	0.28%	12.50	0.57%	15.40	0.74%	13.40	0.40%
			470.00%		119.30%		23.20%		-12.99%	
สิงคโปร์	8.90	0.39%	20.20	1.00%	17.60	0.80%	13.30	0.64%	9.00	0.27%
			126.97%		-12.87%		-24.43%		-32.33%	
สหรัฐ	7.90	0.35%	12.80	0.64%	11.50	0.52%	6.70	0.32%	2.30	0.07%
			62.03%		-10.16%		-41.74%		-65.67%	
อื่นๆ	268.90	11.79%	88.10	4.38%	53.80	2.44%	7.50	0.36%	18.60	0.56%
			-67.24%		-38.93%		-86.06%		148.00%	
รวม	2281.20	100.00%	2013.10	100.00%	2207.60	100.00%	2081.30	100.00%	3330.90	100.00%
			-11.75%		9.66%		-5.72%		60.04%	

แหล่งที่มา : Statistical Department Directorate General of Customs The Republic of China

□ : ตัวเลขแสดงร้อยละของอัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าส่งออกของแต่ละปี

สำหรับทำรองเท้า จากตารางที่ 20 พบว่าประเทศบราซิลมีแนวโน้มการขยายตัวการส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูปเพิ่มขึ้นตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2533 - 2536 ร้อยละ 43.4 ร้อยละ 10.02 ร้อยละ 26.52 และร้อยละ 2.92 ตามลำดับสำหรับประเทศที่ส่งออกสูงสุด ได้แก่ ประเทศโปรตุเกส ในปี พ.ศ. 2536 มีการส่งออกถึง 73.0 ล้านเหรียญสหรัฐและมีส่วนแบ่งการตลาดร้อยละ 20.1 อัตราการขยายตัวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2533 - พ.ศ. 2536 ร้อยละ 168.46 ร้อยละ 21.40 ร้อยละ 15.89 และร้อยละ 72.80 ตามลำดับ ประเทศที่ส่งออกรองลงมา ได้แก่ ประเทศฮ่องกง มีการส่งออกในปี พ.ศ. 2536 62.0 ล้านเหรียญสหรัฐ และมีส่วนแบ่งการตลาด ร้อยละ 17.3 อัตราการขยายตัวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 - พ.ศ. 2536 ร้อยละ 93.3 ร้อยละ 77.3 ร้อยละ 56.3 และร้อยละ 28.3 ตามลำดับ

3. ประเทศอาร์เจนตินา เป็นอีกประเทศหนึ่งซึ่งสามารถผลิตหนังดิบ และหนังฟอกสำเร็จรูป จำนวนมากจากตารางที่ 21 พบว่าประเทศบราซิล มีแนวโน้มการขยายตัวการส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูปเพิ่มขึ้น ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 - พ.ศ. 2536 ร้อยละ 33.0 ร้อยละ 2.23 ร้อยละ 5.70 และร้อยละ 31.49 ตามลำดับ สำหรับประเทศที่ส่งออกสูงสุด ได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา ในปี พ.ศ. 2536 มีการส่งออกถึง 145.0 ล้านเหรียญสหรัฐ และมีส่วนแบ่งการตลาดร้อยละ 24.73 อัตราการขยายตัวลดลงในปี พ.ศ. 2534 - พ.ศ. 2535 และเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2536 ร้อยละ 14.40 ร้อยละ 1.04 และร้อยละ 32.92 ตามลำดับ ประเทศที่ส่งออกรองลงมา ได้แก่ ประเทศฮ่องกง มีการส่งออกในปี พ.ศ. 2536 92.0 ล้านเหรียญสหรัฐ และมีส่วนแบ่งการตลาด ร้อยละ 15.73 อัตราการขยายตัวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 - พ.ศ. 2536 ร้อยละ 123.4 ร้อยละ 103.2 ร้อยละ 61.1 และร้อยละ 62.3 ตามลำดับ

4. ประเทศอินเดีย เป็นประเทศในเอเชียประเทศหนึ่งที่สามารถผลิตหนังดิบได้จำนวนมากโดยสามารถผลิตหนังกระบือได้ร้อยละ 56 โค ร้อยละ 16 แพะ ร้อยละ 26 และแกะ ร้อยละ 4 ของผลผลิตทั้งหมดของโลกและมีโรงงานฟอกหนัง 1,083 โรงงาน เป็นโรงงานขนาดเล็ก 1,000 โรงงาน ส่วนใหญ่จะใช้วิธีฟอกฝาด หนังดิบของอินเดียคุณภาพไม่ดีนัก เนื่องจากกรรมวิธีการฆ่าสัตว์และการเก็บรักษาไม่ได้คุณภาพ ทำให้สูญเสียวัตถุดิบส่วนนี้ไปปีหนึ่งๆ ประมาณ 175 ล้านเหรียญสหรัฐ หนังฟอกสำเร็จรูปที่ผลิตได้จะเป็นหนังสำหรับผลิตรองเท้า, กระเป๋า, เข็มขัดและเครื่องแต่งกาย จากตารางที่ 22 พบว่าประเทศอินเดียมีแนวโน้มการขยายตัวการส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูปเพิ่มขึ้นตั้งแต่ พ.ศ. 2535 - พ.ศ. 2536 ร้อยละ 7.8 และร้อยละ 20.5 ตามลำดับ สำหรับประเทศที่ส่งออกสูงสุดได้แก่ประเทศอิตาลี ในปีพ.ศ.2536 มีการส่งออกถึง 1,259 ล้านรูปีและมีส่วนแบ่งการตลาดร้อยละ 30.9 อัตราการขยายตัวลดลงในปี พ.ศ. 2534 - พ.ศ. 2535 และเพิ่มขึ้นในปีพ.ศ. 2536 ร้อยละ 36.4 ร้อยละ 8.8 และ ร้อยละ 42.3 ตามลำดับ ประเทศที่ส่งออกรองลงมาได้แก่ ประเทศอังกฤษ มีการส่งออกในปี พ.ศ. 2536 390 ล้านรูปี และมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 9.6 อัตราการขยายตัวมีแนวโน้มลดลงในปี พ.ศ. 2534-2535 และเพิ่มขึ้นในปีพ.ศ.2536 ร้อยละ 20.6 ร้อยละ 1.8 และร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 20 มูลค่าการส่งออกหนึ่งพอกสำเร็จรูปของประเทศบราซิล
ระหว่าง พ.ศ. 2532 - พ.ศ. 2536

มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐ

ประเทศ	2532		2533		2534		2535		2536	
	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด
โปรตุเกส	17.291	9.77%	46.420	18.30%	36.485	13.07%	42.282	11.97%	73.063	20.10%
			168.46%		-21.40%		15.89%		72.80%	
ฮ่องกง	9.140	5.17%	17.666	6.96%	31.322	11.22%	48.953	13.86%	62.812	17.28%
			93.28%		77.30%		56.29%		28.31%	
สหรัฐ	25.900	14.64%	22.479	8.86%	32.347	11.59%	52.398	14.84%	57.248	15.75%
			-13.21%		43.90%		61.99%		9.26%	
อิตาลี	26.054	14.72%	41.066	16.19%	47.383	16.97%	47.474	13.44%	28.449	7.83%
			57.62%		15.38%		0.19%		-40.07%	
เนเธอร์แลนด์	10.374	5.86%	13.522	5.33%	13.852	4.96%	17.573	4.98%	16.268	4.48%
			30.35%		2.44%		26.86%		-7.43%	
สเปน	11.257	6.36%	19.038	7.50%	16.866	6.04%	17.239	4.88%	15.315	4.21%
			69.12%		-11.41%		2.21%		-11.16%	
อังกฤษ	11.903	6.73%	10.899	4.30%	12.564	4.50%	13.153	3.72%	12.770	3.51%
			-8.43%		15.28%		4.69%		-2.91%	
โคลัมเบีย	0.000	0.00%	-	0.00%	3.292	1.18%	20.535	5.81%	11.689	3.22%
			#DIV/0!		#DIV/0!		523.78%		-43.08%	
เยอรมันนี*	10.973	6.20%	16.193	6.38%	13.587	4.87%	12.306	3.48%	10.841	2.98%
			47.57%		-16.09%		-9.43%		-11.90%	
เกาหลีใต้	8.421	4.76%	20.436	8.05%	13.145	4.71%	11.279	3.19%	10.042	2.76%
			142.68%		-35.68%		-14.20%		-10.97%	
อื่นๆ	45.636	25.79%	46.001	18.13%	58.305	20.89%	69.973	19.81%	64.996	17.88%
			0.80%		26.75%		20.01%		-7.11%	
รวม	176.949	100.00%	253.720	100.00%	279.148	100.00%	353.165	100.00%	363.493	100.00%
			43.39%		10.02%		26.52%		2.92%	

แหล่งที่มา : UNITED NATIONS "UNITED NATIONS STAT. Off.St." MICROFILM : 1977

ตัวเลขแสดงร้อยละของอัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าส่งออกของแต่ละปี

* ข้อมูลปี 2532 - 2533 เป็นของประเทศเยอรมันตะวันตก

ตารางที่ 21 มูลค่าการส่งออกหนึ่งฟองสำเร็จรูปของประเทศอาร์เจนตินา
ระหว่าง พ.ศ. 2532 - พ.ศ. 2536

มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐ

ประเทศ	2532		2533		2534		2535		2536	
	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด
สหรัฐ	107.540	30.83%	129.159	27.84%	110.554	23.31%	109.405	24.46%	145.421	24.73%
			20.10%		-14.40%		-1.04%		32.92%	
ฮ่องกง	7.792	2.23%	17.405	3.75%	35.370	7.46%	56.990	12.74%	92.483	15.73%
			123.37%		103.22%		61.13%		62.28%	
บราซิล	9.559	2.74%	39.572	8.53%	87.954	18.54%	78.872	17.63%	89.785	15.27%
			313.98%		122.26%		-10.33%		13.84%	
อิตาลี	22.165	6.35%	45.093	9.72%	32.302	6.81%	31.627	7.07%	52.782	8.97%
			103.44%		-28.37%		-2.09%		66.89%	
อูรุกวัย	31.632	9.07%	26.356	5.68%	7.343	1.55%	17.532	3.92%	24.834	4.22%
			-16.68%		-72.14%		138.76%		41.65%	
เนเธอร์แลนด์	33.254	9.53%	33.370	7.19%	9.486	2.00%	11.636	2.60%	18.368	3.12%
			0.35%		-71.57%		22.66%		57.85%	
เยอรมัน	11.737	3.36%	14.767	3.18%	14.658	3.09%	19.511	4.36%	17.433	2.96%
			25.82%		-0.74%		33.11%		-10.65%	
สเปน	6.629	1.90%	13.773	2.97%	12.297	2.59%	12.429	2.78%	16.263	2.77%
			107.77%		-10.72%		1.07%		30.85%	
จีน	1.516	0.43%	3.522	0.76%	4.519	0.95%	6.913	1.55%	11.270	1.92%
			132.32%		28.31%		52.98%		63.03%	
โตมินิกัน	0.110	0.03%	0.708	0.15%	3.454	0.73%	5.332	1.19%	10.509	1.79%
			543.64%		387.85%		54.37%		97.09%	
อื่นๆ	116.884	33.51%	140.262	30.23%	156.399	32.97%	97.030	21.69%	108.962	18.53%
			20.00%		11.50%		-37.96%		12.30%	
รวม	348.818	100.00%	463.987	100.00%	474.336	100.00%	447.277	100.00%	588.110	100.00%
			33.02%		2.23%		-5.70%		31.49%	

แหล่งที่มา : UNITED NATIONS 'UNITED NATIONS STAT. Off.St.' MICROFILM : 1977

☐ : ตัวเลขแสดงร้อยละของอัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าส่งออกของแต่ละปี

* ข้อมูลปี 2532 - 2533 เป็นของประเทศเยอรมันตะวันตก

ตารางที่ 22 มูลค่าการส่งออกหนังสือสำเร็จรูปของประเทศอินเดีย
ระหว่าง พ.ศ. 2532 - พ.ศ. 2536

มูลค่า : ล้านบาท

ประเทศ	2532		2533		2534		2535		2536	
	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด	มูลค่า	ส่วนแบ่ง ตลาด
อิตาลี	1,300.034	43.07%	1,525.512	44.31%	970.901	30.88%	885.048	26.12%	1,259.304	30.86%
			17.34%		-36.36%		-8.84%		42.29%	
อังกฤษ	418.486	13.86%	490.480	14.25%	389.688	12.39%	382.574	11.29%	390.352	9.56%
			17.20%		-20.55%		-1.83%		2.03%	
เยอรมัน*	266.415	8.83%	300.019	8.71%	339.974	10.81%	463.629	13.68%	362.528	8.88%
			12.61%		13.32%		36.37%		-21.81%	
ฮ่องกง	84.315	2.79%	100.893	2.93%	124.000	3.94%	248.504	7.33%	318.214	7.80%
			19.66%		22.90%		100.41%		28.05%	
สหรัฐ	137.858	4.57%	119.522	3.47%	178.169	5.67%	153.462	4.53%	226.179	5.54%
			-13.30%		49.07%		-13.87%		47.38%	
สเปน	116.406	3.86%	132.689	3.85%	168.452	5.36%	197.771	5.84%	173.982	4.26%
			13.99%		26.95%		17.40%		-12.03%	
สิงคโปร์	133.844	4.43%	194.432	5.65%	149.798	4.76%	189.491	5.59%	135.939	3.33%
			45.27%		-22.96%		26.50%		-28.26%	
ฝรั่งเศส	84.595	2.80%	68.279	1.98%	59.647	1.90%	88.682	2.62%	112.771	2.76%
			-19.29%		-12.64%		48.68%		27.16%	
โปรตุเกส	45.403	1.50%	93.028	2.70%	91.060	2.90%	117.029	3.45%	86.982	2.13%
			104.89%		-2.12%		28.52%		-25.67%	
บราซิล	0.000	0.00%	14.443	0.42%	11.267	0.36%	81.677	2.41%	86.565	2.12%
			#DIV/0!		-21.99%		624.92%		5.98%	
อื่นๆ	431.228	14.29%	403.769	11.73%	661.393	21.03%	580.587	17.13%	928.325	22.75%
			-6.37%		63.80%		-12.22%		59.89%	
รวม	3,018.584	100.00%	3,443.066	100.00%	3,144.349	100.00%	3,388.454	100.00%	4,081.141	100.00%
			14.06%		-8.68%		7.76%		20.44%	

แหล่งที่มา : Statistical Central Board of Excises and Customs of India

: ตัวเลขแสดงร้อยละของอัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าส่งออกของแต่ละปี

* : ข้อมูลปี 2532 - 2533 เป็นของประเทศเยอรมันตะวันตก

ส่วนประสมการตลาด

ผลิตภัณฑ์หนังสือสำเร็จรูปสามารถแยกวิเคราะห์ตามลักษณะการดำเนินการทางด้านการตลาดโดยใช้ส่วนประสมทางการตลาด(Marketing Mix)ได้ดังนี้

ผลิตภัณฑ์ (Product)

หนังสือสำเร็จรูปของไทยได้ใช้หนังสือตัวหลายชนิดทำการผลิต เช่น หนังสือกระป๋อง ม้า สุกกร แพะ แกะ ฯลฯ แต่ที่นิยมผลิตมากที่สุดได้แก่หนังสือ และ กระป๋อง ซึ่งพิจารณาได้จากมูลค่าการนำเข้าหนังสือและกระป๋อง¹ ที่มีปริมาณเพิ่มขึ้นทุกปีนับตั้งแต่ปี 2532 เป็นต้นมา โดยผู้ผลิตใช้วิธีฟอก 2 ลักษณะคือฟอกโครมและฟอกผาด

สำหรับการส่งออกหนังสือสำเร็จรูปมีด้วยกันหลายประเภทคือหนังสือสำเร็จรูปโดยวิธีฟอกโครมผ่านหรือไม่ผ่านขบวนการย้อมสี หนังสือสำเร็จรูปโดยวิธีฟอกโครมผ่านขบวนการย้อมสี ตกแต่งสีหรือทำลวดลาย หนังสือสำเร็จรูปโดยวิธีฟอกผาด ซึ่งแต่ละประเภทยังแบ่งออกตามประเภทอุตสาหกรรมเช่นหนังสือสำหรับอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ รองเท้า กระเป๋า เข็มขัด ถุงมือ เป็นต้น ดังนั้นความต้องการของผู้ซื้อในแต่ละประเทศจึงแตกต่างกันไป เช่น ตลาดยุโรปและตลาดสหรัฐอเมริกา ต้องการหนังสือสำหรับทำเครื่องแต่งกาย หนังสือหุ้มเบาะรถยนต์ หนังสือเฟอร์นิเจอร์ สำหรับตลาดเอเชีย ต้องการหนังสือสำหรับเฟอร์นิเจอร์ หนังสือรองเท้า หนังสือกระป๋อง หนังสือถุงมือ

หนังสือสำเร็จรูปเป็นผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้นเฉพาะแต่ละอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง คุณภาพย่อมแตกต่างกันตามความหนา การอยู่ทรง ความยืดหยุ่น การตัดงอสีไม่แตก ความนิ่มและสม่ำเสมอตลอดทั้งผืน สีทนต่อแรงขีดถู ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกรรมวิธีการผลิตของแต่ละโรงงาน และจากที่ผู้ผลิตของไทยได้พัฒนาอย่างต่อเนื่องมาเป็นเวลา 30 ปี คุณภาพและตราสินค้าย่อมมีความสำคัญและสร้างความเชื่อถือต่อลูกค้าต่างประเทศ

หนังสือสำเร็จรูปเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีการลอกเลียนแบบอยู่ตลอดเวลาแต่จะได้อุบัติต้องตามแบบหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์และเทคนิคในการผลิตของผู้ประกอบการ สำหรับผู้นำทางด้านผลิตภัณฑ์หนังสือสำเร็จรูปนั้นคือ ประเทศอิตาลี เนื่องจากประเทศอิตาลีเป็นผู้นำทางด้านแฟชั่น ซึ่งมีการปรับเปลี่ยนตลอดเวลา การวิจัยทางด้านเทคนิคการผลิตหนังสือสำเร็จรูปมีการตื่นตัวอยู่เสมอเพื่อตอบสนองแฟชั่นแต่ละประเภท ประสบการณ์ทางด้านเทคนิค เครื่องจักรและเคมีภัณฑ์ สามารถประสมประสานได้เป็นอย่างดี

หนังสือสำเร็จรูปเป็นสินค้าอุตสาหกรรม จึงไม่จำเป็นที่ต้องแข่งขันทางด้านบรรจุภัณฑ์ สำหรับการส่งออกจะบรรจุในลังไม้และขนส่งทางตู้ขนส่งสินค้า(Container)

¹ แหล่งเดิม ตารางที่ 2 หน้า 2

ราคา(Price)

การกำหนดราคาของผลิตภัณฑ์หนังสือสำเร็จรูปมีด้วยกัน 2 วิธีได้แก่

1. การกำหนดราคาโดยมุ่งที่ต้นทุน เป็นการนำต้นทุนบวกกำไรจากโครงสร้างของต้นทุนการผลิต² ซึ่งประกอบไปด้วย
  - 1.1 ต้นทุนผันแปร ได้แก่ หนึ่งดิว ร้อยละ 60 เคมีภัณฑ์ ร้อยละ 20 ค่าแรง ร้อยละ 15
  - 1.2 ต้นทุนคงที่ ได้แก่ เงินเดือน ค่าใช้จ่ายโรงงาน ค่าเสื่อมราคา ค่าดอกเบี้ย และต้นทุนอื่น ๆ รวมร้อยละ 5

นอกจากนี้ผู้ผลิตยังต้องคำนึงถึงคุณลักษณะผลิตภัณฑ์และคุณภาพของผลิตภัณฑ์ เนื่องจากคุณลักษณะผลิตภัณฑ์ของหนังสือสำเร็จรูปจะแตกต่างกันตามลักษณะการนำไปใช้ในอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนังเช่นหนังสำหรับทำรองเท้า กระเป๋า เครื่องแต่งกาย ถุงมือ เบาะรถยนต์ ฯลฯ และหนังสือสำเร็จรูปยังมีคุณภาพแตกต่างกัน โดยแบ่งเป็นเกรดเอ. เกรดบี. เกรดซี. ทำให้ต้นทุนและการกำหนดราคาแตกต่างกันตามไปด้วย

2. การกำหนดราคาโดยมุ่งที่การแข่งขัน ซึ่งเป็นการดูราคาของกลุ่มแข่งขัน

สภาพการแข่งขันของผลิตภัณฑ์หนังสือสำเร็จรูป แบ่งได้เป็น การแข่งขันภายในประเทศ และการแข่งขันภายนอกประเทศ ซึ่งการกำหนดราคาในการแข่งขันภายในประเทศค่อนข้างรุนแรง สำหรับการแข่งขันภายนอกประเทศ ผู้ผลิตของไทยจำเป็นต้องศึกษาและติดตามตลอดเวลา เนื่องจากคู่แข่งจากต่างประเทศเช่น ประเทศอิตาลี จะเป็นผู้นำทางด้านการตลาด

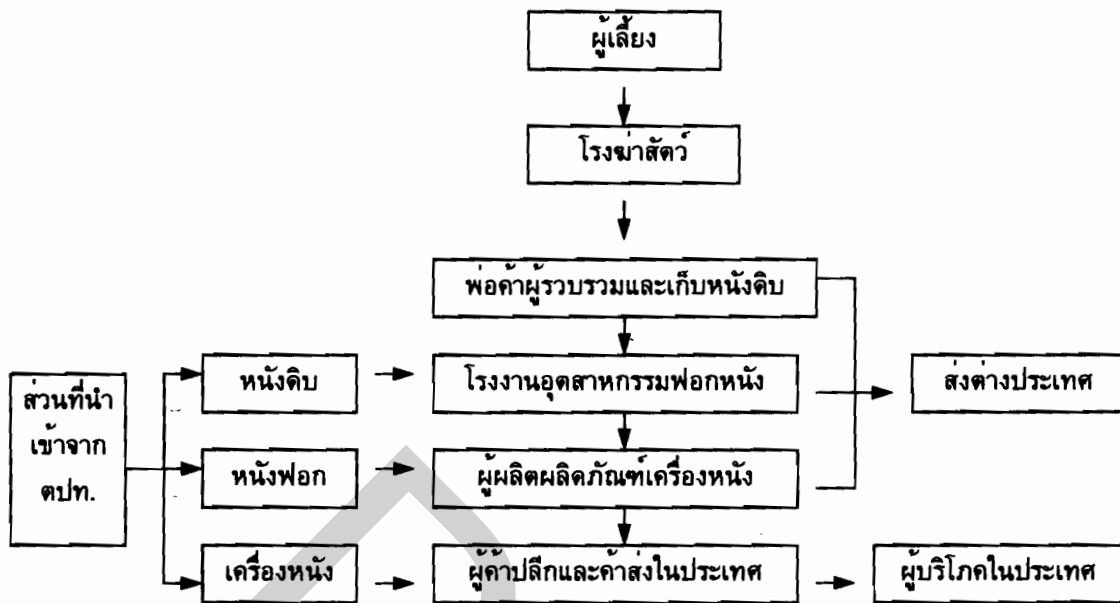
ช่องทางการจัดจำหน่าย(Channel of Distribution)

* ช่องทางการจัดจำหน่ายหนังสือสำเร็จรูปแบ่งออกได้เป็น 2 ช่องทางคือ

1. ช่องทางการจัดจำหน่ายภายในประเทศ สามารถแสดงการเคลื่อนไหวของหนังสือ ดิบ หนังสือและผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง จากแหล่งผลิตไปสู่ผู้บริโภคได้ดังนี้³

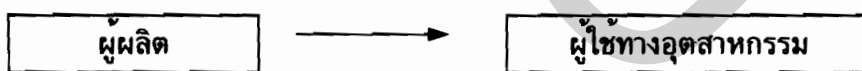
² แหล่งเดิม หน้า 14

³ เพียงดาว วัฒนายากร. อุตสาหกรรมหนังแล้เครื่องหนัง. กรุงเทพมหานคร : บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, 2524, หน้า 38.

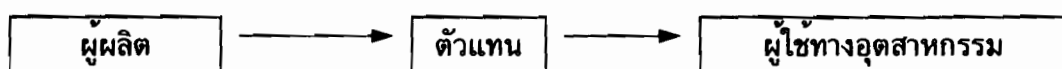
2. ช่องทางการจัดจำหน่ายโดยการส่งออกต่างประเทศ สินค้าหนังฟอกสำเร็จรูปเป็นสินค้าอุตสาหกรรม (Industrial Product) ซึ่งผู้ซื้อเป็นผู้ใช้สินค้าอุตสาหกรรม (Industry User) ซื้อไปเพื่อการผลิต การให้บริการหรือการดำเนินงานของกิจการ โดยมีเงื่อนไขการใช้สำหรับแต่ละช่องทางดังนี้

2.1 ช่องทางการจัดจำหน่ายจากผู้ผลิตถึงผู้ใช้ทางอุตสาหกรรม

ผู้ผลิตมีประสบการณ์ในการส่งออก จึงติดต่อกับผู้ใช้ทางอุตสาหกรรมโดยตรงซึ่งมีจำนวนน้อยรายเมื่อเทียบกับสินค้าบริโภค และมีแนวโน้มจะอยู่รวมกลุ่มกันตามสภาพทางภูมิศาสตร์ จึงง่ายต่อการที่จะสนองตอบความต้องการของลูกค้า มีการตัดสินใจทางด้านคุณภาพ ราคา และการส่งมอบได้แน่นอน รวดเร็ว และมีการซื้อขายในปริมาณสูง

2.2 ช่องทางการจัดจำหน่ายจากผู้ผลิตถึงคนกลางที่เป็นตัวแทน

ผู้ผลิตบางครั้งไม่สะดวกที่จะจัดจำหน่ายเอง อาจเลือกใช้ตัวแทนหรือพ่อค้าคนกลางให้เป็นผู้ติดต่อกับลูกค้าต่างประเทศ ทั้งนี้ผู้ผลิตอาจเสียเปรียบในการแข่งขันด้านราคา เพราะต้องผ่านพ่อค้าคนกลาง

การส่งเสริมการตลาด(Promotion)

การส่งเสริมการตลาดในการส่งออกที่สำคัญได้แก่

1. การโฆษณา(Advertising) เนื่องจากผลิตภัณฑ์หนังฟอกสำเร็จรูปเป็นสินค้าอุตสาหกรรม มีการแข่งขันด้านราคาในการส่งออกสูง ผู้ผลิตจึงไม่นิยมโฆษณาผ่านสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ แต่นิยมส่งข้อมูลทางไปรษณีย์(Direct Mail)ซึ่งบางครั้งจะมีแค็ตตาล็อกและตัวอย่างแนบไปด้วย

2. การออกไปพบกับลูกค้าโดยตรง(Direct Selling) เป็นการดำเนินการของผู้ผลิตเพื่อส่งออกเอง เพื่อจะได้สร้างความสัมพันธ์(Cultivation) สร้างทัศนคติที่ดีและสร้างความเชื่อมั่นในคุณภาพของผลิตภัณฑ์

3. การประชาสัมพันธ์(Publicity) ผู้ผลิตหนังฟอกเพื่อการส่งออกจะเข้าร่วมงานแสดงเครื่องหนังนานาชาติ เพื่อจะได้พบกับผู้ซื้อโดยตรง ซึ่งจะได้มีการสอบถามรายละเอียด พร้อมทั้งศึกษาคุณภาพของสินค้า ตลอดจนเงื่อนไขทางการค้า ช่วยให้เกิดการตัดสินใจในการสั่งซื้อได้อย่างรวดเร็ว และเป็นการประชาสัมพันธ์ให้ต่างประเทศรู้จักประเทศไทยดีขึ้น นอกจากนี้ผู้ผลิตยังได้ศึกษาผลิตภัณฑ์ของกลุ่มแข่งขันที่ไปร่วมงาน เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพของไทยเป็นอย่างมาก

บทบาทภาครัฐบาล

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับนโยบายการช่วยเหลือการส่งออกอุตสาหกรรมหนังฟอกสำเร็จรูป รัฐบาลได้พยายามแก้ไขมาตรการต่างๆ มาโดยตลอด ซึ่งพอสรุปรายละเอียดได้ดังนี้

การลดพิกัดอัตราศุลกากร

รัฐบาลได้แก้ปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบหนังสัตว์ และสนับสนุนให้ผลิตเพื่อส่งออก โดยได้ออกพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. 2530 ลงวันที่ 28 ธันวาคม 2530 และประกาศกระทรวงการคลัง ที่ ศก. 1/2531 ลงวันที่ 1 มกราคม 2531 ซึ่งได้ลดอากรขาเข้าและอากรขาออกเกี่ยวกับอุตสาหกรรมหนังฟอกสำเร็จรูป ดังนี้

- ยกเว้นอากาศนำเข้าสำหรับหนังสือพิมพ์ (จากเดิมเก็บร้อยละ 10)
- ลดอากาศนำเข้าหนังสือพิมพ์สำเร็จรูปเหลือร้อยละ 5 (จากเดิมเก็บร้อยละ 20)
- ลดอากาศนำเข้าเคมีภัณฑ์ เหลือร้อยละ 10 - 20 (จากเดิมเก็บร้อยละ 30) และในวันที่ 1 มกราคม 2540 จะเหลือร้อยละ 5 - 10 ซึ่งได้แก้ไขตามประกาศกระทรวงการคลังที่ ศก. 16/35 และ 17/37
- ยกเว้นอากาศขาออกหนังสือพิมพ์สำเร็จรูป

การขอคืนอากาศวัตถุดิบตามมาตรา 19 ทวิ

รัฐบาลได้มีนโยบายในการช่วยเหลืออุตสาหกรรมการผลิตเพื่อส่งออก โดยได้มีการออกพระราชบัญญัติศุลกากร(ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482 มาตรา 19 ทวิ เกี่ยวกับการขอคืนอากาศ⁴ และได้ทำการปรับปรุงระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับขอคืนอากาศนำเข้าแก่ของที่นำเข้ามาผลิต ผสม ประกอบหรือบรรจุสินค้า เพื่อส่งออกเป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว รัดกุมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยได้ประกาศกรมศุลกากรที่ 4/2536 ลงวันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2536⁵ นอกจากนี้ยังลดอัตราอากาศสำหรับของที่นำเข้ามาเพื่อใช้ในการผลิตผสม ประกอบหรือบรรจุเพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้นำเข้ามาลงเหลือกึ่งหนึ่งของอัตราอากาศตามพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ.2530 เฉพาะผู้นำเข้า ซึ่งเป็นนิติบุคคลผู้มีสิทธิขอรับคืนอากาศตามมาตรา 19 ทวิ ตามประกาศกระทรวงการคลังที่ ศก. 7/2538 ลงวันที่ 7 เมษายน พ.ศ.2538 ที่ ศก.20/2538 ลงวันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2538 และคำสั่งทั่วไปกรมศุลกากร ที่ 14/2538 ลงวันที่ 21 เมษายน 2538⁶

ในการขอคืนอากาศตามมาตรา 19 ทวิ กรมศุลกากรจะคืนอากาศจากการนำเข้าวัตถุดิบนั้นให้แก่ผู้ประกอบการเพื่อส่งออกซึ่งอาจจะเป็นบุคคลธรรมดา นิติบุคคลหรือนิติบุคคลที่ได้รับอนุมัติหลักการแล้ว และมีคุณสมบัติตามประกาศ กค. ที่ ศก. 7/2538(กรณีได้รับการลดอากาศนำเข้ากึ่งหนึ่ง) โดยต้องยื่นหนังสือแสดงความจำนงขอคืนอากาศตามมาตรา 19 ทวิ เพื่อขออนุมัติหลักการพร้อมทั้งชำระอากาศนำเข้าและภาษีอื่นๆ นอกจากภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับวัตถุดิบไว้ก่อนเป็นเงินสดหรือใช้หนังสือค้ำประกันจากธนาคาร(Bank Guarantee) แทนการชำระด้วยเงินสดก็ได้ และเมื่อนำสิ่งของหรือวัตถุดิบมาผลิตเป็นสินค้าสำเร็จรูปเพื่อส่งออกแล้ว ก็ให้นำหลักฐานมายื่นขอคืนอากาศจากกรมศุลกากรต่อไป

⁴ รายละเอียดดูภาคผนวก ง.

⁵ รายละเอียดดูภาคผนวก ง.

⁶ รายละเอียดดูภาคผนวก ง.

สำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหนังฟอกสำเร็จรูป วัตถุประสงค์ที่นำเข้า ได้แก่ หนังฟอกสำเร็จรูปและเคมีภัณฑ์(ปัจจุบันกรมศุลกากรได้ยกเว้นอากรขาเข้าหนังดิบ) ซึ่งหลังจากที่ผู้ประกอบการยื่นหนังสืออนุมัติหลักการและการจัดทำใบขนสินค้าขาเข้าแล้ว ผู้ประกอบการจะต้องยื่นสูตรการผลิตต่อกองวิเคราะห์สินค้าหรือกองวิเคราะห์ราคา กรมศุลกากร เพื่อพิจารณาอนุมัติสูตรการผลิตดังกล่าวก่อน ซึ่งสูตรการผลิตจะเป็นสิ่งที่ระบุให้ทราบว่าสินค้าที่ผลิตสำเร็จรูปใน 1 หน่วยใช้วัตถุดิบที่นำเข้าจากต่างประเทศปริมาณมากน้อยเพียงใด โดยยื่นรายชื่อวัตถุดิบที่ใช้ รายชื่อสินค้าที่ผลิต กรรมวิธีการผลิต สูตรการผลิตพร้อมทั้งตัวอย่างวัตถุดิบ และตัวอย่างสินค้าที่ผลิตและหากเจ้าหน้าที่กรมศุลกากรมีความจำเป็นต้องตรวจสอบกรรมวิธีการผลิตที่โรงงาน ผู้ประกอบการจะต้องรับเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบที่โรงงานตามวันและเวลาที่ได้นัดหมายต่อไป สำหรับหนังฟอกสำเร็จรูปนั้นทางกรมศุลกากรได้ประกาศกำหนดสูตรมาตรฐานไว้เมื่อวันที่ 27 สิงหาคม พ.ศ. 2528 โดยได้กำหนดรายละเอียด รหัสวัตถุดิบของแต่ละสูตรมาตรฐานและรายชื่อสารเคมีต่างๆที่ต้องใช้ในทางการค้าซึ่งในปัจจุบันสูตรมาตรฐานสำหรับหนังโคหรือหนังกระบือฟอกชนิดต่างๆจะแตกต่างกันตามความหนาของหนังและชนิดของหนังที่ใช้⁷

ในการขอคืนอากรขาเข้าตามมาตรา 19 ทวิดังกล่าว ผู้ประกอบการที่ได้นำเข้าวัตถุดิบมาผลิต เพื่อส่งออกสามารถขอคืนอากรได้เต็มจำนวน โดยจะต้องยื่นใบคำขอคืนอากรภายใน 6 เดือน นับจากวันที่ส่งออกมิฉะนั้นต้องยื่นคำร้องขอผ่อนผันและจะต้องพิสูจน์ให้ชัดเจนว่าได้ใช้วัตถุดิบที่นำเข้ามาผลิตเพื่อส่งออกจริง ทั้งนี้ของที่นำเข้าจะต้องส่งออกให้หมดภายใน 1 ปี นับแต่วันที่นำเข้า หากพ้นกำหนด 1 ปีไม่ว่าของจะเหลือเท่าไรก็ตามก็ต้องนำมาคำนวณแล้วเสียภาษีอากรในส่วนนั้นต่อไป ในทางปฏิบัตินับว่ายุ่งยาก ผู้นำเข้าไม่มั่นใจที่จะได้รับคืนภาษีอากรทั้งหมด จึงมักรวมค่าภาษีอากรคืนภาษีไว้ในต้นทุนสินค้าด้วย

ขั้นตอนในการขอคืนอากรวัตถุดิบตามมาตรา 19 ทวิ

1. ขออนุมัติในหลักการ
  - 1.1 ยื่นหนังสือแสดงความจำนงพร้อมหลักฐานประกอบการพิจารณาต่อกองคืนอากร
  - 1.2 เอกสารประกอบการพิจารณาตามหลักการ มาตรา 19 ทวิ หนังสือขอคืนอากรแบบ กศก. 29
    - ทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ภพ. 20
    - ใบสำคัญจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล

⁷ ดูตัวอย่างสูตรมาตรฐานในภาคผนวก ง.

-หนังสือรับรองกระทรวงพาณิชย์

-ใบอนุญาตตั้งโรงงาน (แบบ ร.ง. 2)

-ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (แบบ ร.ง. 4) ที่ยังไม่หมดอายุ

1.3 เอกสารประกอบการพิจารณาการขอลดอัตราอากร

-คำร้องขอลดอัตราอากรแบบ กศก. 131

-สำเนาหนังสืออนุมัติหลักการ

-หลักฐานต้นฉบับพร้อมสำเนาที่รับรองโดยผู้มีอำนาจลงนามตามหนังสือรับรองกระทรวงพาณิชย์อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- หนังสือรับรองการจดทะเบียนซื้อขายหลักทรัพย์ของบุคคลไว้ไว้กับตลาดหลักทรัพย์
- ใบสำคัญแสดงการจดทะเบียน เป็นบริษัทมหาชนจำกัด
- หนังสือรับรองการเป็นสมาชิกและฐานะการเงินจากสภาอุตสาหกรรม
- หนังสือรับรองการเป็นสมาชิก และฐานะการเงินจากสภาหอการค้า
- งบการเงินของบริษัท ที่ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตรับรองว่ามีกำไรย้อนหลังไม่ต่ำกว่า 2 ปีบัญชีติดต่อกันและไม่เคยได้รับการปฏิเสธรับรองฐานะการเงิน จากสภาอุตสาหกรรม หรือสภาหอการค้า
- แบบแจ้งรายละเอียดวัตถุประสงค์ที่นำเข้า แบบ กศก. 132

2. พิธีการนำเข้า

-ส่งใบขนขาเข้าไปกองวิเคราะห์สินค้า กรณีเป็นสินค้าที่ต้องวิเคราะห์

-ส่งใบขนขาเข้าไปกองพิธีการ และประเมินอากรกรณีต้องประเมินราคา

-ส่งใบขนขาเข้าไปกองศินอากร

3. ยื่นสูตรการผลิต

-ยื่นสูตรการผลิตตามแบบ กศก. 96 หรือ คำร้องขอใช้สูตรมาตรฐานหรือคำร้องขอผ่อนผันไม่ยื่นสูตรการผลิต ให้ฝ่ายหลักการและสูตรการผลิต กองศินอากร

4. พิธีการส่งออก

-ชกตัวอย่างให้กองวิเคราะห์สินค้านำรับรอง แล้วส่งใบแนบใบขนสินค้าขาออกตามแบบ กศก. 113 ไปกองศินอากร

-ของที่ไม่ต้องซักรูปอย่าง ส่งใบแนบใบขนสินค้าขาออกตามแบบ กศก.
113 ไปกองศุลกากรโดยตรง

5. กองศุลกากร

- ผู้ขอคืนยื่นคำร้องขอคืนอากร ตามแบบ กศก. 111
- ตรวจสอบใบขนสินค้าขาเข้า ใบแนบใบขนสินค้าขาออก
- คำนวณคืนอากรโดยคอมพิวเตอร์
- ตรวจสอบโดยมือตรวจมือหนึ่ง
- หัวหน้าตรวจสอบ หรือหัวหน้าฝ่าย หรือผู้อำนวยการเซ็นอนุมัติ

6. กองเก็บอากร

- รับชำระอากรวัตถุดิบที่ไม่ผลิตส่งออก
- คืนหนังสือค้ำประกัน

7. กองศุลกากร

- ตรวจสอบเอกสารที่คืนอากรแล้ว

การขอชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร (มูมน้ำเงิน)

การขอชดเชยค่าภาษีอากรเป็นมาตรการอย่างหนึ่งที่รัฐบาลนำมาใช้ในการสนับสนุนการส่งออก เพื่อให้สามารถแข่งขันกับสินค้าของต่างประเทศในตลาดโลก ทั้งนี้เพราะรัฐบาลเห็นว่าสินค้าที่มีการส่งออกนั้นมีภาระภาษีแฝงอยู่ในมูลค่าของวัสดุ อุปกรณ์ อะไหล่ เครื่องจักร เชื้อเพลิง และพลังงานอย่างอื่นที่ใช้ในการผลิตสินค้า ภาระภาษีแฝงอยู่ไม่รวมถึงภาษีเงินได้ ค่าภาคหลวง ภาษีอากรที่ขอคืนแล้วซึ่งตามกฎหมายอื่น ภาษีอากรส่วนท้องถิ่นและภาษีอากรตามที่คณะกรรมการพิจารณาชดเชยค่าภาษีอากรกำหนด ดังนั้นเพื่อให้ผู้ผลิตภายในประเทศสามารถผลิตสินค้าได้ในต้นทุนที่ปลอดภาษีรัฐบาลจึงจ่ายเงินชดเชยค่าภาษีอากรเพื่อเป็นการทดแทนภาษีที่แฝงอยู่ในตัวของสินค้าที่ส่งออกในรูปของบัตรภาษี

รัฐบาลได้ใช้มาตรการชดเชยค่าภาษีอากรตั้งแต่ปี 2514 โดยกระทรวงการคลังได้ออกประกาศ ที่ ชก. 1/2514 เรื่องการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ส่งออกในด้านภาษีอากร ต่อมาในปี 2524 กระทรวงการคลังเห็นว่ามาตรการในการชดเชยค่าภาษีอากรในอดีตไม่มีมาตรการกฎหมายรับรองไว้จึงได้ตรา พ.ร.บ.ชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าที่ส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ. 2524⁸ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2524 เป็นต้นมา โดยกำหนดอัตราเงินชดเชยตามพิกัดอัตราศุลกากรขาเข้าทั้งหมด และจ่ายเป็นร้อยละของมูลค่าที่ส่งออก

การกำหนดอัตราเงินชดเชย เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณา ชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร ซึ่งประกอบไปด้วยปลัดกระทรวงการคลังเป็น

⁸ รายละเอียดดูในภาคผนวก ง.

ประธาน อธิบดีกรมศุลกากร ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ผู้แทนกระทรวงเกษตร และสหกรณ์ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรมและผู้ทรงคุณวุฒิ อื่น จำนวนไม่เกิน 5 คน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ

การขอชดเชยค่าภาษีอากร เดิมอัตราชดเชยกำหนดไว้ 2 อัตราคือ อัตรา ก. และ อัตรา ข. ซึ่งอัตรา ก. เป็นอัตราซึ่งจ่ายให้ผู้ส่งออกที่มีได้ใช้สิทธิทางภาษีอากรอื่นๆ เช่น การขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ ส่วนอัตรา ข. เป็นอัตราที่จ่ายให้กับผู้ส่งออกที่ได้รับสิทธิทางภาษี หลังจากที่ได้มีการประกาศใช้ภาษีมูลค่าเพิ่ม เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 คณะกรรมการฯ ได้ออกประกาศคณะกรรมการพิจารณาชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร ที่ อ. 5/2534 ยกเลิกประกาศที่เกี่ยวกับอัตราเงินชดเชยทั้งหมด และกำหนดให้อัตราชดเชยมีเพียงอัตราเดียว โดยผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยค่าภาษีอากรตามประกาศนี้จะต้องไม่ได้รับหรือไม่ได้ใช้สิทธิคืนหรือยกเว้น หรือลดหย่อนภาษีอากรตามกฎหมายอื่น นอกจากได้รับยกเว้นภาษีอากรเครื่องจักรที่นำเข้ามาเพื่อใช้ผลิตสินค้าตาม พ.ร.บ. ส่งเสริมการลงทุน สำหรับอัตราชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกหนึ่งฟองสำเร็จรูปโคและกระบือ คณะกรรมการฯ ได้กำหนดอัตราชดเชยในอัตราร้อยละ 0.49

การจ่ายเงินชดเชยค่าภาษีอากรให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยค่าภาษีอากรนั้น กรมศุลกากรจะจ่ายเงินชดเชยค่าภาษีอากร โดยออกเป็นบัตรภาษีให้ ซึ่งสามารถใช้แทนเงินสด เพื่อที่จะชำระค่าภาษีอากร ที่กรมสรรพากร กรมศุลกากร และกรมสรรพสามิต บัตรจำแนก ออกเป็น 2 ชนิด

1. บัตรภาษีชนิดกำหนดราคา

- 1.1 ชนิด 100,000.00 บาท (บัตรสีฟ้า)
- 1.2 ชนิด 10,000.00 บาท (บัตรสีม่วง)
- 1.3 ชนิด 1,000.00 บาท (บัตรสีส้ม)

2. บัตรภาษีชนิดไม่กำหนดราคา จำนวนเงินไม่เกิน 1,000.00 บาท (บัตรสีชมพู) บัตรภาษีมี อายุ 3 ปี นับตั้งแต่วันที่ออก หากกรณีที่ผู้ได้รับบัตรภาษีไม่สามารถนำบัตรภาษีไป ชำระค่าภาษีอากรได้ภายในอายุของบัตรภาษีนั้น ก็สามารถต่ออายุบัตรภาษีได้ตามที่ อธิบดีกรมศุลกากรเห็นสมควร โดยพิจารณาการต่ออายุบัตรภาษีได้ 2 ครั้ง ๆ ละ 3 ปี

ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยค่าภาษีอากร

1. ผู้ส่งออกที่ปฏิบัติตามมาตรา 45 และ 46 แห่ง พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 กล่าวคือ ก่อนส่งออกต้องปฏิบัติให้ครบถ้วนตาม พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ต้องยื่นใบขนสินค้า ต้องเสียภาษีอากรหรือวางประกันให้ถูกต้องตามระเบียบ ถ้าเป็นกรณีส่งออกโดยรีบด่วน ก็ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

2. ผู้ขายสินค้าให้แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามโครงการเงินกู้ หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ โดยไม่คำนึงว่าเป็นเงินกู้หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศทั้งจำนวนหรือเพียงบางส่วน การจ่ายเงินชดเชยค่าภาษีอากรนั้นจะจ่ายเงินชดเชยค่าภาษีอากร โดยคิดจากมูลค่าของการขายสินค้านั้นทั้งหมด

3. ผู้ที่ขายสินค้าที่จำแนกประเภทไว้ในภาคที่ว่าด้วยของที่ได้รับยกเว้นอากร ตามกฎหมายว่าด้วย พิภคอัตราศุลกากรให้แก่องค์กรระหว่างประเทศ หรือหน่วยงานที่มีสิทธินำสินค้านั้นเข้ามาในราชอาณาจักรได้ โดยได้รับการยกเว้นอากรตามที่คณะกรรมการฯ กำหนด

สินค้าที่มีสิทธิได้รับเงินชดเชยค่าภาษีอากร

1. จะต้องเป็นสินค้าที่ผลิตในประเทศ คำว่า "ผลิต" หมายความว่า การประกอบแปรรูป แปรรูป หรือการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดให้มีขึ้นซึ่งสินค้าไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ

2. จะต้องมีการส่งออกตาม พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. 2469 กล่าวคือ ก่อนส่งออกต้องปฏิบัติตามพิธีการให้ครบถ้วนตาม พ.ร.บ. ศุลกากร และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ส่วนการส่งออกสำเร็จเมื่อใด ให้ถือว่าสำเร็จแต่ขณะที่เรือซึ่งส่งออกได้ออกจากเขตท่า ซึ่งได้ออกเรือเป็นขั้นที่สุดเพื่อไปจากราษฎร

3. ต้องเป็นการส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ และได้รับค่าสินค้าเข้ามาในประเทศ

4. สินค้าที่ขายให้แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามโครงการเงินกู้ หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศซึ่งค่าสินค้าทั้งหมดหรือบางส่วนจะต้องชำระจากเงินกู้ หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ และจะต้องมีการประกวดราคา หรือการสอบราคานานาชาติ

สินค้าที่ไม่ได้มีสิทธิขอรับเงินชดเชยค่าภาษีอากร

1. แร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่กล่าวคือสินค้าที่ส่งออกที่กฎหมายว่าด้วยแร่ ถือเป็นแร่
2. สินค้าที่ต้องเสียค่าภาษีอากร หรือค่าธรรมเนียมเพื่อส่งออกอย่างหนึ่งอย่างใดหรือทั้งสองอย่าง

3. สินค้าที่คณะกรรมการฯ กำหนดไม่ได้รับเงินชดเชยปัจจุบันคณะกรรมการฯ ได้ออกประกาศ 2 ฉบับซึ่งมีผลบังคับใช้คือประกาศคณะกรรมการฯ ที่ 3/2527 และ 1/2535

ขั้นตอนในการขอชดเชยค่าภาษีอากร

1. ผู้ส่งออกยื่นคำขอรับเงินชดเชยค่าภาษีอากร (แบบ กศก. 20 และ กศก. 20 ก.) และจะต้องนำสำเนาใบขนสินค้าขาออกฉบับม้วนน้ำเงิน (แบบ กศก. 101) และเอกสารต่าง ๆ มายื่นที่ฝ่ายชดเชยอากรกองดินอากร (ซึ่งต้องยื่นภายใน 1 ปี นับแต่วันที่ส่งสินค้าออก)

2. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเอกสารเบื้องต้น ถ้าเอกสารถูกต้องเจ้าหน้าที่ตรวจสอบจะออกใบรับคำขอ (แบบ กศก. 123) เพื่อออกเลขที่ พร้อมวัน เดือน ปี ที่รับคำขอ ในใบรับคำขอและสมุดทะเบียนรับชุดคำขอ มอบให้ผู้ยื่นคำขอ เก็บไว้เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการรับบัตรภาษี

3. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบความสมบูรณ์ของเอกสาร หลังจากเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบเอกสารเบื้องต้นแล้ว ให้ดำเนินการตรวจสอบชุดคำขอ ให้ถูกต้องตามกฎหมาย ที่ประกาศกระทรวงการคลัง ประกาศหรือมติคณะกรรมการพิจารณาชดเชยๆ ระเบียบและข้อบังคับเกี่ยวกับการรับเงินชดเชยค่าภาษีอากรสำหรับสินค้าส่งออก

4. เมื่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบเอกสารเบื้องต้น และตรวจสอบความสมบูรณ์ของเอกสารพร้อมลงลายมือชื่อรับรองเอกสารแล้วส่งให้เจ้าหน้าที่ลงทะเบียนรับชุดคำขอ และแยกชุดคำขอเพื่อให้ผู้มีอำนาจลงนามพิจารณา

5. จัดส่งไปให้งานบัตรภาษี เพื่อจัดพิมพ์บัตรภาษี

6. ผู้ยื่นชุดคำขอชดเชยค่าภาษีอากรมาติดต่อบัตรภาษี

การขอรับการส่งเสริมการลงทุน

รัฐบาลได้เล็งเห็นถึงการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยได้ตรา "พระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ. 2497" โดยมีบทบัญญัติให้สิทธิประโยชน์เป็นสิ่งจูงใจแก่กิจการที่รัฐเห็นว่าสำคัญ ต่อมารัฐบาลพิจารณาเห็นว่า ภาวะเศรษฐกิจ และการลงทุนได้เปลี่ยนแปลงไป จึงได้ยกเลิกพระราชบัญญัติฉบับนั้นและได้ใช้ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 33 พ.ศ. 2501 แทน ต่อมาในปี พ.ศ. 2503 ได้มีการตรากฎหมายขึ้นใหม่ เรียกว่า พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน เพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ. 2503 กำหนดกิจการที่อยู่ในข่ายให้การส่งเสริมที่เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศอย่างชัดเจน และเพิ่มสิทธิประโยชน์แก่ผู้ลงทุนมากขึ้น หลังจากประเทศไทยได้ประกาศใช้แบบพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับแรกเมื่อปี พ.ศ. 2504 แล้วรัฐบาลได้เล็งเห็นว่า การส่งเสริมการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจจากเศรษฐกิจเกษตร สู่เศรษฐกิจอุตสาหกรรมจำเป็นต้องมีกลไกทางกฎหมายที่เหมาะสม จึงได้แก้ไขพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนในปี พ.ศ. 2505 ต่อมาเมื่อปริมาณงานและอุตสาหกรรมที่จะให้การส่งเสริมมีความซับซ้อนมากขึ้นจึงได้มีการตรากฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนขึ้นใหม่ในปี พ.ศ. 2508 กำหนดให้มีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เพื่อกิจการอุตสาหกรรมขึ้นเป็นหน่วยราชการถาวรและได้มีการปรับปรุงอีกครั้งหนึ่ง ในรูปของประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 227 มีบทบัญญัติให้เปลี่ยนชื่อคณะกรรมการและสำนักงาน โดยได้ตัดคำว่า "อุตสาหกรรม" ออกเพื่อให้การส่งเสริมการลงทุนมีขอบเขตที่กว้างขวางไม่จำกัดเฉพาะอุตสาหกรรมเท่านั้น แต่ให้รวมกิจการประเภทบริการเข้าไว้ด้วย โดยได้มีการยกเลิกกฎหมายที่ออกเมื่อปี พ.ศ.

2505 ในปี พ.ศ. 2520 ได้ออกกฎหมายใหม่เรียกว่า "พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520" ประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับพิเศษ เล่มที่ 94 ตอนที่ 38 ลงวันที่ 4 พฤษภาคม 2520 ต่อมาปลายปี พ.ศ. 2534 ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534⁹ เนื่องจากรัฐบาลนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้แทนภาษีการค้า กฎหมายฉบับนี้ได้ใช้บังคับมาจนถึงปัจจุบัน นอกจากนี้เพื่อให้การส่งเสริมการลงทุน สามารถสนองต่อวัตถุประสงค์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ และนโยบายของรัฐบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ 1/2536 เรื่องนโยบายและหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุน ลงวันที่ 9 เมษายน 2536 และประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ 2/2536 เรื่อง ประเภทขนาดและเงื่อนไขของกิจการที่จะให้การส่งเสริมการลงทุนลงวันที่ 9 เมษายน พ.ศ. 2536¹⁰

ขั้นตอนการขอรับการส่งเสริมการลงทุน

1. ผู้สนใจจะต้องศึกษาหลักเกณฑ์ต่างๆประเภทกิจการที่เปิดให้การส่งเสริม รวมทั้งสิทธิประโยชน์ที่ได้รับในเขตส่งเสริมการลงทุน โดยติดต่อขอคำแนะนำและขอรับแบบฟอร์มคำขอรับการส่งเสริม (กกท. 01) ได้ที่ศูนย์บริการลงทุน
2. ส่งใบคำขอที่สำนักงานเลขานุการกรม และส่งต่อไปที่กองส่งเสริมการลงทุน 1-7 โดยจะแยกโครงการตามประเภทอุตสาหกรรม เพื่อพิจารณาอนุมัติโครงการ
  - 2.1 โครงการที่ลงทุนไม่เกิน 40 ล้านบาทจะพิจารณา โดยสำนักงานใช้เวลา 60 วันทำการ
  - 2.2 โครงการที่ลงทุนเกินกว่า 40 - 200 ล้านบาทพิจารณา โดยคณะของอนุกรรมการพิจารณาโครงการใช้เวลา 60 วันทำการ
  - 2.3 โครงการที่ลงทุน 200 ล้านบาทขึ้นไปและจำหน่ายในประเทศเป็นส่วนใหญ่จะพิจารณาโดยคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนใช้เวลา 90 วันทำการ
3. หลังจากพิจารณาแล้ว สำนักงานเลขานุการจะเป็นผู้แจ้งผลการพิจารณาอนุมัติหรือไม่อนุมัติให้ผู้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมทราบภายใน 15 วันทำการ
4. ผู้ยื่นคำขอรับการส่งเสริม ต้องส่งเอกสารประกอบการพิจารณาออกบัตร(ต้องยื่นภายใน 6 เดือนนับแต่วันที่ตอบรับมติ)ต่อสำนักงานเลขานุการกรม ซึ่งผู้ยื่นคำขอจะได้รับบัตรส่งเสริมภายใน 10 วันทำการ

⁹ รายละเอียดดูในภาคผนวก ง.

¹⁰ รายละเอียดดูในภาคผนวก ง.

5. หลังจากนั้นผู้ยื่นคำขอรับการส่งเสริม จะต้องมีการติดต่อกับกองส่งเสริมการลงทุนประเภทอุตสาหกรรมตามโครงการที่ได้รับอนุมัติ และจะต้องดำเนินการดังนี้

- 5.1 การถือกรรมสิทธิ์ที่ดินสำหรับประกอบกิจการ (บริษัทต่างชาติ)
- 5.2 การนำเข้าผู้ชำนาญการ หรือช่างฝีมือต่างชาติ
- 5.3 การขอใบอนุญาตทำงาน ให้ผู้ชำนาญการหรือต่างชาติ
- 5.4 การขอตั้งโรงงานตาม พ.ร.บ. โรงงาน
- 5.5 การเริ่มก่อสร้างตัวอาคารโรงงาน และสั่งซื้อเครื่องจักรอุปกรณ์ (ภายใน 6 เดือน นับแต่วันออกบัตร)
- 5.6 การนำเข้าเครื่องจักรอุปกรณ์ (ภายใน 24 เดือนนับแต่วันออกบัตร)
- 5.7 การนำเข้าวัตถุดิบ
- 5.8 การขอเปิดโรงงานตาม พ.ร.บ. โรงงานพร้อมติดตั้งและทดลองเครื่องจักรอุปกรณ์
- 5.9 การเปิดดำเนินการตามบัตรส่งเสริมพร้อมปฏิบัติตามเงื่อนไขอื่นๆ ที่ระบุไว้ในบัตรส่งเสริม
- 5.10 การขอแก้ไขหรือผ่อนผันเงื่อนไข ที่ระบุไว้ในบัตรส่งเสริม

6. รายงานผลการดำเนินงานหลังเปิดดำเนินการต่อกองแผนงาน และพัฒนา (ภายในวันที่ 30 มิถุนายน ของทุกปี)

ประเภทกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้มีมติเมื่อวันที่ 28 มกราคม 2536 กำหนดให้ ไข่มাত্রาฐานอุตสาหกรรมในการแบ่งประเภทกิจการออกเป็น 7 หมวดด้วยกัน คือ

หมวด 1. เกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร เช่น

- 1.1 การขยายพันธุ์พืช
- 1.2 การผลิตไข่ไหมและการเลี้ยงไหม
- 1.3 การผลิตเส้นไหม
- 1.4 การขยายพันธุ์สัตว์
- 1.5 การเลี้ยงสัตว์
- 1.6 การฆ่าสัตว์
- 1.7 การฟอกหนังสัตว์ การตากแต่งสำเร็จหนังสัตว์ หรือการตากแต่งขนสัตว์หรือผม (ซึ่งมีเงื่อนไขจะต้องตั้งอยู่ในเขต 3)

หมวด 2. อุตสาหกรรมเหมืองแร่ เซรามิกส์ และโลหะขั้นพื้นฐาน เช่น

- 2.1 การสำรวจแร่
- 2.2 การถลุงแร่
- 2.3 การทำเหมืองแร่ และ แต่งแร่ ยกเว้นแร่ดีบุก
- 2.4 การทำเหมืองแร่หินอ่อน หรือ หินแกรนิต

ฯลฯ

หมวด 3. อุตสาหกรรมเบา เช่น

- 3.1 การปั่นด้าย
- 3.2 การทอและถักผ้า
- 3.3 การพิมพ์สิ่งทอสิ่งถัก
- 3.4 การฟอกย้อมและแต่งสำเร็จสิ่งทอสิ่งถัก

ฯลฯ

หมวด 4. ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง เช่น

- 4.1 การผลิตเครื่องมือช่าง
- 4.2 การผลิตใบมีดโกนและด้ามมีดโกน
- 4.3 การผลิตเครื่องเรือนและชิ้นส่วนที่ทำด้วยโลหะเป็นส่วนใหญ่
- 4.4 การผลิตผลิตภัณฑ์โลหะซึ่งใช้ในการก่อสร้างหรือติดตั้ง

ฯลฯ

หมวด 5. อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องไฟฟ้า เช่น

- 5.1 การผลิตเครื่องจักรกล และเครื่องมือไฟฟ้า
- 5.2 การผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า
- 5.3 การผลิตหลอดไฟฟ้า
- 5.4 การผลิตแบตเตอรี่ และถ่านไฟฉาย

ฯลฯ

หมวด 6. เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก เช่น

- 6.1 การผลิตเคมีภัณฑ์ขั้นอุตสาหกรรมมูลฐาน
- 6.2 การผลิตเคมีภัณฑ์ขั้นอุตสาหกรรมมูลฐานอื่น ๆ
- 6.3 การผลิต soft Gelatine Capsule
- 6.4 การผลิตปุ๋ย

ฯลฯ

หมวด 7. อุตสาหกรรมบริการ และสาธารณูปโภค เช่น

- 7.1 การผลิตพลังงานไฟฟ้า หรือไอน้ำ
- 7.2 การประปา หรือน้ำเพื่ออุตสาหกรรม
- 7.3 กิจการทางสัมปทาน
- 7.4 กิจการระบบขนส่งมวลชน

ฯลฯ

เขตส่งเสริมการลงทุน

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจะแบ่งเขตการใช้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรออกเป็น 3 เขตด้วยกัน ทั้งนี้สิทธิและประโยชน์ที่ได้รับจะแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้เพื่อเป็นการจูงใจให้นักลงทุนไปลงทุนในเขตส่งเสริมการลงทุน(เขต 3)ให้มากที่สุด ได้กำหนดให้พื้นที่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบังและท้องที่จังหวัดทุกจังหวัดเป็นเขตส่งเสริมการลงทุน ยกเว้นกรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ สมุทรสาคร ปทุมธานี นนทบุรี นครปฐม สมุทรสงคราม ราชบุรี กาญจนบุรี สุพรรณบุรี อ่างทอง สระบุรี พระนครศรีอยุธยา นครนายก ฉะเชิงเทรา และ ชลบุรี

สำหรับอุตสาหกรรมหนึ่งฟอกสำเร็จรูป จะต้องตั้งอยู่ในเขตส่งเสริมการลงทุนเขต 3 และถ้าหากต้องการไปตั้งในนิคม หรือเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในเขต 2 สามารถทำได้ โดยมีเงื่อนไข

1. จะต้องส่งผลิตภัณฑ์ไปจำหน่ายต่างประเทศในแต่ละปี ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80.0 ของมูลค่ายอดขาย
2. จะต้องยื่นคำขอรับการส่งเสริมภายในปี พ.ศ. 2544

หลักเกณฑ์การให้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากร

เขตส่งเสริมการลงทุนเขต 2

โครงการที่ประกอบการหรือตั้งโรงงานในจังหวัดสมุทรสงคราม ราชบุรี กาญจนบุรี สุพรรณบุรี อ่างทอง พระนครศรีอยุธยา สระบุรี นครนายก ฉะเชิงเทรา และชลบุรี

1. ให้ได้รับลดหย่อนอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรกึ่งหนึ่ง เฉพาะรายการที่ไม่อยู่ในประกาศกระทรวงการคลังที่ ศก. 13/2533 ลงวันที่ 18 กันยายน 2533 เว้นแต่รายการเครื่องจักร ที่มีอากรขาเข้าต่ำกว่าร้อยละ 10 จะไม่ได้รับการลดหย่อน
2. ให้ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 3 ปีและเพิ่มขึ้นเป็น 7 ปีหากตั้งแหล่งประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมหรือในเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการ
3. ให้ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นสำหรับการผลิตเพื่อการส่งออกเป็นเวลา 1 ปี สำหรับโครงการที่ส่งออกไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ของมูลค่ายอดขาย

เขตส่งเสริมการลงทุนเขต 3

โครงการที่ประกอบการ หรือตั้งโรงงานในเขตส่งเสริมการลงทุน (57 จังหวัดรวม ถึงนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง)

1. ให้ได้รับการยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร
2. ให้ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 8 ปี
3. ให้ได้รับลดหย่อนอากรขาเข้าร้อยละ 75 ของอัตราปกติสำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นที่นำเข้ามาผลิต เพื่อจำหน่ายในราชอาณาจักรเป็นระยะเวลา 5 ปี โดยคณะกรรมการจะอนุมัติให้คราวละ 1 ปี แต่วัตถุดิบ หรือวัสดุจำเป็นนั้นต้องไม่เป็นของที่ผลิต หรือ มีกำเนิดในเขตราชอาณาจักรซึ่งมีคุณภาพใกล้เคียงกันกับชนิดที่จะนำมาในราชอาณาจักรและมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้
4. ให้ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบ หรือวัสดุจำเป็น 5 ปี สำหรับโครงการส่งออกซึ่งไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ของยอดขาย
5. ให้ได้รับสิทธิและประโยชน์พิเศษตามมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ดังนี้
  - 5.1 ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลร้อยละ 50 ของอัตราปกติเป็นเวลา 5 ปี นับจากวันที่พ้นกำหนดระยะเวลา การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล
  - 5.2 อนุญาตให้หักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปาเป็น 2 เท่าเป็นเวลา 10 ปี นับแต่วันที่เริ่มมีรายได้
  - 5.3 อนุญาตให้หักค่าติดตั้ง หรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกจากกำไรสุทธิ ร้อยละ 25 ของเงินที่ลงทุน

โรงงานฟอกหนังสำเร็จรูปที่ได้รับการส่งเสริม มีรายชื่อและกำลังการผลิต ดังนี้

บริษัท	วันอนุมัติ	วันเปิดดำเนินการ	ผลิตภัณฑ์และกำลังการผลิต
1. บริษัทอุตสาหกรรมหนังสัตว์ไทย จำกัด ที่ตั้ง สมุทรปราการ	2 พ.ค. 17	11 เม.ย. 17	หนังโคชั้น 1 1,300,000 ก.ก.
			หนังโคชั้น 2 30,000 ก.ก.
			หนังโคชั้น 3 60,000 ก.ก.
			หนังทำกาวดำ 60,000 ก.ก.

บริษัท	วันอนุมัติ	วันเปิดดำเนินการ	ผลิตภัณฑ์และกำลังการผลิต
1. บริษัทอุตสาหกรรมหนังสือไทย จำกัด(ตอ) ที่ตั้ง สมุทรปราการ			หนังกระเบื้องชั้น 1 100,000 ก.ก.
			หนังกระเบื้องชั้น 2 150,000 ก.ก. หนังขาทำกาว 45,000 ก.ก.
2. บริษัท สีนกรูงเล็ทเซอร์บอร์ด จำกัด ที่ตั้ง สมุทรปราการ	4 ส.ค. 18	-	แผ่นหนัง 350,000 ชิ้น
3. บริษัทโรงงานฟอกหนังชัยวัฒนา จำกัด ที่ตั้ง สมุทรปราการ	15 ก.พ. 16	-	ฟอกหนัง 523,647 กก
4. บริษัท อวยพรเอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด ที่ตั้ง นครปฐม	27 ส.ค. 22	-	Reformed Enamelled Leather Sheets 7.2 ล้าน ฟุต ²
5. บริษัท บางกอกเทนเนอร์(กรุ๊ป) จำกัด ที่ตั้ง สมุทรปราการ	28 พ.ย.28	-	Leather Board 7,170 ตัน
6. นายประเสริฐ ธนสารสมบัติ ที่ตั้ง สมุทรสาคร	25 มิ.ย. 29	-	Leather Board 29.7 ล้านฟุต ²
7. บริษัท แทนเน็กซ์ จำกัด ที่ตั้ง สมุทรปราการ	14 ก.พ. 32	-	Cattle Leather 1,020 ตัน
8. บริษัท เทวิน หวา แทนเนอร์ ที่ตั้ง ชลบุรี	14 ก.พ. 32		Leather (Finished Split) 3.0 ล้านฟุต ²
			Leather(Finished Grain) 9.0 ล้านฟุต ²
9. บริษัท ดรราฟต์เต็ดเลเดอร์ จำกัด ที่ตั้ง ชลบุรี	6 มี.ค. 32	-	Leather (Finished Split) 1.0 ล้านฟุต ²
			Leather (Finished Grain) 1.6 ล้านฟุต ²
			Leather (Buffalo Crust) 2.1 ล้านฟุต ²
			Leather(Buffalo dyed crust) 1.6 ล้านฟุต ²

	วันอนุมัติ	วันเปิด ดำเนินการ	ผลิตภัณฑ์และ กำลังการผลิต
10. บริษัท พี.ที. ฟอกหนัง จำกัด ที่ตั้ง สมุทรปราการ	20 มิ.ย. 32	-	Leather(Finished Pig Grain) 11.2 ล้านฟุต ²
			Leather (Finished Split) 5.3 ล้านฟุต ²
			Leather(Finished Grain) 15.0 ล้านฟุต ²
11. นายประทีป บำรุงวิทยาพันธ์ ที่ตั้ง ออยุธยา	20 มิ.ย. 32	-	Leather (Finished split) 9.0 ล้านฟุต ²
			Leather(Finished Grain) 20.0 ล้านฟุต ²
12. นายสุพล ชัยจารุพันธ์ ที่ตั้ง สมุทรปราการ	20 มิ.ย. 32	-	Cattle Leather (Finished) 5.4 ล้านฟุต ²
13. นายนำศักดิ์ ศิริวิวัฒน์ ที่ตั้ง ออยุธยา	5 มิ.ย. 33	-	Leather (Finished Grain) 9.0 ล้านฟุต ²
14. บริษัท อินเตอร์คอนจินเนตล แทนเนอร์ จำกัด ที่ตั้ง กรุงเทพ	5 มิ.ย. 33	-	Leather(finished Split/ Grain) 16.5 ล้านฟุต ²
15. บริษัท นพมณี จำกัด ที่ตั้ง ลำพูน	5 มิ.ย. 33	-	Leather(finished Split/ Grain)19.8 ล้านฟุต ²
16. บริษัท อูบลฟอกหนังกรุ๊ป จำกัด ที่ตั้ง ออุบลราชธานี	25 ธ.ค. 34	-	Leather(Finished Grain) 16.5 ล้านฟุต ²
17. บริษัท ไดมอนด์ เรนแฟคทอรี จำกัด ที่ตั้ง ชุมพร	26 ธ.ค. 34	-	Leather(Finished Grain) 8.1 ล้านฟุต ²
18. นายสมพล ศรีสันติสุข ที่ตั้ง ปราจีนบุรี	23 ก.พ. 37	-	Leather 11.2 ล้านฟุต ²
19. นายบุญเลี้ยง ชินบุรารัตน์ ที่ตั้ง ปราจีนบุรี	29 มี.ค. 37	-	Leather 7.2 ล้านฟุต ²

แหล่งที่มา: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

การส่งเสริมการส่งออก

กรมเศรษฐกิจได้ก่อตั้งเมื่อวันที่ 12 มีนาคม พ.ศ. 2495 มีหน้าที่จัดทำ
โครงการและประสานงานเศรษฐกิจ เป็นส่วนรวมทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น

โดยขึ้นอยู่กับกระทรวงเศรษฐกิจ และหลังจากที่รัฐบาลได้จัดตั้งสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2502 จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ นายกรัฐมนตรี ในขณะนั้นได้เสนอให้ร่างพระราชบัญญัติ แก้ไขชื่อกระทรวงเศรษฐกิจ ให้เป็นกระทรวงพาณิชย์ และปรับปรุงอำนาจหน้าที่กระทรวง ทบวง กรม โดยให้กระทรวงพาณิชย์ มีหน้าที่เกี่ยวกับการค้าทั้งสิ้น รวมทั้งขยายงานเกี่ยวกับการหาตลาดต่างประเทศและการควบคุมมาตรฐานสินค้าขาออก ต่อมาในปี พ.ศ. 2506 รัฐบาลมีมติให้ใช้ชื่อกระทรวงเศรษฐกิจตามเดิม และให้มีกรมเศรษฐกิจสัมพันธ์ อยู่ในกระทรวงต่อไป (ซึ่งเดิมมีมติให้ยุบเพราะหน่วยงานส่วนใหญ่ได้โอนไปสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ) โดยให้ศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์ วิจัย สืบรวจ และประสานงานในเรื่องที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและการค้าพร้อมกับให้รับผิดชอบเพิ่มเติมในด้านการจัดแสดงสินค้าและเผยแพร่สินค้าให้เป็นที่รู้จักในต่างประเทศ เพื่อส่งเสริมการค้าขาออกของประเทศ เป็นเจ้าหน้าที่ในการดำเนินงานการประชุมในเรื่องเกี่ยวกับปัญหาเศรษฐกิจ และการค้าทั้งภายในและภายนอกของประเทศ จัดดำเนินการติดต่อเจรจาและต้อนรับผู้แทนการค้าหรือชุดการค้าของต่างประเทศที่มาเยือนประเทศไทยตลอดจนเป็นเจ้าหน้าที่ร่วมพิจารณาเกี่ยวกับการร่างสนธิสัญญาการค้าพาณิชย์ระหว่างประเทศไทยกับต่างประเทศ ต่อมาในปี พ.ศ. 2509 นายสุนทร หงส์ลดารมณัฐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ ได้แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อปรับปรุงโครงสร้างของกระทรวงเสียใหม่ โดยคณะทำงานเห็นว่าควรปรับปรุงกรมการสนเทศ ให้เป็นกรมวิชาการ และกรมเศรษฐกิจสัมพันธ์เป็นกรมส่งเสริมการส่งออก และควรปรับสำนักงาน ปลัดกระทรวงฯ กรมการค้าต่างประเทศ และกรมการค้าภายในไม่ให้ซ้ำซ้อนกัน การปรับปรุงอำนาจหน้าที่ และส่วนราชการของกรมการสนเทศ และกรมเศรษฐกิจสัมพันธ์ ได้ดำเนินการติดต่อกันมาแต่ไม่แล้วเสร็จ จนกระทั่งปีพ.ศ. 2512 นายบุญชนะ อัดถาวร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ ได้ผลักดันให้มีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดหน้าที่ และแบ่งส่วนราชการของกรมเศรษฐกิจสัมพันธ์ เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2513 มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2513 เป็นต้นมา

พระราชกฤษฎีกาดังกล่าว กำหนดให้ กรมเศรษฐกิจสัมพันธ์ “มีหน้าที่ส่งเสริมผลิตภัณท์ และสินค้าที่ผลิตขึ้นในประเทศให้มีคุณภาพและตลาดการจำหน่ายดียิ่งขึ้นทั้งในและต่างประเทศสำรวจรวบรวมสินค้าและวัตถุดิบที่ผลิตในประเทศ เพื่อจัดทะเบียนและเอกสารแนะนำเผยแพร่จัดแสดงสินค้าไทยขึ้นทั้งในและต่างประเทศ เพื่อเผยแพร่ให้เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายร่วมมือกับสถานบันทางการค้า สถาบันการศึกษา และหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง ทำการศึกษา ค้นคว้าข้อเท็จจริง อุปสรรคและปัญหาต่าง ๆ ในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ การค้า ขนาดย่อมและการส่งสินค้าออกเพื่อประโยชน์ในการจัดฝึกอบรม การประชุมสัมมนา และการจัดทำเอกสารคู่มือแนะนำดำเนินการฝึกอบรมสัมมนาผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อม ผู้ส่งสินค้าออกที่เป็นคนไทย รวมทั้งข้าราชการกระทรวงพาณิชย์ให้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ให้

ดียิ่งขึ้น รวบรวมข่าวตลาดการค้าและรายงานจากความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับเศรษฐกิจการค้าออกเผยแพร่ว่าสื่อมวลชนทั่วประเทศจัดพิมพ์หนังสือเอกสารและรายงานต่าง ๆ ของกระทรวงออกเผยแพร่ว่า” อำนาจหน้าที่ที่กำหนดขึ้นใหม่มีผลทำให้กรมเศรษฐกิจสัมพันธ์ มีหน้าที่รับผิดชอบในด้านการส่งเสริมการค้าทั้งภายในและต่างประเทศ โดยการแสดง สินค้าการฝึกอบรมสัมมนา การจัดทำเอกสารเผยแพร่ และการให้บริการข่าวสารเกี่ยวกับตลาดการค้าและภาวะความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับเศรษฐกิจการค้าไม่ได้รับผิดชอบแต่เพียงการส่งเสริมการส่งออกเท่านั้น

ต่อมาในปี พ.ศ. 2515 กรมเศรษฐกิจสัมพันธ์ ได้เปลี่ยนชื่อมาเป็น “กรมพาณิชย์สัมพันธ์” เมื่อวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 ตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 และ 217 และในปี พ.ศ. 2518 กรมพาณิชย์สัมพันธ์เริ่มมีบทบาทในด้านการส่งเสริมการส่งออกแบบครบวงจร เมื่อรัฐบาลซึ่งมี ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นนายกรัฐมนตรีได้จัดตั้งคณะกรรมการบริหารการส่งออก เพื่อกำหนดเป้าหมาย แผนงานและกลยุทธ์การส่งเสริมการส่งออก คณะกรรมการฯ มีมติให้กรมพาณิชย์สัมพันธ์เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดตั้งและดำเนินการ “ศูนย์บริการส่งออก” ภายหลังวิกฤตการณ์น้ำมัน นโยบายการเงินและการคลังที่มหาอำนาจทางเศรษฐกิจของโลก มีผลกระทบต่อการค้าส่งออกของประเทศที่กำลังพัฒนา ความรุนแรงได้ทวีคูณ เป็นลำดับตั้งแต่ พ.ศ. 2521 ระดับสินค้าเกษตรในโลกได้ลดต่ำลงกว่าที่ได้มีการคาดคะเนไว้ ลัทธิกีดกันทางการค้าได้เริ่มเข้ามามีอิทธิพลต่อการค้าระหว่างประเทศครอบคลุมไม่แต่เฉพาะสินค้าเกษตรเท่านั้น แม้แต่สินค้าอุตสาหกรรมหลักของประเทศที่กำลังพัฒนาต้องเผชิญกับข้อจำกัดทุกรูปแบบ ในกรณีของประเทศไทย การขาดดุลการค้าได้ทวีความรุนแรงขึ้นเป็นลำดับ และในบางปีก็ควบคู่ไปกับการขาดดุลการชำระเงิน ซึ่งในปี พ.ศ. 2523 เป็นปี ที่ต้องเผชิญกับภาวะการณ์เช่นนี้กรมพาณิชย์สัมพันธ์ได้ทบทวนแนวทางการส่งเสริมการส่งออกที่ได้กระทำไปแล้ว เพื่อให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจของโลก และเพื่อให้การบริหารงานด้านการส่งออกสอดคล้องกับภาวะปัจจุบันจึงได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานใหม่ ได้แก่

1. การให้บริการและความช่วยเหลือในลักษณะเลือกเฟ้นผู้ส่งออก เพื่อให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ และความต้องการของภาคเอกชนและเพื่อให้ทรัพยากรที่กรมฯ มีอยู่อย่างจำกัด ส่งผลรวมไปสู่จุดใดจุดหนึ่งแทนที่จะกระจายทั่วไป

2. การกำหนดมาตรการการพัฒนาการส่งออก ในภาวะเศรษฐกิจโลกที่เฟื่องฟูการส่งเสริมสินค้าใดสินค้าหนึ่งให้เป็นสินค้าส่งออกหลัก เพื่อเสริมสินค้าเกษตรส่งออกที่สำคัญ จำเป็นต้องมุ่งพัฒนาสินค้าหรืออุตสาหกรรมที่ได้เปรียบในด้านการผลิตหรือการตลาด และหากเป็นไปได้ ควรจะเป็นสินค้าที่ไม่มีข้อจำกัดในทางการค้า การให้ความช่วยเหลือที่ให้กับภาคเอกชน จึงได้เริ่มเน้นหนักไปในด้านการพัฒนาควบคู่ไปกับการส่งเสริมการส่งออกมากกว่ามาตรการแต่เพียงส่งเสริมเท่านั้น

3. การลดขั้นตอนพิธีการส่งออกและการสร้างบรรยากาศให้เอื้ออำนวยต่อการส่งออก
4. การกำหนดแผนงานประจำปีโดยระบบ การวางแผนธุรกิจ
5. แหล่งที่มาของเงินช่วยเหลือด้านการส่งเสริมการส่งออก เช่น
  - 5.1 กองทุนส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
  - 5.2 ความร่วมมือด้านการส่งเสริมการส่งออก จากภาครัฐบาลสถาบันองค์การระหว่างประเทศ
  - 5.3 การจัดตั้งศูนย์พาณิชย์กรรม โดยความร่วมมือของศูนย์การค้าอาเซียน
  - 5.4 การจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมการค้าเป็นโครงการร่วมมือในทาง เศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่น
  - 5.5 การจัดสร้างอาคารใหม่ของกรมพาณิชย์สัมพันธ์ ที่ถนนรัชดาภิเษกในปัจจุบันโดยเปลี่ยนชื่อเป็นกรมส่งเสริมการส่งออก
  - 5.6 การปรับปรุงส่วนราชการ และจัดทำแผนอัตรากำลัง 3 ปี โดยที่กรมส่งเสริมการส่งออกรับผิดชอบเป็นสื่อกลางในการให้บริการแก่ ผู้ส่งออก และผู้นำเข้ารวมทั้งเป็นนโยบายของกระทรวงพาณิชย์

ภาวะกิจและความรับผิดชอบกรมส่งเสริมการส่งออก

1. วิจัย วางแผนด้านการค้า และการตลาดเพื่อพัฒนาและส่งเสริมการส่งออก
  2. ให้บริการข้อมูลแก่ผู้ผลิต ผู้ส่งออกไทยและผู้นำเข้าต่างประเทศ
  3. เผยแพร่สินค้าไทยในต่างประเทศ
  4. พัฒนาความรู้ความสามารถแก่ภาคเอกชน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการส่งออก
  5. ดำเนินการเพื่อพัฒนาคุณภาพรูปแบบสินค้า ให้ตรงตามความต้องการตลาดต่างประเทศ
  6. เป็นสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการพัฒนาการส่งออก และ สำนักงานกองทุน ส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
  7. เสนอแนวทางการแก้ไขปัญหา อุปสรรคการส่งออก และวางมาตรการเพื่อพัฒนาและส่งเสริมการส่งออก
  8. ประสานงานให้ความร่วมมือแก่องค์กรต่าง ๆ ทั้งภาคในและต่างประเทศ เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการส่งออก
- สำหรับการส่งเสริมการส่งออกหนึ่งฟอกสำเร็จรูปและเครื่องหนัง กรมส่งเสริมการส่งออกได้ดำเนินกิจกรรมหลายรูปแบบ ได้แก่

1. พยายามให้ผู้ผลิตและผู้ส่งออกรักษาคุณภาพของสินค้าและการส่งมอบให้ตรงต่อเวลาจะช่วยให้เกิดความมั่นใจแก่ผู้ซื้อ และช่วยให้รักษาส่วนแบ่งตลาดเดิมไว้ได้ และจะพยายามขยายออกไปด้วย
2. สนับสนุนด้านเทคนิคการผลิต โดยส่งเสริมการลงทุนร่วมระหว่างไทยและต่างประเทศควบคู่ไปกับการจัดโครงการผู้เชี่ยวชาญแนะนำเทคนิคการผลิต
3. ประชาสัมพันธ์สินค้าให้ตลาดต่างประเทศรู้จัก โดยเข้าร่วมงานแสดงสินค้าในต่างประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา ยุโรป แคนาดา ฮองกง และ ตะวันออกกลาง และเชิญผู้ซื้อจากต่างประเทศเข้าซื้อโดยตรง
4. เผยแพร่ข้อมูลด้านการตลาด โดยจัดพิมพ์เอกสารเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และวีดีโอเทป ส่งไปให้ที่สำนักงานพาณิชย์ต่างประเทศ ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ในประเทศต่าง ๆ

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้จะกล่าวถึงทฤษฎีพื้นฐานที่เกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศเพื่อนำไปสู่ประเด็นการศึกษาถึงการตลาดการส่งออก โดยมีรายละเอียดดังนี้

ทฤษฎีการค้าระหว่างประเทศของเฮคเชอร์-โอห์ลิน (HECKSCHER - OHLIN THEORY)

เป็นทฤษฎีตามแนวความคิดของ HECKSCHER และ OHLIN ซึ่งพอสรุปได้ว่า “ความแตกต่างในต้นทุนการผลิตได้เปรียบเทียบมีผลมาจากการใช้ปัจจัยการผลิตด้วยสัดส่วนที่แตกต่างกันในการผลิตสินค้าแต่ละชนิด”¹¹ จากข้อความดังกล่าวจึงบอกได้ว่าการค้าเกิดขึ้นจาก

1. ประเทศต่าง ๆ มีความอุดมสมบูรณ์ในปัจจัยการผลิต (Factor Endowment) ที่แตกต่างกัน
2. การผลิตสินค้าแต่ละชนิดต้องการปัจจัยต่าง ๆ เป็นสัดส่วนต่างกันในการผลิต (Different Factor Intensity) ดังนั้นแต่ละประเทศจะส่งออกสินค้าซึ่งผลิตขึ้นมาจากการใช้ปัจจัยการผลิตที่ประเทศนั้นมีความอุดมสมบูรณ์มากกว่าการใช้ปัจจัยชนิดอื่นที่ตนมีไม่สมบูรณ์เท่าและจะนำเข้าสินค้าที่ได้จากการผลิตด้วยปัจจัยการผลิตที่ซึ่งตนเองมีปัจจัยชนิดนั้นในปริมาณน้อยหรือไม่มีเลย

¹¹ วรรณท์ กิตติกัมพลนนท์. เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พริ้นท์เฮาส์, 2530. หน้า 127.

ทฤษฎีการค้าระหว่างประเทศว่าด้วยวงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์ (THE PRODUCT LIFE CYCLE)

ทฤษฎีวงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์ เป็นทฤษฎีใหม่ซึ่งเกิดขึ้นมาประมาณปลายปี ค.ศ. 1960 ซึ่งได้อธิบายถึงการตลาดระหว่างประเทศและรูปแบบการลงทุนที่มีขั้นตอนตามชีวิตของผลิตภัณฑ์ ทฤษฎีว่าด้วยวงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์ PRODUCT LIFE CYCLE MODEL ได้แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน¹² คือ

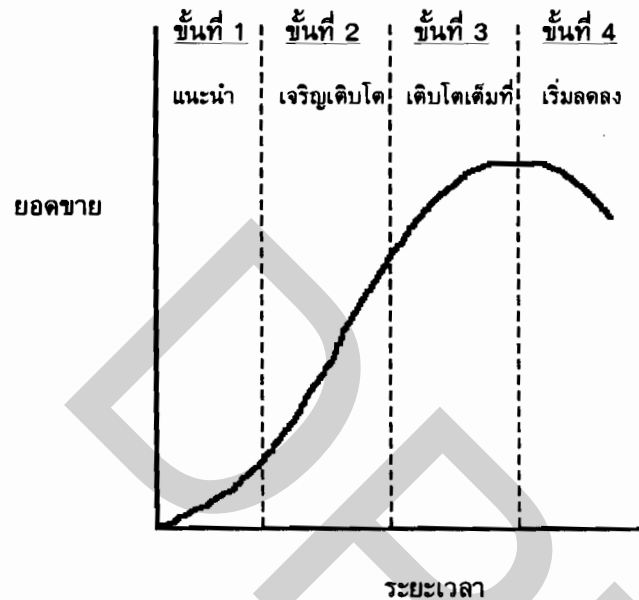
ขั้นตอนที่ 1 ประเทศผู้ผลิตคิดค้นแนะนำผลิตภัณฑ์ใหม่เข้าสู่ตลาดต่างประเทศ ประเทศผู้ผลิตคิดค้นผลิตภัณฑ์ใหม่ได้นำผลิตภัณฑ์ใหม่เข้าสู่ตลาดภายในประเทศโดยจำหน่ายเข้าสู่กลุ่มตลาดเป้าหมายกลุ่มรายได้สูงและต่อมาก็ถูกส่งออกไปจำหน่ายตลาดต่างประเทศในขั้นตอนนี้ประเทศผู้ผลิตคิดค้นอยู่ในตำแหน่งผู้ผูกขาดกล่าวคือ เป็นประเทศเดียวเท่านั้นที่สามารถผลิตสินค้าประเภทนี้ในตลาดส่วนใหญ่จึงอยู่ในประเทศ สำหรับตลาดต่างประเทศถ้าหากลูกค้ามีความต้องการก็จะได้รับผลิตภัณฑ์ เพื่อสนองความต้องการโดยการสั่งเข้าจากประเทศผู้ผลิตเท่านั้น

ขั้นตอนที่ 2 ประเทศที่พัฒนาแล้วลงทุนผลิตผลิตภัณฑ์เดียวกัน ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ผลิตภัณฑ์เจริญเติบโต เป็นที่รู้จักกันกว้างขวางในประเทศต่างๆทั่วโลกธุรกิจของประเทศที่พัฒนาแล้ว เริ่มที่จะลงทุนผลิตผลิตภัณฑ์ชนิดเดียวกันโดยที่เทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิตเริ่มแพร่หลายและสามารถที่จะถ่ายทอดไปได้อย่างสะดวกจากประเทศผู้ผลิตคิดค้นซึ่งต่อมาผู้ผลิตจากประเทศต่างๆที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีไปนั้นสามารถแข่งขันเอาชนะประเทศผู้ผลิตคิดค้นที่ได้ส่งออกสินค้ามายังประเทศของตน ทั้งนี้เพราะค่าแรงที่ถูกกว่าและค่าขนส่งที่ประหยัด

ขั้นตอนที่ 3 ประเทศที่พัฒนาแล้วแข่งขันกับประเทศผู้ผลิตคิดค้นในตลาดโลกที่สามในขั้นตอนนี้ผู้ผลิตต่างประเทศเริ่มที่จะแข่งขันกับประเทศผู้ผลิตคิดค้นในตลาดของประเทศในโลกที่สาม(คือประเทศที่กำลังพัฒนาหรือประเทศที่ด้อยการพัฒนา) ซึ่งเคยเป็นตลาดของประเทศผู้ผลิตคิดค้นมาก่อน ส่งผลให้ยอดการส่งออกของประเทศผู้ผลิตคิดค้นลดลงในระหว่างขั้นตอนที่ 2 และขั้นตอนที่ 3 ประเทศผู้ผลิตคิดค้นเริ่มที่จะมองหาทางลงทุนโดยตรงในตลาดต่างประเทศ เพื่อรักษาตำแหน่งผู้นำทางตลาด

¹² Louis T. Well Jr. "A Product Life Cycle For International Trade?" *Journal of Marketing*. July 1968, P.1-6. quoted in Subhash C. Jain *International Marketing Management*. 4th ed. California : Wadworth, Inc., 1993. P.56. และ อาจารย์ปรีชา ศรีศักดิ์หิรัญ. *การจัดการธุรกิจต่างประเทศ*. หน่วยที่ 4. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2533, หน้า 145.

ขั้นตอนที่ 4 ประเทศผู้ผลิตคิดค้นนำเข้าผลิตภัณฑ์ที่ตนคิดค้น ขั้นตอนนี้เป็นขั้น

ทฤษฎีทางด้านพฤติกรรมศาสตร์ในการส่งออก (EXPORT BEHAVIOR THEORIES)

ทฤษฎีการค้าระหว่างประเทศ โดยทั่วไปจะอธิบายในเชิงเศรษฐศาสตร์และจะเน้นด้านโครงสร้างเป็นสำคัญซึ่งมักจะเป็นปัจจัยทางด้านมหภาค แต่ทฤษฎีที่จะกล่าวถึงเป็นเรื่องของพฤติกรรมในระดับจุลภาค ซึ่งอยู่ในระดับของการตัดสินใจของผู้บริหารหรือเจ้าของกิจการว่าการเข้าสู่ธุรกิจการค้าระหว่างประเทศนั้นจะสามารถก่อให้เกิดผลกระทบอะไรต่อกิจการได้บ้าง แนวความคิดดังกล่าวได้อธิบายถึงมูลเหตุจูงใจในการเข้าสู่ธุรกิจการค้าระหว่างประเทศซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 2 ประการ คือ

1. เกิดจากแรงผลักดันของตลาดภายในประเทศที่เริ่มมีปัญหา เช่น ตลาดอิ่มตัว การแข่งขันสูง กำลังการผลิตใช้ไม่ได้เต็มที่ มีผลผลิตเหลือ เป็นต้น การเข้าสู่ธุรกิจการค้าระหว่างประเทศจึงเป็นทางออกของการแก้ไขปัญหา

¹³ นิพนธ์ จิตประสงค์. ธุรกิจระหว่างประเทศ.. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2531, หน้า 73.

2. เกิดจากผู้บริหารหรือเจ้าของกิจการเล็งเห็นโอกาสทางธุรกิจที่จะเกิดขึ้น ถ้าหากกิจการก้าวเข้าสู่ธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ นั้นหมายถึงยอดขายและผลกำไรที่เพิ่มขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เกิดจากแรงกระตุ้นของรัฐบาลการเห็นตัวอย่างผู้ประกอบการรายอื่น หรือ การเดินทางดูงานในต่างประเทศ เป็นต้น

ผลงานที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาอุตสาหกรรมหนังสือสำเร็จรูป ปรากฏว่ามีเพียงผู้ศึกษาแนวกว้างยังไม่ มีผู้ศึกษาและวิจัยในแนวลึกแต่อย่างใด ผลการศึกษาที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับอุตสาหกรรมหนังสือ สำเร็จรูปประกอบด้วยงานเขียนของ เพียงดาว วัฒนายากร ส่วนวิจัยฝ่ายวิชาการและวางแผน บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เรื่องอุตสาหกรรมหนังสือและเครื่องหนัง(2524) ฝ่ายวิชาการและวางแผน ธนาคารกรุงไทย จำกัด เรื่องอุตสาหกรรมหนังสือและผลิตภัณฑ์ เครื่องหนัง(2530) เอกสารประกอบการอภิปรายโต๊ะกลมบริษัทปฤษฎษฐกิจเรื่องภานำเข้า วัตถุประสงค์:ผลกระทบต่ออุตสาหกรรมหนังสือและเครื่องหนัง(2532),หนังสือพิมพ์ผู้จัดการ เรื่อง วิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานอุตสาหกรรมหนังสือ(2535) หนังสือพิมพ์ข่าวพาณิชย์โดย ร.รัชวิภา เรื่องเครื่องหนังไทยจะโตสมใจได้อย่างไร(2537) ดังมีรายละเอียด ดังนี้

1. เพียงดาว วัฒนายากร (2524) พบว่าอุตสาหกรรมรองเท้าเป็นอุตสาหกรรม ที่สมควรส่งเสริมมากที่สุดเพราะ

1.1 ประมาณส่งออกเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะตลาดในแถบ ตะวันออกกลาง มีช่องทางการจำหน่ายได้อีกมาก

1.2 ตลาดแถบตะวันออกกลางต้องการรองเท้าคุณภาพปานกลางและส่วน ใหญ่เป็นรองเท้าสวมใส่ทำงานหนัก รูปแบบไม่จำเป็นต้องตามสมัยนิยมจึงไม่มีปัญหาเรื่องรูป แบบของรองเท้า

1.3 คุณภาพของรองเท้าและหนังสือที่นำมาผลิตไม่จำเป็นต้องนำหนังสือ คุณภาพดีส่วนใหญ่ใช้หนังสือที่ผลิตได้ในประเทศ จึงคาดว่าไม่ประสบปัญหาด้านขาดแคลน หนังสือคุณภาพดี

1.4 ตลาดในต่างประเทศของรองเท้าจากประเทศไทย ยังไม่มีประเทศคู่แข่ง

ปัญหาด้านวัตถุประสงค์ คือ การขาดแคลนหนังสือดีและหนังสือทั้งนี้เนื่องจากปริมาณ การเลี้ยงสัตว์ในประเทศลดลง ทำให้ปริมาณการผลิตหนังสือดีภายในประเทศลดลงไปด้วย สำหรับการนำเข้าหนังสือดี ถึงแม้รัฐบาลจะช่วยเหลือลดอากรนำเข้าจากร้อยละ 30 เหลือเพียง ร้อยละ 3 แต่ปริมาณการนำเข้านั้นไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับแหล่งอุปทานของหนังสือดี สำหรับด้าน หนังสือฟอก มีผลกระทบมาจากหนังสือดี ประกอบกับการนำเข้าหนังสือดีต้องเสียภาษีอากรนำเข้า

ร้อยละ 20 ซึ่งเป็นอัตราที่สูงทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้นด้วย อย่างไรก็ตามอุตสาหกรรมการผลิตรองเท้าเพื่อขายภายในประเทศ ควรลดการให้การส่งเสริมเพราะปัจจุบันมีผู้ผลิตรองเท้าเพื่อขายในประเทศมีจำนวนมากประกอบอยู่ในช่วงภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ประชาชนมีรายได้ลดลงความต้องการบริโภคจะลดลงด้วย

ส่วนอุตสาหกรรมอื่นๆเช่น อุตสาหกรรมถุงมือลู่อูทางการส่งออกมีแนวโน้มลดลง และยังประสบปัญหาทางด้านคุณภาพไม่ได้มาตรฐาน การขาดแคลนหนังดิบและหนังฟอกตลอดจนคุณภาพของหนังไม่ดีเท่าที่ควร และทางด้านอุตสาหกรรมกระเป๋านั้นลู่อูทางการส่งออกเพิ่มขึ้นจากเดิมแต่จะประสบปัญหาทางด้านรูปแบบของกระเป๋า คุณภาพของหนัง ปริมาณของหนังตลอดจนปัญหาทางด้านคู่แข่งจีน

2 ฝ่ายวิชาการและวางแผน ธนาคารกรุงไทย จำกัด (2530) ได้ศึกษาเรื่อง อุตสาหกรรมฟอกหนังและผลิตภัณฑ์เครื่องหนังพบว่าผลผลิตหนังฟอกส่วนใหญ่ผลิตจากหนังดิบที่เป็นหนังโคและกระบือ ซึ่งเป็นสัตว์เลี้ยงที่ปลดระวางซึ่งมีรอยตำหนิและกรรมวิธีการเก็บรักษาหนังดิบยังไม่ดีพอ ทำให้คุณภาพหนังฟอกที่ผลิตได้มีคุณภาพต่ำประกอบด้วยหนังดิบภายในประเทศที่ผลิตได้มีไม่เพียงพอสำหรับป้อนโรงงาน ทั้งนี้เนื่องจากการคัดเลือกหนังดิบที่มีคุณภาพดีออกจำหน่ายต่างประเทศ ซึ่งการซื้อขายภายในประเทศมีการผูกขาดอยู่กับพ่อค้าไม่กี่รายทำให้หนังดิบมีราคาแพงและถ้านำเข้าหนังดิบจากต่างประเทศ รัฐบาลจะเก็บภาษีนำเข้าในอัตราสูงถึงร้อยละ 10 และต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษอีกร้อยละ 10 ของอัตราภาษีนำเข้า จึงเป็นเหตุให้ต้นทุนการผลิตหนังฟอกสูงขึ้น นอกจากนี้วัสดุเคมีภัณฑ์ที่ใช้ในการฟอกหนังส่วนใหญ่นำเข้าจากต่างประเทศ ซึ่งรัฐบาลได้เก็บภาษีนำเข้าในอัตราสูงเช่นกัน ทำให้ต้นทุนการผลิตหนังฟอกสูงขึ้นไปด้วย ผู้ผลิตหนังฟอกจึงคิดสินค้าที่มีคุณภาพดีส่งออกจำหน่ายในต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ทำให้ผู้ผลิตเครื่องหนังของไทยต้องนำเข้าหนังฟอกในแต่ละปีเป็นจำนวนมากเช่นกัน ซึ่งต้องเป็นภาระแก่ผู้ผลิตเครื่องหนังที่ต้องเสียภาษีอากรนำเข้าในอัตราสูงแม้ว่ารัฐบาลจะจ่ายเงินภาษีนำเข้าแก่ผู้ผลิตเพื่อส่งออกแต่ระเบียบขั้นตอนมักจะล่าช้า และยากแก่การปฏิบัติและผู้นำเข้าหนังดิบจากต่างประเทศยังต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษให้กับกรมปลุสัตว์อีกในอัตราภิโภกรั่มละ 1 บาท

3. เอกสารประกอบการอภิปรายโต๊ะกลมบริษัทปฤษฎษฐกิจ(2532) ได้ศึกษาเรื่องภาษีนำเข้าวัตถุดิบต่อผลกระทบต่ออุตสาหกรรมหนังสัตว์และเครื่องหนังพบว่า

3.1 ปัญหาการผลิต

3.1.1 หนังดิบของไทยมีคุณภาพต่ำ เนื่องจากการเลี้ยงสัตว์ของไทยปล่อยให้หากินตามยถากรรมทำให้มีรอยขีดข่วนและเมื่อส่งเข้าโรงงานฆ่าเมื่อหมดอายุการใช้

งาน หนึ่งที่ได้จึงมีคุณภาพต่ำ ประกอบกับการชำแหละไม่ถูกต้องหนึ่งที่ได้จึงมีตำหนิและการหมักเกลือทำไม่ถูกวิธีเน่าเสียเร็ว ขณะเดียวกันทางฝ่ายเครื่องหนึ่งกล่าวว่า เทคนิคการฟอกหนึ่งยังไม่ดีเท่าที่ควรด้วยเหตุต่างๆเหล่านี้ จึงให้คุณภาพหนึ่งฟอกต่ำและเครื่องหนึ่งของไทยก็ไม่ดีตามไปด้วย

3.1.2 อุตสาหกรรมฟอกหนึ่งต้องเผชิญปัญหาขาดแคลนหนึ่งดิบเพราะสัตว์เลี้ยงของไทยมีไม่เพียงพอต่อความต้องการการนำเข้าหนึ่งดิบต้องเสียภาษีนำเข้าสูง เป็นภาระต่อโรงฟอกหนึ่งและถ้านำเข้าหนึ่งดิบมากก็จะเกิณกำลังการผลิตผลผลิตหนึ่งฟอกภายในจึงไม่เพียงพอต่อความต้องการของอุตสาหกรรมเครื่องหนึ่งฟอกมาตอบสนองความต้องการได้ เพราะการนำเข้าหนึ่งฟอกต้องเสียภาษีนำเข้าในอัตราที่สูงมาก

3.1.3 ผู้ผลิตเครื่องหนึ่งมีความคิดว่าเทคนิคการฟอกหนึ่งของไทยไม่ดีเท่าที่ควรจึงทำให้คุณภาพหนึ่งฟอกไทยไม่ดีแต่ผู้ผลิตหนึ่งฟอกไม่เห็นด้วยเพราะเทคนิคปัจจุบันทัดเทียมกับต่างประเทศ แต่คุณภาพหนึ่งฟอกไม่ดีเพราะคุณภาพหนึ่งดิบไม่ดี

3.1.4 การผลิตเครื่องหนึ่งไทยยังไม่พัฒนาเท่าที่ควร เพราะยังเป็นแบบอุตสาหกรรมครัวเรือนซึ่งใช้แรงงานเป็นส่วนใหญ่โดยผลิตครบทุกขั้นตอน ทำให้ไม่เกิดความชำนาญเฉพาะด้าน

3.1.5 อุตสาหกรรมเครื่องหนึ่งขาดแคลนช่างฝีมือและออกแบบเครื่องหนึ่งและขาดสถาบันฝึกอบรมช่างฝีมือ

3.2 ปัญหาตลาด

3.2.1 ราคาหนึ่งดิบในประเทศมีระดับสูงเพราะ อุปทานน้อยกว่าความต้องการและตลาดมีลักษณะผูกขาดจึงทำให้ต้นทุนการผลิตของโรงงานฟอกหนึ่งสูงตามไปด้วย ซึ่งหากโรงฟอกหนึ่งนำเข้าหนึ่งดิบและเคมีภัณฑ์จากต่างประเทศซึ่งต้องเสียภาษีนำเข้าสูง โรงฟอกหนึ่งจึงต้องจำหน่ายหนึ่งฟอกในราคาสูง อุตสาหกรรมเครื่องหนึ่งจำเป็นต้องซื้อหนึ่งฟอกภายในประเทศที่มีราคาสูงตามไปด้วย

3.2.2 เครื่องหนึ่งของไทยสามารถส่งออกได้ในตลาดระดับปานกลางถึงต่ำ เพราะขาดการพัฒนาทางด้านการออกแบบ

3.2.3 หนึ่งสัตว์ และเครื่องหนึ่งของไทยต้องเผชิญการแข่งขันที่รุนแรงเนื่องจากมีต่างประเทศเข้าไปร่วมลงทุนในประเทศคู่แข่ง และได้นำเข้าเทคโนโลยีเข้าไปพัฒนาจนได้หนึ่งสัตว์และเครื่อง หนึ่งที่มึคุณภาพที่ดี

3.3 ปัญหากฎระเบียบ

3.3.1 อัตราภาษีนำเข้าหนึ่งดิบและเคมีภัณฑ์สูง ทำให้หนึ่งฟอกและเครื่องหนึ่งมีราคาสูง อัตราภาษี นำเข้าหนึ่งฟอกสูงทำให้ไม่สามารถนำเข้าหนึ่งคุณภาพดีจากต่างประเทศเข้ามาได้ หนึ่งฟอกภายในคุณภาพต่ำ เครื่องหนึ่งไทยจึงมีคุณภาพต่ำและถ้า

หากนำเข้าหนังสือพิมพ์เข้ามา ก็จะนำเข้ามาน้อยหนังสือพิมพ์ภายในประเทศไม่เพียงพอต่อความต้องการ ปัญหาการขาดแคลนยังคงมีอยู่

3.3.2 การขอคืนภาษีตามมาตรา 19 ทวิ มีความยุ่งยากในทางปฏิบัติ เนื่องจากผู้ส่งออกต้องยื่นสูตรการผลิตต่อกรมศุลกากรซึ่งเครื่องหนังมีการเปลี่ยนแปลงสูตรอยู่เสมอ สูตรการผลิตจึงเปลี่ยนแปลงตามไปด้วยผู้ส่งออกต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่าย ในการติดตามการขอคืนภาษีและผู้ส่งออกต้องเสียค่าใช้จ่ายต่างๆ และค่าธรรมเนียมเงินค้ำประกันมาก ถ้าหากการขอคืนยังไม่เสร็จและผู้ส่งออกจะขอคืนภาษีครั้งใหม่ ก็ต้องมีหลักทรัพย์มาค้ำประกันตามวงเงินใหม่เป็นการสำหรับผู้ส่งออกอย่างมาก

3.3.3 เงื่อนไขการส่งเสริมการลงทุน(B.O.I.) ผู้ผลิตโดยทั่วไปไม่ได้รับสิทธิประโยชน์จากการส่งเสริมการลงทุนเพราะไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขได้ เช่น รองเท้าต้องมีทุนการดำเนินงานไม่ต่ำกว่า 10.0 ล้านบาทและเครื่องหนังอื่นๆ ไม่ต่ำกว่า 5.0 ล้านบาท หรือการกำหนดการส่งออก ร้อยละ 80.0 ของมูลค่ายอดขายซึ่งผู้ส่งออกรายใหม่ อาจไม่สามารถส่งออกได้ตามที่กำหนดเพราะยังขาดความชำนาญ

4. หนังสือพิมพ์ผู้จัดการ(2535) ได้ศึกษาเรื่องวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานอุตสาหกรรมฟอกหนังพบว่า

4.1 ปัญหาด้านการผลิต

4.1.1 ปัญหาด้านปริมาณและคุณภาพของวัตถุดิบ ซึ่งยังคงเป็นปัญหาที่ผู้ประกอบการด้านนี้ประสบเรื่อยมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เนื่องจากหนังดิบที่ผลิตได้ในประเทศมักมีตำหนิหรือรอยขีดข่วน ทำให้หนังฟอกที่ได้ไม่มีคุณภาพเท่าที่ควร

4.1.2 การขาดแคลนหนังดิบ เนื่องจากการจำหน่ายหนังดิบขึ้นอยู่กับพ่อค้าหนังดิบรายใหญ่ เพียงไม่กี่รายและพยายามคัดหนังดิบคุณภาพดี(เกรด เอ.) ไปจำหน่ายยังต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่เป็นผลให้เกิดการขาดแคลนหนังดิบที่มีคุณภาพที่จะใช้ในอุตสาหกรรมฟอกหนังภายในประเทศ

4.1.3 กรรมวิธีการผลิตยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความล่าช้าในการผลิต ทำให้ระยะเวลาในการฟอกหนังต่อชิ้นต้องใช้เวลาเพิ่มขึ้น

4.1.4 ต้นทุนวัตถุดิบที่ใช้ป้อนโรงงานไม่ค่อยมีเสถียรภาพ ราคามีแนวโน้มสูงขึ้นเนื่องจากโรงงาน ภายในประเทศยังต้องอาศัยการนำเข้าหนังดิบ และ เคมีภัณฑ์ที่ใช้ในการฟอกจากต่างประเทศเป็นจำนวนมากในแต่ละปีเป็นผลให้ผู้ผลิตไม่กล้ารับใบสั่งซื้อ

จากต่างประเทศในระยะยาวหรือกรณีสั่งซื้อเป็นจำนวนมากเนื่องจากต้นทุนอาจถูกระทบจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศได้

4.2 ปัญหาด้านการตลาด

4.2.1 หนึ่งฟอกต้องเผชิญกับการแข่งขันจากหนึ่งเทียม ทำให้ราคาของหนึ่งฟอกได้รับความกระทบกระเทือน

4.2.2 ด้านตลาดการส่งออกส่วนใหญ่จะมีมูลค่าที่สำคัญเพียง 2 - 3 ราย เช่น ฮองกง สหรัฐอเมริกาและประชาคมยุโรปซึ่งอาจเสี่ยงต่อการถูกปิดกั้นและเสียตลาดในอนาคต จึงควรหาช่องทางขยายตลาดใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น

5. รัชวิภา(2537) ได้ศึกษาเรื่อง เครื่องหนึ่งไทยจะโตสมใจได้อย่างไร พบว่า

5.1 วัตถุประสงค์ขาดแคลนไม่เพียงพอกับความต้องการของตลาดเนื่องจากอัตราการขยายตัวของผู้ผลิต หนึ่งฟอกไม่ทันกับความต้องการและการเติบโตของตลาดหนึ่งฟอกในต่างประเทศ ทำให้หนึ่งฟอกถูกส่งออกไปขายยังต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นหนึ่งเกรด เอ. ส่วนหนึ่งเกรดรองลงมาจะขายให้ผู้ซื้อในประเทศ

5.2 วัตถุประสงค์ในประเทศขาดการพัฒนา หนึ่งฟอกขาดคุณภาพ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้องใช้ค่าใช้จ่ายสูง ประกอบกับตลาดค้าหนึ่งฟอกอยู่ในมือผู้ขายมาโดยตลอดขาดการแข่งขันโดยเสรีเพราะกำแพงภาษีหนึ่งฟอกปกป้องอยู่ การพัฒนาผลิตภัณฑ์จึงดูว่าเป็นการลงทุนเกินความจำเป็นซึ่งขัดแย้งกับเส้นทางความต้องการของตลาดโดยสิ้นเชิง

5.3 วัตถุประสงค์นำเข้าอัตราภาษีร้อยละ 10 ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงกว่าประเทศคู่แข่ง เนื่องจากหนึ่งฟอกเป็นวัตถุดิบหลักและมีมูลค่าสูงถึงร้อยละ 60 - 65 ของต้นทุนจึงมีผลกระทบโดยตรงต่อต้นทุนการผลิตถึงแม้รัฐจะอนุญาตให้มีการขอคืนภาษีตามมาตรา 19 ทวิแล้วแต่ขั้นตอนยุ่งยากและผลิตภัณฑ์หนึ่งเป็นสินค้าแฟชั่น รูปแบบเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาผู้ผลิตจึงผลักภาระนี้ไปเป็นต้นทุน

5.4 ขั้นตอนการนำเข้าวัตถุดิบมีขั้นตอนที่ยุ่งยาก ทำให้ต้นทุนไม่แน่นอนและสูงเกินความจำเป็นเพราะเจ้าหน้าที่ของรัฐจะประเมินราคาเองจะไม่รับราคาสินค้าที่มีการนำเข้ามา

ข้อเสนอแนะ

5.5 สมควรให้หนึ่งดิบ หนึ่งกึ่งฟอกและหนึ่งฟอกเป็นวัตถุดิบและเป็นวัตถุดิบที่ควรได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษโดยการยกเว้นภาษีนำเข้า(0%)

บทสรุป

แนวความคิดทางทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ ที่ใช้ในการศึกษามี 3 ทฤษฎี คือ

1. ทฤษฎีการค้าระหว่างประเทศของ เฮคเชอร์-โอห์ลีน(HECKSCHER-OHLIN THEORY)
2. ทฤษฎีการค้าระหว่างประเทศว่าด้วยวงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์ (THE PRODUCT LIFE CYCLE)
3. ทฤษฎีทางด้านพฤติกรรมศาสตร์ในการส่งออก (EXPORT BEHAVIOR THEORY)

จากทฤษฎีดังกล่าวผู้วิจัยใช้เป็นแนวทางในการศึกษาถึงตลาดการส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูป ซึ่งจากการตรวจสอบเอกสารมีเพียงการศึกษาแนวกว้างเท่านั้น การวิจัยในแนวลึกยังไม่มีผู้จัดทำ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาถึงแนวคิดทางการตลาดเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดซึ่งประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์(Product) ราคา(Price) การจัดจำหน่าย(Promotion) และการส่งเสริมการตลาด(Promotion) ตลอดจนศึกษาถึงนโยบายและการช่วยเหลือ ของรัฐบาลต่อการส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูป

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ศึกษาถึงแนวคิดเกี่ยวกับ

1. สถานการณ์ของหนังฟอกสำเร็จรูปของไทยประกอบด้วย
  - 1.1 ประวัติความเป็นมา ประเภทของหนังสัตว์ โครงสร้างการผลิต ต้นทุนการผลิต
  - 1.2 การนำเข้าและการส่งออก ของหนังฟอกสำเร็จรูปของไทย ปรากฏว่าประเทศไทยมีการนำเข้าหนังฟอกสำเร็จรูปจากประเทศสาธารณรัฐจีน(ไต้หวัน)มากเป็นอันดับหนึ่งในปี พ.ศ. 2532 และ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533-พ.ศ. 2536 ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีนำเข้ามากเป็นอันดับหนึ่ง สำหรับการส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูปปรากฏว่าตั้งแต่ปี พ.ศ.2532-พ.ศ.2536 ประเทศไทยส่งออกไปประเทศฮ่องกงมากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา ได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศสาธารณรัฐจีน(ไต้หวัน) ประเทศสิงคโปร์ เป็นต้น
2. ภาวะการค้าของหนังฟอกสำเร็จรูปในตลาดโลก พอสรุปได้ว่า ส่วนแบ่งการตลาดหนังฟอกสำเร็จรูปของประเทศที่พัฒนาแล้วมีอัตราการขยายตัวลดลงซึ่งแตกต่างจาก

ประเทศที่กำลังพัฒนามีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะประเทศสาธารณรัฐเกาหลี และประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน สำหรับตลาดนำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน ประเทศอิตาลี ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี ประเทศสาธารณรัฐจีน(ไต้หวัน) และประเทศฮ่องกง โดยเมื่อรวมมูลค่าทั้งโลก ในปี พ.ศ. 2533 มีมูลค่านำเข้าสูงถึง 6,131.0 ล้านดอลลาร์สหรัฐ อัตราการขยายตัวระหว่างปี พ.ศ. 2518-พ.ศ. 2533 สูงถึงร้อยละ 14.5 ซึ่งนับว่าเป็นโอกาสในการขยายการส่งออกของอุตสาหกรรมหนึ่ง ฟอกสำเร็จรูปของประเทศไทยต่อไป

บทที่ 3 ระเบียบวิธีการทำวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ(Exploratory research) และเชิงพรรณนา (Descriptive Research) โดยการศึกษาสำรวจ(Survey Study)กับกลุ่มประชากรที่เป็นผู้ประกอบการโรงงานหนังฟอกสำเร็จรูปในเขตจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 138 ราย และศึกษาเอกสารและสัมภาษณ์ด้านการตลาดและการส่งออก เพื่อศึกษานโยบายและการช่วยเหลือของรัฐบาล

การศึกษาประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ได้แก่ ผู้ประกอบการหนังฟอกสำเร็จรูปในเขตจังหวัดสมุทรปราการ บริเวณถนนสุขุมวิท กิโลเมตร 30 และกิโลเมตร 34 จำนวนทั้งสิ้น 138 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ซึ่งเป็นขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

ขั้นที่ 1 หาขอบเขตเนื้อหาในการสร้างแบบสอบถาม

1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ประกอบด้วย เอกสารที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมหนังฟอกสำเร็จรูปและเกี่ยวกับการส่งออกต่างประเทศ ได้แก่ บทความวารสาร หนังสือพิมพ์และเอกสาร ของหน่วยราชการและเอกชน อื่นๆ ได้แก่ กรมการค้าต่างประเทศ กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ กรมโรงงาน กระทรวงอุตสาหกรรม กรมศุลกากร กระทรวงการคลัง สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน(B.O.I.) กระทรวงวิทยาศาสตร์และสิ่งแวดล้อม สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สำนักงานองค์การสหประชาชาติ สมาคมอุตสาหกรรมหนังฟอกแห่งประเทศไทย โดยได้ศึกษาถึงบทบาทและลักษณะของอุตสาหกรรมหนังฟอกสำเร็จรูปภาวะการผลิตและการส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูปของประเทศไทยและประเทศคู่แข่งชั้นลักษณะของประเทศผู้นำเข้าที่เป็นตลาดสำคัญ บทบาทของรัฐบาลและ

1.2 สัมภาษณ์บุคคลในวงการที่เกี่ยวข้องทางด้านการตลาด และส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูป ได้แก่

ข้าราชการกรมส่งเสริมการส่งออก จำนวน 5 ราย

ข้าราชการกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ จำนวน 5 ราย

ข้าราชการกรมศุลกากร จำนวน 5 ราย

เจ้าหน้าที่ที่สมาคมอุตสาหกรรมฟอกหนังแห่งประเทศไทย จำนวน 10 ราย

ขั้นที่ 2 สร้างแบบสัมภาษณ์ โดยใช้คำถามปลายปิด(Closed End) ซึ่งมีเนื้อหาเพื่อสอบถามข้อมูลต่างๆ 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เรื่องทั่วไปเกี่ยวกับโรงงานหนังฟอกสำเร็จรูป ลักษณะการผลิตและกำลังการผลิตขนาดของโรงงาน

ส่วนที่ 2 เรื่องการส่งออกต่างประเทศ

ซึ่งทั้ง 2 ส่วนเป็นเรื่องส่วนประสมการตลาด 4Ps (The four Ps of the marketing mix) ได้แก่

-ผลิตภัณฑ์(Product) แบบสอบถาม ข้อ 1-13 และข้อ 22.1-22.18

-ราคา(Price) แบบสอบถามข้อ 14-16 และข้อ 22.19-22.22

-การจัดจำหน่าย(Distribution)แบบสอบถามข้อ 17

-การส่งเสริมการตลาด(Promotion)แบบสอบถามข้อ18และข้อ22.23-22.24

และเรื่องตลาดคู่แข่งขั้น แบบสอบถามข้อ 19-21

ขั้นที่ 3 นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับหนังฟอกสำเร็จรูป จำนวน 10 ท่าน¹ เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา(Content Validity)โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้ ถ้าผู้เชี่ยวชาญด้านหนังฟอกสำเร็จรูปมีความคิดเห็นตรงกัน 2 ใน 3 จึงจะถือว่าข้อกระทง(Item) นั้นใช้ได้

ขั้นที่ 4 ทำการปรับปรุงแก้ไขข้อความและการสื่อความหมายของกระทงแล้วจึงนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยระดับปริญญาตรีซึ่งผู้วิจัยได้แจ้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยละเอียด เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการหนังฟอกสำเร็จรูป จำนวน 138 ราย โดยใช้เวลาในการสอบถามข้อมูลประมาณ 90 วัน ระหว่างวันที่ 15 กุมภาพันธ์ - 15 พฤษภาคม 2538 ได้แบบสัมภาษณ์ที่สมบูรณ์ครบถ้วน 125 ฉบับ จาก 138 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.58

¹ ดูรายชื่อในภาคผนวก ข.

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติร้อยละ(Percent) กับข้อมูลทั่วไปของโรงงานหนังฟอกสำเร็จรูป
2. หาค่าร้อยละ(Percent) ค่ามัชฌิมเลขคณิต(Arithmetic Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation)
3. วิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับข้อมูลที่เป็นนโยบาย และการช่วยเหลือของรัฐบาลที่มีต่อการส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูป
4. ทดสอบสมมติฐานด้วยค่าไคสแควร์(Chi-Square)

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

1. แจกแจงความถี่ข้อมูลที่เป็นข้อมูลทั่วไปของโรงงาน หนังฟอกสำเร็จรูป เกี่ยวกับลักษณะการผลิต ขนาดของโรงงานและข้อมูลเกี่ยวกับตลาดส่งออกต่างประเทศที่เป็นคำถามแบบเลือกตอบ แล้วเสนอข้อมูลในรูปของค่าร้อยละ(Percent) เป็นตารางประกอบการบรรยาย
2. หาค่าเฉลี่ยมัชฌิมเลขคณิต(Arithmetic Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation)ของข้อมูลเกี่ยวกับตลาดส่งออกต่างประเทศ ซึ่งเป็นคะแนนข้อถาม ที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า
3. วิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับข้อมูลที่เป็นนโยบาย และการช่วยเหลือของรัฐบาลที่มีต่อการส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูป
4. ทดสอบสมมติฐานระหว่างขนาดของโรงงาน กับคุณภาพของผลิตภัณฑ์เพื่อการส่งออก

ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลจะวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ที่เรียกว่า SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ของเครื่อง IBM โดยลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 นำคะแนนที่รวบรวมได้ จากกลุ่มตัวอย่างมาบันทึกลงใน DATABASE FILE

ขั้นตอนที่ 2 นำข้อมูลจาก DATABASE FILE มาวิเคราะห์ผ่านโปรแกรม SPSS ของศูนย์บริการคอมพิวเตอร์สุโขทัยธรรมมาธิราชมหาวิทยาลัย

การนำเสนอค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) ของข้อถามที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่าโดยใช้หลักเกณฑ์ของประคอง กรรณสูตร(2525 : 103)ดังนี้

ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.00	ถึง 1.50	หมายถึง ไม่มีระดับความคิดเห็น
ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.51	ถึง 2.50	หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.51	ถึง 3.50	หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.51	ถึง 4.50	หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.51	ถึง 5.00	หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

D
P
U

บทที่ 4

ผลของการศึกษา

การศึกษาในบทนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนแรก เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโรงงานฟอกหนังสำเร็จรูปและตลาดการส่งออกต่างประเทศ ซึ่งศึกษาถึงส่วนประสมการตลาด ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ ราคา การจัดจำหน่ายและการส่งเสริมการตลาด รวมทั้งตลาดคู่แข่งชั้นตลาดจนนโยบายการช่วยเหลือของรัฐบาลที่มีต่อการส่งออกอุตสาหกรรมหนังฟอกสำเร็จรูป ส่วนที่สอง เป็นการพิสูจน์สมมติฐาน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของหนังฟอกสำเร็จรูปและตลาดการส่งออกต่างประเทศ

ด้านผลิตภัณฑ์

ข้อมูลทั่วไปของโรงงานหนังฟอกสำเร็จรูป

ตารางที่ 23 ร้อยละของหนังฟอกในที่เกิดผลิตของโรงงาน จำแนกตามประเภทหนังฟอก

ประเภทหนังฟอก	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
หนังฟอกกึ่งสำเร็จรูปอย่างเดียว	16	12.8
หนังฟอกสำเร็จรูปผ่านขบวนการย้อมสีอย่างเดียว	7	5.6
หนังฟอกสำเร็จรูปผ่านการตกแต่งสีอย่างเดียว	3	2.4
หนังฟอกกึ่งสำเร็จรูปและหนังฟอกสำเร็จรูปผ่านขบวนการย้อมสี	10	8.0
หนังฟอกกึ่งสำเร็จรูป หนังฟอกสำเร็จรูปผ่านขบวนการย้อมสี และหนังฟอกสำเร็จรูปผ่านการตกแต่งสี	89	71.2
รวม	125	100.0

จากตารางที่ 23 จะเห็นว่าโรงงานส่วนใหญ่ จะผลิตทั้งหนังฟอกกึ่งสำเร็จรูป หนังฟอกสำเร็จรูปผ่านขบวนการย้อมสีและหนังฟอกสำเร็จรูปผ่านการย้อมสีคิดเป็นร้อยละ 71.2

ตารางที่ 24 ร้อยละของหนังสือตัวที่ใช้ในการฟอกของโรงงานผลิตหนังสือสำเร็จรูป จำแนกตามประเภทหนังสือตัว

ประเภทหนังสือตัว	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
โค	49	39.2
กระบือ	14	11.2
โคและกระบือ	55	44.0
สุกร	3	2.4
สุกรและโค	1	0.8
สุกร แพะ แกะ ปลากระเบน	1	0.8
โค กระบือ แพะ แกะ	1	0.8
ไม่ตอบ	1	0.8
รวม	125	100.0

จากตารางที่ 24 จะเห็นว่าผู้ผลิตหนังสือสำเร็จรูปใช้ทั้งหนังสือโคและกระบือในการฟอกสูงสุดคิดเป็น ร้อยละ 44.0

ตารางที่ 25 ร้อยละของการผลิตหนังสือ จำแนกตามกรรมวิธีผลิต

กรรมวิธีผลิต	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
ฟอกฝาด	10	8.0
ฟอกโครม	99	79.2
ฟอกฝาดและฟอกโครม	16	12.8
รวม	125	100.0

จากตารางที่ 25 จะเห็นว่าผู้ผลิตหนังสือสำเร็จรูปส่วนใหญ่ใช้วิธีการฟอกโครมในการผลิตคิดเป็น ร้อยละ 79.2

ตารางที่ 26 ร้อยละของหนังสือสำเร็จรูปที่ผลิต จำแนกตามชนิดของผลิตภัณฑ์

ชนิดของผลิตภัณฑ์	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
เฟอร์นิเจอร์	44	35.2
กระเป๋า	71	56.8
รองเท้า	76	60.8
เข็มขัด	42	33.6
ถุงมือหนัง	2	1.6
เบาะรถยนต์	2	1.6
เครื่องกีฬา	1	0.8
เสื้อหนัง	1	0.8
หนังชั้นใน	1	0.8
รวม	125	100.0

จากตารางที่ 26 จะเห็นว่าผลิตภัณฑ์จากหนังสือสำเร็จรูปสูงสุด ได้แก่ รองเท้า คิดเป็นร้อยละ 60.8 รองลงมา ได้แก่ กระเป๋า คิดเป็นร้อยละ 56.8 และน้อยที่สุด ได้แก่ เครื่องกีฬา เสื้อหนัง และหนังชั้นใน คิดเป็นร้อยละ 0.8 เท่ากัน

ตารางที่ 27 ร้อยละของแหล่งในการสั่งซื้อหนังสือพิมพ์ จำแนกตามตลาดหนังสือพิมพ์ทั่วโลก

ตลาดหนังสือพิมพ์ทั่วโลก	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
ในประเทศ	85	68.0
จีน	1	0.8
ญี่ปุ่น	1	0.8
ไต้หวัน	1	0.8
ยุโรป หรือ สหรัฐอเมริกา	4	3.2
ออสเตรเลีย	4	3.2
จีน หรือ กัมพูชา	1	0.8
จีน หรือ ฮองกง	1	0.8
จีน หรือ เวียดนาม	1	0.8
จีน หรือ ในประเทศ	11	8.8
ยุโรป หรือ สหรัฐอเมริกา หรือ จีน	2	1.6
ยุโรป หรือ สหรัฐอเมริกา หรือ ญี่ปุ่น	1	0.8
ออสเตรเลีย หรือ จีน	2	1.6
ยุโรป หรือ สหรัฐอเมริกา หรือ ออสเตรเลีย	4	3.2
ออสเตรเลีย หรือ รัสเซีย หรือ จีน	3	2.4
ยุโรป หรือ สหรัฐอเมริกา หรือ ออสเตรเลีย หรือ ในประเทศ	2	1.6
ทั่วโลก	1	.8
รวม	125	100.0

จากตารางที่ 27 จะเห็นว่าผู้ผลิตหนังสือพิมพ์สำเร็จรูปส่วนใหญ่สั่งซื้อหนังสือพิมพ์ภายในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 68.0 ซึ่งหนังสือพิมพ์ภายในประเทศนั้นอาจจะซื้อได้จาก ตัวแทนจำหน่ายหนังสือพิมพ์ที่ผลิตภายในประเทศและตัวแทนจำหน่ายหนังสือพิมพ์ที่สั่งซื้อจากต่างประเทศ(บริษัทค้าหนังสือพิมพ์ไทยยูไนเต็ดซึ่งเป็นบริษัทที่กลุ่มโรงงานฟอกหนังได้ตั้งขึ้นเพื่อซื้อหนังสือพิมพ์จากต่างประเทศและจำหน่ายให้แก่สมาชิกในราคาขยับเยา)

ตารางที่ 28 ร้อยละของหนังฟอกสำเร็จรูปที่ผลิตต่อวัน จำแนกตามผลผลิต

ผลผลิต	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 100 ผืน(ตัว)	19	15.2
100 - 200 ผืน (ตัว)	57	45.6
201 - 500 ผืน (ตัว)	39	31.2
มากกว่า 500 ผืน (ตัว)	10	8.0
รวม	125	100.0

จากตารางที่ 28 จะเห็นว่าผู้ผลิตหนังฟอกสำเร็จรูปมีผลผลิตส่วนใหญ่ประมาณ 100 - 200 ผืน (ตัว) ต่อวัน คิดเป็น ร้อยละ 45.6

ตารางที่ 29 ร้อยละของการผลิตที่สามารถควบคุมการผลิตได้ต่อวัน จำแนกตามกำลังการผลิต

กำลังการผลิต	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 100 ผืน(ตัว)	12	9.6
100 - 200 ผืน (ตัว)	41	32.8
201 - 500 ผืน (ตัว)	52	41.6
มากกว่า 500 ผืน (ตัว)	20	16.0
รวม	125	100.0

จากตารางที่ 29 จะเห็นว่าผู้ผลิตหนังฟอกสำเร็จรูปมีกำลังการผลิตที่สามารถควบคุมการผลิตได้ ส่วนใหญ่ประมาณ 201 - 500 ผืน (ตัว) ต่อวัน คิดเป็น ร้อยละ 41.6

ตารางที่ 30 ร้อยละของผู้ผลิตหนังฟอกสำเร็จรูปที่ลงทุนกับ ธุรกิจอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง จำแนกตามความสามารถในการลงทุน

ความสามารถในการลงทุน	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
มี	25	20.0
ไม่มี	100	80.0
รวม	125	100.0

จากตารางที่ 30 จะเห็นว่าผู้ผลิตหนังฟอกสำเร็จรูปมีการลงทุนหรือร่วมลงทุนกับ ธุรกิจอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนังคิดเป็น ร้อยละ 20.0

ตารางที่ 31 ร้อยละของเครื่องหนังที่ผู้ผลิตหนังฟอกสำเร็จรูปลงทุนหรือร่วมลงทุน จำแนกตามประเภทผลิตภัณฑ์

ประเภทของผลิตภัณฑ์	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
ถุงมืออุตสาหกรรม	2	8.0
ของเล่นสัตว์เลี้ยง	3	12.0
กระเป๋า	1	4.0
รองเท้า	1	4.0
เฟอร์นิเจอร์และชิ้นส่วนฯ และของเล่นสัตว์เลี้ยง	2	8.0
กระเป๋าและเข็มขัด	3	12.0
ของเล่นสัตว์เลี้ยงและถุงมือ	1	4.0
เฟอร์นิเจอร์และชิ้นส่วนฯ	8	32.0
กระเป๋าและเข็มขัดและเฟอร์นิเจอร์และชิ้นส่วนฯ	1	4.0
กระเป๋าและเข็มขัดและของเล่นสัตว์เลี้ยง	2	8.0
กระเป๋าและเข็มขัดและเฟอร์นิเจอร์และชิ้นส่วนฯและของเล่นสัตว์เลี้ยง	1	4.0
รวม	25	100.0

จากตารางที่ 31 จะเห็นว่าผู้ผลิตหนังฟอกสำเร็จรูปลงทุนหรือร่วมลงทุนกับธุรกิจอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนังประเภทเฟอร์นิเจอร์ประเภทเดียวมากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 32.0 รองลงมา ได้แก่ กระเป๋าและเข็มขัด และของเล่นสัตว์เลี้ยง คิดเป็นร้อยละ 12.0 เท่ากัน

ตารางที่ 32 ร้อยละของผลิตภัณฑ์หนังฟอกสำเร็จรูปที่ผู้ผลิตต้องการเน้น จำแนกตามประเภทของกลุ่มตลาด

ประเภทของกลุ่มตลาด	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
กลุ่มเอ	17	13.6
กลุ่มบี	52	41.6
กลุ่มซี	51	40.8
กลุ่มดี	2	1.6
ไม่ตอบ	3	2.4
รวม	125	100.0

จากตารางที่ 32 จะเห็นว่าผลิตภัณฑ์หนังฟอกสำเร็จรูปส่วนใหญ่ผู้ผลิตเน้นตลาดกลุ่มบี และกลุ่มซี โดยคิดเป็นร้อยละ เท่ากับ 41.6 และ 40.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 33 ร้อยละของผู้ผลิตที่ทำการส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูปของผู้ผลิต จำแนกตามความต้องการในการส่งออก

ความต้องการในการส่งออก	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
มี	53	42.4
ไม่มี	72	57.6
รวม	125	100.0

จากตารางที่ 33 จะเห็นว่าผู้ผลิตหนังฟอกสำเร็จรูปมีการส่งออกคิดเป็น ร้อยละ 42.4

ข้อมูลการส่งออกต่างประเทศ

ตารางที่ 34 ร้อยละของเครื่องจักรที่ผู้ผลิตใช้ในการผลิตมีอายุเฉลี่ยในการใช้งาน จำแนกตามอายุการใช้งานเฉลี่ย และตามขนาดของผู้ผลิต

อายุเฉลี่ย	รวม		ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ปี	12	22.6	9	19.6	2	33.3	1	100.0
6 - 10 ปี	32	60.4	30	65.2	2	33.3	0	0.0
11 - 15 ปี	8	15.1	7	15.2	1	16.7	0	0.0
มากกว่า 15 ปี	1	1.9	0	0.0	1	16.7	0	0.0
รวม	53	100.0	46	100.0	6	100.0	1	100.0

จากตารางที่ 34 จะเห็นว่าเครื่องจักรที่ผู้ผลิตหนึ่งฟอกสำเร็จรูป ใช้ในการผลิตมีอายุเฉลี่ยในการใช้งานประมาณ 6 - 10 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.4 เมื่อพิจารณาตามขนาดของผู้ผลิตแล้วปรากฏว่า ผู้ผลิตขนาดใหญ่มีเครื่องจักรใช้ในการผลิตมีอายุเฉลี่ยในการใช้งานประมาณ 6-10 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.2 ผู้ผลิตขนาดกลางมีเครื่องจักรใช้ในการผลิตมีอายุเฉลี่ยในการใช้งานต่ำกว่า 5 ปี และ 6-10 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.3 เท่ากัน สำหรับผู้ผลิตขนาดเล็กมีเครื่องจักรใช้ในการผลิตมีอายุต่ำกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 100.0 แสดงว่าผู้ผลิตหนึ่งฟอกสำเร็จรูปส่วนใหญ่ได้มีการปรับปรุงเครื่องจักรให้ทันสมัยเพื่อจะได้ผลิตหนึ่งฟอกสำเร็จรูปให้มีคุณภาพมากขึ้น

ตารางที่ 35 ร้อยละของการถ่ายทอดเทคนิคการผลิต จำแนกตามประเทศผู้ถ่ายทอดและตามขนาดของผู้ผลิต

ประเทศหรือกลุ่มประเทศผู้นำเข้า	รวม		ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
อิตาลี	16	30.1	15	32.6	1	16.7	0	0.0
เยอรมนี	13	24.5	10	21.7	2	33.3	1	100.0
เกาหลีใต้	1	1.9	1	2.2	0	0.0	0	0.0
อิตาลีและเยอรมนี	14	26.4	13	28.2	1	16.7	0	0.0
อิตาลีและเยอรมนีและเกาหลีใต้	1	1.9	1	2.2	0	0.0	0	0.0
อิตาลีและเยอรมนีและฝรั่งเศส	1	1.9	1	2.2	0	0.0	0	0.0
อิตาลีและเยอรมนีและสหรัฐอเมริกาและเกาหลีใต้	1	1.9	1	2.2	0	0.0	0	0.0

ประเทศหรือ กลุ่มประเทศ ผู้นำเข้า	รวม		ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
อังกฤษและ สหรัฐอเมริกา	1	1.9	1	2.2	0	0.0	0	0.0
ยุโรป	3	5.7	3	6.5	0	0.0	0	0.0
ถ่ายทอดกันเอง	1	1.9	0	0	1	16.7	0	0.0
ไม่ตอบ	1	1.9	0	0	1	16.6	0	0.0
รวม	53	100.0	46	100.0	6	100.0	1	100.0

จากตารางที่ 35 จะเห็นว่าผู้ผลิตหนังฟอกสำเร็จรูปส่วนใหญ่ได้รับการถ่ายทอดเทคนิคการผลิตจากประเทศอิตาลีมากที่สุดคิดเป็น ร้อยละ 30.1 เมื่อพิจารณาตามขนาดของผู้ผลิตแล้วปรากฏว่าผู้ผลิตขนาดใหญ่ได้รับการถ่ายทอดเทคนิคการผลิตจากประเทศอิตาลีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.6 ผู้ผลิตขนาดกลางได้รับการถ่ายทอดเทคนิคการผลิตจากประเทศเยอรมนีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 33.3 สำหรับผู้ผลิตขนาดเล็กได้รับการถ่ายทอดเทคนิคการผลิตจากประเทศเยอรมนี คิดเป็นร้อยละ 100.0

ตารางที่ 36 ร้อยละของการผลิตเพื่อการส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูป จำแนกตามคุณภาพของผลิตภัณฑ์ และตามขนาดของผู้ผลิต

คำตอบ	รวม		ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ดี	43	81.1	39	84.8	3	50.0	1	100.0
ปานกลาง	8	15.1	5	10.9	3	50.0	0	0.0
น้อย	2	3.8	2	4.3	0	0.0	0	0.0
รวม	53	100.0	46	100.0	6	100.0	1	100.0

จากตารางที่ 36 จะเห็นว่าคุณภาพผลิตภัณฑ์ เพื่อการส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูปของผู้ผลิตส่วนใหญ่ อยู่ในเกณฑ์ดีคิดเป็นร้อยละ 81.1 เมื่อพิจารณาตามขนาดของผู้ผลิตแล้วปรากฏว่าผู้ผลิตขนาดใหญ่มีคุณภาพผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ดี คิดเป็นร้อยละ 84.8 ผู้ผลิตขนาดกลางมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ดีและปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 50.0 เท่ากัน สำหรับผู้ผลิตขนาดเล็กมีคุณภาพผลิตภัณฑ์อยู่ในเกณฑ์ดี คิดเป็นร้อยละ 100.0

ตารางที่ 37 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้ผลิตเกี่ยวกับ
ด้านคุณภาพหนังสือสำเร็จรูป จำแนกตามขนาดของผู้ผลิต

คำตอบ	รวม			ขนาดใหญ่			ขนาดกลาง			ขนาดเล็ก	
	X	SD	ระดับ ความคิดเห็น	X	SD	ระดับ ความคิดเห็น	X	SD	ระดับ ความคิดเห็น	X	ระดับ ความคิดเห็น
การใช้หนังสือที่ไม่มีรอยคำหันทำการผลิตหนังสือสำเร็จรูป	3.7	0.72	มาก	3.63	.70	มาก	4.00	.57	มาก	5.00	มากที่สุด
ความสม่ำเสมอในการย้อมสีหนังสือสำเร็จรูป	4.04	0.39	มาก	4.04	.36	มาก	4.17	.37	มาก	3.00	น้อย
ความสม่ำเสมอในการตกแต่งสีหนังสือสำเร็จรูป	4.02	0.75	มาก	4.17	.43	มาก	3.00	4.41	น้อย	3.00	น้อย
ความหนาสม่ำเสมอของหนังสือสำเร็จ	4.06	0.31	มาก	4.04	.29	มาก	4.17	.37	มาก	3.00	น้อย
ความอยู่ทรงและคงรูปตลอดของหนังสือสำเร็จรูป	3.48	1.15	น้อย	3.52	1.29	มาก	3.00	1.15	น้อย	4.00	มาก
ความสามารถตัดงอได้ สี่ไม้นักและตลอดของหนังสือสำเร็จรูป	4.02	0.57	มาก	4.15	.72	มาก	3.00	1.15	น้อย	4.00	มาก
ความคงทนของสีต่อแรงขัดถูของหนังสือสำเร็จรูป	4.04	0.71	มาก	4.11	.56	มาก	3.50	1.26	น้อย	4.00	มาก
ความนิ่มสม่ำเสมอของหนังสือสำเร็จรูป	4.00	0.48	มาก	4.07	.44	มาก	3.50	.72	น้อย	4.00	มาก
ความยืดหยุ่นของหนังสือสำเร็จรูป	3.96	0.65	มาก	3.98	.64	มาก	3.83	.69	มาก	4.00	มาก
คุณภาพของหนังสือสำเร็จรูปสามารถแข่งขันในตลาดต่างประเทศ	4.04	0.39	มาก	4.07	.39	มาก	3.83	.37	มาก	4.00	มาก

หมายเหตุ : ผู้ผลิตขนาดเล็กมีรายเดียวไม่สามารถหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้

จากตารางที่ 37 จะเห็นว่าผู้ผลิตส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพหนังสือสำเร็จรูป อยู่ในระดับมากอันดับแรก คือ หนังสือมีความหนาสม่ำเสมอ ร่องลงมา คือ หนังสือมีความสม่ำเสมอในการย้อมสี และความคงทนของสีต่อแรงขัดถู และน้อยที่สุด คือ หนังสือมีความอยู่ทรงและคงรูป เมื่อพิจารณาถึงขนาดของผู้ผลิตแล้วปรากฏว่า ผู้ผลิตขนาดใหญ่มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพหนังสือสำเร็จรูปอยู่ในระดับมากอันดับแรก คือ หนังสือมีความสม่ำเสมอในการตกแต่งสีร่องลงมา คือ หนังสือมีความสามารถตัดงอได้และน้อยที่สุด คือ หนังสือมีความอยู่ทรงและคงรูป ผู้ผลิตขนาดกลางมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพหนังสือสำเร็จรูปอยู่ในระดับมากอันดับแรก คือ หนังสือมีความสม่ำเสมอในการย้อมสีและมีความหนาสม่ำเสมอ น้อยที่สุด คือ หนังสือสม่ำเสมอในการตกแต่งสี ความอยู่ทรงและคงรูป และความสามารถตัดงอได้ สำหรับผู้ผลิตขนาดเล็ก มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพหนังสือสำเร็จรูปอยู่ในระดับมากอันดับแรก คือ หนังสือที่ใช้หนังสือไม่มีรอยคำหันทำ

ตารางที่ 38 ระดับความคิดเห็นของผู้ผลิตเกี่ยวกับด้านแรงงาน จำแนกตามขนาดของผู้ผลิต

คำตอบ	รวม			ขนาดใหญ่			ขนาดกลาง			ขนาดเล็ก	
	X	SD	ระดับความคิดเห็น	X	SD	ระดับความคิดเห็น	X	SD	ระดับความคิดเห็น	X	ระดับความคิดเห็น
ผลของการขาดแคลนแรงงานระดับผู้ใช้แรงงานมีต่อการผลิตหนึ่งฟองสำเร็จรูป	4.13	.59	มาก	4.11	.60	มาก	4.17	.37	มาก	5.0	มากที่สุด
ผลของการขาดแคลนแรงงานระดับช่างเทคนิคมีต่อการผลิตหนึ่งฟองสำเร็จรูป	3.89	.80	มาก	3.91	.80	มาก	3.83	.69	มาก	3.0	น้อย

หมายเหตุ มีรายเดียวไม่สามารถหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้

จากตารางที่ 38 จะเห็นว่าผู้ผลิตมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการขาดแคลนแรงงานระดับผู้ใช้แรงงานและการขาดแคลนแรงงานระดับช่างเทคนิค มีต่อการผลิตอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.13 และ 3.89 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาตามขนาดของผู้ผลิตแล้วปรากฏว่า ผู้ผลิตขนาดใหญ่มีระดับความคิดเห็นทั้ง 2 ระดับอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.11 และ 3.91 ตามลำดับ ผู้ผลิตขนาดกลางมีระดับมาก ทั้ง 2 ระดับโดยมีค่าเฉลี่ย 4.17 และ 3.83 ตามลำดับ สำหรับผู้ผลิตขนาดเล็กมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการขาดแคลนแรงงานอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 5.00 และระดับช่างเทคนิคอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 3.00

ตารางที่ 39 ระดับความคิดเห็นของผู้ผลิตเกี่ยวกับการผลิต จำแนกตามขนาดของผู้ผลิต

คำตอบ	รวม			ขนาดใหญ่			ขนาดกลาง			ขนาดเล็ก	
	X	SD	ระดับความคิดเห็น	X	SD	ระดับความคิดเห็น	X	SD	ระดับความคิดเห็น	X	ระดับความคิดเห็น
ความสามารถปรับเปลี่ยนการผลิตของผู้ผลิตให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของแพ็คเกจผลิตภัณฑ์เครื่องหนึ่ง	4.02	.57	มาก	4.11	.69	มาก	3.33	.75	น้อย	4.00	มาก
สถานที่สต็อกหนังสือของโรงงาน	3.68	.67	มาก	3.72	.68	มาก	3.50	.55	น้อย	3.00	น้อย
ผลของความล่าช้าในการนำเข้าน้ำดิบจากต่างประเทศมีต่อการผลิตหนึ่งฟองสำเร็จรูป	3.81	1.06	มาก	3.72	1.08	มาก	4.50	.59	มาก	4.00	มาก
ผลของการส่งมอบเคมีภัณฑ์ที่ไม่ทันตามความต้องการมีต่อการผลิตหนึ่งฟองสำเร็จรูป	4.04	.81	มาก	4.02	.82	มาก	4.17	.69	มาก	4.00	มาก
ผลของความล่าช้าด้านพิธีการศุลกากรในการนำเข้าเคมีภัณฑ์มีต่อการผลิตหนึ่งฟองสำเร็จรูป	3.98	.69	มาก	3.93	.70	มาก	4.33	.55	มาก	4.00	มาก

หมายเหตุ : ผู้ผลิตขนาดเล็กมีรายเดียวไม่สามารถหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้

จากตารางที่ 39 จะเห็นว่าผู้ผลิตส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถปรับเปลี่ยนการผลิต ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของแพ็คเกจผลิตภัณฑ์เครื่องหนึ่ง สถานที่

สต็อกหนังสือของโรงงาน ผลของความล่าช้าในการนำเข้าหนังสือจากต่างประเทศ ผลของการส่งมอบเคมีภัณฑ์ที่ไม่ทันตามความต้องการและผลของความล่าช้าด้านพิธีการศุลกากรในการนำเข้าเคมีภัณฑ์ที่มีต่อการผลิต อยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับ ดังนี้ 4.02 3.68 3.81 4.04 และ 3.98 เมื่อพิจารณาตามขนาดของผู้ผลิตแล้วปรากฏว่าผู้ผลิตขนาดใหญ่มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการผลิตดังกล่าวอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับ ดังนี้ 4.11 3.72 3.72 4.02 และ 3.93 ผู้ผลิตขนาดกลางมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถปรับเปลี่ยนการผลิต สถานที่สต็อกหนังสือของโรงงานอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 3.33 และ 3.50 ตามลำดับ ผลของความล่าช้าในการนำเข้าหนังสือจากต่างประเทศ ผลของการส่งมอบเคมีภัณฑ์ที่ไม่ทันตามความต้องการและผลของความล่าช้าด้านพิธีการศุลกากรในการนำเข้าเคมีภัณฑ์ที่มีต่อการผลิต อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.50 4.17 และ 4.33 ตามลำดับ สำหรับผู้ผลิตขนาดเล็ก มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ สถานที่สต็อกหนังสือของโรงงานอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 3.00 นอกนั้นการผลิตส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ทั้ง 4 คำตอบ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.00 เท่ากัน

ตารางที่ 40 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้ผลิตเกี่ยวกับตราสินค้าจำแนกตามขนาดของผู้ผลิต

คำตอบ	รวม			ขนาดใหญ่			ขนาดกลาง			ขนาดเล็ก	
	X	SD	ระดับความคิดเห็น	X	SD	ระดับความคิดเห็น	X	SD	ระดับความคิดเห็น	X	ระดับความคิดเห็น
ความสำคัญของตราสินค้ามีผลต่อการตัดสินใจซื้อหนังสือสำเร็จรูป	3.70	1.23	มาก	3.72	1.30	มาก	3.50	.55	น้อย	4.00	มาก

หมายเหตุ : ผู้ผลิตขนาดเล็กมีรายเดียวไม่สามารถหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้

จากตารางที่ 40 จะเห็นว่าผู้ผลิตส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของตราสินค้ามีผลต่อการตัดสินใจซื้อหนังสือสำเร็จรูป อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.70 เมื่อพิจารณาตามขนาดของผู้ผลิตแล้ว ผู้ผลิตขนาดใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ย 3.72 ผู้ผลิตขนาดกลางมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 3.50 สำหรับผู้ผลิตขนาดเล็กมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.00

ด้านราคา

ตารางที่ 41 ร้อยละของการตกลงเกี่ยวกับราคาซื้อขายหนังฟอกสำเร็จรูปเพื่อการส่งออก
จำแนกตามประเภทของสัญญาซื้อขาย และตามขนาดของผู้ผลิต

ประเภทของ สัญญาซื้อขาย	รวม		ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
F.O.B.	26	49.1	21	45.6	5	83.3	0	0.0
C.I.F.	6	11.3	5	10.9	1	16.7	0	0.0
C&F	2	3.8	1	2.1	0	0.0	1	100.0
F.O.B. และC.I.F.	3	5.6	3	6.5	0	0.0	0	0.0
C.I.F.และC&F	2	3.8	2	4.4	0	0.0	0	0.0
F.O.B. และ C&F	2	3.8	2	4.4	0	0.0	0	0.0
F.O.B. และC.I.F. และ C&F	12	22.6	12	26.1	0	0.0	0	0.0
รวม	53	100.0	46	100.0	6	100.0	1	100.0

จากตารางที่ 41 จะเห็นว่าผู้ผลิตหนังฟอกสำเร็จรูปส่วนใหญ่ใช้ราคา F.O.B. อย่างเดียวในสัญญาซื้อขายหนังฟอกสำเร็จรูปเพื่อการส่งออกมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 49.1 และเมื่อพิจารณาตามขนาดของผู้ผลิตแล้วปรากฏว่า ผู้ผลิตขนาดใหญ่และขนาดกลางใช้ราคา F.O.B. อย่างเดียวในสัญญาซื้อขายหนังฟอกสำเร็จรูปเพื่อส่งออกมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 45.6 และ 83.3 ตามลำดับ สำหรับผู้ผลิตขนาดเล็ก ใช้ราคา C & F อย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 100.0

ตารางที่ 42 ร้อยละของการขอคืนอากรวัตถุดิบตามมาตรา 19 ทวิ ในการส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูปของผู้ผลิต จำแนกตามประเภทการใช้สิทธิ และตามขนาดของผู้ผลิต

ประเภทการ ใช้สิทธิ	รวม		ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ใช่	14	26.4	12	26.1	2	33.3	0	0.0
ไม่ใช่	37	69.8	32	69.6	4	66.7	1	100.0
ไม่ตอบ	2	3.8	2	4.3	0	0.0	0	0.0
รวม	53	100	46	100.0	6	100.0	1	100.0

จากตารางที่ 42 จะเห็นว่าผู้ผลิตหนึ่งฟอกสำเร็จรูปส่วนใหญ่ได้ใช้สิทธิการขอคืนอากรวัตถุดิบตามมาตรา 19 ทวิ ในการส่งออกคิดเป็นร้อยละ 26.4 และไม่ได้ใช้คิดเป็นร้อยละ 69.8 และเมื่อพิจารณาตามขนาดของผู้ผลิตแล้วปรากฏว่าผู้ผลิตขนาดใหญ่และขนาดกลาง ได้ใช้สิทธิการขอคืนภาษีอากรวัตถุดิบตามมาตรา 19 ทวิ ในการส่งออกคิดเป็นร้อยละ 26.1 และ 33.3 ตามลำดับและไม่ได้ใช้คิดเป็นร้อยละ 69.6 และ 66.7 ตามลำดับ สำหรับผู้ผลิตขนาดเล็กไม่ได้ใช้สิทธิในการขอคืนภาษีอากร คิดเป็นร้อยละ 100.0

ตารางที่ 43 ร้อยละของการขอชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร(มูนน้ำเงิน)ในการส่งออกของผู้ผลิต จำแนกตามประเภทการใช้สิทธิ และตามขนาดของผู้ผลิต

ประเภทการใช้สิทธิ	รวม		ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
มี	43	81.1	37	80.4	6	100.0	0	0.0
ไม่มี	10	18.9	9	19.6	0	0.0	1	100.0
รวม	53	100.0	46	100.0	6	100.0	1	100.0

จากตารางที่ 43 จะเห็นว่าผู้ผลิตหนึ่งฟอกสำเร็จรูปส่วนใหญ่มีการขอชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร(มูนน้ำเงิน) ในการส่งออกคิดเป็นร้อยละ 81.1 และไม่มีขอชดเชยคิดเป็นร้อยละ 18.9 เมื่อพิจารณาตามขนาดของผู้ผลิตแล้วปรากฏว่าผู้ผลิตขนาดใหญ่และขนาดกลางมีการขอชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร(มูนน้ำเงิน)ในการส่งออกคิดเป็นร้อยละ 80.4 และ 100.00 ตามลำดับและไม่มีขอชดเชยคิดเป็นร้อยละ 19.6 และ 0.0 ตามลำดับ สำหรับผู้ผลิตขนาดเล็กไม่มีขอชดเชย คิดเป็นร้อยละ 100.0

ตารางที่ 44 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้ผลิต เกี่ยวกับการตั้งราคา จำแนกตามขนาดของผู้ผลิต

วิธีการตั้งราคาในการกำหนดราคาหนึ่งฟอกสำเร็จรูป	รวม			ขนาดใหญ่			ขนาดกลาง			ขนาดเล็ก	
	X	SD	ระดับความคิดเห็น	X	SD	ระดับความคิดเห็น	X	SD	ระดับความคิดเห็น	X	ระดับความคิดเห็น
ตั้งราคาต่ำเพื่อหวังผลในการขายให้ได้จำนวนมาก	3.70	0.45	มาก	3.76	2.58	มาก	3.17	.69	น้อย	4.00	มาก
นำต้นทุนบวกผลกำไรที่ต้องการ	4.57	1.05	มากที่สุด	4.43	.88	มาก	4.17	.69	มาก	5.00	มากที่สุด
ดูราคาของคู่แข่งในการตลาดต่างประเทศ	4.04	1.43	มาก	4.04	1.50	มาก	4.00	.58	มาก	4.00	มาก

หมายเหตุ : ผู้ผลิตขนาดเล็กมีรายเดียวไม่สามารถหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้

จากตารางที่ 44 จะเห็นว่าผู้ผลิตส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการตั้งราคาต่ำเพื่อหวังผลในการขายให้ได้จำนวนมากอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 3.70 การตั้งราคาโดยนำต้นทุนบวกผลกำไรที่ต้องการอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.57 การตั้งราคาโดยดูราคาของคู่แข่งในการตลาดต่างประเทศอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.04 เมื่อพิจารณาตามขนาดของผู้ผลิตแล้ว ผู้ผลิตขนาดใหญ่มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการตั้งราคาทั้ง 3 ข้อ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.76 4.43 และ 4.04 ตามลำดับ ผู้ผลิตขนาดกลางมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีตั้งราคาต่ำเพื่อหวังผลในการขายให้ได้จำนวนมากอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 3.17 การตั้งราคาโดยนำต้นทุนบวกกำไร การตั้งราคาโดยดูราคาของคู่แข่งในตลาดต่างประเทศอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 4.17 และ 4.00 ตามลำดับ สำหรับผู้ผลิตขนาดเล็กมีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการตั้งราคาอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.00 โดยเฉพาะการนำต้นทุนบวกกำไร อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 5.00

ตารางที่ 45 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้ผลิตเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตและการแข่งขันด้านราคาขาย จำแนกตามขนาดของผู้ผลิต

วิธีการตั้งราคาในการกำหนดราคาหนึ่งฟอกสำเร็จรูป	รวม			ขนาดใหญ่			ขนาดกลาง			ขนาดเล็ก	
	X	SD	ระดับความคิดเห็น	X	SD	ระดับความคิดเห็น	X	SD	ระดับความคิดเห็น	X	ระดับความคิดเห็น
ผลของอัตราค่าแรงงานปัจจุบันมีต่อต้นทุนการผลิต	3.91	.53	มาก	3.89	.52	มาก	4.00	.58	มาก	4.00	มาก
ผลของการสต็อกหนังสือจากต่างประเทศ	3.85	1.01	มาก	3.78	1.12	มาก	4.33	.75	มาก	4.00	มาก
การแข่งขันด้านราคาขายของผู้ผลิตหนึ่งฟอกในประเทศเพื่อการส่งออก	2.74	1.24	น้อย	2.69	1.18	น้อย	2.83	1.57	น้อย	4.00	มาก

หมายเหตุ : ผู้ผลิตขนาดเล็กมีรายเดียวไม่สามารถหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้

จากตารางที่ 45 จะเห็นว่าผู้ผลิตส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลของอัตราค่าแรงปัจจุบัน และผลของการสต็อกหนังสือพิมพ์จากต่างประเทศ เพื่อใช้ในการผลิต มีต่อต้นทุนการผลิต อยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ย 3.91 และ 3.85 ตามลำดับ และมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการแข่งขันด้านราคาขายของผู้ผลิตหนังสือพิมพ์ในประเทศเพื่อการส่งออก อยู่ในระดับน้อยโดยมีค่าเฉลี่ย 2.74 เมื่อพิจารณาตามขนาดของผู้ผลิตแล้ว ผู้ผลิตขนาดใหญ่ และผู้ผลิตขนาดกลางมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลของอัตราค่าแรงปัจจุบันและผลของการสต็อกหนังสือพิมพ์จากต่างประเทศ มีต่อต้นทุนการผลิตอยู่ในระดับมาก โดยผู้ผลิตขนาดใหญ่มีค่าเฉลี่ย 3.89 และ 3.78 ตามลำดับ ผู้ผลิตขนาดกลางมีค่าเฉลี่ย 4.00 และ 4.33 ตามลำดับ และมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการแข่งขันด้านราคาขายของผู้ผลิตหนังสือพิมพ์ในประเทศเพื่อส่งออก อยู่ในระดับน้อย โดยผู้ผลิตขนาดใหญ่มีค่าเฉลี่ย 2.69 ผู้ผลิตขนาดกลางมีค่าเฉลี่ย 2.83 สำหรับผู้ผลิตขนาดเล็กมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการตั้งราคาทั้ง 3 คำตอบ อยู่ในระดับมาก โดยมีความเฉลี่ย 4.00 เท่ากัน

ด้านการจัดจำหน่าย

ข้อมูลการส่งออกต่างประเทศ

ตารางที่ 46 ร้อยละของลูกค้านำเข้าจากต่างประเทศ จำแนกตามประเภทของลูกค้านำเข้าและตามขนาดของผู้ผลิต

ประเภทการ ลูกค้า	รวม		ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ผู้ผลิตโดยตรง	9	17.0	5	10.9	4	66.7	0	0.0
ตัวแทนจำหน่าย	10	18.9	10	21.7	0	0.0	0	0.0
ทั้งผู้ผลิตโดยตรง และตัวแทน	34	64.1	31	67.4	2	33.3	1	100.0
รวม	53	100.0	46	100.0	6	100.0	1	100.0

จากตารางที่ 46 จะเห็นว่าลูกค้านำเข้าจากต่างประเทศ ของผู้ผลิตหนังสือพิมพ์สำเร็จรูปส่วนใหญ่เป็นทั้งผู้ผลิตโดยตรงและตัวแทนจำหน่าย มีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 64.1 และเมื่อพิจารณาตามขนาดของผู้ผลิตแล้วปรากฏว่าผู้ผลิตขนาดใหญ่มีลูกค้านำเข้าจากประเทศเป็นทั้งผู้ผลิตโดยตรงและตัวแทนจำหน่ายมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 67.4 ผู้ผลิตขนาดกลางมีลูกค้านำเข้าจากประเทศเป็นผู้ผลิตโดยตรงมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 66.7 และผู้ผลิตขนาดเล็กมีลูกค้านำเข้าจากประเทศเป็นทั้งผู้ผลิตโดยตรงและตัวแทนจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 100.0

ด้านการส่งเสริมการตลาด

ข้อมูลการส่งออกต่างประเทศ

ตารางที่ 47 ร้อยละของการได้ลูกค้ารายใหม่ จำแนกตามวิธีการที่ผู้ผลิตใช้และตามขนาดของผู้ผลิต

วิธีการที่ผู้ผลิตใช้	รวม		ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ลูกค้าเก่าแนะนำ	19	35.8	17	37.0	2	33.3	0	0.0
การโฆษณาในนิตยสารต่างประเทศ	2	3.8	1	2.2	1	16.7	0	0.0
การร่วมงานแสดงสินค้าในต่างประเทศ	12	22.6	10	21.7	2	33.3	0	0.0
รายชื่อลูกค้าจากกรมส่งเสริมการส่งออก	3	5.7	2	4.3	1	16.7	0	0.0
ลูกค้าเก่าแนะนำและการร่วมงานแสดงสินค้าในต่างประเทศ	12	22.6	12	26.1	0	0.0	0	0.0
การร่วมงานแสดงสินค้าในต่างประเทศและรายชื่อลูกค้าจากกรมส่งเสริมการส่งออก	1	1.9	0	0	0	0.0	1	100.0
การโฆษณาและการร่วมงานแสดงสินค้าในต่างประเทศ	2	3.8	2	4.3	0	0.0	0	0.0
ลูกค้าเก่าแนะนำและการร่วมงานแสดงสินค้าในต่างประเทศและการโฆษณาในนิตยสารต่างประเทศ	1	1.9	1	2.2	0	0.0	0	0.0
ลูกค้ามาติดต่อเอง	1	1.9	1	2.2	0	0	0	0.0
รวม	53	100.0	46	100.0	6	100.0	1	100.0

จากตารางที่ 47 จะเห็นว่า ผู้ผลิตหนึ่งฟองสำเร็จรูปได้ลูกค้าใหม่โดยใช้วิธีลูกค้าเก่าแนะนำมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 35.8 เมื่อพิจารณาตามขนาดของผู้ผลิตแล้วปรากฏว่าผู้ผลิตขนาดใหญ่ได้ลูกค้าใหม่โดยใช้วิธีลูกค้าเก่าแนะนำมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 37.0 ผู้ผลิตขนาดกลางได้ลูกค้าใหม่โดยใช้วิธีลูกค้าเก่าแนะนำและการร่วมงานแสดงสินค้าในต่างประเทศมากที่สุด

สุดคิดเป็นร้อยละ 33.3 เท่ากัน สำหรับผู้ผลิตขนาดเล็กได้ลูกค้าใหม่โดยใช้วิธีร่วมงานแสดงสินค้าในต่างประเทศและรายชื่อลูกค้าจากกรมส่งเสริมการส่งออกคิดเป็นร้อยละ 100.0

ตารางที่ 48 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้ผลิต เกี่ยวกับการโฆษณา จำแนกตามขนาดของผู้ผลิต

คำตอบ	รวม			ขนาดใหญ่			ขนาดกลาง			ขนาดเล็ก	
	X	SD	ระดับความคิดเห็น	X	SD	ระดับความคิดเห็น	X	SD	ระดับความคิดเห็น	X	ระดับความคิดเห็น
การแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ให้ลูกค้าในต่างประเทศ	2.89	1.05	น้อย	2.87	1.03	น้อย	3.00	1.16	น้อย	3.00	น้อย
งบประมาณสำหรับโฆษณาในแต่ละปี	2.24	1.31	น้อยที่สุด	2.26	1.37	น้อยที่สุด	2.00	1.00	น้อยที่สุด	3.00	น้อย

หมายเหตุ : ผู้ผลิตขนาดเล็กมีรายเดียวไม่สามารถหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้

จากตารางที่ 48 จะเห็นว่าผู้ผลิตส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ให้ลูกค้าในต่างประเทศ อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.89 และมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับงบประมาณสำหรับโฆษณาในแต่ละปี อยู่ในระดับน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 2.24 เมื่อพิจารณาตามขนาดผู้ผลิตแล้วผู้ผลิตขนาดใหญ่และผู้ผลิตขนาดกลาง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ให้ลูกค้าในต่างประเทศอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.87 และ 3.00 ตามลำดับ และมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับงบประมาณสำหรับโฆษณาในแต่ละปี อยู่ในระดับน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 2.26 และ 2.00 ตามลำดับ สำหรับผู้ผลิตขนาดเล็กมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการแจ้งข่าวสารและงบประมาณโฆษณาอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 3.00 เท่ากัน

ด้านตลาดคู่แข่ง

ข้อมูลการส่งออกต่างประเทศ

ตารางที่ 49 ร้อยละของคู่แข่งการส่งออกที่สำคัญที่สุดของผู้ผลิตจำแนกตามประเทศคู่แข่งชั้น และตามขนาดของผู้ผลิต

ประเทศ คู่แข่งชั้น	รวม		ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
อิตาลี	25	47.2	24	52.2	1	16.7	0	0.0
เกาหลีใต้	7	13.2	5	10.9	2	33.3	0	0.0
สาธารณรัฐ ประชาชนจีน	14	26.4	11	23.9	2	33.3	1	100.0
อินเดีย	4	7.5	4	8.7	0	0.0	0	0.0
อิตาลีและจีน	3	5.7	2	4.3	1	16.7	0	0.0
รวม	53	100.0	46	100.0	6	100.0	1	100.0

จากตารางที่ 49 จะเห็นว่าประเทศที่เป็นคู่แข่งการส่งออกที่สำคัญที่สุดของผู้ผลิตหนึ่งฟองสำเร็จรูป คือ ประเทศอิตาลี คิดเป็นร้อยละ 47.2 รองลงมาได้แก่ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน คิดเป็นร้อยละ 26.4 เมื่อพิจารณาตามขนาดของผู้ผลิตแล้วปรากฏว่าผู้ผลิตขนาดใหญ่มีประเทศที่เป็นคู่แข่งชั้นการส่งออกมากที่สุดคือ ประเทศอิตาลี คิดเป็นร้อยละ 52.2 รองลงมาได้แก่ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน คิดเป็นร้อยละ 23.9 ผู้ผลิตขนาดกลางมีประเทศที่เป็นคู่แข่งชั้นการส่งออกมากที่สุด คือ ประเทศเกาหลีใต้และประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน คิดเป็นร้อยละ 33.3 เท่ากัน สำหรับผู้ผลิตขนาดเล็กมีประเทศที่เป็นคู่แข่งชั้นการส่งออก คือ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน คิดเป็นร้อยละ 100.0

ตารางที่ 50 ร้อยละของการดำเนินกลยุทธ์ทางการตลาดที่ประเทศคู่แข่งชั้นใช้ จำแนกตามกลยุทธ์ทางการตลาด และตามขนาดของผู้ผลิต

ประเภท กลยุทธ์	รวม		ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เน้นคุณภาพ	12	22.6	11	23.9	1	16.7	0	0.0
เน้นราคา	18	34.0	15	32.6	3	50.0	0	0.0
เน้นส่วนลด	2	3.8	2	4.4	0	0.0	0	0.0
เน้นคุณภาพและราคา	12	22.6	10	21.7	1	16.7	1	100.0
เน้นคุณภาพและส่วนลด	2	3.8	2	4.3	0	0.0	0	0.0
เน้นคุณภาพและราคา และปริมาณ	1	1.9	1	2.2	0	0.0	0	0.0

ประเภท กลยุทธ์	รวม		ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เน้นคุณภาพและราคา และส่วนลด	5	9.4	4	8.7	1	16.6	0	0.0
ไม่ตอบ	1	1.9	1	2.2	0	0.0	0	0.0
รวม	6	11.3.0	5	10.9.0	6	100.0	0	100.0

จากตารางที่ 50 จะเห็นว่ากลยุทธ์ของประเทศคู่แข่งส่วนใหญ่เน้นราคามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.0 เมื่อพิจารณาตามขนาดของผู้ผลิตแล้วปรากฏว่าผู้ผลิตขนาดใหญ่และผู้ผลิตขนาดกลางมีความเห็นว่ากลยุทธ์ของประเทศคู่แข่งเน้นราคามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.6 และ 50.0 ตามลำดับ สำหรับผู้ผลิตขนาดเล็กเห็นว่ากลยุทธ์ของประเทศคู่แข่งขึ้นเน้นคุณภาพและราคาคิดเป็นร้อยละ 100.0 ทั้งนี้เนื่องจากประเทศอิตาลี มีวัตถุดิบจำนวนมากและราคาถูก และเป็นผู้นำทางด้านหนึ่งพอสำเร็จรูปสำหรับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนนั้นมีหนึ่งดิบจำนวนมาก ค่าแรงงานถูกแต่เทคนิคยังไม่ดีพอซึ่งประเทศอิตาลีเป็นผู้นำด้านราคาอย่างแท้จริง แต่สาธารณรัฐประชาชนจีนจะเป็นผู้ตามและพยายามตัดราคาเพื่อการแข่งขันในตลาดโลก

ตารางที่ 51 ร้อยละของผู้นำเข้าหนึ่งพอสำเร็จรูปจากผู้ผลิตในประเทศไทย จำแนกตามประเทศหรือกลุ่มประเทศผู้นำเข้า และตามขนาดของผู้ผลิต

ประเทศหรือ กลุ่มประเทศ ผู้นำเข้า	รวม		ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
สหรัฐอเมริกา	6	11.3	6	13.1	0	0.0	0	0.0
ฮ่องกง	21	39.6	18	39.1	3	50.0	0	0.0
กลุ่มตลาดรวม ยุโรป	9	17.0	8	17.4	1	16.7	0	0.0
กลุ่มอาเซียน	12	22.6	10	21.7	2	33.3	0	0.0
ไต้หวัน	1	1.9	1	2.2	0	0	0	0.0
ฮ่องกงและ กลุ่มอาเซียน	3	5.7	2	4.3	0	0	1	100.0
ญี่ปุ่นและไต้หวัน	1	1.9	1	2.2	0	0	0	0.0
รวม	53	100.0	46	100.0	6	100.0	1	100.0

จากตารางที่ 51 จะเห็นว่าผู้ผลิตหนังฟอกสำเร็จรูปส่วนใหญ่ส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูปไปประเทศฮ่องกงมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ประเทศในกลุ่มอาเซียน คิดเป็นร้อยละ 39.6 และ 22.6 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาตามขนาดของผู้ผลิตแล้วปรากฏว่าผู้ผลิตขนาดใหญ่และผู้ผลิตขนาดกลางส่งออกหนังฟอกไปประเทศฮ่องกงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.1 และ 50.0 ตามลำดับ รองลงมาได้แก่ ประเทศในกลุ่มอาเซียน คิดเป็นร้อยละ 21.7 และ 33.33 ตามลำดับ สำหรับผู้ผลิตขนาดเล็กส่งออกหนังฟอกไปทั้งประเทศฮ่องกงและประเทศในกลุ่มอาเซียนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.0 ซึ่งแสดงว่าภาวะการตลาดของโลกเริ่มเปลี่ยนแปลงมีผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเพิ่มมากขึ้นในแถบทวีปเอเชีย และผลิตภัณฑ์หนังฟอกสำเร็จรูปของไทยเป็นที่ยอมรับในตลาดโลก

นโยบายและการส่งเสริมของรัฐบาล

จากการศึกษาเอกสารและสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องกับการส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูปถึงนโยบายและการช่วยเหลือของรัฐบาล ภาครัฐบาลได้พยายามสนับสนุนและแก้ไขมาตรการต่าง ๆ ให้อุตสาหกรรมหนังฟอกสำเร็จรูปสามารถแข่งขันกับตลาดต่างประเทศโดยได้กำหนดนโยบายพอสรุปได้ดังนี้

มาตรการทางด้านภาษีอากร

การลดพิกัดอัตราศุลกากร รัฐบาลได้แก้ปัญหาด้านแคลนวัตถุดิบหนังสัตว์และสนับสนุนให้ผลิตเพื่อส่งออกโดยได้ลดพิกัดอัตราศุลกากรทั้งขาเข้าและขาออก ดังนี้

- ยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับหนังดิบ
- ลดอากรนำเข้าหนังฟอกกึ่งสำเร็จรูปเหลือร้อยละ 5.0
- ลดอากรนำเข้าเคมีภัณฑ์เหลือร้อยละ 10.0-20.0 และในวันที่ 1 มกราคม 2540

จะเหลือร้อยละ 5.0-10.0

- ยกเว้นอากรขาออกหนังฟอกสำเร็จรูป

การขอคืนภาษีอากรวัตถุดิบตามมาตรา 19 ทวิ

การขอคืนภาษีอากรวัตถุดิบตามมาตรา 19 ทวิ เป็นนโยบายของรัฐบาลที่จะให้การส่งเสริมอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อส่งออก โดยที่กรมศุลกากรจะคืนภาษีอากรจากการนำเข้า

วัตถุดิบให้แก่ผู้ส่งออกที่นำสิ่งของหรือวัตถุดิบจากต่างประเทศเข้ามาผลิต ผสม ประกอบ หรือ บรรจุใหม่เป็นสินค้าเพื่อการส่งออกโดยผู้นำเข้าจะต้องชำระภาษีอากรไว้ก่อนเป็นเงินสดหรือใช้ หนังสือค้ำประกันจากธนาคาร(Bank Guarantee)มาค้ำประกันแทน และเมื่อนำสิ่งของหรือวัตถุดิบมาผลิตเป็นสินค้าสำเร็จรูปเพื่อส่งออกแล้ว ก็ให้นำหลักฐานมายื่นขอคืนภาษีอากรจากกรมศุลกากรภายในระยะเวลา 6 เดือน ซึ่งในทางปฏิบัตินับว่ายุ่งยากผู้นำเข้ามักรวมค่าภาษีอากรไว้ในต้นทุนสินค้าด้วย

การขอชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร (มุมน้ำเงิน)

การชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักรเป็นมาตรการซึ่งรัฐบาลให้ความช่วยเหลือผู้ส่งออก ในการลดภาระค่าภาษีอากรที่แอบแฝงอยู่ในวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสินค้าส่งออกให้แก่ผู้ส่งออก โดยจะคืนภาษีให้ในรูปของบัตรภาษี ซึ่งผู้ส่งออกสามารถนำไปชำระค่าภาษีอากรได้ที่กรมสรรพากร กรมสรรพสามิต และกรมศุลกากร

การจ่ายเงินชดเชย ผู้ขอเงินชดเชยค่าภาษีอากรไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ผลิตที่ส่งออกเท่านั้น ผู้ที่ไม่ได้เป็นผู้ผลิตแต่ซื้อสินค้าจากผู้อื่นมาเพื่อส่งออก ก็มีสิทธิขอเงินชดเชยได้ แต่ผู้ผลิตที่ขายสินค้าให้ผู้อื่นเพื่อส่งออก โดยตนเองไม่ได้เป็นผู้ส่งออก จะไม่มีสิทธิได้รับเงินชดเชย อย่างไรก็ตาม การจ่ายเงินชดเชยจะจ่ายในรูปบัตรภาษี ซึ่งสามารถโอนให้ผู้อื่นได้ การขอเงินชดเชยต้องกระทำภายใน 1 ปี นับแต่วันส่งออก

การจ่ายเงินชดเชยค่าภาษีอากรจะคิดเป็นร้อยละของยอดการส่งออกในแต่ละครั้งโดยผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยค่าภาษีอากร จะต้องไม่ได้รับหรือไม่ได้ใช้สิทธิคืนหรือยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากรตามกฎหมายอื่น เช่น ไม่ได้ขอคืนภาษีตามมาตรา 19 ทวิ นอกจากนี้ได้รับยกเว้นภาษีอากรเครื่องจักรที่นำเข้ามาเพื่อใช้ผลิตสินค้าตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน สำหรับอัตราชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกหนึ่งฟองสำเร็จรูปโคและกระบือ ได้รับชดเชยในอัตราร้อยละ 0.49

การขอรับการส่งเสริมการลงทุน

รัฐบาลได้เล็งเห็นถึงการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศจึงได้เห็นคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน สนับสนุนผู้ลงทุนทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่สนใจในการลงทุนโดยได้แบ่งประเภทกิจการที่ให้การส่งเสริมการลงทุนออกเป็น 7 หมวดด้วยกัน คือ

หมวด 1 เกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร

หมวด 2 เหมืองแร่ เชรามิกส์ และโลหะขั้นพื้นฐาน

หมวด 3 อุตสาหกรรม (ผลิตเครื่องประดับ เครื่องกีฬา)

หมวด 4 ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง

หมวด 5 อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องไฟฟ้า

หมวด 6 เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก

หมวด 7 บริการและสาธารณูปโภค

สำหรับอุตสาหกรรมหนังสือพิมพ์สำเร็จรูป ได้กำหนดไว้ในหมวด 1 ข้อ 1.7 โดยได้กำหนดเงื่อนไขไว้ว่า จะต้องตั้งอยู่ในเขตส่งเสริมการลงทุนเขต 3 และถ้าหากต้องการไปตั้งในนิคมหรือเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในเขต 2 สามารถทำได้ โดยมีเงื่อนไข

1. จะต้องส่งผลิตภัณฑ์ไปจำหน่ายต่างประเทศในแต่ละปีไม่น้อยกว่าร้อยละ 80.0 ของมูลค่ายอดขาย
2. จะต้องยื่นคำขอรับการส่งเสริมภายในปี พ.ศ. 2544

ทั้งนี้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนต้องการจูงใจให้นักลงทุนไปลงทุนในเขตส่งเสริมการลงทุนเขต 3 มากขึ้น โดยได้ใช้สิทธิและประโยชน์ทางด้านภาษีอากรเป็นตัวแทนเขต และให้สิทธิและประโยชน์ในเขตส่งเสริมการลงทุนเขต 3 มากที่สุด

การส่งเสริมการส่งออก กรมส่งเสริมการส่งออกเป็นองค์กรที่มีบทบาทสำคัญอีกแห่งหนึ่งในการส่งเสริมการส่งออกหนังสือพิมพ์สำเร็จรูปและเครื่องหนัง โดยได้ดำเนินกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ ได้แก่

1. พยายามให้ผู้ผลิตและผู้ส่งออกรักษาคุณภาพของสินค้า และการส่งมอบให้ตรงต่อเวลาจะช่วยให้เกิดความมั่นใจแก่ผู้ซื้อ และช่วยให้รักษาส่วนแบ่งตลาดเดิมไว้ได้และจะขยายออกไปด้วย
2. สนับสนุนด้านเทคนิคการผลิต โดยส่งเสริมการลงทุนร่วมระหว่างไทยและต่างประเทศควบคู่ไปกับจัดโครงการผู้เชี่ยวชาญแนะนำเทคนิคการผลิต
3. ประชาสัมพันธ์สินค้าให้ตลาดต่างประเทศรู้จัก โดยเข้าร่วมงานแสดงสินค้าในต่างประเทศเช่น สหรัฐอเมริกา ยุโรป แคนาดา ฮองกง และตะวันออกกลาง และเชิญผู้ซื้อจากต่างประเทศ เข้าซื้อโดยตรง
4. เผยแพร่ข้อมูลด้านการตลาด โดยจัดพิมพ์เอกสารเผยแพร่ประชาสัมพันธ์และวิดีโอเทปส่งไปให้สำนักงานพาณิชย์ต่างประเทศประชาสัมพันธ์เผยแพร่ในประเทศต่างๆ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพของผลิตภัณฑ์เพื่อการส่งออกหนังสือพิมพ์สำเร็จรูปมีความสัมพันธ์กับขนาดของโรงงาน

ตารางที่ 52 ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่าง คุณภาพของผลิตภัณฑ์เพื่อการส่งออก
หนึ่งพอกสำเร็จรูปกับขนาดของโรงงาน

ขนาดของ โรงงาน	ระดับความคิดเห็น			รวม	χ^2
	คุณภาพดี	คุณภาพปาน กลาง	คุณภาพ น้อย		
เล็ก	1 (1.9%)			1 (1.9%)	
กลาง	3 (5.7%)	3 (5.6%)		6 (11.3%)	6.67859
ใหญ่	39 (73.5%)	5 (9.5%)	2 (3.8%)	46 (86.8%)	
รวม	43 (81.1%)	8 (15.1%)	2 (3.8%)	53 (100.0%)	

$P < 0.05, df = 4$, ค่า χ^2 จากตาราง = 9.488

จากตารางที่ 52 ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ได้จากตารางแสดง
ว่า คุณภาพของผลิตภัณฑ์ เพื่อการส่งออกหนึ่งพอกสำเร็จรูปไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดของ
โรงงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยอภิปรายและข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาถึงส่วนประสมการตลาด 4 Ps ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ ราคา การจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการตลาด เพื่อการส่งออกหนังสือปกสำเร็จรูปของประเทศไทย ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษากับกลุ่มประชากรที่เป็นผู้ประกอบการโรงงานหนังสือปกสำเร็จรูปในเขตจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 138 ราย นอกจากนี้ยังศึกษานโยบายและการช่วยเหลือของรัฐบาลที่มีต่อการส่งออกหนังสือปกสำเร็จรูป ตลอดจนความเข้าใจเกี่ยวกับความเห็นของผู้ผลิตเรื่องคุณภาพหนังสือปกสำเร็จรูปในประเทศไทย โดยศึกษาเอกสารและสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องทางด้านการตลาดและส่งออกหนังสือปกสำเร็จรูป ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นวิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณหาค่าร้อยละ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของโรงงานหนังสือปกสำเร็จรูป จำนวนหาค่าร้อยละ ค่ามัชฌิมเลขคณิต และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการส่งออกต่างประเทศกับข้อมูลที่เป็นนโยบายและการช่วยเหลือของรัฐบาลที่มีต่อการส่งออกหนังสือปกสำเร็จรูป ทดสอบค่าไคสแควร์ เพื่อเปรียบเทียบระหว่างขนาดของโรงงานกับคุณภาพของผลิตภัณฑ์หนังสือปกสำเร็จรูป เพื่อการส่งออก

สรุปผลการวิจัย

1. ด้านผลิตภัณฑ์

ผู้ผลิตส่วนใหญ่จะเป็นโรงงานขนาดกลางและขนาดใหญ่ การผลิตหนังสือปกสำเร็จรูป จึงมักผลิตทุกขั้นตอน กล่าวคือ ผลิตทั้งหนังสือปกกึ่งสำเร็จรูป หนังสือปกสำเร็จรูปผ่านขบวนการย้อมสี และหนังสือปกสำเร็จรูปผ่านการตกแต่งสี สำหรับผู้ผลิตรายใหม่ซึ่งมีทุนน้อยและมีไม่มากนัก จะตัดขั้นตอนการผลิตโดยรับทำขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งส่งผู้ผลิตขนาดกลางและขนาดใหญ่อีกทอดหนึ่ง

การผลิตหนังสือปกสำเร็จรูปส่วนใหญ่ผู้ผลิตใช้วิธีปกโครม ซึ่งวิธีการผลิตจะแตกต่างตามวัตถุประสงค์ที่นำไปใช้ เช่น หนังสือสำหรับทำรองเท้า กระเป๋า เพอร์เนเจอร์ เข็มขัด ฯลฯ ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในเกรด บี และเกรดซี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าหนังสือดิบโค และกระเบื้องมีรอยตำหนิ และเทคนิคในการผลิตไม่ดีพอ แต่จากการสัมภาษณ์ผู้ผลิตเพื่อส่งออกแล้วหนังสือปกสำเร็จรูปที่ผลิตได้จะอยู่ในเกรด เอและเกรด บี

เทคนิคในการผลิตส่วนใหญ่ผู้ผลิตได้รับการถ่ายทอดจากประเทศอิตาลีและประเทศเยอรมนีซึ่งผู้ผลิตได้มีการปรับปรุงเครื่องจักรให้ทันสมัยในช่วง 6 - 10 ปีมาแล้ว โดยเครื่องจักรได้นำเข้ามาจากประเทศแถบทวีปยุโรป และได้มีการปรับเปลี่ยนเทคนิคมาโดยตลอด จนคุณภาพของผลิตภัณฑ์เพื่อการส่งออกหนึ่งพอกสำเร็จรูปของผู้ผลิตในประเทศไทยส่วนใหญ่มีคุณภาพดี และผู้ผลิตสามารถปรับการผลิตให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของแฟชั่นผลิตภัณฑ์เครื่องหนังได้เป็นอย่างดี

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการผลิตหนึ่งพอกสำเร็จรูปมีอยู่หลายประการ ได้แก่ การขาดแคลนแรงงานระดับผู้ใช้แรงงานและระดับช่างเทคนิค การมีสถานที่สต็อกหนังดิบซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากเนื่องจากความล่าช้าในการนำเข้าวัตถุดิบ ได้แก่ หนังดิบและเคมีภัณฑ์ นอกจากนี้ตราสินค้า (Brands) นับว่ามีความสำคัญต่อการตัดสินใจซื้อหนึ่งพอกสำเร็จรูปอย่างมาก

2. ด้านราคา

ในการกำหนดราคาผู้ผลิตหนึ่งพอกสำเร็จรูปได้เลือกวิธีการตั้งราคา ดังนี้

1. ผู้ผลิตส่วนใหญ่ใช้วิธีการตั้งราคาโดยมุ่งที่ต้นทุน โดยนำต้นทุนเป็นหลักแล้วบวกกำไร ค่าขนส่งสินค้าเป็นต้นทุนของสินค้าและมีผลกระทบต่อราคา ซึ่งผู้ผลิตส่วนใหญ่จะตั้งราคาสินค้าแบบ F.O.B. รองลงมา ได้แก่ C.I.F. และ C&F ทั้งนี้เนื่องจากลูกค้ามีความต้องการให้ผู้ผลิตส่งออกทำการเสนอราคาแบบนี้ๆ ณ เมืองท่าปลายทางการประหยัดต้นทุนมีผลกระทบต่อราคา เช่นกัน โดยผู้ผลิตได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาล ซึ่งผู้ผลิตส่วนใหญ่ไม่นิยมใช้สิทธิขอคืนอากรวัตถุดิบ มาตรา 19 ทวิ ในการส่งออก แต่นิยมใช้การขอลดหย่อนภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร(มุมน้ำเงิน) นอกจากนี้อัตราค่าแรงงานและสต็อกหนังดิบจากต่างประเทศ ผู้ผลิตเห็นว่าผลกระทบต่อต้นทุนสินค้าและมีผลกระทบต่อราคาอย่างมาก

2. ผู้ผลิตยังใช้วิธีตั้งราคาโดยมุ่งที่การแข่งขันโดยดูราคาของคู่แข่งจากต่างประเทศซึ่งการแข่งขันด้านราคาระหว่างผู้ผลิตในประเทศเพื่อการส่งออกมีการแข่งขันน้อยมาก

3. ผู้ผลิตไม่นิยมใช้วิธีตั้งราคาต่ำเพื่อหวังผลในการขายให้ได้จำนวนมาก

3. ด้านช่องทางการจำหน่าย

ผู้ผลิตส่วนใหญ่สามารถติดต่อกับลูกค้าต่างประเทศที่เป็นทั้งผู้ผลิตโดยตรงและตัวแทนจำหน่าย

4. การส่งเสริมการตลาด

ผู้ผลิตส่วนใหญ่จะได้ลูกค้าใหม่โดยลูกค้าเก่าเป็นผู้แนะนำ และได้จากการประชาสัมพันธ์โดยเข้าร่วมงานแสดงสินค้าในต่างประเทศ สำหรับการโฆษณาผู้ผลิตหนึ่งพอกสำเร็จรูปตั้งงบประมาณไว้น้อยมาก

สำหรับเรื่องตลาดคู่แข่งชั้น ปรากฏว่าคู่แข่งการส่งออกที่สำคัญก็คือ ประเทศ อิตาลีและประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนซึ่งส่วนใหญ่ใช้กลยุทธ์โดยเน้นราคาและเน้นคุณภาพ นอกจากนี้ภาวะการการค้าโลกเริ่มเปลี่ยนแปลงปัจจุบันผู้นำเข้าหนังฟอกสำเร็จรูปจากผู้ผลิตในประเทศไทยมากที่สุดเป็นฮ่องกงและกลุ่มอาเซียน

ส่วนในเรื่องนโยบายการช่วยเหลือของรัฐบาลเกี่ยวกับการส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูปรัฐบาลได้พยายามสนับสนุนและแก้ไขมาตรการต่างๆ ดังนี้

1. มาตรการทางด้านภาษีศุลกากร

1.1 ลดพิกัดอัตราศุลกากร

- ยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับหนังดิบ
- ลดอากรขาเข้าหนังฟอกสำเร็จรูปเหลือร้อยละ 5
- ลดอากรนำเข้าเคมีภัณฑ์ เหลือร้อยละ 10-20
(และในวันที่ 1 มกราคม 2540 จะเหลือร้อยละ 5-10)
- ยกเว้นอากรขาออกหนังฟอกสำเร็จรูป

1.2 การขอคืนอากรวัตถุดิบตามมาตรา 19 ทวิ

1.3 การขอลดหย่อนค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร(มุมมน้ำเงิน)

2. การขอรับการส่งเสริมการลงทุน โดยได้รับสิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีอากร

3. การส่งเสริมการส่งออก โดยให้กรมส่งเสริมการส่งออกเป็นผู้เผยแพร่และประชาสัมพันธ์

สำหรับผู้ผลิตหนังฟอกสำเร็จรูปทุกขนาดมีความเห็นว่า “คุณภาพของผลิตภัณฑ์เพื่อการส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูปมีความสัมพันธ์กับขนาดของโรงงาน”

การอภิปรายผล

1. ด้านผลิตภัณฑ์

เทคนิคในการผลิตส่วนใหญ่ผู้ผลิตได้รับการถ่ายทอดจาก ประเทศอิตาลีและประเทศเยอรมนี อาจเป็นเพราะว่าผู้ผลิตมีพื้นฐานเดิมจากบรรพบุรุษ จึงสามารถผสมผสานเทคนิคในการผลิตหนังฟอกสำเร็จรูปได้เป็นอย่างดี จนสามารถปรับเปลี่ยนให้ทันต่อความต้องการของตลาด สำหรับด้านเทคโนโลยีในการผลิตผู้ผลิตส่วนใหญ่ได้พัฒนาและปรับปรุงเครื่องจักรให้ทันสมัย ในช่วง 6-10 ปีมาแล้ว โดยเครื่องจักรได้นำเข้ามาจากประเทศแถบทวีปยุโรป ปัจจุบันการผลิตหนังฟอกสำเร็จรูปยังจำเป็นต้องใช้แรงงานระดับผู้ใช้แรงงาน และระดับช่างเทคนิคทำการผลิต ซึ่งในการแข่งขันทางการค้าถ้าหากขาดแคลนแรงงานทั้ง 2 ระดับ

แล้ว ย่อมมีผลต่อการผลิตแน่นอน อย่างไรก็ตามถ้าหากมีการขาดแคลนแรงงานจริง ผู้ผลิตคงจะต้องลดขั้นตอนการผลิตบางตอนลง โดยนำเครื่องจักรมาทดแทนซึ่งผู้ผลิตได้เล็งเห็นถึงโอกาสที่จะก้าวสู่ธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ ตามทฤษฎีทางด้านพฤติกรรมศาสตร์ในการส่งออก (Export Behavior Theories)¹ และเมื่อพิจารณาถึงวงจรชีวิตผลิตภัณฑ์ (Product Life Circle-PLC) ของมูลค่าการส่งออกหนึ่งพอกสำเร็จรูปแล้ว² พบว่าระหว่าง พ.ศ.2527 ถึง พ.ศ.2529 เป็นระยะเรียกว่าช่วงแนะนำผลิตภัณฑ์ (Introduction Stage) ซึ่งเป็นระยะที่หนึ่งพอกสำเร็จรูปของไทยยังไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลายในตลาดต่างประเทศ และผู้ผลิตยังไม่สนใจที่ทำอย่างจริงจัง เนื่องจากต้นทุนการผลิตสูง วัตถุดิบขาดแคลน จึงทำให้มูลค่าการส่งออกอยู่ในระดับต่ำ ต่อมาผู้ผลิตได้มีการพัฒนาเครื่องจักรและเทคโนโลยีเพื่อปรับปรุงคุณภาพให้ได้มาตรฐาน ประกอบกับรัฐบาลได้ให้การสนับสนุนโดยลดภาษีนำเข้าวัตถุดิบหนึ่งสัต์ ทำให้มูลค่าการส่งออกหนึ่งพอกสำเร็จรูปเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว อยู่นี้ในช่วง พ.ศ.2530 ถึง พ.ศ.2536 ซึ่งเรียกว่าระยะเจริญเติบโต (Growth Stage)

ในระยะเจริญเติบโต คุณภาพผลิตภัณฑ์ (Product Quality) เพื่อการส่งออกหนึ่งพอกสำเร็จรูปของผู้ผลิตในประเทศไทยส่วนใหญ่มีคุณภาพดี การแข่งขันในตลาดต่างประเทศ คุณภาพผลิตภัณฑ์นับว่าเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่ง ที่ประเทศคู่แข่งได้ใช้เป็นกลยุทธ์ในการแข่งขันสำหรับประเทศคู่แข่งที่สำคัญของไทย คือ ประเทศอิตาลี ซึ่งเป็นประเทศผู้นำด้านแฟชั่น เทคนิคและเทคโนโลยี ของหนึ่งพอกสำเร็จรูป ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะเป็นผู้ตามทุก ๆ ด้านจากประเทศอิตาลี แต่เนื่องจากปัจจุบันเป็นยุคทองของการติดต่อสื่อสารที่ไร้พรมแดน ผู้ผลิตของไทยอาศัยประสบการณ์และการเรียนรู้ สามารถปรับเปลี่ยนการผลิตให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของแฟชั่นผลิตภัณฑ์เครื่องหนึ่งได้เป็นอย่างดี

เมื่อกล่าวถึงทฤษฎีการค้าระหว่างประเทศว่าด้วยวงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์ (Product Life cycle Model)³ พบว่า

ขั้นตอนที่ 1	ประเทศอิตาลีและประเทศแถบทวีปยุโรป เป็นผู้ผลิตคิดค้นแนะนำหนึ่งพอกสำเร็จรูปแบบใหม่ ๆ เข้าสู่ตลาดต่างประเทศ เช่น ประเทศในแถบอาเซียนรวมทั้งประเทศไทย ประเทศฮ่องกง ประเทศเกาหลีใต้ ประเทศไต้หวัน เป็นต้น
ขั้นตอนที่ 2	ประเทศเกาหลีใต้ ประเทศไต้หวัน ประเทศไทย ประเทศอินเดีย ได้ลงทุนผลิตผลิตภัณฑ์ชนิดเดียวกัน โดยนำเทคโนโลยี และเทคนิค จาก

¹ แหล่งเดิม หน้า 67

² แหล่งเดิม ภาพที่ 3 หน้า 17

³ แหล่งเดิม หน้า 66

	ประเทศอิตาลี และประเทศแถบทวีปยุโรปที่ถ่ายทอดให้ จนสามารถผลิตสินค้าสามารถแข่งขันเอาชนะสินค้าชนิดเดียวกันที่ส่งมาจากประเทศ อิตาลี และประเทศแถบทวีปยุโรป
ขั้นตอนที่ 3	ประเทศเกาหลีใต้ ประเทศไต้หวัน ประเทศไทย ประเทศอินเดีย ได้ส่งสินค้าที่ผลิตได้ไปแข่งขันในตลาดต่างประเทศ เช่น ประเทศในแถบอาเซียน ซึ่งตลาดเหล่านั้นส่วนหนึ่งเป็นตลาดของประเทศ อิตาลี และประเทศแถบทวีปยุโรป
ขั้นตอนที่ 4	ประเทศเกาหลีใต้ ประเทศไต้หวัน ประเทศไทย ประเทศอินเดีย ได้ส่งสินค้าเข้าไปแข่งขันในประเทศอิตาลี และประเทศในแถบทวีปยุโรป

จะเห็นได้ว่าผลิตภัณฑ์หนึ่งพอกสำเร็จรูปของไทยสามารถแข่งขันกับประเทศอิตาลี และประเทศแถบทวีปยุโรป ซึ่งมีการปรับเปลี่ยนการผลิตอยู่ตลอดเวลา

อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมหนึ่งพอกสำเร็จรูปจะไม่เหมือนอุตสาหกรรมประเภทอื่นๆ ที่สามารถกำหนดมาตรฐานและใช้เครื่องจักรควบคุมผลิตขึ้นมาเป็นสินค้าสำเร็จรูป เช่น พลาสติก รถยนต์ เป็นต้น แต่การผลิตหนึ่งพอกสำเร็จรูปต้องใช้ความละเอียดอ่อน ความรู้สึก ประสบการณ์ การดูแลอย่างใกล้ชิดในการผลิตให้ได้คุณภาพมาตรฐาน ถึงแม้ว่ากระทรวงอุตสาหกรรมจะกำหนดมาตรฐานสินค้าของหนึ่งพอกสำเร็จรูป แต่การตัดสินคุณภาพได้มาตรฐานส่วนหนึ่งมาจากความรู้สึกของผู้ที่มีประสบการณ์ด้านหนึ่งพอกสำเร็จรูป ไม่ว่าจะเป็นผู้ผลิตหรือผู้ซื้อก็ตาม

ตราสินค้า (Brands) นับว่ามีความสำคัญต่อการตัดสินใจซื้อหนึ่งพอกสำเร็จรูป เนื่องจากผู้ผลิตหนึ่งพอกสำเร็จรูปได้มีการส่งออกมาประมาณ 30 ปี ได้สร้างความเชื่อถือต่อมาตรฐานคุณภาพสินค้า ตราสินค้า ซึ่งอาจหมายถึง ชื่อ (Name) คำ (Term) เครื่องหมาย (Sign) สัญลักษณ์ (Symbol) การออกแบบ (Design) หรือส่วนประสมของสิ่งดังกล่าวรวมกัน⁴ ซึ่งตราสินค้าของหนึ่งพอกสำเร็จรูปส่วนใหญ่จะใช้ชื่อ สัญลักษณ์ หรือทั้งชื่อและสัญลักษณ์

2. ด้านราคา

ในการกำหนดราคามีวิธีกำหนดราคาด้วยกันหลายวิธี ซึ่งผู้ผลิตหนึ่งพอกสำเร็จรูปได้เลือกวิธีการตั้งราคา (Selecting Pricing Method) ดังนี้.-

⁴ ศิริวรรณ เสรีรัตน์, ปริญ ลักษิตานนท์ และศุภร เสรีรัตน์. การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา, 2534, หน้า 208.

1. ผู้ผลิตส่วนใหญ่ใช้วิธีตั้งราคาโดยมุ่งที่ต้นทุน (Cost Oriented Pricing) นำต้นทุนเป็นหลักแล้วบวกกำไร (Profit)

สำหรับด้านต้นทุนการผลิตของหนังสือสำเร็จรูปนั้น ผู้ผลิตส่วนใหญ่จะตั้งราคาสินค้าแบบ F.O.B.(Free on Board) Bangkok ซึ่งเป็นราคาและผู้ผลิตต้องรับผิดชอบจนกว่าสินค้าจะขึ้นเรือจนเรียบร้อย ณ ท่าเรือกรุงเทพฯ หรือในกรณีที่มีการบรรจุเข้าตู้ขนส่งสินค้า (Container) ผู้ผลิตก็จะรับผิดชอบจนกว่าสินค้าจะถูกบรรจุเข้าตู้เรียบร้อยแล้ว และผู้ได้รับการตรวจประทับตราปิดตู้จากเจ้าหน้าที่กรมศุลกากร การตั้งราคาแบบ F.O.B. Bangkok จะช่วยให้ผู้ผลิตสะดวกในการเสนอราคากับลูกค้าในต่างประเทศ ซึ่งจะไม่เกิดปัญหาราคาไม่เท่ากันในแต่ละประเทศ อย่างไรก็ตามยังมีผู้ผลิตบางส่วนมีการส่งออกแบบ C & F (Cost and Freight) หรือ C.I.F. (Cost, Insurance & Freight) ทั้งนี้ เนื่องจากลูกค้ามีความต้องการให้ผู้ผลิตส่งออกทำการเสนอราคาแบบนั้น ๆ ณ เมืองท่าปลายทาง เพื่อจะได้ไม่ต้องมีภาระยุ่งยากต่อการจัดหาเรือและการประกันภัยสินค้า นอกจากนี้การตั้งราคายังต้องคำนึงถึงคุณลักษณะผลิตภัณฑ์ และคุณภาพของผลิตภัณฑ์ กล่าวคือ หนังสือสำเร็จรูปที่ผลิตได้นั้นเป็นหนังสือที่สามารถนำไปผลิตในอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนังแต่ละชนิด เช่น หนังสือสำหรับทำรองเท้า เข็มขัด เพอร์เนเจอร์ เบาะรถยนต์ กระเป๋า ฯลฯ ซึ่งทำให้ต้นทุนและการกำหนดราคาแตกต่างกัน และหนังสือสำเร็จรูปที่ผลิตได้แต่ละชนิดมีคุณภาพแตกต่างกัน มีทั้งเกรดเอ เกรดบี เกรดซี การกำหนดราคาของหนังสือคุณภาพเกรดเอ ซึ่งถือว่าเป็นหนังสือคุณภาพดีจึงมีราคาสูง หนังสือเกรดบี เกรดซี เกรดดี จึงมีการกำหนดราคาถูกลงมาตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม หนังสือซึ่งมีโครงสร้างถึงร้อยละ 60 ของโครงสร้างต้นทุนการผลิตทั้งหมด บางครั้งมีราคาขึ้นลงแล้วแต่ภาวะการตลาด หากหนังสือมีราคาสูง ต้นทุนการผลิตย่อมสูงตามไปด้วย ผู้ผลิตจึงพยายามสต็อกหนังสือไว้เพื่อใช้ผลิตในช่วงหนังสือขาดแคลน ซึ่งมีผลต่อราคาขายและกำไรอย่างมาก สำหรับค่าแรงงานซึ่งมีโครงสร้างร้อยละ 15 ของต้นทุนการผลิตทั้งหมด ปัจจุบันค่าแรงงานตามกฎหมายแรงงานในเขตจังหวัดสมุทรปราการ มีอัตราค่าจ้างวันละ 145 บาท ซึ่งนับว่าสูง และมีผลต่อต้นทุนการผลิตพอสมควร

2. ผู้ผลิตยังใช้วิธีตั้งราคาโดยมุ่งที่การแข่งขัน (Competition Oriented Pricing) ราคาคงคู่แข่ง

สภาพการแข่งขันนับว่าเป็นตัวแปรสำคัญที่มีต่อการกำหนดราคา โดยสามารถแยกออกได้เป็นการแข่งขันภายในประเทศของผู้ผลิตในประเทศเพื่อส่งออก และการแข่งขันภายนอกประเทศของผู้ผลิตแต่ละประเทศเพื่อส่งออก

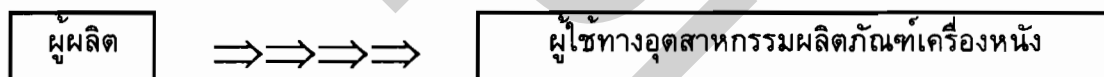
การแข่งขันภายในประเทศระหว่างผู้ผลิตในประเทศเพื่อส่งออก สำหรับธุรกิจอุตสาหกรรมหนึ่งฟอกสำเร็จรูปมีการแข่งขันน้อยมาก เพราะต้นทุนการผลิตใกล้เคียงกัน และคุณภาพที่ได้ไม่แตกต่างกันมากนัก

การแข่งขันภายนอกประเทศระหว่างผู้ผลิตประเทศต่าง ๆ เพื่อการส่งออก ซึ่งประเทศคู่แข่งที่สำคัญของประเทศไทย คือ อิตาลี จีน เกาหลีใต้ ไต้หวัน ฮ่องกง โดยจะเน้นด้านราคาในการแข่งขัน ดังนั้นในการตั้งราคาขายของผู้ผลิต จึงต้องดูราคาของคู่แข่งในประเทศประกอบด้วย

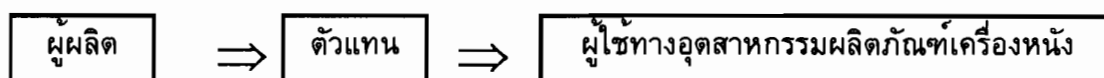
3. ผู้ผลิตไม่นิยมใช้วิธีตั้งราคาต่ำเพื่อหวังผลในการขาย ให้ได้จำนวนมาก (Pricing Below the Market) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าต้นทุนในการผลิตปัจจุบันเพิ่มสูงขึ้น และสินค้าเป็นสินค้าอุตสาหกรรมซึ่งตีมันต์มีความยืดหยุ่นไม่มากนัก

3. ด้านช่องทางการจำหน่าย

ผู้ผลิตส่วนใหญ่เป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ในการส่งออก ซึ่งสามารถเสนอตอบความต้องการลูกค้าได้โดยตรง เพราะติดต่อกับลูกค้ามานานสามารถตัดสินใจได้ทั้งด้านคุณภาพ ราคา และการส่งมอบเป็นไปด้วยความรวดเร็ว

นอกจากนี้ผู้ผลิตยังส่งออกโดยผ่านคนกลางการตลาด (Marketing Intermediaries) ซึ่งอาจจะเป็นพ่อค้าคนกลาง (Merchant Middlemen) หรือตัวแทน (Agent Middlemen) ที่จะเสาะแสวงหากลูกค้าให้แก่ผู้ผลิต โดยทำการเจรจาต่อรองกับผู้ผลิตในประเทศ ซึ่งอาจเป็นผู้ผลิตรายเดียว หรือหลายราย ขึ้นอยู่กับปริมาณ ราคา และระยะเวลาในการส่งมอบ

4. การส่งเสริมการตลาด

ตลาดอุตสาหกรรมหนึ่งฟอกสำเร็จรูปในต่างประเทศ เป็นตลาดที่ประกอบไปด้วยผู้ซื้อจำนวนไม่มาก การตัดสินใจซื้อจะอยู่บนพื้นฐานของเหตุผลมากกว่าการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค ดังนั้น การส่งข่าวสารโดยวิธีการโฆษณาจึงไม่เป็นที่นิยมและมีค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง ซึ่งส่วนใหญ่ผู้ผลิตของไทยใช้ความสัมพันธ์ทางด้านการค้าทั้งทางด้านคุณภาพ ราคา และความซื่อตรงในการส่งสินค้า โดยลูกค้าเก่าเป็นผู้แนะนำลูกค้ารายใหม่ นอกจากนี้ผู้ผลิตของไทยยังมีการประชาสัมพันธ์สินค้าในตลาดต่างประเทศ โดยเข้าร่วมแสดงสินค้าในต่างประเทศ ซึ่งเป็นโอกาส

ที่จะได้พบปะกับผู้ซื้อจากต่างประเทศโดยตรง ซึ่งผู้ซื้อสามารถศึกษาถึงคุณภาพสินค้า และตกลงรายละเอียดเกี่ยวกับเงื่อนไขทางการค้ากับผู้ส่งออก ช่วยให้เกิดการตัดสินใจในการสั่งซื้อได้เร็วขึ้น

ส่วนในเรื่องนโยบายการช่วยเหลือของรัฐบาลเกี่ยวกับการส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูปรัฐบาลได้พยายามสนับสนุนและแก้ไขมาตรการต่างๆ เพื่อช่วยผู้ผลิตลดต้นทุนการผลิตให้สามารถแข่งขันกับตลาดต่างประเทศได้ โดยให้กรมศุลกากรยกเลิกภาษีอากรนำเข้าของหนังดิบโคและกระบือ เพื่อแก้ปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบหนังสัตว์ ลดภาษีอากรนำเข้าหนังฟอกกึ่งสำเร็จรูป เหลือเพียงร้อยละ 5 ลดภาษีอากรขาเข้าเคมีภัณฑ์เหลือเพียงร้อยละ 10-20 และในปี 2540 จะเหลือเพียง 5-10 เท่านั้นยกเลิกภาษีขาออกหนังฟอกและช่วยเหลือผู้ส่งออกในการขอคืนภาษีอากรนำเข้าวัตถุดิบตามมาตรา 19 ทวิ ซึ่งเป็นการคืนภาษีการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศเข้ามาผลิตเป็นสินค้าเพื่อการส่งออก แต่เนื่องจากมีขั้นตอนยุ่งยากผู้ส่งออกจึงไม่นิยมใช้ แต่นิยมใช้การช่วยเหลือผู้ส่งออกในการลดหย่อนค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร⁵ ซึ่งเป็นการลดภาระค่าภาษีอากรที่แฝงอยู่ในวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสินค้าโดยจะคืนภาษีให้ในรูปของบัตรภาษี นอกจากนี้รัฐบาลได้ให้คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนช่วยเหลือผู้ลงทุนในการผลิตหนังฟอกสำเร็จรูปเพื่อส่งออกโดยได้รับการลดหย่อนทางด้านภาษีและอากรขาเข้าเครื่องจักรในเขตส่งเสริมการลงทุน เขต 2 และ เขต 3 ซึ่งมีผู้ผลิตบางรายได้ใช้สิทธิดังกล่าวเช่น โรงงานฟอกหนังบูรารักษ์ เป็นต้น และให้กรมส่งเสริมการส่งออก ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ จัดแสดงสินค้าให้ชาวต่างประเทศรู้จักหนังฟอกสำเร็จรูปของไทยมากขึ้น พร้อมทั้งจัดเตรียมข้อมูลลูกค้าจากต่างประเทศทั่วโลกที่ผู้ผลิตของไทยสามารถติดต่อ หาข้อมูลเพื่อเป็นเป้าหมายลูกค้ารายใหม่ได้เช่นกัน

สำหรับสมมติฐานที่ว่าคุณภาพของผลิตภัณฑ์เพื่อการส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูปมีความสัมพันธ์กับขนาดของโรงงานนั้น จากการวิจัยพบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้อาจเป็นเพราะว่า อุตสาหกรรมหนังฟอกของไทยได้มีการรวมตัวเป็นเขตอุตสาหกรรมฟอกหนังในจังหวัดสมุทรปราการและได้มีการพัฒนามาเป็นเวลา 67 ปี ประสบการณ์ที่ผู้ผลิตได้รับการถ่ายทอดเทคนิคจากบรรพบุรุษ ผสมผสานกับเทคนิคและเทคโนโลยีที่ได้รับจากประเทศแถบทวีปยุโรปซึ่งโรงงานทุกขนาดได้มีการพัฒนาปรับปรุงเครื่องจักรในช่วง 6 - 10 ปี มาแล้ว ทำให้สามารถปรับเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ให้ได้คุณภาพมาตรฐานเป็นที่ต้องการของตลาด ดังนั้นขนาดของโรงงานไม่ว่าจะเป็นขนาดเล็ก ขนาดกลางหรือขนาดใหญ่ จึงไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพของผลิตภัณฑ์หนังฟอกสำเร็จรูป

⁵ ข้อมูลจากการวิจัย คูตารางที่ 4.2 หน้า 91

⁶ ข้อมูลจากการวิจัย คูตารางที่ 43 หน้า 92

ข้อเสนอแนะที่ควรได้รับการแก้ไขในการส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูปให้พัฒนาขึ้น ดังนี้.-

ทางด้านผลิตภัณฑ์

1. วัตถุดิบ

1.1 หนังสัตว์ที่ใช้ในการฟอกของโคและกระบือภายในประเทศมีคุณภาพต่ำ ทั้งนี้เนื่องมาจากการเลี้ยงสัตว์ของไทยไม่ถูกลักษณะ ส่วนใหญ่ไว้ใช้งาน และยังคงเลี้ยงแบบดั้งเดิม (Extensive Farming System) ปล่อยให้เดินไปตามธรรมชาติ ขาดการดูแล การเลี้ยงแบบเป็นอาชีพเชิงธุรกิจหรือแบบกักหนา (Intensive Farming System) ซึ่งต้องใช้เทคโนโลยีที่ก้าวหน้า ยังมีน้อย ทำให้หนังมีรอยขีดข่วน ประกอบกับการฆ่าสัตว์ของไทยไม่ถูกวิธี และยังมีอาการลักลอบฆ่าตามชนบทเป็นจำนวนมาก เพราะการฆ่าที่โรงฆ่าสัตว์ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง หนังจึงมีรอยตำหนิและการหมักเกลือทำไม่ถูกวิธี ทำให้หนังเน่าเสียเร็ว

นอกจากนี้ปริมาณการเลี้ยงโคและกระบือภายในประเทศมีอัตราลดลง หรือมีอัตราเพิ่มที่ต่ำมาก จากตารางที่ 5.1 พบว่าประชากรกระบือมีอัตราเฉลี่ยลดลงร้อยละ 5.58 ต่อปี ทั้งนี้เนื่องมาจากความสำคัญในการใช้งานลดลง ลูกกระบือมีอัตราการตายสูง การขาดความสนใจที่จะคัดเลือกกระบือลักษณะดี ๆ มาทำพันธุ์ ประกอบกับความต้องการบริโภคเนื้อสัตว์ภายในประเทศมีอัตราเพิ่มขึ้น จากการประมาณการเนื้อโคที่บริโภคภายในประเทศ พบว่าร้อยละ 30 เป็นเนื้อกระบือ สำหรับประชากรโคมีอัตราเพิ่มเฉลี่ย ร้อยละ 3.05 ต่อปี ซึ่งนับว่ามีอัตราเพิ่มที่ต่ำมาก จึงทำให้ปริมาณหนังสัตว์ภายในประเทศไม่เพียงพอต่อความต้องการของโรงงานฟอกหนัง

ตารางที่ 53 จำนวนประชากรกระบือและโค ปี 2532-2536

หน่วย : ล้านตัว

ปี พ.ศ.	2532	2533	2534	2535	2536
ประชากรกระบือ	5.44	5.09	4.92	4.86	4.26
ประชากรโค	5.28	5.45	5.63	5.81	5.89

แหล่งที่มา : ศูนย์สถิติการเกษตร

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ดังนั้น รัฐบาลควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการเลี้ยงโคและกระบืออย่างจริงจัง ดังนี้.-

1.1.1 เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ซึ่งจะต้องมีการวิจัยปรับปรุงพันธุ์อย่างต่อเนื่อง และกระจายพันธุ์กรรมของโคและกระบือที่ได้ปรับปรุงพันธุ์แล้ว เช่น การย้ายฝาก

ตัวอ่อน เทคนิคการผสมพันธุ์ในหลอดแก้ว เป็นต้น ให้ขยายพันธุ์ได้มากขึ้น ตลอดจนรัฐจะต้อง จัดหางบประมาณมารับซื้อโคและกระบือที่ให้ผลผลิตต่ำจากเกษตรกรโดยเฉพาะโคนม เพื่อขาย เข้าโรงฆ่าสัตว์

1.1.2 เพิ่มจำนวนโคและกระบือ ส่งเสริมให้มีการขยายการเลี้ยงโค และกระบือมากขึ้น ทั้งในลักษณะรายย่อยและฟาร์มขนาดใหญ่ โดยสนับสนุนด้านเงินลงทุน อัตราดอกเบี้ยต่ำ สนับสนุนปัจจัยการผลิตและจัดหาพันธุ์โคและกระบือที่มีคุณภาพดี นอกจากนี้ ยังต้องให้ความรู้ในการใช้วัคซีนป้องกันโรคสัตว์ การใช้ยารักษาโรคสัตว์และการงดใช้ยาสัตว์ ก่อนส่งโรงฆ่าสัตว์ เพื่อให้สัตว์มีสุขภาพดี ปราศจากโรคติดต่อ

1.1.3 การลดต้นทุนการผลิต โครงสร้างของต้นทุนการผลิตมากกว่า ร้อยละ 50 ขึ้นอยู่กับค่าอาหาร รัฐควรศึกษาอย่างต่อเนื่องในการค้นคว้า วิจัย พืชอาหารสัตว์ที่ ให้ผลผลิตสูง มีคุณภาพดี เหมาะแก่การปลูกในแต่ละพื้นที่ จัดหาเทคโนโลยีในการเพิ่มผลผลิต และคุณภาพของเมล็ดพันธุ์พืชอาหารสัตว์ ตลอดจนขยายพันธุ์ ให้พอเพียงกับความต้องการของ เกษตรกร นอกจากนี้ยังต้องให้ความรู้และส่งเสริมเกษตรกรปลูกพืชอาหารสัตว์ที่มีคุณภาพดี เพื่อช่วงลดต้นทุนในการซื้ออาหารเข้มข้นลง

1.1.4 สนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีบทบาท ในภาคอุตสาหกรรม การเกษตรต่อเนื่อง เพื่อเอื้ออำนวยต่อเกษตรกร เช่น การตั้งโรงงานผลิตภัณฑ์นม การตั้งโรง งานผลิตภัณฑ์เนื้อโค บรรจุกระป๋อง โดยจัดหาเงินทุนที่มีอัตราดอกเบี้ยต่ำ

1.1.5 จัดตั้งโรงงานฆ่าสัตว์เพิ่มขึ้น เพื่อสามารถควบคุมโรคระบาด สัตว์ โดยเฉพาะโรคปากและเท้าเปื่อย และยังสามารถควบคุมการฆ่าสัตว์ และการรักษาหนัง สัตว์ให้ถูกวิธี

1.1.6 เพิ่มบุคลากรโดยเฉพาะสัตวแพทย์ ประจำโรงงานฆ่าสัตว์ให้ เพียงพอในการควบคุมดูแลขบวนการผลิต ตลอดจนเพิ่มห้องปฏิบัติการในการตรวจสอบ และ ควบคุมเชื้อโรคสัตว์และสารตกค้างประเภทต่าง ๆ เช่น ยาฆ่าแมลง โลหะหนัก ฯลฯ ที่จะเป็ นอันตรายต่อผู้บริโภค

1.2 นานาประเทศทั่วโลกได้มองว่าประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของ ภูมิภาคแถบอินโดจีน เนื่องจากมีเส้นทางคมนาคมที่สามารถติดต่อกับประเทศแถบอินโดจีนได้ สะดวก ประกอบกับเศรษฐกิจไทยมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี ในปี 2538 มีการ ขยายตัวถึง ร้อยละ 8.8 ซึ่งยังสูงกว่าการขยายตัวของการค้าโลก ที่มีการขยายตัวเพียงร้อยละ 8.0 จึงเป็นจุดที่ดึงดูดให้นักลงทุนชาวต่างชาติเข้ามาลงทุนในประเทศไทย รัฐบาลจึงควรใช้ช่อง ทางอันเป็นประโยชน์นี้ชักชวนผู้ลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาลงทุนในการผลิตเคมีภัณฑ์ ซึ่งมี โอกาสการลงทุนสูง สามารถเป็นฐานการผลิตในการส่งออกไปยังภูมิภาคอินโดจีน และเอเชียแปซิฟิก และยังช่วยเหลือผู้ประกอบการในการลดดุลย์การค้า และส่งเสริมทักษะทางด้านเคมีของ

ไทย ซึ่งเคมีภัณฑ์นับว่าเป็นวัตถุดิบตัวหนึ่งที่มีความสำคัญต่อโครงสร้างการผลิตของอุตสาหกรรมหลายประเภท รวมทั้งอุตสาหกรรมหนังฟอกด้วย

2. เทคโนโลยี

การพัฒนาเทคโนโลยีของอุตสาหกรรมหนังฟอกหนัง เป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้ประกอบการและรัฐบาลต้องร่วมมือกันอย่างใกล้ชิด และต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาคุณภาพหนังให้มีคุณภาพสูงขึ้น และเป็นผู้นำทางการตลาด ซึ่งปัจจุบันประเทศคู่แข่งชั้นได้มีการพัฒนาการฟอกหนัง ซึ่งได้รับความร่วมมือจากต่างประเทศที่เข้าไปลงทุน เช่น ญี่ปุ่นและอิตาลี เข้าไปลงทุนในอินเดีย ได้หันลงทุนในอินโดนีเซีย ออสเตรเลียลงทุนในจีน เกาหลีใต้ลงทุนในเวียดนาม เป็นต้น

ผู้ประกอบการจะต้องติดตามและพัฒนาเครื่องจักร และเทคนิคในการผลิต จากประเทศแถบทวีปยุโรป และประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นผู้นำทางด้านฟอกหนังอย่างสม่ำเสมอ เพื่อจะได้ปรับปรุงมาตรฐานและพัฒนาคุณภาพหนังให้สูงขึ้น ทั้งนี้ จะต้องคำนึงถึงด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งรัฐบาลได้มีมาตรการต่างๆ เข้ามาควบคุมมากขึ้นทุกขณะ นอกจากนี้รัฐบาลจะต้องสนับสนุนในการลดภาษีนำเข้าเครื่องจักร พัฒนาบุคลากรด้านการฟอกหนัง โดยกำหนดหลักสูตรในสถานศึกษาทั้งด้านเครื่องจักรกล เคมีภัณฑ์ และการวิจัยในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพของหนัง

ถึงแม้ว่าประเทศคู่แข่งได้มีการพัฒนาการฟอกหนังไประดับหนึ่งจากบริษัทข้ามชาติ แต่เทคนิคและประสบการณ์ของกลุ่มโรงงานหนังฟอกในประเทศไทย เชื่อว่าสามารถสู้กับประเทศเหล่านั้นได้ ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยเป็นประเทศที่ผลิตหนังฟอกดีที่สุดในกลุ่มประเทศอาเซียน อย่างไรก็ตามการพัฒนาด้านเทคโนโลยีเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้ประกอบการและรัฐบาลต้องให้ความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อจะได้ให้ระยะเวลาในการผลิตสั้นลง และได้หนังที่ดีมีคุณภาพมาตรฐาน เป็นผู้นำทางด้านตลาดแถบเอเชีย แปซิฟิก และของโลกในที่สุด

ทางด้านราคา

ในโลกแห่งการแข่งขันโดยเสรี ประเทศไทยได้เข้าร่วมกลุ่มเศรษฐกิจเสรีอาเซียนหรืออาฟตา (AFTA : ASEAN Free Trade Area) และกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชียแปซิฟิก หรือเอเปก (APEC : Asia-Pacific Economic Cooperation) ซึ่งจะต้องมีการปรับตัวทางด้านนโยบายทางการค้า ให้ต้นทุนการผลิตต่ำ เพื่อสามารถแข่งขันได้ สำหรับอุตสาหกรรมหนังฟอกนั้น ถึงแม้ว่ารัฐบาลได้สนับสนุนด้วยดีมาตลอดโดยลดภาษีนำเข้าหนังดิบ แต่ต้นทุน

การผลิตในปัจจุบันได้เพิ่มสูงขึ้นเป็นลำดับ ด้วยปัจจัยหลายประการ ซึ่งรัฐบาลควรให้การสนับสนุนเพิ่มเติม ดังนี้.-

1. เคมีภัณฑ์ ซึ่งมีโครงสร้างต้นทุนการผลิตร้อยละ 20 รัฐบาลควรลดภาษีนำเข้า เคมีภัณฑ์ สำหรับการฟอกหนังให้เหลือร้อยละ 0 เพื่อให้สามารถแข่งขันกับตลาดต่างประเทศ และตลาดภายในประเทศได้ เมื่อรัฐบาลลดภาษีนำเข้าหนังฟอกสำเร็จรูปให้เหลือร้อยละ 0 เพื่อช่วยเหลืออุตสาหกรรมเครื่องหนัง ซึ่งเป็นการพัฒนาหนังฟอกทางหนึ่งและเป็นการแข่งขันอย่างแท้จริง

2. ค่าแรง มีโครงสร้างต้นทุนการผลิตร้อยละ 15 ถึงแม้ว่า ปัจจุบันค่าแรงงานจะไม่มีปัญหาสำหรับอุตสาหกรรมหนังฟอกมากนัก แต่ในอนาคตรัฐบาลควรเปิดเสรีในเรื่องแรงงาน โดยอนุญาตให้แรงงานต่างชาติเข้ามาทำงานในประเทศอย่างถูกต้องตามกฎหมาย มีการจดทะเบียนคนงานอย่างเป็นระเบียบ และกำหนดขอบเขตของการทำงาน ซึ่งแรงงานต่างชาติเหล่านี้มีต้นทุนค่าแรงที่ถูกกว่าแรงงานในประเทศ

3. การคืนอากรนำเข้าวัตถุดิบ (ตามมาตรา 19 ทวิ) ปัจจุบันใช้เวลา 1-2 เดือน ซึ่งนับว่ายังมีค่าความล่าช้า ทำให้ผู้ส่งออกมีเงินทุนหมุนเวียนน้อย เป็นอุปสรรคในการปรับปรุงกิจการ และผู้ส่งออกยังจะต้องเสียดอกเบี้ยมากขึ้นในการนำเข้าวัตถุดิบ ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น รัฐบาลควรได้มีการปรับปรุงโดยเพิ่มและพัฒนาบุคลากร และลดขั้นตอนในการจัดเก็บ โดยนำคอมพิวเตอร์มาพัฒนางานด้านนี้ให้เร็วขึ้น

ทางด้านตลาดและช่องทางการจัดจำหน่าย

ในการส่งออกหนังฟอกสำเร็จรูป ผู้ผลิตของไทยจะต้องติดตามภาวะแนวโน้มการลงทุนของอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหนังฟอกสำเร็จรูปอย่างใกล้ชิด เพื่อจะได้ปรับเปลี่ยนในการหาตลาดใหม่ ๆ ซึ่งปัจจุบันตลาดในประเทศแถบทวีปเอเชียเป็นตลาดที่น่าจะให้ความสนใจอย่างมาก โดยเฉพาะตลาดในกลุ่มประเทศการค้าเสรีอาเซียน ซึ่งประเทศไทยจะได้เปรียบประเทศคู่แข่งกันมาก นอกจากนี้ตลาดในประเทศแถบทวีปแอฟริกา ก็เป็นอีกตลาดหนึ่งที่ผู้ผลิตของไทยน่าจะให้ความสนใจเช่นกัน

ทางการส่งเสริมการตลาด

ผู้ผลิตของไทยส่วนใหญ่ยังใช้ความสัมพันธ์ทางการค้า ให้ลูกค้าเก่าแนะนำลูกค้ารายใหม่ และมีการเข้าร่วมแสดงสินค้าในต่างประเทศ นอกจากนี้บางครั้งยังเดินทางไปเจาะตลาดต่างประเทศด้วยตัวเอง ซึ่งผู้ผลิตของไทยควรมีการส่งจดหมาย, แคตตาล็อก หรือแผ่น

โฆษณา หรือส่งตัวอย่างสินค้าไปยังลูกค้าต่างประเทศเพื่อเป็นการเสนอสินค้า หรือเชื่อมความสัมพันธ์ ที่มีค่าใช้จ่ายไม่สูงมากนัก และเป็นการส่งเสริมการตลาดที่ดีอีกทางหนึ่ง

จากผลของแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้มีข้อสรุปได้ว่า คุณภาพของผลิตภัณฑ์เพื่อการส่งออกหนึ่งพอกสำเร็จรูปไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดของโรงงาน ซึ่งแสดงว่าโรงงานทุกขนาดที่ทำการส่งออกย่อมสามารถผลิตหนึ่งที่มีคุณภาพ และปัญหาที่อุตสาหกรรมหนึ่งพอกกำลังประสบอยู่ก็คือ การขาดแคลนหนึ่งสัตว์ และคุณภาพของหนึ่งสัตว์ ซึ่งจะต้องนำเข้าหนึ่งสัตว์จากต่างประเทศ และปัญหาด้านอัตราภาษีนำเข้าเคมีภัณฑ์ที่ใช้ในการผลิตหนึ่งพอก ซึ่งมีอัตราค่อนข้างสูง มีผลต่อต้นทุนการผลิต นอกจากนี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับความล่าช้า ในการติดต่อกับหน่วยงานราชการ ซึ่งถ้าสามารถแก้ไขปัญหาล่าช้านี้ได้ ก็จะสามารถทำให้อุตสาหกรรมหนึ่งพอกสำเร็จรูปพัฒนาต่อไปได้ อีกมาก

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับตลาดภายในประเทศของหนึ่งพอกสำเร็จรูป ซึ่งจะเป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อหนึ่งพอกสำเร็จรูป ของผู้บริโภค(ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเครื่องหนึ่ง) ในด้านการผลิต ราคา ช่องทางการจำหน่ายและการส่งเสริมการขาย
2. ควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับอุตสาหกรรมเครื่องหนึ่ง ซึ่งมีหลายประเภท เช่น รองเท้า กระเป๋า เข็มขัด ฯลฯ และยังเป็นอุตสาหกรรมต่อเนื่องของอุตสาหกรรมหนึ่งพอกหนึ่ง ทั้งด้านส่งออกและตลาดภายในประเทศ

บรรณานุกรม

หนังสือ

กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์. เอกสารข้อมูลเรื่องอุตสาหกรรมหนังฟอกและผลิตภัณฑ์จากหนัง. กรุงเทพมหานคร : มปส. 2536.

งานแสดงเกษตรและอุตสาหกรรมโลก **WORLDTECH ' 95 THAILAND** ในส่วนของ อาหารเพื่อมวลมนุษย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษรสยามการพิมพ์, 2538.

นิพัทธ์ จิตรประสงค์. ธุรกิจระหว่างประเทศ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.

บัญญัติ จุลนาพันธุ์ และคนอื่นๆ. หลักการตลาด. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2533.

ประคอง วรรณสูตร. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ, 2525.

เพียงดาว วัฒนายากร. อุตสาหกรรมหนังและเครื่องหนัง. กรุงเทพมหานคร : บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, 2524.

ฝ่ายทะเบียนและสถิติโรงงาน กองควบคุมโรงงาน กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม, กิจการเกี่ยวกับหมัก อบ ฟอก หรือเคลือบหนังสัตว์. กรุงเทพมหานคร : มปส. 2535.

ฝ่ายวิชาการและวางแผน ธนาคารกรุงไทย จำกัด. รายงานการศึกษาเรื่องอุตสาหกรรมฟอกหนังและผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง. กรุงเทพมหานคร, 2530.

ภาชีนำเข้าวัตถุดิบ: ผลกระทบต่ออุตสาหกรรมหนังสัตว์และเครื่องหนัง. กรุงเทพมหานคร : เอกสารประกอบการอภิปรายโต๊ะกลมบริษัทปฤษฎรรกิจ, 2536.

มานพ สังขมิตร. **หลักการค้ำระหว่างประเทศ**. พิมพ์ครั้งที่ 7 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม, กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ บารุงสาสน์, 2528.

วรรณท์ กิตติอัมพานนท์. **เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ**. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรินติ้งเฮาส์, 2530.

วารินทร์ วงศ์หาญเขาว์. **การค้าและการตลาดระหว่างประเทศ**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2520.

วิมล จิโรจพันธุ์ และอุดม เขยกวีวงศ์. **หลักการตลาด**. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรินติ้งเฮาส์, 2538.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ ดร.ปริญญา ลักษิตานนท์ และศุภร เสรีรัตน์. **การบริหารการตลาดยุคใหม่** กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์พัฒนศึกษา, 2534.

ศิริชัย พงษ์วิชัย. **การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์. **สงครามเขตการค้า**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เนชั่นพับลิชชิ่งกรุ๊ป จำกัด, 2536.

สุรัชย์ รัตนกิจตระกูล. **ยุทธการธุรกิจระหว่างประเทศ**. กรุงเทพฯ : บริษัทเอช.เอ็น.กรุ๊ป จำกัด, 2536.

สุปัญญา ไชยชาญ. **การวางแผนส่วนประสมการตลาด**. กรุงเทพฯ : บริษัทพี.เอ.ลีฟวิ่ง จำกัด, 2534.

เอกสารการสอนชุดวิชาคณิตศาสตร์และสถิติเพื่อธุรกิจ. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2533.

เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการธุรกิจต่างประเทศ. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช, 2533.

อ้อทิพย์ ราชฎ์นิยม. เอกสารประกอบการสอนเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2532.

Ball, Donald A. and McCulloch, Wendell H.Jr. **International Business** 4th ed. Massachusetts : Richard D.Irwin,Inc., 1990.

Ballance, Robert H., Robyn, Ghilain and Frostner, Helmut. **The World's Leather & Leather Product Industry.** Wiltshire : The Cromwell Press, 1933.

Cateora, Philip R. **Internation Marketing.** 8th ed. Illinois : Richaed D. Irwin,Inc., 1993.

Enij, Ben M. and Cox, Keith K. **Marketing Classics : A Selection Ofinfluential Articles.** 6th ed. Massachusetts : Allyn and Bacon,Inc., 1988.

Gilligan, Calin and Hird, Martin. **International Marketing : Strategy and Management.** Great Britain : Mackays of Chatham Ltd., 1986.

Jain, Subhash C., **International Marketing Managment.** 4th ed Californai : Wadsworth,Inc., 1993.

Kotler, Philip. **Marketingmanagement : Analysis,Planning,Implementation and Control.** Englewood Cliffs : Prentichall,Inc., 1988.

Toyne, Brian andWalters, Peter G.P. **Global Marketing Mageting Managemant : A Strategic Prspective.** Massachusetts : allyn and Bacon,Inc., 1989

วารสารและเอกสารต่าง ๆ

“ผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง” สารสนเทศเพื่อธุรกิจธนาคารกรุงไทย ไตรมาส 1 2536.

“วิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานอุตสาหกรรมฟอกหนัง” ผู้จัดการ, 22-23 สิงหาคม 2535.

โสมสกา สนิทวงศ์ ณ.อยุธยา. “แนวร่วมกลยุทธ์สู่ความได้เปรียบเหนือคู่แข่งชั้น” สุทธิ
ปริทัศน์. 7,19. มิถุนายน-กันยายน 2535.

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน สำนักนายกรัฐมนตรี. ไขเรื่องน่ารู้เกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุน. กรุงเทพมหานคร, กรกฎาคม 2536.

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน สำนักนายกรัฐมนตรี. พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534. กรุงเทพมหานคร, 2535.

อัญชลี อิศวเมธา และเบ็ญจวรรณ อุกฤษ. “สิ่งแวดล้อมกับการส่งออกของไทย “ ผู้ส่งออก.
7,163 ปีกร์หลังเดือนพฤษภาคม 2537.

Vernon, Raymond. “International Investment and International Trade in The Product Cycle”. *Quarterly Journal of Economic*. May 1966, P.190-207.

Wells, Louis T. Jr. “Test of A Product Cycle Model of International Trade.”
Quarterly Journal of Economic. February 1969, P.152-162.

DU
P
U

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

แบบสอบถาม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มี 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เรื่องทั่วไป

ส่วนที่ 2 เรื่องตลาดการส่งออกต่างประเทศ

ส่วนที่ 1 เรื่องทั่วไป

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ล้อมรอบตัวเลขหน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดหรือ เติมตัวเลขเพื่อเรียงลำดับความสำคัญด้วย

1. โรงงานของท่านผลิตหนังประเภทใด
  1. หนังฟอกกิ่งสำเร็จรูป(Wet Blue) อย่างเดียว
  2. หนังฟอกสำเร็จรูปผ่านขบวนการย้อมสี(Drum Dyed Crust) อย่างเดียว
  3. หนังฟอกสำเร็จรูปผ่านการตกแต่งสี(Finished Leather) อย่างเดียว
  4. หนังฟอกกิ่งสำเร็จรูปและหนังฟอกสำเร็จรูปผ่านขบวนการย้อมสี
  5. ทั้งหนังฟอกกิ่งสำเร็จรูป หนังฟอกสำเร็จรูปผ่านขบวนการย้อมสี และหนังฟอกสำเร็จรูปผ่านการตกแต่งสี

ถ้า ท่านผลิตหนังฟอกสำเร็จรูปผ่านการย้อมสี ให้ท่านตอบตั้งแต่ข้อ 2 เป็นต้นไป

2. โรงงานของท่านฟอกหนังสัตว์ประเภทใด
  1. โคอย่างเดียว
  2. กระบืออย่างเดียว
  3. โคและกระบือ
  4. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
3. ข้อใดคือกรรมวิธีในการผลิตหนังของท่าน
  1. ฟอกฝาด
  2. ฟอกโครม
  3. ทั้งฟอกฝาดและฟอกโครม

4. ท่านผลิตหนังสือสำเร็จรูปชนิดใด

1. เฟอร์นิเจอร์	( )ผลิต	( )ไม่ผลิต
2. กระเป๋า	( )ผลิต	( )ไม่ผลิต
3. รองเท้า	( )ผลิต	( )ไม่ผลิต
4. เข็มขัด	( )ผลิต	( )ไม่ผลิต
5. อื่นๆ(โปรดระบุ).....	( )ผลิต	( )ไม่ผลิต

5. ท่านซื้อหนังสือจากทวีป/ประเทศใด

1. ยุโรปหรืออเมริกา	2. ออสเตรเลีย	3. รัสเซีย
4. จีน	5. อเมริกาใต้	6. อื่นๆ(โปรดระบุ).....

6. ผลผลิตหนังสือสำเร็จรูปของท่านวันหนึ่งประมาณกี่ผืน(ตัว)

1. ต่ำกว่า 100 ผืน(ตัว)	2. 100 - 200 ผืน(ตัว)
3. 201 - 500 ผืน(ตัว)	4. 501 - 1000 ผืน(ตัว)
5. อื่นๆ(โปรดระบุ).....	

7. ท่านคิดว่ากำลังการผลิตต่อวันเท่าใดที่ท่านสามารถควบคุมการผลิตได้

1. ต่ำกว่า 100 ผืน(ตัว)	2. 100 - 200 ผืน(ตัว)
3. 201 - 500 ผืน(ตัว)	4. 501 - 1000 ผืน(ตัว)
5. อื่นๆ(โปรดระบุ).....	

8. ท่านมีธุรกิจหรือร่วมลงทุนกับธุรกิจอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนังหรือไม่

1. มี	2. ไม่มี

ถ้ามี ผลิตภัณฑ์เครื่องหนังของท่านคือประเภทใด

1. กระเป๋าและเข็มขัด	2. รองเท้า	3. เฟอร์นิเจอร์และชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์
4. ของเล่นสัตว์เลี้ยง	5. อื่น ๆ(โปรดระบุ).....	

9. ผลิตภัณฑ์หนังสือสำเร็จรูปของท่านเน้นตลาดกลุ่มใด

1. กลุ่ม เอ	2. กลุ่ม บี	3. กลุ่ม ซี	4. กลุ่ม ดี

10. ท่านมีการส่งออกหนังสือสำเร็จรูปหรือไม่

1. มี   2. ไม่มี

ถ้ามี กรุณาตอบส่วนที่ 2

ส่วนที่ 2 เรื่องการส่งออกต่างประเทศ

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ล้อมรอบตัวเลขหน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดหรือ เติมตัวเลขเพื่อเรียงลำดับความสำคัญด้วย

11. ท่านคิดว่าเครื่องจักรที่ท่านใช้ในการผลิตมีอายุเฉลี่ยการใช้งานนานเท่าใด

1. ต่ำกว่า 5 ปี   2. 6-10 ปี   3. 11-15 ปี   4. มากกว่า 15 ปี

12. ท่านคิดว่าเทคนิคการผลิตของท่านได้รับการถ่ายทอดจากประเทศใด

1. อิตาลี   2. เยอรมัน   3. สหรัฐอเมริกา   4. เกาหลีใต้
5. อื่นๆ(โปรดระบุ).....

13. ผลิตภัณฑ์เพื่อการส่งออกหนังสือสำเร็จรูปของโรงงานท่านมีคุณภาพเป็นอย่างไร

1. ดี   2. ปานกลาง   3. น้อย

14. สัญญาการซื้อขายหนังสือสำเร็จรูปเพื่อการส่งออกท่านใช้ราคาแบบใด

1. F.O.B.   2. C.I.F.   3. C & F   4. อื่นๆ(โปรดระบุ).....

15. ในการส่งออกหนังสือสำเร็จรูปท่านได้ใช้สิทธิการขอคืนอากรวัตถุดิบตามมาตรา 19 ทวิหรือไม่

1. ใช่   2. ไม่ใช่

16. ในการส่งออกท่านมีการขอชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร(มูลค่าเงิน)หรือไม่

1. มี   2. ไม่มี

17. ลูกค้านำเข้าต่างประเทศของท่านเป็นลูกค้าประเภทใด

1. ผู้ผลิตโดยตรง   2. ตัวแทนจำหน่าย   3. ทั้งผู้ผลิตโดยตรงและตัวแทนจำหน่าย

18. ท่านจะได้ลูกค้าใหม่โดยวิธีใด

1. ลูกค้าเก่าแนะนำ
2. การโฆษณาในนิตยสารต่างประเทศ
3. การร่วมงานแสดงสินค้าในต่างประเทศ
4. รายชื่อลูกค้าจากกรมส่งเสริมการส่งออก
5. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

19. ประเทศใดต่อไปนี้เป็นคู่แข่งการส่งออกที่สำคัญที่สุดของท่าน

1. อิตาลี
2. เกาหลีใต้
3. จีน
4. อินเดีย
5. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

20. กลยุทธ์ที่ประเทศคู่แข่งใช้คือกลยุทธ์ใด

1. เน้นคุณภาพ
2. เน้นราคา
3. เน้นส่วนลดเพื่อส่งเสริมการขาย
4. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

21. ประเทศหรือกลุ่มประเทศใดบ้างที่ท่านส่งออกหนึ่งพอกสำเร็จรูป

1. สหรัฐอเมริกา
2. ฮองกง
3. กลุ่มตลาดร่วมยุโรป
4. กลุ่มอาเซียน
5. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

22. คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มี
1. ท่านใช้หนังสือพิมพ์ที่ไม่มีรอยตำหนิทำการผลิตหนึ่งพอกสำเร็จรูปมากน้อยเพียงใด					
2. ท่านคิดว่าการยอมสืหนังสือหนึ่งพอกของท่านมีการยอมสืทีสม่าเสมอมากน้อยเพียงใด					
3. ท่านคิดว่าการตกแต่งสีหนังสือหนึ่งพอกสำเร็จรูปของท่านมีการตกแต่งสีทีสม่าเสมอมากน้อยเพียงใด					

คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มี
4. ท่านคิดว่าหนังสือพิมพ์สำเร็จรูปของท่านมีความหนาสม่ำเสมอมากน้อยเพียงใด					
5. ท่านคิดว่าหนังสือพิมพ์สำเร็จรูปของท่านมีความอยู่ทรงและคงรูปตลอดมากน้อยเพียงใด					
6. ท่านคิดว่าหนังสือพิมพ์สำเร็จรูปของท่านสามารถตัดงอได้ สีไม่แตกและหลุดมากน้อยเพียงใด					
7. ท่านคิดว่าสีของหนังสือพิมพ์สำเร็จรูปของท่านทนต่อแรงขีดถูมากน้อยเพียงใด					
8. ท่านคิดว่าหนังสือพิมพ์สำเร็จรูปของท่านมีความนิ่มสม่ำเสมอมากน้อยเพียงใด					
9. ท่านคิดว่าหนังสือพิมพ์สำเร็จรูปของท่านมีความยืดหยุ่นมากน้อยเพียงใด					
10. ท่านคิดว่าคุณภาพของหนังสือพิมพ์สำเร็จรูปของท่านสามารถแข่งขันในตลาดต่างประเทศมากน้อยเพียงใด					
11. ท่านคิดว่าการขาดแคลนแรงงานระดับผู้ใช้แรงงานมีผลต่อการผลิตหนังสือพิมพ์สำเร็จรูปมากน้อยเพียงใด					
12. ท่านคิดว่าการขาดแคลนแรงงานระดับช่างเทคนิคมีผลต่อการผลิตหนังสือพิมพ์สำเร็จรูปมากน้อยเพียงใด					
13. ท่านมีความสามารถปรับเปลี่ยนการผลิตให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของแฟชั่นผลิตภัณฑ์เครื่องนุ่งห่มมากน้อยเพียงใด					
14. ท่านคิดว่าความล่าช้าในการนำเข้าหนังสือพิมพ์จากต่างประเทศมีผลต่อการผลิตหนังสือพิมพ์สำเร็จรูปมากน้อยเพียงใด					

คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มี
15. โรงงานของท่านมีสถานที่สต็อกหนังสือพิมพ์มากน้อยเพียงใด					
16. ท่านคิดว่าการส่งมอบเคมีภัณฑ์ที่ไม่ทันตามความต้องการของท่านมีผลต่อการผลิตเพียงใด					
17. ท่านคิดว่าความล่าช้าด้านพิธีการศุลกากรในการนำเข้าเคมีภัณฑ์มีผลต่อการผลิตหนังสือพิมพ์สำเร็จรูปมากน้อยเพียงใด					
18. ท่านคิดว่าตราสินค้ามีความสำคัญต่อการตัดสินใจซื้อหนังสือพิมพ์สำเร็จรูปมากน้อยเพียงใด					
19. ในการกำหนดราคาหนังสือพิมพ์สำเร็จรูปท่านใช้วิธีการตั้งราคาแบบใด					
19.1 ตั้งราคาต่ำเพื่อหวังผลในการขายให้ได้จำนวนมาก					
19.2 นำต้นทุนบวกผลกำไรที่ต้องการ					
19.3 ดูราคาของคู่แข่งในตลาดต่างประเทศ					
20. ท่านคิดว่าอัตราค่าแรงงานปัจจุบันมีผลต่อ ต้นทุนการผลิตมากน้อยเพียงใด					
21. ท่านคิดว่าการสต็อกหนังสือพิมพ์จากต่างประเทศเพื่อใช้ในการผลิตมีผลต่อต้นทุนการผลิตเพียงใด					
22. ท่านคิดว่าสมควรมีการแข่งขันด้านราคาขายของผู้ผลิตหนังสือพิมพ์ในประเทศเพื่อการส่งออกมากน้อยเพียงใด					
23. ท่านมีการแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ให้ลูกค้าในต่างประเทศมากน้อยเพียงใด					
24. ท่านมีงบประมาณสำหรับโฆษณาในแต่ละปีมากน้อยเพียงใด					

ขอขอบคุณในความร่วมมือเป็นอย่างดี

ภาคผนวก ข.

รายชื่อของผู้ตัดสินข้อกระทงในแบบสอบถาม

1. อาจารย์บุญหลัก บุญรัตน์กรกิจ วทบ.เกียรตินิยม(จุฬา) ประกาศนียบัตรชั้นสูง
CENTER DU CUIR, LYONS FRANCE
นายกสมาคมอุตสาหกรรมฟอกหนังแห่งประเทศไทย ประธานบริษัท เบอร์เมไทย
จำกัด
2. คุณสุวิทย์ บุญรัตน์กรกิจ นายกสมาคมกิตติมศักดิ์ สมาคมฟอกหนังแห่ง
ประเทศไทย
3. คุณเต็ม คุณแอนกกิจ นายกสมาคมกิตติมศักดิ์ สมาคมฟอกหนังแห่ง
ประเทศไทย
4. คุณมานิช วงษ์เจริญสิน อุปนายกสมาคมฟอกหนังแห่งประเทศไทย กรรมการ
การจัดการ บริษัท อุตสาหกรรมฟอกหนังเจริญสิน จำกัด
5. คุณสุวรรณ โพธิวิรัตน์นันท์ อุปนายกสมาคมฟอกหนังแห่งประเทศไทย
กรรมการผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงฟอกหนังพัฒนา
6. คุณศิริยศ ชีรวณิชย์กุล รองเลขาธิการสมาคมฟอกหนังแห่งประเทศไทย
กรรมการผู้จัดการ บริษัท เบสท์แทน จำกัด
7. คุณสมศักดิ์ บงกชพรรณราย กรรมการผู้จัดการ บริษัท โลดส์เลเธอร์ แอนด์
เทรดดิ้ง จำกัด
8. คุณอนุชา คุรุเวพุกรณ์ กรรมการผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัดโรงงานฟอกหนัง
คุรุเวพุกรณ์
9. คุณชิน ชินบุรารักษ์ กรรมการผู้จัดการ บริษัท บุรารักษ์ แทนเนอร์ จำกัด
10. คุณสิทธิชัย ปัญฉิวฉณณ์ กรรมการผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด สิทธิไชยฟอก
หนัง

ภาคผนวก ค
สูตรสำหรับการคำนวณ

1. สูตรค่าเฉลี่ย/มัธยิมเลขคณิต (Arithmetic Mean)

$$\bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^k f_i X_i}{n}$$

- $\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ยหรือมัธยิมเลขคณิต
 f_i = ค่าความถี่
 X_i = ข้อมูลหรือคะแนน
 i = 1,2,3,...,k(ชนของคะแนน)
 n = จำนวนข้อมูล

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(STANDARD DEVIATION หรือ S.D.)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^k f_i X_i^2}{N} - \left(\frac{\sum_{i=1}^k f_i X_i}{N}\right)^2}$$

- S.D. = ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 f_i = ค่าความถี่
 X_i = ข้อมูลหรือคะแนน
 i = 1,2,3,...,k(ชนของคะแนน)
 n = จำนวนข้อมูล

3. สูตรค่า ไคสแควร์(χ^2)เพื่อทดสอบความสัมพันธ์หรือความแตกต่างของข้อมูลที่มีลักษณะ เป็นความถี่ จากสูตร

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

- χ^2 = ค่าไคสแควร์
 O_{ij} = ความถี่ที่ได้จากการทดลองปฏิบัติ (Observerd frequency)
 E_{ij} = ความถี่ที่คิดว่าควรจะเป็นหรือตามทฤษฎี(Expected frequency)

ภาคผนวก ง
รายละเอียดทางด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ

มาตรา 19 ทวิ แห่ง พ.ร.บ. ศุลกากร(ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2482

มาตรา 19 ทวิ แห่ง พ.ร.บ. ศุลกากร(ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2482 บัญญัติว่า”ของที่ส่งออกไปยังเมืองต่างประเทศหรือส่งไปเป็นของที่ใช้สิ้นเปลืองในเรือเดินทางไปเมืองต่างประเทศถ้าพิสูจน์เป็นที่พอใจอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายว่าได้ผลิตหรือผสมหรือประกอบหรือบรรจุด้วยของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรให้คืนเงินอากรขาเข้าสำหรับของดังกล่าวที่ใดเรียกเก็บไว้แล้วให้แก่ผู้นำของเข้าตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (ก) ของที่นำเข้ามานั้นมีไซ้ของที่กฎกระทรวงระบุนำคืนเงินอากร
- (ข) ปริมาณของที่ นำเข้าซึ่งใช้ในการผลิตหรือผสมหรือประกอบหรือบรรจุเป็นของที่ส่งออกไปให้ถือตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีเห็นชอบหรือประกาศกำหนด
- (ค) ของนั้นได้ส่งออกไปทางท่าหรือที่สำหรับส่งออกซึ่งของที่ขอคืนอากรขาเข้า
- (ง) ของนั้นได้ส่งออกไปภายใน 1 ปี นับแต่วันที่ นำของซึ่งใช้ในการผลิตหรือผสมหรือประกอบเป็นของส่งออกหรือใช้บรรจุของที่ส่งออกมาในราชอาณาจักรและ
- (จ) ต้องขอคืนอากรภายในหกเดือนนับแต่วันส่งของออกไป แต่อธิบดีจะขยายเวลาออกไปตามที่เห็นสมควรก็ได้

ประกาศกรมศุลกากร

ที่ 4/2536

เรื่อง ระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการขอคืนภาษีอากรขาเข้าแก่ของที่นำเข้ามา
ผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุสินค้า เพื่อส่งออก

ด้วยกรมศุลกากรเห็นเป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการขอคืนภาษีอากรขาเข้าแก่ของที่นำเข้ามาผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุสินค้าเพื่อส่งออกหรือส่งไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือเดินทางไปเมืองท่าต่างประเทศ เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว รัดกุม และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 3 แห่ง พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ.2469 และมาตรา 19 ทวิ มาตรา 19 ทรี แห่ง พ.ร.บ. ศุลกากร (ฉบับที่ 9) พ.ศ.2482 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 329 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 จึงมีคำสั่งให้ยกเลิกประกาศกรมศุลกากรที่ 23/2537 ที่ 46/2530 ที่ 30/2533 และที่ 57/2534 และกำหนดระเบียบปฏิบัติไว้ดังนี้

การปฏิบัติเบื้องต้น

1. การขออนุมัติหลักการ

ผู้นำของเข้าจะต้องยื่นหนังสือแสดงความจำนงขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ ตามแบบ กศก.29 แนบท้ายประกาศนี้ ต่อฝ่ายหลักการและสูตรการผลิต กองคืนอากร ไม่ว่าจะนำเข้ามาทางด่านศุลกากรใด พร้อมทั้งแนบหลักฐานประกอบการอุตสาหกรรมจำนวน 2 ชุด โดยใช้เป็นสำเนาภาพถ่ายซึ่งรับรองถูกต้องตรงตามต้นฉบับ ดังนี้

-ใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

-ใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล เช่น บริษัทจำกัด หรือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ถ้าเป็นห้างร้านให้ใช้ใบทะเบียนพาณิชย์แทน

-หนังสือรับรองของกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งแสดงถึงวัตถุประสงค์ของนิติบุคคล ผู้มีอำนาจทำการแทน ที่ตั้งสถานประกอบการ

-ใบอนุญาตตั้งโรงงาน (แบบ ร.ง.2)

-ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (แบบ ร.ง.4) ที่ยังไม่หมดอายุ

กองคืนอากรจะพิจารณาอนุมัติหลักการภายใน 3 วันทำการนับจากวันที่ได้รับเอกสารครบถ้วน เมื่อกองคืนอากรอนุมัติหลักการแล้ว จะออกรหัสผู้นำของเข้า พร้อมกับออกหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นหนังสือแสดงความจำนงทราบอย่างช้าภายในวันทำการถัดไป

2. การขอใช้หนังสือค้ำประกันของธนาคาร

ถ้าผู้นำของเข้ามีความประสงค์จะใช้หนังสือค้ำประกันของธนาคารแทนการชำระอากรขาเข้า ผู้นำของเข้าจะต้องมีหลักฐานแสดงสถานะภาพของกิจการเช่น งบการเงิน ที่ผู้ตรวจสอบบัญชีอนุญาตรับรองยื่นต่อฝ่ายหลักการและสูตรการผลิต กองศินอากร เพื่อพิจารณาอนุมัติก่อน ไม่ว่าจะนำเข้าทางด่านศุลกากรใด

กองศินอากรจะอนุญาตให้รับหนังสือค้ำประกันของธนาคาร แทนการชำระอากรขาเข้าตามหลักเกณฑ์ดังนี้

2.1 กรณีใช้หนังสือค้ำประกันของธนาคารแทนการชำระอากรโดยไม่มีเงื่อนไข ผู้นำของเข้าจะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

2.1.1 ประเภทที่ 1

- มีโรงงานผลิตเป็นของตนเอง
- มีฐานะการเงินมั่นคง

2.1.2 ประเภทที่ 2

- เป็นบริษัทการค้าระหว่างประเทศ
- มีฐานะการเงินมั่นคง

2.2 กรณีไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ข้อ 2.1 ให้ใช้หนังสือค้ำประกันของธนาคารแทนการชำระอากร โดยมีเงื่อนไขวางประกันให้คุ้มค่าภาษีอากร รวมทั้งเงินเพิ่มอีก 20% ของค่าอากรที่พึงชำระ

กรณีพิจารณาฐานะการเงินของผู้นำของเข้า ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายหลักการและสูตรการผลิต กองศินอากร ตรวจสอบจากงบแสดงฐานะการเงินที่ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตได้ตรวจสอบรับรองแล้ว

กรณีไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ดังกล่าว จะพิจารณาอนุญาตให้ใช้การ ค้ำประกันของธนาคารแทนการชำระอากรขาเข้าก็ได้ตามแต่จะเห็นสมควรและกรมศุลกากร จะไม่อนุญาตให้ใช้หนังสือค้ำประกันของธนาคารแทนการชำระภาษีอากรขาเข้าแก่ผู้นำของเข้าที่ประวิงเวลาการชำระภาษีอากร โดยมีได้มีเจตนานำของที่นำเข้ามาใช้ในการผลิต ผสม ประกอบหรือบรรจุเพื่อการส่งออก

3. การยื่นสูตรการผลิตและตัวอย่าง

ภายในระยะเวลาอันควรก่อนการยื่นใบขนสินค้าออก ให้ผู้นำของเข้ายื่นรายชื่อวัตถุดิบ รายชื่อสินค้าที่ผลิต กรรมวิธีการผลิต และปริมาณการใช้วัตถุดิบที่นำเข้ารวม ส่วนสูญเสียถ้ามีตามแบบ กศก.96 แนบท้ายประกาศนี้ พร้อมทั้งตัวอย่างวัตถุดิบ และตัวอย่างสินค้าที่จะผลิตหรือคำร้องขอใช้สูตรมาตรฐาน หรือคำร้องขอผ่อนผันไม่ยื่นสูตรการผลิตต่อฝ่ายหลักการและสูตรการผลิต กองศินอากร หรือต่อด่านศุลกากรที่พิจารณาศินอากร แล้วแต่กรณี

ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่จำเป็นต้องตรวจสอบกรรมวิธีการผลิตที่โรงงาน ผู้นำของเข้า จะต้องรับพนักงานเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบตามวัน และเวลาที่ได้นัดหมาย

กรมศุลกากรจะพิจารณาตรวจสอบและอนุมัติสูตรการผลิตให้เสร็จเรียบร้อย ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับข้อมูลที่ผู้นำของเข้ายื่นมาครบถ้วน

4. การผ่านพิธีการใบขนสินค้าขาเข้าตามมาตรา 19 ทวิ

4.1 ในการยื่นใบขนสินค้าขาเข้ามาตร 19 ทวิ ผู้นำของเข้าต้องดำเนินการเพิ่มเติมจากพิธีการปกติ คือ ต้องสำแดงข้อความว่า “ขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ” ด้วยอักษรสีแดงขนาดเชื่องไว้ตรงมุมบนด้านขวาของใบขนสินค้าขาเข้า โดยวิธีประทับตรา หรือเขียนตัวบรรจง ทั้งในต้นฉบับ และสำเนาของใบขนสินค้าขาเข้า

ในกรณีที่ได้รับอนุญาตให้ใช้การค้ำประกันของธนาคารแทนการชำระอากรให้ สำแดงข้อความว่า “ขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ โดยวิธีค้ำประกัน” แทน

กรณีขอคืนอากรที่ด่านศุลกากร ให้ระบุข้อความว่า “ขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ ที่ด่าน----- (ระบุชื่อด่านศุลกากร)-----” หรือ “ขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ โดยวิธี ค้ำประกัน ที่ด่าน----- (ระบุชื่อด่านศุลกากร)-----” แทนแล้วแต่กรณี

ข้อบังคับนี้ไม่มีการผ่อนผัน

4.2 ใบขนสินค้าขาเข้าตามมาตรา 19 ทวิ ถ้าเป็นการตรวจปล่อยของทางท่าเรือกรุงเทพฯ ให้ผู้นำของเข้ายื่นใบขนสินค้าขาเข้าผ่านการตรวจสอบพิธีการขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ เบื้องต้น ที่กองพิธีการและประเมินอากรก่อนนำไปผ่านพิธีการตามปกติ แต่ถ้าเป็นการตรวจปล่อยของ ณ ที่อื่น เช่น ด่านศุลกากร ท่าอากาศยานกรุงเทพฯ ด่านศุลกากรการรถไฟ ด่านศุลกากรไปรษณีย์ และด่านศุลกากรอื่น ๆ รวมทั้งโรงพัก สินค้าเพื่อตรวจปล่อยของขาเข้าและบรรจุของขาออกที่ขนส่งโดยระบบคอนเทนเนอร์นอกเขตท่าเทียบท่าเรือ (รพท. หรือ ICD) ต่าง ๆ ไปผ่านการตรวจสอบพิธีการขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ เบื้องต้นที่หน่วยงานนั้นโดยตรงก่อนนำไปผ่านพิธีการตามปกติ โดยแสดงหลักฐานการได้รับอนุมัติในหลักการตามมาตรา 19 ทวิ ต่อพนักงานและ/หรือหลักฐานการอนุมัติใช้หนังสือค้ำประกันของธนาคารแทนการชำระอากร แล้วแต่กรณีเพื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบและผ่านพิธีการขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ เบื้องต้น

5. การผ่านพิธีการใบขนสินค้าขาออกตามมาตรา 19 ทวิ

ในการยื่นใบขนสินค้าขาออกตามมาตรา 19 ทวิ ผู้ส่งออกต้องดำเนินการเพิ่มเติมจากพิธีการตามปกติดังนี้ .-

5.1 ต้องมีใบแนบใบขนสินค้าขาออกตามแบบ กศก.113 แนบท้ายประกาศนี้ รายการในใบแนบของรหัสของผู้ส่งของออก และเลขที่สูตรการผลิต ให้สำแดงตามที่ได้รับแจ้งจากกรมศุลกากร (ในกรณีเลขสูตรการผลิตยังไม่อนุมัติให้สำแดงเลขที่ พร้อม วัน เดือน ปี ที่รับ

เรื่องของฝ่ายพิจารณาสูตรการผลิต) สำหรับรายการในช่องชนิดของให้สำแดงตามที่แจ้งไว้ในสูตรการผลิต และแยกสำแดง ปริมาณแต่ละชนิด (ถ้ามี)

ในกรณีที่ผู้ส่งของออกสำแดงในช่องเลขที่สูตรการผลิตเป็นสูตรมาตรฐานให้บันทึกรายละเอียดของวัตถุดิบ และผลิตภัณฑ์ที่ส่งออกเพิ่มเติมตามที่ได้กำหนดไว้ในสูตร มาตรฐาน

ในกรณีที่ได้รับการผ่อนผันให้ไม่ต้องยื่นสูตรการผลิต ในช่องสูตรการผลิตให้ระบุว่า “ผ่อนผันไม่ต้องยื่นสูตรการผลิต” และให้ผู้ส่งของออก สำแดง ชนิด และปริมาณของวัตถุดิบที่ขอคืนอากรไว้ด้วย

ในกรณีผู้ส่งของออก ประสงค์จะใช้สูตรของผู้อื่น ให้ระบุชื่อเจ้าของสูตรการผลิตนั้นด้วย

5.2 ต้องมีบัญชีบรรจุกีบห่อและบัญชีราคาสินค้าติดกับใบแนบ

5.3 ต้องสำแดงเครื่องหมายในช่อง “ขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ ที่มุมบนของใบขนสินค้าขาออกทั้งต้นฉบับและสำเนาสำหรับกรณีขอคืนอากรที่กองคืนอากร หากขอคืนอากรที่ด่านศุลกากรให้สำแดงเครื่องหมายในช่อง “ขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ” และสำแดงชื่อด่านศุลกากรที่พิจารณาคืนอากรในต้นฉบับและสำเนาใบขนสินค้าขาออกและใบแนบใบขนสินค้าขาออกแทน

5.4 กรณีผู้ส่งของออกมิใช่ผู้นำของเข้า ต้องสำแดงชื่อผู้นำเข้าไว้ด้วยดังนี้

5.4.1 กรณีผู้ส่งของออกมิได้เป็นผู้นำเข้าวัตถุดิบ ให้สำแดงข้อความ “ให้ผู้อื่นขอคืนอากรทั้งฉบับ” พร้อมทั้งระบุ ชื่อ และรหัสผู้นำวัตถุดิบเข้ามาและระบุชื่อวัตถุดิบพร้อมเลขที่สูตรการผลิตที่จะขอคืนอากรในใบขนสินค้าขาออกและในใบแนบใบขนสินค้าขาออก

5.4.2 กรณีผู้ส่งออก เป็นผู้นำเข้าวัตถุดิบเพียงบางส่วน ให้สำแดงข้อความ ให้ผู้อื่นขอคืนอากรบางส่วน “พร้อมทั้งระบุชื่อและรหัสผู้นำวัตถุดิบเข้ามา และระบุชื่อวัตถุดิบ พร้อมเลขที่สูตรการผลิตที่จะขอคืนอากรในใบขนสินค้าขาออกและในใบแนบใบขนสินค้าขาออก

5.5 ถ้าประเภทของส่งออกใดได้รับการผ่อนผันไม่ต้องชกตัวอย่าง ให้ผู้ส่งของออกทำเครื่องหมายกากบาทในช่องหน้าข้อความ ได้รับการผ่อนผันการชกตัวอย่าง พร้อมระบุรายการและเลขที่ประกาศกองคืนอากรที่ได้รับการผ่อนผันนั้น ๆ ในใบแนบใบขนสินค้าขาออกด้วย ทั้งให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขตามประกาศนั้นให้ครบถ้วนเช่นให้สำแดงรายละเอียดอื่นใดหรือให้แนบรูปถ่ายหรือแคตตาล็อก เป็นต้น

6. การตรวจสอบตัวอย่างและคืนตัวอย่าง

ในการนำของเข้า การส่งของออก ผู้นำของเข้าและผู้ส่งของออกต้องยินยอมให้กรมศุลกากรชกตัวอย่างเก็บไว้ตามที่เห็นสมควร เว้นแต่กรณีของที่ส่งของออกมีประกาศ กองคืนอากรกำหนดให้ของประเภทดังกล่าวไม่ต้องชกตัวอย่าง เนื่องจากของที่ส่งออกมี ขนาดใหญ่

มีมูลค่าสูง หรือมีเหตุจำเป็นอื่นที่ไม่อาจชักตัวได้อย่างดี ให้ผู้ส่งของออกยื่นคำร้อง ต่อฝ่ายหลัก การและสูตรการผลิต กองคินอาคาร เสนอผู้อำนวยการกองคินอาคาร พิจารณานุมัติก่อน

เมื่อสูตรการผลิตได้รับการอนุมัติแล้ว ฝ่ายหลักการและสูตรการผลิต กองคินอาคาร หรือฝ่ายวิเคราะห์สินค้า ด้านศุลกากรท่าอากาศยานกรุงเทพ จะทำการตรวจสอบตัวอย่างว่าถูก ต้องตรงตามสูตรการผลิตหรือไม่ ให้แล้วเสร็จและส่งฝ่ายคินอาคารการผลิตเพื่อส่งออก กองคิน อาคาร ภายในกำหนดเวลา 7 วัน นับแต่วันที่ได้รับใบแนบใบขนสินค้าขาออก และให้ ผู้ส่ง ของออกยื่นคำร้องต่อ กองคินอาคาร หรือด้านศุลกากรท่าอากาศยานกรุงเทพเพื่อขอรับตัวอย่าง คินภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ส่งสินค้าออก หากพ้นกำหนดดังกล่าวกรมศุลกากรจะดำเนินการ ตามที่เห็นสมควรต่อไป

สำหรับตัวอย่างวัตถุดิบ และตัวอย่างสินค้าที่ยื่นมาพร้อมกับสูตรการผลิต เมื่อเจ้า หน้าที่ฝ่ายหลักการและสูตรการผลิต กองคินอาคาร ดำเนินการพิสูจน์สูตรการผลิตเสนอกองฯ อนุมัติสูตรการผลิตแล้ว และไม่มีควมจำเป็นต้องเก็บตัวอย่างนั้นไว้ตรวจสอบอีกต่อไป ให้ผู้นำ ของเข้ายื่นคำร้องต่อ ฝ่ายหลักการและสูตรการผลิต กองคินอาคารเพื่อขอรับตัวอย่างคินภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่พิจารณาสูตรการผลิต หากพ้นกำหนดดังกล่าว กรมศุลกากรจะดำเนินการตามที่เห็นสมควรต่อไป

7. การขอคืนเงินภาษีอากรขาเข้าหรือหนังสือค้ำประกัน

7.1 การขอคืนเงินภาษีอากรขาเข้า หรือหนังสือค้ำประกัน

ในการขอคืนอากรขาเข้า หรือคืนหนังสือค้ำประกันของธนาคารแล้วแต่กรณี ผู้ นำของเข้าต้องยื่นใบขอคืนค่าภาษีอากรตามมาตรา 19 ทวิ และหนังสือค้ำประกันตามมาตรา 19 ตริ พร้อมบัญชีรายละเอียดตามแบบ กศก.111 แนบท้ายประกาศนี้ จำนวน 1 ฉบับ พร้อม สำเนาสำหรับการขอคืนอากรแต่ละชุดต่อฝ่ายคินอาคารการผลิตหรือส่งออก กองคินอาคาร ภายใน เวลา 6 เดือน นับแต่วันส่งของออก

ผู้ขอคืนอากรที่ประสงค์จะจัดทำรายงานการคินอาคาร หรือบันทึกข้อมูลการนำเข้า ส่งออก และสูตรการผลิตด้วยตนเอง ให้ยื่นใบขอคืนค่าภาษีอากรพร้อมรายงานคอมพิวเตอร์ แสดงยอดอากรที่ขอคืน หรือแผ่นบันทึกข้อมูล (Diskette) ซึ่งมีรายละเอียดตามแบบที่ กรมศุลกากรกำหนด ต่อฝ่ายคินอาคารการผลิตเพื่อส่งออก กองคินอาคาร

สำหรับการขอคืนเงินอากรที่ด้านศุลกากร ให้ผู้ขอคืนอากรยื่นใบขอคืนค่าภาษี อากรพร้อมบัญชีรายละเอียดตามแบบ กศก.111 พร้อมรายงานคอมพิวเตอร์แสดงยอดอากรที่ ขอคืนตามแบบที่กรมศุลกากรกำหนดต่อด้านศุลกากรที่พิจารณาคินอาคาร

เมื่อผู้นำของเข้า ยื่นคำร้องขอคืนอากร กรณีใบขนสินค้าครบถ้วน และเอกสาร สำแดงถูกต้อง กองคินอาคาร หรือด้านศุลกากรที่พิจารณาคินอาคารได้ตรวจสอบตามระเบียบแล้ว จะออกใบสั่งจ่ายเงินตามแบบ กศก.108 แนบท้ายประกาศนี้ โดยอนุมัติให้คืนภาษีอากรภายใน

30 วัน นับแต่วันรับใบขอคืนค่าภาษีอากร หรือภายใน 15 วัน นับแต่วันรับใบขอคืนอากรพร้อม รายงานคอมพิวเตอร์แสดงยอดอากรที่ขอคืน สำหรับชุดคำขอที่มีจำนวนใบขนส่งสินค้าทั้งสิ้น ไม่เกิน 50 ฉบับต่อชุด แล้วกรมศุลกากรจะแจ้งผลการพิจารณาคืนเงินค่าภาษีอากร และ/หรือ คืนหนังสือค้ำประกันของธนาคารโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียน เว้นแต่ผู้นำของเข้ามีความ ประสงค์จะขอรับหนังสือแจ้งผลการพิจารณาคืนเงินค่าภาษีอากรด้วยตนเอง หรือมอบอำนาจให้ ผู้อื่นรับแทน ให้ยื่นคำร้องตามแบบ กศก.97 แนบท้ายประกาศนี้ต่อกองคืนอากร หรือด่าน ศุลกากรที่พิจารณาคืนอากรแล้วแต่กรณี

7.2 การตัดบัญชีวัตถุดิบ

ผู้นำของเข้าต้องยื่นใบขอคืนค่าภาษี โดยเรียงลำดับวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ฯลฯ ตามหลัก “เข้าก่อนออกก่อน”

ถ้านำวัตถุดิบที่นำเข้าครั้งหลังมาตัดบัญชีก่อน จะถือว่าวัตถุดิบที่นำเข้ามาก่อนหน้านั้นได้ใช้ไปในกิจการอื่น ซึ่งต้องชำระภาษีอากรโดยทันที

7.3 กรณีที่คืนอากรให้เกินกว่าที่พึงได้รับคืน

ถ้าปรากฏจากการตรวจสอบภายหลังว่าได้มีการคืนเงินภาษีอากรขาเข้าหรือแจ้ง คืนหนังสือค้ำประกันของธนาคารตามส่วนที่ส่งออกให้เกินกว่าที่พึงได้รับคืน ผู้ที่ได้รับคืนจะต้อง นำเงินส่วนที่เกินพร้อมเงินเพิ่มส่งคืนให้แก่กรมศุลกากร หรือด่านศุลกากรแล้วแต่กรณี ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรจากกรมศุลกากร

7.4 การขอคืนหนังสือค้ำประกันของธนาคารและการขอลดยอดเงินค้ำประกัน

ในการขอคืนหนังสือค้ำประกันของธนาคาร เพราะได้ใช้ของนำเข้าผลิตส่งออกหมด แล้วหรือเพราะเหตุอื่นก็ตาม ผู้นำของเข้าต้องยื่นใบสรุปยอดเงินภาษีอากรขาเข้าและบัญชีรายละเอียดตามแบบ กศก.112 แนบท้ายประกาศนี้ พร้อมสำเนา 1 ฉบับ ต่อฝ่ายคืนอากรการผลิต เพื่อส่งออก กองคืนอากร หรือด่านศุลกากร ที่พิจารณาคืนอากรแล้วแต่กรณี ไม่ว่าจะกรณีจะเป็น ประการใด ใบสรุปยอดเงินภาษีอากรขาเข้านี้ต้องยื่นอย่างช้าไม่เกิน 18 เดือนนับแต่ วันนำเข้า

ถ้ามีค่าภาษีอากรอันพึงต้องชำระค้างอยู่เท่าใด ผู้นำของเข้าต้องชำระภาษีอากรนั้น พร้อมนำเงินเพิ่มให้ครบถ้วนเสียก่อน จึงจะได้รับหนังสือค้ำประกันคืน

กรณีผู้นำของเข้าประสงค์จะลดยอดเงินค้ำประกัน ที่ได้ใช้หนังสือค้ำประกันของ ธนาคารแทนการชำระอากรขาเข้าในกรณีที่ได้นำของเข้ามาผลิต หรือ ผสม หรือ ประกอบ หรือ บรรจุ เพื่อการส่งออกไปยังเมืองต่างประเทศและได้ส่งของออกไปบางส่วนแล้ว ให้ผู้นำของเข้า ยื่นใบสรุปยอดเงินภาษีอากรขาเข้าตามแบบ กศก.112 แนบท้ายประกาศนี้พร้อมสำเนา 1 ฉบับ ยื่นต่อฝ่ายคืนอากรการผลิตเพื่อส่งออก กองคืนอากร หรือตามศุลกากรที่นำของเข้าแล้วแต่กรณี เพื่อกรมศุลกากรได้คำนวณวงเงินค้ำประกันและสั่งค้ำประกัน และเพื่อแจ้งให้ผู้นำของเข้าทราบ

เมื่อผู้นำของเข้าได้รับแจ้งจากกรมศุลกากรแล้ว ให้ผู้นำของเข้านำหนังสือ คำ
ประกันของธนาคารฉบับใหม่ซึ่งมียอดค้ำประกันลดลงนั้น ไปยื่นต่อกองเก็บอากร กรม
ศุลกากร หรือด่านศุลกากรที่นำของเข้าแล้วแต่กรณีเพื่อเปลี่ยนหนังสือค้ำประกันของธนาคาร
ฉบับเก่า

8. กรณีไม่เป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด

เมื่อผู้นำของเข้าตรวจสอบแล้ว มิได้รับพิจารณาตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ใน
ประกาศนี้ ให้ผู้นำของเข้ายื่นคำร้อง ตามแบบ กศก.98 แนบท้ายประกาศนี้ต่อกองคินอากร
หรือด่านศุลกากรที่พิจารณาคินอากร เพื่อแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้นำของเข้าทราบเป็นทางการ
ต่อไป

9. กรณีไม่ขอคืนภาษีอากรขาเข้าหรือประกัน

ในกรณีผู้นำของเข้าไม่ขอคืนภาษีอากรขาเข้าหรือประกันของวัตถุดิบชนิดใด ให้
แจ้งความประสงค์ไม่ขอคืนภาษีอากรขาเข้าไว้ในใบขนสินค้าขาออก และใบแนบใบขนสินค้าขา
ออกด้วย

10. กรณีนำของไปใช้ในกิจการอื่น

ในกรณีผู้นำของเข้านำวัตถุดิบไปใช้ในกิจการอื่น นอกจากการผลิต ผสม ประกอบ
หรือบรรจุเพื่อการส่งออก ผู้นำของเข้าต้องแจ้งปริมาณของวัตถุดิบที่นำไปใช้ในกรณีอื่น พร้อม
ทั้งเลขที่ใบขนสินค้าขาเข้าตามมาตรา 19 ทวิ ให้ฝ่ายคินอากรการผลิตเพื่อส่งออก กองคินอากร
หรือด่านศุลกากรที่พิจารณาคินอากรแล้วแต่กรณีทราบภายใน 30 วัน นับแต่วัน ใช้วัตถุดิบนั้น

11. กรณีไม่ส่งออก

กรณีที่ใช้หนังสือค้ำประกันของธนาคาร และวัตถุดิบที่นำเข้าไม่ได้ใช้ผลิต ผสม
ประกอบ หรือบรรจุเพื่อส่งออกภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นำเข้า ผู้นำของเข้าต้องยื่นใบสรุป
ยอดเงินภาษีอากรขาเข้า ตามแบบ กศก.112 แนบท้ายประกาศนี้และชำระค่าภาษีอากร
พร้อมทั้งเงินเพิ่มภายในเดือนที่ 13 นับแต่วันนำเข้า

12. การตรวจสอบหลักฐาน

ผู้ที่เกี่ยวข้องในการนำของเข้าและส่งออก จะต้องยินยอมให้พนักงานเจ้าหน้าที่
ศุลกากรเข้าไปในสถานที่ทำการเพื่อตรวจสอบรายละเอียดเกี่ยวกับการนำเข้า การผลิต ผสม
ประกอบ หรือบรรจุเพื่อส่งออก เช่น สมุดบัญชี และบรรดาเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

13. การไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ

การไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับให้ถูกต้องครบถ้วน นอกจากจะเป็นอุปสรรคทำ
ให้การคืนภาษีอากรล่าช้าแล้ว ในบางกรณีอาจเป็นความผิดตามกฎหมายศุลกากรด้วย

14. การกำหนดด้านศุลกากรที่พิจารณาคืนอากร

ด้านศุลกากรที่พิจารณาคืนอากรจะเป็นไปตามที่กรมศุลกากรประกาศกำหนด
ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2536

(นายอรัญ ธรรมโน)

อธิบดีกรมศุลกากร

ประกาศกระทรวงการคลัง
ที่ ศก. 7/2538
เรื่อง ลดอัตราอากรศุลกากร

เพื่อประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 12 แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. 2530 ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

1. ให้เพิ่มข้อความต่อไปนี้เป็น 1.10 ในประกาศกระทรวงการคลัง ที่ ศก. 1/2531 เรื่องการลดอัตราอากรศุลกากรและการกำหนดให้ของได้รับการยกเว้นอากร ลงวันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2531 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงการคลัง ที่ ศก. 3/2538 เรื่องยกเลิกการลดอัตราอากร การลดอัตราอากรศุลกากร และการกำหนดให้ของได้รับการยกเว้นอากร ลงวันที่ 14 มีนาคม พ.ศ.2538

“1.10 ให้ลดอัตราอากรสำหรับของที่นำเข้ามาเพื่อใช้ในการผลิตผสม ประกอบ หรือบรรจุ เพื่อการส่งออกไปนอกราชอาณาจักรภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นำเข้ามา ลงเหลือกึ่งหนึ่งของอัตราอากรตามพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ.2530 ที่เรียกเก็บเป็นการทั่วไป เฉพาะแก่ผู้นำของเข้าซึ่งเป็นนิติบุคคลผู้มีสิทธิขอรับคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 329 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ.2515 และมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(1) ได้จดทะเบียนซื้อขายหลักทรัพย์ของนิติบุคคลนั้นไว้กับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

(2) เป็นบริษัทมหาชนจำกัด

(3) เป็นสมาชิกสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และคณะกรรมการสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย รับรองว่ามีฐานะการเงินมั่นคงเป็นที่น่าเชื่อถือได้ตามหลักเกณฑ์ที่สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

(4) เป็นสมาชิกสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และคณะกรรมการสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยรับรองว่ามีฐานะการเงินมั่นคงเป็นที่น่าเชื่อถือได้ตามหลักเกณฑ์ที่สภาหอการค้าแห่งประเทศไทยกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

(5) ได้นำส่งงบการเงินต่อกระทรวงพาณิชย์ ตามข้อกำหนดของกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งผู้ตรวจสอบบัญชีได้รับรองว่าเป็นกิจการที่มีกำไรย้อนหลังไม่ต่ำกว่าสองปีบัญชี

ติดต่อกัน และไม่เคยได้รับการปฏิเสธการรับรองฐานะการเงินจากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ผู้นำของเข้าซึ่งมีสิทธิได้รับการลดอัตราอากรตามวรรคหนึ่งต้องไม่มีหนี้สินค้างชำระต่อกรมศุลกากร และไม่มีประวัติที่กรมศุลกากรว่าเคยทุจริตในการขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 329 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ.2515

ในกรณีที่ของที่นำเข้ามานั้นไม่ได้ใช้ในการผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุและ ส่งออกไปนอกราชอาณาจักรภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นำเข้า นอกจากผู้นำของเข้าต้องชำระอากรตามมาตรา 10 แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราอากรศุลกากร พ.ศ.2530 และชำระเงินเพิ่มให้ครบถ้วนแล้ว ผู้นำของเข้านั้นจะไม่ได้รับการลดอัตราอากรตามวรรคหนึ่งอีก”

2. ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 7 เมษายน พ.ศ.2538

(ลงชื่อ) นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์
(นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ประกาศกรมศุลกากร

ที่ 20/2538

เรื่อง ระเบียบปฏิบัติในการขอลดอัตราอากรศุลกากรแก่ของที่นำเข้ามา
ผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุ เพื่อส่งออกป็นนอกราชอาณาจักร
ตามประกาศกระทรวงการคลังที่ ศก.7/2538

ด้วยกระทรวงการคลังได้ออกประกาศกระทรวงการคลังที่ ศก. 7/2538 ลงวันที่ 7
เมษายน พ.ศ.2538 เรื่อง ลดอัตราอากรศุลกากร โดยให้ลดอัตราอากรสำหรับของที่นำเข้ามา
เพื่อใช้ในการผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุเพื่อการส่งออกป็นนอกราชอาณาจักรภายในหนึ่งปี
นับแต่วันที่นำเข้ามา ลงเหลือกึ่งหนึ่งของอัตราอากรตามพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร
พ.ศ.2530 ที่เรียกเก็บเป็นการทั่วไป เฉพาะแก่ผู้นำของเข้า ซึ่งเป็นนิติบุคคลผู้มีสิทธิขอรับคืน
อากรตามมาตรา 19 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482 ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 329 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ.2515 และผู้นำของ
เข้าต้องมีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ นั้น

อาศัยอำนาจตามความมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช
2469 อธิบดีกรมศุลกากร จึงกำหนดระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

1. ให้ผู้นำของเข้ายื่นคำร้องขอลดอัตราอากรตามแบบ กศก.131 แนบท้าย
ประกาศนี้ พร้อมหลักฐานต่อฝ่ายหลักการและสูตรการผลิต กองคืนอากร ในครั้งแรกหรือทุกครั้ง
ที่มีการเปลี่ยนแปลงชนิดของของหรือเอกสารตามข้อ 1.2 ดังต่อไปนี้

1.1 หนังสือแสดงว่าเป็นผู้ได้รับอนุมัติในหลักการในคืนอากร ตามมาตรา
19 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482

1.2 หลักฐานต้นฉบับพร้อมสำเนาที่รับรองถูกต้องอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

1.2.1 หนังสือรับรองการจดทะเบียนซื้อขายหลักทรัพย์ของนิติบุคคล
นั้นไว้กับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.2.2 ใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนเป็นบริษัทมหาชนจำกัด

1.2.3 หนังสือรับรอง การเป็นสมาชิกสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
ไทย และคณะกรรมการสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยรับรองว่ามีฐานะการเงินมั่นคงเป็นที่
น่าเชื่อถือได้ตามหลักเกณฑ์ที่สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยกำหนด โดยความเห็นชอบของ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

1.2.4 หนังสือรับรองการเป็นสมาชิกสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และคณะกรรมการสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยรับรองว่ามีฐานะการเงินมั่นคงเป็นที่น่าเชื่อถือ ได้ตามหลักเกณฑ์ที่สภาหอการค้าแห่งประเทศไทยกำหนด โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

1.2.5 งบการเงินตามข้อกำหนดของกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งผู้ตรวจสอบบัญชีได้รับรองว่าเป็นกิจการที่มีกำไรย้อนหลังไม่ต่ำกว่าสองปีบัญชีติดต่อกัน และไม่เคยได้รับการปฏิเสธการรับรองฐานะการเงินจากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

1.3 แบบแจ้งรายละเอียดวัตถุดิบที่นำเข้ามาผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุ เพื่อส่งออกป้อนราชอาณาจักรภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นำเข้ามาตามแบบ กศก.132 แบบท้ายประกาศนี้

เมื่อกรมศุลกากรพิจารณาอนุมัติให้ผู้นำเข้าได้รับลดอัตราอากรแล้วจะออกหนังสือแจ้งตามแบบ กศก.133 แบบท้ายประกาศนี้ ให้ผู้ยื่นคำร้องนำไปผ่านพิธีการศุลกากร และหลักหลักฐานดังกล่าวให้มีผลบังคับสองปี นับแต่วันอนุมัติ

2. การปฏิบัติพิธีการในการขอลดอัตราอากรตามประกาศกระทรวงการคลังที่ ศก. 7/2538

ผู้นำของเข้าและผู้ส่งของออก ต้องปฏิบัติพิธีการตามประกาศกรมศุลกากรที่ 4/2536 และให้ปฏิบัติเพิ่มเติมดังนี้

2.1 ให้สำแดงข้อความเพิ่มเติมว่า “ลดอัตราอากรตาม ป.คลังที่ ศก. 7/2538”

ด้วยอักษรสีแดงขนาดเชื่อง ไว้ตรงมุมบนด้านขวาของใบขนสินค้าขาเข้า โดยวิธีประทับตราทั้งในต้นฉบับและสำเนาของใบขนสินค้าขาเข้า

2.2 การสำแดงชนิดของใบขนสินค้าขาเข้าตามมาตรา 19 ทวิ ข้างต้น นอกจากสำแดงรายละเอียดให้ถูกต้องตามกฎหมายและพิธีการศุลกากรแล้ว ชนิดของ และชื่อของจะต้องตรงตามวัตถุดิบที่ได้แจ้งไว้ในแบบแจ้งรายละเอียดตามแบบ กศก.132 ในข้อ 1.3 และการสำแดงยอดเงินอากร ให้สำแดงจำนวนอากรทั้งอัตราปกติและอัตราที่ได้ปรับลดแล้ว

2.3 ให้ผู้นำของเข้าแนบสำเนาหนังสือแจ้งการได้รับอนุมัติลดอัตราอากรที่กองศุลกากรออกให้ตามแบบ กศก.133 ดอกงอกพิธีการและประเมินอากร

3. ในกรณีผู้นำของเข้ามีความประสงค์ขอโอนของที่นำเข้ามา ตามประกาศกระทรวงการคลังที่ ศก.7/2538 แก่บุคคลอื่น ให้ยื่นคำร้องตามแบบ กศก.134 แบบท้าย

ประกาศนี้ ต่อฝ่ายหลักการและสูตรการผลิต กองคินอากร และเมื่อได้รับแจ้งการอนุมัติจากกองคินอากรแล้วตามแบบ กศก.135 แบบท้ายประกาศนี้จึงจะโอนได้

4. ถ้าผู้นำของเข้ามิได้ใช้ของที่นำเข้ามาผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุและ ส่งออกไปนอกราชอาณาจักรภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นำเข้า นอกจากผู้นำของเข้าต้องชำระอากรตามมาตรา 10 แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราอากรศุลกากร พ.ศ.2530 และชำระเงินเพิ่มให้ครบถ้วนแล้ว ผู้นำของเข้านั้นจะไม่ได้รับการลดอัตราอากรศุลกากรตามประกาศ กระทรวงการคลังที่ ศก.7/2538 อีก

5. ให้ผู้นำของเข้าจัดให้มีหลักฐานควบคุม และทะเบียนบัญชีใบขนสินค้าขาเข้า และใบขนสินค้าขาออก เพื่อให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรสามารถตรวจสอบและทราบ โดยตลอดถึงการนำของเข้ามาผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุ เพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 21 เมษายน พ.ศ.2538

(ลงชื่อ) นายศุภชัย พิธิษฐวานิช
(นายศุภชัย พิธิษฐวานิช)
อธิบดีกรมศุลกากร

คำสั่งทั่วไปกรมศุลกากร

ที่ 14/2538

เรื่อง เพิ่มเติมประมวลระเบียบปฏิบัติศุลกากร พ.ศ.2530 ว่าด้วยการลดอัตรา
อากรศุลกากรแก่ของที่นำเข้ามา ผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุ เพื่อส่งออก
ไปนอกราชอาณาจักรตามประกาศกระทรวงการคลังที่ ศก. 7/2538

ด้วยกระทรวงการคลังได้ออกประกาศกระทรวงการคลังที่ ศก.7/2538 ลงวันที่ 7
เมษายน พ.ศ.2538 เรื่อง ลดอัตราอากรศุลกากรโดยให้ลดอัตราอากรสำหรับของที่นำเข้ามา
เพื่อใช้ในการผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุเพื่อการส่งออกไปนอกราชอาณาจักรภายในหนึ่งปี
นับแต่วันที่นำเข้ามาลงเหลือกึ่งหนึ่งของอัตราอากรตามพระราชกำหนดพิกัตอัตราอากรศุลกากร
พ.ศ.2530 ที่เรียกเก็บเป็นการทั่วไปเฉพาะแก่ผู้นำของเข้า ซึ่งเป็นนิติบุคคลผู้มีสิทธิขอรับคืน
อากรตามมาตรา 19 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482 ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 329 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ.2515

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช
2469 จึงมีคำสั่งให้เพิ่มเติมประมวลระเบียบปฏิบัติศุลกากร พ.ศ.2530 หมวดที่ 15 บทที่ 07
ข้อที่ 08 เพื่อให้สอดคล้องกับประกาศกระทรวงการคลัง ดังกล่าวต่อไปนี้

15 07 08 การตรวจสอบและพิจารณาคำร้องขอลดอัตราอากรตามประกาศ
กระทรวงการคลังที่ ศก. 7/2538

1. เมื่อผู้นำของเข้ายื่นคำร้องขอลดอัตราอากรตามแบบ กศก.131 แนบท้าย คำ
สั่งนี้ ต่อฝ่ายหลักการและสูตรการผลิต กองคืนอากร พร้อมแนบหลักฐานต้นฉบับ และสำเนาซึ่ง
ได้รับรองถูกต้องดังต่อไปนี้

1.1 หนังสือแสดงว่าเป็นผู้ได้รับอนุมัติในหลักการให้คืนอากรตามมาตรา
19 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482

1.2 หลักฐานอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

1.2.1 หนังสือรับรองการจดทะเบียนซื้อขายหลักทรัพย์ของนิติบุคคล
นั้นไว้กับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.2.2 ใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนเป็นบริษัทมหาชนจำกัด

1.2.3 หนังสือรับรอง การเป็นสมาชิกสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
ไทย และคณะกรรมการสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย รับรองว่ามีฐานะการเงินมั่นคง เป็น
ที่น่าเชื่อถือได้ตามหลักเกณฑ์ที่สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยกำหนด โดยความเห็นชอบ
ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

1.2.4 หนังสือรับรองการเป็นสมาชิกสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และคณะกรรมการสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยรับรองว่ามีฐานะการเงินมั่นคงเป็นที่น่าเชื่อถือได้ตามหลักเกณฑ์ที่สภาหอการค้าแห่งประเทศไทยกำหนด โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีนว่าการกระทรวงการคลัง

1.2.5 งบการเงินตามข้อกำหนดของกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งผู้ตรวจสอบบัญชีได้รับรองว่าเป็นกิจการที่มีกำไรย้อนหลังไม่ต่ำกว่าสองปีบัญชีติดต่อกัน และไม่เคยได้รับการปฏิเสธการรับรองฐานะการเงินจากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือสภาหอการค้า-แห่งประเทศไทย

2. เมื่อเจ้าหน้าที่ได้รับคำร้องขอลดอัตราอากรพร้อมหลักฐานประกอบตามข้อ 1 แล้ว ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

2.1 ให้ฝ่ายหลักการและสูตรการผลิต กองคินอากร เป็นผู้ตรวจสอบหลักฐานดังกล่าวเบื้องต้น

2.2 ให้กองคดีตรวจสอบรายชื่อผู้นำของเข้าที่มีประวัติทุจริตในการขอคินอากรตามมาตรา 19 ทวิ และหนังสือค้ำประกันต่อกรมศุลกากรแล้ว แจ้งให้กองคินอากรทราบภายใน 3 วันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือสอบถามจากกองคินอากร

2.3 ให้ฝ่ายคินอากรการผลิตเพื่อส่งออก กองคินอากร ตรวจสอบรายชื่อผู้นำของเข้าที่มีหนังสือค้ำประกันต่อกรมศุลกากร แล้ว แจ้งให้ฝ่ายหลักการและสูตรการผลิต กองคินอากรทราบ

2.4 ให้ฝ่ายหลักการและสูตรการผลิต กองคินอากร รวบรวมหลักฐานดังกล่าวข้างต้น แล้วทำความเข้าใจเสนอผู้อำนวยการกองคินอากรอนุมัติ

3. เมื่อผู้อำนวยการกองคินอากรอนุมัติแล้ว ให้ฝ่ายหลักการและสูตรการผลิต ออกหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นคำร้องขอทราบตามแบบ กศก.133 แนบท้ายคำสั่งนี้ เพื่อเป็นหลักฐานในการนำไปปฏิบัติพิธีการขอลดอัตราอากร และหนังสือแจ้งฉบับนี้ให้มีผลใช้บังคับสองปีนับแต่วันอนุมัติ

4. การตรวจสอบใบขนสินค้าขาเข้า และวางประกันตามมาตรา 19 ทวิ กรณีขอลดอัตราอากรตามประกาศกระทรวงการคลังที่ ศก. 7/2538

ให้กองพิธีการและประเมินอากรตรวจสอบใบขนสินค้าขาเข้าตามมาตรา 19 ทวิ ให้เป็นไปตามคำสั่งทั่วไปกรมศุลกากรที่ 42/2534 และ 2/2536 และปฏิบัติเพิ่มเติมดังนี้

4.1 ตรวจสอบว่ามีข้อความ “ขอลดอัตราอากรตาม ป.คลังที่ ศก. 7/2538” ด้วยอักษรสีแดงขนาดเขียน ตรงมุมบนด้านขวาของใบขนสินค้าขาเข้าโดยวิธีประทับตราทั้งในต้นฉบับและสำเนาของใบขนสินค้าขาเข้า

4.2 ให้กองพิธีการและประเมินอากรลงทะเบียนรับใบอนุญาตเข้าและตรวจสอบว่าผู้นำของเข้าได้รับอนุมัติลดอัตราอากรแล้วให้ประทับตราว่า “กองพิธีการและประเมินอากรตรวจสอบแล้ว ให้ลดอัตราอากรลงกึ่งหนึ่งตาม ป.คลังที่ ศก.7/2538” พร้อมลงลายมือชื่อ และวันเดือนปี กำกับในต้นฉบับใบอนุญาตเข้าทุกฉบับ

4.3 ให้กองพิธีการและประเมินอากรตรวจสอบการสำแดงชนิดของในใบอนุญาตเข้าตามมาตรา 19 ทวิ โดยสำแดงรายละเอียดของของให้ถูกต้องตามกฎหมายและพิธีการศุลกากร และสำแดงชนิดของ และชื่อของ ให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งไว้ในแบบแจ้งรายละเอียดวัตถุประสงค์ที่นำเข้ามาผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุเพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักรภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นำเข้ามาตามแบบ กศก.132 แบบท้ายคำสั่งนี้ ตลอดจนตรวจสอบการสำแดงยอดเงินอากรตามปกติ และอัตราที่ลดเหลือกึ่งหนึ่ง

5. การควบคุม

5.1 ให้กองพิธีการและประเมินอากร รวบรวมเลขที่ใบอนุญาตเข้าเข้าตามข้อ 4.2 พร้อมรายชื่อผู้นำของเข้า และรหัสผู้ขอคืน ในการกำหนดรหัสให้แยกจากใบอนุญาตประเภทอื่น และจัดทำรายงานแจ้งให้ฝ่ายศุลกากรการผลิตเพื่อส่งออก กองศุลกากรทราบทุกวันจันทร์ของสัปดาห์

5.2 ให้ฝ่ายศุลกากรการผลิตเพื่อส่งออก กองศุลกากร วางวิธีการและมีทะเบียนควบคุมใบอนุญาตเข้า ที่ขอลดอัตราอากรให้เป็นระเบียบเรียบร้อยสามารถติดตามได้ทันที

5.3 หากผู้นำของเข้าตามประกาศกระทรวงการคลังที่ ศก.7/2538 มีความประสงค์ขอโอนของที่นำเข้าแก่บุคคลอื่นให้ผู้อำนวยความสะดวกการกองศุลกากรเป็นผู้อนุมัติตามหลักเกณฑ์ที่กรมศุลกากรกำหนด

5.4 ในกรณีผู้นำของเข้าถูกเพิกถอนสิทธิ ลดอัตราอากรให้ฝ่ายหลักการและสูตรการผลิตแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ

6. การปฏิบัติพิธีการที่หน่วยงานอื่น นอกจากท่ากรุงเทพให้ถือปฏิบัติตามข้อ 15 07 08 โดยอนุโลม

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 21 เมษายน พ.ศ.2538

(ลงชื่อ) นายสุภชัย พิธิษฐวานิช
(นายสุภชัย พิธิษฐวานิช)
อธิบดีกรมศุลกากร

สูตรมาตรฐาน ที่ 108/2528 หนังโคหรือหนังกระบือพอกสำเร็จแล้ว

ชนิดหนังผิว(ทำจาก RAW HIDE) ความหนา 2.01-2.40 มม.

(GRAIN COW / OX OR BUFFALO FINISHING LEATHER)

หน่วย : กิโลกรัม

ลำดับ ที่	วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต	วัตถุดิบที่แท้จริง ต่อน้ำหนักสุทธิ ของสินค้า 100 กก.
1	RAW HIDE	405.00
	1.1 COW/OX OR BUFFALO WET SALTED HIDE OR	160.00
	1.2 COW/OX OR BUFFALO DRYHIDE	2.22
2	SOAKING AGENT OF WETTING AGENT OR DEGREASING AGENT	
3	SODIUM SULPHID, SODIUM SULPHYRATE, SODIUM HYDROSULPHIDE	12.15
4	LIMING AGENT OR BATTING AGENT (ENZYME)	2.43
5	DELIMING AGENT	6.50
6	FORMIC ACID 85%	2.65
	OR LACTIC ACID 80%	6.68
	OR SULPHURIC ACID CONC	2.01
7	MINERAL TANNING AGENT	32.50
8	SODIUM BICARBONATE	3.25
9	PRESERVING AGENT	0.32
10	NEUTRALIZING AGENT OR MASKING AGENT	3.65
11	RETANNING AGENT (SYNTAN : SYNTHETIC OR NATURAL)	10.80
12	FAT - LIQUORING AGENT	9.50
13	DYEATUFF	3.00
14	PIGMENT PASTE COLOUR OR DYE SOLUTION	3.64
15	POLYMER BINDER (ACRYLIC, POLYESTER, POLYURETHANE ETC.)	
16	PROTEIN BINDER	1.82
17	FILLER , WAX , THICKENER AND AUXILLARY	3.04
18	SOLVENT LACQUER WATER LAQUER	4.27

- หมายเหตุ 1. หนังพอกสำเร็จแล้วยังไม่ย้อมสีใช้วัตถุดิบ รายการที่ 1 - 12
2. หนังพอกสำเร็จแล้วย้อมสีใช้วัตถุดิบ รายการที่ 1 - 13
3. หนังพอกและตกแต่งแล้วใช้วัตถุดิบ รายการที่ 1 - 18

ที่มา : กรมศุลกากร

พระราชบัญญัติ
ชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร
พ.ศ.2524
ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ.2524
เป็นปีที่ 36 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษีอากร สินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ.2524”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 บรรดาบทกฎหมาย กฎ ประกาศ ระเบียบ หรือข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือที่ขัด หรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้ พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“สินค้า” หมายความว่า สินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักร

“ผลิต” หมายความว่า ประกอบ แปรรูป แปรรสภาพ หรือทำการอย่างใดอย่างหนึ่งให้มีขึ้นซึ่งสินค้า ไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ

“การส่งสินค้าออก” หมายความว่า

(1) การส่งของออกตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(2) การขายสินค้าให้แก่ส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจตามโครงการเงินกู้ หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศตามที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา 11 (7)

(3) การขายสินค้าที่จำแนกประเภทไว้ในภาคที่ว่าด้วยของที่ได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรให้แก่องค์การระหว่างประเทศหรือหน่วยงานใดที่มีสิทธินำสินค้านั้นเข้ามาในราชอาณาจักรได้ตามคณะกรรมการกำหนดตามมาตรา 11 (8)

“เงินชดเชย” หมายความว่า เงินที่จะจ่ายชดเชยค่าภาษีอากร ซึ่งมีอยู่ในต้นทุนการผลิตสินค้าส่งออก ให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยในรูปของบัตรภาษี

“ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชย” หมายความว่า ผู้ทำการส่งสินค้าออกตามพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติ การตาม พระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมศุลกากร

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้มีคณะกรรมการพิจารณาชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตใน ราชอาณาจักรคณะหนึ่งประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรม ศุลกากร ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นไม่เกินห้าคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะต้องไม่เป็นข้าราชการการเมืองผู้ดำรงตำแหน่ง ใน ทางการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง หรือเป็นผู้ มีส่วนได้เสียโดยตรงในกิจการที่อาจได้รับเงินชดเชย

คณะกรรมการจะแต่งตั้งบุคคลใดเป็นเลขานุการคณะกรรมการก็ได้

มาตรา 6 ให้กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการ ซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้

ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่พลาง ๆ ก่อนจนกว่าจะมีการ แต่งตั้งใหม่

มาตรา 7 นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 6 กรรมการซึ่งคณะรัฐ มนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (4) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (5) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (6) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด ให้จำคุกเว้นแต่เป็น โทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (7) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 5 วรรค 2

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้น หรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา 8 การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 9 การประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา 10 ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ให้นำมาตรา 8 และมาตรา 9 มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการ

มาตรา 11 คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) กำหนดอัตราเงินชดเชยสำหรับชนิด และหรือประเภทสินค้าที่จะได้รับเงินชดเชย
- (2) กำหนดชนิด และหรือประเภทสินค้าที่ไม่ได้รับเงินชดเชยตามมาตรา 12 (3)
- (3) ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงอัตราเงินชดเชย
- (4) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และกำหนดเวลาการจ่ายเงินชดเชย
- (5) กำหนดภาษีอากร ที่มีผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยจะนำบัตรภาษีไปชำระ ได้ตามมาตรา 18 (4)
- (6) กำหนดภาษีอากรที่ยกเว้นไม่จ่ายเงินชดเชยตามมาตรา 13 (5)
- (7) กำหนดหลักเกณฑ์ การขายสินค้าให้แก่ส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ ตามโครงการเงินกู้หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ ที่ให้ถือว่าเป็นการส่งสินค้าออกตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ค่าของสินค้านี้ทั้งหมดหรือบางส่วนจะต้องชำระจากเงินกู้หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ
- (8) กำหนดประเภทของสินค้า ที่จำแนกประเภทไว้ในภาคที่ว่าด้วยของที่ได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วย พิกัดอัตราศุลกากรที่ขายให้แก่องค์การ

ระหว่างประเทศหรือหน่วยงานใดที่มีสิทธินำสินค้านั้นเข้ามาในราชอาณาจักรได้ ที่ให้ถือว่าเป็น การส่งสินค้าออกตามพระราชบัญญัตินี้

(9) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

การใช้อำนาจตาม (1) (2) (3) (4) (5) และ (6) จะกระทำได้อต่อเมื่อได้รับ อนุมัติจากรัฐมนตรีก่อน และต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ภายใต้บังคับมาตรา 16 วรรคสอง การประกาศกำหนดอัตราเงินชดเชยตาม (1) ให้ใช้บังคับตามวันที่กำหนดไว้ในประกาศแต่จะใช้บังคับก่อนวันที่ประกาศในราชกิจจา- นุ เบกษาไม่ได้

มาตรา 12 เมื่อคณะกรรมการได้กำหนดอัตราเงินชดเชยตามมาตรา 11 (1) แล้ว การส่งสินค้าออกให้ได้รับเงินชดเชยตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่สินค้าดังต่อไปนี้ห้ามมิให้ ได้รับเงินชดเชย

- (1) แร่ ตามกฎหมายว่าด้วยแร่
- (2) สินค้าที่ต้องเสียภาษีอากร หรือค่าธรรมเนียมเมื่อส่งออก
- (3) สินค้าที่คณะกรรมการกำหนดไม่ให้ได้รับเงินชดเชย

มาตรา 13 ค่าภาษีอากรที่จะกำหนดเงินชดเชยให้ ได้แก่ ค่าภาษีอากรบรรดาที่มี อยู่ในมูลค่าของวัตถุดิบ อะไหล่ เครื่องจักรเชื้อเพลิงและพลังงานอย่างอื่นที่ใช้ในการผลิต สินค้านั้นแต่ไม่รวมถึง

- (1) ภาษีเงินได้
- (2) ค่าภาคหลวง หรือ ค่าภาระอย่างอื่นที่เรียกเก็บจากทรัพยากร ธรรมชาติ
- (3) ภาษีอากรที่อาจขอลดได้ตามกฎหมายอยู่แล้ว เว้นแต่กรณี ที่ไม่ใช่สิทธิขอลดตามกฎหมายและคณะกรรมการเห็นสมควรให้ได้รับเงินชดเชย
- (4) ภาษีอากรที่ราชการส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเป็นรายได้ ของราช การส่วนท้องถิ่น

(5) ภาษีอากรตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 14 การกำหนดอัตราเงินชดเชยให้กำหนดเป็นอัตราทั่วไป เว้นแต่ในกรณี ที่มีเหตุพิเศษจะกำหนด อัตราเงินชดเชยให้แตกต่างกันไปจากอัตราทั่วไปก็ได้ตามควรแก่กรณี

การกำหนดอัตราเงินชดเชยตามวรรคหนึ่ง จะกำหนดตามสภาพตามราคาส่งออก ตามประเภทพิกัดอัตราศุลกากร หรือตามชนิด หรือประเภทของของที่ส่งออก หรือโดยวิธีอื่นก็ได้

ในกรณีที่กำหนดตามราคาส่งออก ให้ถือราคาสำหรับของขาออกตามกฎหมายว่า ด้วยศุลกากรเป็นราคาส่งออก เว้นแต่กรณีที่มีการกำหนดราคาเฉลี่ยตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรี

กำหนดให้ถือราคาเฉลี่ยดังกล่าวเป็นราคาส่งออก และราคาเฉลี่ยที่กำหนดจะใช้บังคับเกินหนึ่งปีไม่ได้

มาตรา 15 ให้กรมศุลกากร กรมสรรพากร และกรมสรรพสามิต กั้นเงินภาษีอากรที่ส่วนราชการนั้นได้จัดเก็บหรือรับไว้เพื่อจ่ายเงินชดเชย โดยไม่ต้องนำส่งเข้าเป็นรายได้แผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนด

การกั้นเงินภาษีอากรตามวรรคหนึ่ง จะต้องไม่เกินร้อยละหนึ่งของภาษีอากรที่ได้จัดเก็บหรือรับไว้ เว้นแต่ กรณีมีเหตุอันควร รัฐมนตรีจะสั่งให้กั้นเพิ่มเกินร้อยละหนึ่งก็ได้ แต่จะต้องไม่เกินร้อยละสอง

มาตรา 16 ผู้ใดประสงค์จะให้มีการกำหนดอัตราเงินชดเชยสำหรับสินค้าที่คณะกรรมการยังมิได้กำหนด อัตราเงินชดเชย ให้ยื่นคำขอต่อคณะกรรมการเพื่อกำหนดอัตราเงินชดเชยสำหรับสินค้านั้นได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่มีการยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการจะประกาศกำหนดอัตราเงินชดเชยให้มีผลบังคับย้อนหลังก็ได้ แต่จะย้อนหลังไปชดเชยสำหรับการส่งออกสินค้าออกที่กระทำไปก่อนวันที่มีการยื่นคำขอเกินหกเดือนไม่ได้

มาตรา 17 การขอรับเงินชดเชย ให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยซึ่งประสงค์จะขอรับเงิน ชดเชยยื่นคำขอรับเงินชดเชยตามแบบและวิธีการที่กรมศุลกากรกำหนด และต้องยื่นคำขอภายในหนึ่งปีนับแต่วันส่งสินค้าออก เว้นแต่ในกรณีที่มีการกำหนดอัตราเงินชดเชยย้อนหลังตามมาตรา 16 วรรคสอง ผู้ที่มีสิทธิได้รับเงินชดเชย สำหรับการส่งออกสินค้าออกที่ได้กระทำไปก่อนวันประกาศกำหนดอัตราเงินชดเชยในราชกิจจานุเบกษาต้องยื่นคำขอภายในหนึ่งปีนับแต่วันประกาศดังกล่าว

มาตรา 18 การจ่ายเงินชดเชยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และกำหนดเวลาที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา 11 (4) โดยให้กรมศุลกากรจ่ายเป็นบัตรภาษี เพื่อให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยนำไปชำระภาษีอากรดังต่อไปนี้

(1) ภาษีอากรที่กรมศุลกากร กรมสรรพากร หรือกรมสรรพสามิต จัดเก็บซึ่งผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชย มีหน้าที่ต้องเสีย

(2) ภาษี หัก ณ ที่จ่าย ซึ่งผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชย มีหน้าที่ต้องนำส่งตามประมวลรัษฎากร

(3) ภาษีอากรที่กรมศุลกากร กรมสรรพากร หรือกรมสรรพสามิต จัดเก็บแทนราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยมีหน้าที่ต้องเสีย

(4) ภาษีอากรอื่นที่คณะกรรมการเห็นสมควรให้นำบัตรภาษีไปชำระได้

มาตรา 19 บัตรภาษีมี 2 ชนิด คือ

- (1) ชนิดบอกราคา
- (2) ชนิดไม่บอกราคา

แบบ ลักษณะ ราคา และรายละเอียดของบัตรภาษีให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 20 บัตรภาษีให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ออก แต่ถ้ออธิบดีเห็นสมควรอาจพิจารณาต่ออายุบัตรภาษี ให้ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

- (1) ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยไม่สามารถนำบัตรภาษีที่ได้รับไปชำระภาษีอากรใดได้ เพราะเป็นผู้ได้รับยกเว้นภาษีอากรตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน
- (2) ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชย ไม่สามารถนำบัตรภาษีที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้ภายในกำหนดอายุของบัตรภาษีนั้น

การต่ออายุบัตรภาษีตามวรรคหนึ่งให้อธิบดีพิจารณาต่ออายุให้ได้คราวละสามปีจะพิจารณาต่ออายุบัตรภาษีให้ได้ไม่เกินสองคราว

การยื่นคำขอให้ต่ออายุ ต้องยื่นก่อนบัตรภาษีหมดอายุ และให้ยื่นคำขอตามระเบียบที่กรมศุลกากรกำหนด

มาตรา 21 ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยเห็นว่าตนจะไม่สามารถนำบัตรภาษีที่จะได้รับไปใช้ประโยชน์ได้ ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยจะขออนุมัติจากอธิบดีเพื่อโอนสิทธิในบัตรภาษีไปให้แก่บุคคลอื่นก็ได้ โดยยื่นคำขอตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด แต่การขอโอนสิทธิตามมาตรานี้จะต้องกระทำก่อนการออกบัตรภาษี

มาตรา 22 บัตรภาษีที่ออกให้ต้องเป็นบัตรภาษีระบุชื่อผู้ถือและจะโอนแก่กันมิได้ เว้นแต่ได้รับอนุมัติจากอธิบดีในกรณีดังต่อไปนี้

- (1) การโอนให้ทายาทผู้รับโอนกิจการ ของผู้มีชื่อในบัตรภาษีซึ่งถึงแก่ความตาย
- (2) การโอนให้ผู้ซึ่งรับโอนกิจการ ของผู้มีชื่อในบัตรภาษีมาดำเนินการต่อไป
- (3) การโอนให้แก่บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใหม่อันเกิดจากการควบเข้ากันระหว่างนิติบุคคลผู้มีชื่อในบัตรภาษีและนิติบุคคลอื่น
- (4) การโอนให้แก่บุคคลอื่น ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจการของผู้มีชื่อในบัตรภาษี ในกรณีอนุมัติตาม(4)อธิบดีจะอนุมัติได้ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

มาตรา 23 ผู้รับโอนตามมาตรา 22 (1) ต้องนำบัตรภาษีของผู้โอนมาขอเปลี่ยนบัตรภาษีใหม่ ภายในอายุของบัตรที่กำหนดไว้ในบัตรภาษีเดิม หรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้มีชื่อในบัตรภาษีถึงแก่ความตายแล้วแต่วันใดจะเป็นวันหลัง

สำหรับผู้รับโอนตามมาตรา 22 (2) (3) หรือ (4) ต้องนำบัตรภาษีของผู้โอนมาขอเปลี่ยนบัตรภาษีใหม่ภายในอายุของบัตรที่กำหนดไว้ในบัตรภาษีเดิม เว้นแต่ในกรณีที่อธิบดีเห็นสมควรจะผ่อนผันให้นำบัตรภาษีมาขอเปลี่ยนบัตรภาษีใหม่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่บัตรภาษีหมดอายุก็ได้

บัตรภาษีที่ออกให้ใหม่มีอายุการใช้เท่ากับบัตรภาษีเดิม และอาจต่ออายุได้อีกตามที่กำหนดในมาตรา 20

มาตรา 24 ในกรณีที่บัตรภาษีชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลาย ให้ผู้มีชื่อในบัตรภาษียื่นความจำนงขอรับบัตรภาษีใหม่แทนตามระเบียบที่กรมศุลกากรกำหนด

บัตรภาษีที่ออกให้ใหม่ตามวรรคหนึ่งมีอายุการใช้ และอาจต่ออายุได้อีกเพียงเท่าที่มีอยู่ในบัตรภาษีเดิม

มาตรา 25 ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจในดังต่อไปนี้

(1) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือแจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งบัญชี ทะเบียน เอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือประกอบการพิจารณา

(2) เข้าไปในสถานที่ที่ทำการ สถานที่ผลิตหรือสถานที่เก็บสินค้าของผู้ยื่นคำขอให้กำหนดอัตราเงินชดเชยหรือผู้ยื่นคำขอรับเงินชดเชยในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบเอกสารหลักฐานหรือสิ่งใดอันเกี่ยวกับการยื่นคำขอของผู้ยื่น ในกรณีนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือเรียกบัญชีทะเบียนเอกสาร หรือหลักฐานจากผู้นั้นหรือจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 26 ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เป็นพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 27 ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง บัตรประจำตัวให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 28 ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอให้กำหนดอัตราเงินชดเชยตามมาตรา 16 หรือผู้ยื่นคำขอรับเงินชดเชยตามมาตรา 17 ไม่ให้ความร่วมมือหรือไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรในการปฏิบัติงานของกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ คณะกรรมการหรืออธิบดีแล้วแต่กรณี มีอำนาจยกคำขอให้กำหนดอัตราเงินชดเชย หรือยกคำขอรับเงินชดเชยของผู้นั้นทั้งหมดหรือบางส่วนได้

มาตรา 29 ในกรณีที่มีการส่งสินค้าคืนและต้องคืนเงินค่าสินค้านั้นให้แก่ผู้ซื้อ ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยซึ่งได้รับเงินชดเชยไปแล้ว ต้องคืนเงินชดเชยเป็นจำนวนตามส่วนของ

สินค้าที่รับคืนให้กรมศุลกากรภายในหกสิบวันนับแต่วันที่นำสินค้าเข้า หรือภายในหกสิบวันนับแต่วันได้รับสินค้าคืนสำหรับกรณีที่ขายสินค้าภายในประเทศ

ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยไม่ชำระคืนเงินชดเชยภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยต้องเสียเงินเพิ่มอีกร้อยละสองต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินชดเชยที่ต้องชำระคืนจนกว่าจะชำระคืนเงินชดเชยครบถ้วน

มาตรา 30 ผู้ใดไม่ให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสาร หรือหลักฐานแก่กรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา 25 หรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่กรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 31 ผู้ใดแจ้งความเท็จหรือให้ถ้อยคำเท็จ หรือตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จหรือนำพยานหลักฐานเท็จ มาแสดงกับคณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อให้มีการประกาศกำหนดอัตราเงินชดเชย หรือเพื่อให้มีการจ่ายเงินชดเชยให้แก่ตนเองหรือผู้อื่นตามข้อความถ้อยคำหรือพยานหลักฐานอันเป็นเท็จนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาทหรือไม่เกินสี่เท่าของเงินชดเชยที่ขอหรือที่จ่ายให้ แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่าหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 32 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามมาตรา 30 หรือมาตรา 31 เป็นนิติบุคคล ผู้ดำเนินกิจการหรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องรับโทษตามกฎหมายกำหนดสำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

มาตรา 33 ประกาศและระเบียบของกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ส่งออกสินค้าออกในทางภาษีอากร และการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ขายสินค้าให้แก่ส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจตามโครงการเงินกู้ หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ และการให้ความช่วยเหลือในทางภาษีอากรแก่ผู้ขายสินค้าให้แก่องค์กรระหว่างประเทศ รวมทั้งประกาศอัตราเงินชดเชยค่าภาษีอากรที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ใช้บังคับอยู่ต่อไปเสมือนหนึ่งเป็นประกาศหรือระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

ให้ถือว่าคำขอที่เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือในทางภาษีอากรที่ได้ยื่นไว้ตามประกาศ และระเบียบเดิม ดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง ที่ค้างพิจารณาอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นคำขอที่ยื่นตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ผู้ที่ได้ยื่นคำขอคงได้รับสิทธิและประโยชน์ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในประกาศและระเบียบเดิม

มาตรา 34 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระราชโองการ

พลเอก ป. ตีนสุลลันทน์
นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน

พ.ศ. ๒๕๒๐

แก้ไขเพิ่มเติมโดย

พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๐

เป็นปีที่ ๓๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐”
 มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๑ และ

(๒) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๒๗ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้ว ในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ขอรับการส่งเสริม” หมายความว่า ผู้ขอรับการส่งเสริมการลงทุนตามพระราชบัญญัตินี้

“ ผู้ได้รับการส่งเสริม ” หมายความว่า ผู้ได้รับบัตรส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้

“ เครื่องจักร ” หมายความว่า เครื่องจักรที่จำเป็นต้องใช้ในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมและเครื่องจักรที่จำเป็นต้องใช้ในการก่อสร้างโรงงานซึ่งรวมถึงส่วนประกอบอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และโครงโรงงานสำเร็จรูปที่นำมาติดตั้งเป็นโรงงานด้วย

“ คณะกรรมการ ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

“ กรรมการ ” หมายความว่า กรรมการส่งเสริมการลงทุนและหมายความรวมถึงประธานกรรมการส่งเสริมการลงทุน และรองประธานกรรมการส่งเสริมการลงทุนด้วย

“ ที่ปรึกษา ” หมายความว่า ที่ปรึกษาของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

“ เลขานุการ ” หมายความว่า เลขานุการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

“ สำนักงาน ” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

“ พนักงานเจ้าหน้าที่ ” หมายความว่า ผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

คณะกรรมการ ที่ปรึกษา และพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนคณะหนึ่งประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นรองประธานกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินสิบคนซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการกับเลขานุการเป็นกรรมการและเลขานุการ มีอำนาจและหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

นายกรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีกไม่เกินห้าคนเป็นที่ปรึกษาได้

มาตรา ๗ กรรมการหรือที่ปรึกษาอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการหรือที่ปรึกษาในระหว่างที่กรรมการหรือที่ปรึกษาซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อมให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการหรือที่ปรึกษาซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

กรรมการหรือที่ปรึกษาซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง กรรมการหรือที่ปรึกษาพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

- (๓) นายกรัฐมนตรีให้ออกได้
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

เมื่อกรรมการหรือที่ปรึกษาพ้นจากตำแหน่ง ตามวรรคหนึ่งนายกรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาแทนได้

มาตรา ๙ ประธานกรรมการเป็นผู้เรียกประชุมกรรมการ

การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในการประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจมาประชุมได้ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจมาประชุมได้ด้วย ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ประธานกรรมการ ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการรักษาการแทน ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้เลขาธิการเป็นผู้เรียกประชุมกรรมการ เพื่อให้ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนประธานกรรมการ

มาตรา ๑๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการจะมอบอำนาจให้สำนักงานกระทำการใด ๆ แทนหรือแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อให้กระทำการใด ๆ ตามที่มอบหมายหรือเรียกบุคคลใดซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ข้อเท็จจริงคำอธิบาย คำแนะนำหรือความเห็นก็ได้

ให้นำมาตรา ๙ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

เมื่อสำนักงานหรือคณะอนุกรรมการได้กระทำการไปแล้วตามวรรคหนึ่ง ต้องรายงานให้คณะกรรมการทราบด้วย

มาตรา ๑๒ ให้กรรมการ ที่ปรึกษา และอนุกรรมการได้รับผลประโยชน์ตอบแทนตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๓ สำนักงานมีเลขาธิการเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี และให้มีรองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการและจะให้ผู้ช่วยเลขาธิการเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการด้วยก็ได้

ให้เลขาธิการ รองเลขาธิการและผู้ช่วยเลขาธิการ เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ
สำนักงาน มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
- (๒) ดำเนินการโฆษณาเผยแพร่บรรยากาศการลงทุนและชักจูงให้มีการลงทุนในกิจการที่สำคัญและเป็นประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจสังคมและความมั่นคงของประเทศ

(๓) จัดให้ศูนย์บริการลงทุนสำหรับผู้สนใจลงทุน และผู้ลงทุนในการจัดให้ได้มาซึ่งการอนุญาตและการให้ใช้บริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการลงทุน ซึ่งรวมถึงการอำนวยความสะดวกและให้ความช่วยเหลือแก่ผู้สนใจลงทุนในการเตรียมโครงการลงทุน การหาผู้ร่วมลงทุน และการดำเนินการตามโครงการลงทุน

(๔) วิเคราะห์โครงการขอรับการส่งเสริมการลงทุน ตรวจสอบและควบคุมตลอดจนประเมินผลการลงทุนตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริม

(๕) ศึกษาค้นคว้าหาช่องทางในการลงทุน จัดทำรายงานความเหมาะสมของการลงทุน และวางแผนส่งเสริมการลงทุน

(๖) ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนในราชอาณาจักร

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ เข้าไปในสถานที่ของผู้ขอรับการส่งเสริม และผู้ได้รับการส่งเสริมในระหว่างเวลาทำการเพื่อสอบถามข้อเท็จจริงหรือเพื่อตรวจสอบเอกสารหรือสิ่งของใด ๆ ที่เกี่ยวกับกิจการที่ขอรับการส่งเสริมหรือกิจการที่ได้รับการส่งเสริมจากบุคคลซึ่งอยู่ในสถานที่นั้นได้ตามความจำเป็น

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะเข้าไปในสถานที่ตามวรรคหนึ่งถ้าไม่เป็นการรบกวนต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ขอรับการส่งเสริมหรือผู้ได้รับการส่งเสริมทราบล่วงหน้าตามสมควร

มาตรา ๑๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

หมวด ๒ การขอและการให้การส่งเสริม

มาตรา ๑๖ กิจการที่คณะกรรมการจะพึงให้การส่งเสริมการลงทุนได้ ต้องเป็นกิจการที่สำคัญและเป็นประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจสังคม และความมั่นคงของประเทศ กิจการผลิตเพื่อส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ กิจการที่ใช้ทุน แรงงานหรือบริการในอัตราสูงหรือกิจการที่ใช้ผลิตผลการเกษตร หรือทรัพยากรธรรมชาติเป็นวัตถุดิบ ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่ากิจการนั้นยังไม่มีในราชอาณาจักร หรือมีในราชอาณาจักรไม่เพียงพอหรือกรรมวิธีการผลิตยังไม่ทันสมัย

ให้คณะกรรมการประกาศกำหนดประเภทและขนาดของกิจการที่จะให้การส่งเสริมการลงทุน โดยจะกำหนดเงื่อนไขในการให้การส่งเสริมไว้ด้วยก็ได้ และจะแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกเงื่อนไขดังกล่าวในเวลาใดก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า กิจการใดที่ได้ประกาศให้การส่งเสริมการลงทุนตามวรรคสองหมดความจำเป็นที่จะต้องให้การส่งเสริมการลงทุนต่อไปแล้ว คณะกรรมการจะประกาศงดให้การส่งเสริมการลงทุนกิจการนั้นไว้ชั่วคราว หรือเป็นการถาวรก็ได้

มาตรา ๑๗ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้รับการส่งเสริม ต้องยื่นคำขอรับการส่งเสริมต่อสำนัก-งาน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและแบบที่เลขาธิการกำหนด พร้อมด้วยโครงการลงทุนที่ขอรับการส่งเสริม

ผู้ได้รับการส่งเสริมต้องเป็นบริษัท มูลนิธิ หรือสหกรณ์ ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

การขอรับการส่งเสริมก่อนจัดตั้งเป็นบริษัท มูลนิธิ และสหกรณ์ตามวรรคสอง ให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่เลขาธิการกำหนด

มาตรา ๑๘ โครงการลงทุนที่คณะกรรมการจะให้การส่งเสริมได้ ต้องเป็นโครงการลงทุนที่มีความเหมาะสมทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีทั้งนี้ให้พิจารณาถึง

(๑) จำนวนผู้ผลิต และ กำลังผลิตในกิจการที่มีอยู่แล้วในราชอาณาจักรเปรียบเทียบกับประมาณการความต้องการและขนาดกำลังผลิตที่จะส่งเสริมให้เกิดหรือเพิ่มขึ้น

(๒) โอกาสที่กิจการนั้นจะขยายตลาดให้แก่ผลิตภัณฑ์ หรือผลิตผลที่ผลิตหรือประกอบได้ในราชอาณาจักร และที่จะสนับสนุนให้มีการผลิตหรือประกอบในราชอาณาจักร

(๓) ปริมาณและอัตราการใช้ทรัพยากร รวมทั้งทุน วัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็น และแรงงานหรือบริการอย่างอื่นที่มีอยู่ในราชอาณาจักร

(๔) จำนวนเงินตราต่างประเทศที่จะประหยัดหรือสงวนไว้ได้ และที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักร

(๕) ความเหมาะสมของกรรมวิธีการผลิตหรือประกอบ

(๖) หลักเกณฑ์อื่นที่คณะกรรมการเห็นว่าจำเป็นและเหมาะสม

มาตรา ๑๙ โครงการลงทุนที่คณะกรรมการจะให้การส่งเสริมได้ต้องเป็นโครงการลงทุนที่มีมาตรการอันสมควรที่จะป้องกันและควบคุมมิให้เกิดผลเสียหายต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีพของประชาชนและความสมบูรณ์สืบไปของมนุษย์และธรรมชาติ

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรให้การส่งเสริมแก่ผู้ขอรับการส่งเสริมรายได้แล้ว คณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไขในบัตรส่งเสริมเพื่อให้ผู้ได้รับการส่งเสริมรายนั้นต้องปฏิบัติในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่องดังต่อไปนี้ด้วยก็ได้

- (๑) จำนวนทุนและแหล่งที่มาของทุน
- (๒) สัญชาติและจำนวนผู้ถือหุ้น
- (๓) ขนาดของกิจการซึ่งรวมถึงชนิดผลิตภัณฑ์ ผลผลิตหรือการให้บริการ กรรมวิธี การผลิตหรือประกอบ และกำลังผลิตหรือประกอบ
- (๔) ปริมาณวัตถุดิบภายในประเทศที่จะต้องใช้
- (๕) สัญชาติและจำนวนคนงาน ช่างฝีมือ และผู้ชำนาญการ
- (๖) การฝึกและใช้กำลังคนในการปฏิบัติงาน
- (๗) การป้องกันและควบคุมมิให้เกิดผลเสียหายต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- (๘) ระยะเวลาที่จะต้องเริ่มปฏิบัติตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริม
- (๙) ระยะเวลาที่จะต้องสั่งซื้อเครื่องจักร
- (๑๐) ระยะเวลาที่จะต้องนำเครื่องจักรเข้ามาในราชอาณาจักร
- (๑๑) ระยะเวลาที่จะต้องส่งเครื่องจักรที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรกลับออกไปภายหลังเมื่อใช้งานเสร็จแล้ว

- (๑๒) การขยายระยะเวลาตาม (๘) (๙) (๑๐) หรือ (๑๑)
- (๑๓) วันเปิดดำเนินการ
- (๑๔) การรายงานผลการปฏิบัติงานตามโครงการและการดำเนินงาน
- (๑๕) การรายงานผลการปฏิบัติงานของช่างฝีมือและผู้ชำนาญการ ซึ่งเป็นคนต่างด้าวว่าได้ฝึกอบรมให้คนไทยได้รับความรู้ความชำนาญเพียงไร

(๑๖) การกำหนดให้ผลิตภัณฑ์หรือผลผลิตที่ผลิต ประกอบ หรือส่งออกเป็นไปตามมาตรฐานที่คณะกรรมการหรือทางราชการกำหนด

- (๑๗) การจำหน่ายผลิตภัณฑ์หรือผลผลิตที่ผลิตหรือประกอบหรือการให้บริการ
- (๑๘) การส่งออกซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลผลิตที่ผลิตหรือประกอบ

(๑๙) การให้นำเงิน หนังสือสัญญาคำประกันของธนาคารหลักทรัพย์รัฐบาลไทย หรือหลักประกันอื่นที่คณะกรรมการเห็นสมควรมอบแก่สำนักงานเพื่อเป็นประกันในการปฏิบัติ ตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

(๒๐) เรื่องอื่นที่เกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ การให้ การ ใช้ หรือการควบคุมการใช้สิทธิและประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๑ เมื่อคณะกรรมการมีมติให้การส่งเสริมแก่ผู้รับการส่งเสริมรายได้แล้ว สำนักงานต้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้รับการส่งเสริมรายนั้นทราบมติของคณะกรรมการภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่คณะกรรมการมีมติพร้อมด้วยเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ถ้าผู้รับการส่งเสริมยอมรับการส่งเสริมตามวรรคหนึ่ง ต้องมีหนังสือตอบให้ สำนักงานทราบภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่รับหนังสือนั้น

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ให้เลขาธิการมีอำนาจขยายเวลาตามวรรคสองออกไปได้ ไม่เกินสามครั้ง ครั้งละไม่เกินหนึ่งเดือน

มาตรา ๒๒ ผู้รับการส่งเสริมซึ่งตอบรับการส่งเสริมตามมาตรา ๒๑ แล้วต้อง รายงานผลการเริ่มปฏิบัติงานตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริมให้สำนักงานทราบตามแบบและวิธี การที่เลขาธิการกำหนดภายในหกเดือนนับแต่วันที่ตอบรับการส่งเสริม

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ให้เลขาธิการมีอำนาจขยายเวลาตามวรรคหนึ่งออกไปได้ ไม่เกินสามครั้ง ครั้งละไม่เกินสี่เดือน และรายงานให้คณะกรรมการทราบทุกครั้ง

เมื่อเลขาธิการพิจารณาเห็นว่าผู้รับการส่งเสริมสามารถจะดำเนินการตาม โครงการที่ได้รับการส่งเสริมแล้ว ให้ออกบัตรส่งเสริมให้แก่ผู้นั้นโดยมิชักช้า

มาตรา ๒๓ บัตรส่งเสริมให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด

ให้เลขาธิการเป็นผู้ลงลายมือชื่อในบัตรส่งเสริม

การแก้ไขบัตรส่งเสริมให้กระทำโดยมติคณะกรรมการ และให้เลขาธิการลงลายมือ ชื่อในบัตรส่งเสริมที่แก้ไข มอบให้ผู้ได้รับการส่งเสริมโดยมิชักช้า

หมวด ๓

สิทธิและประโยชน์

มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองเพียงเท่าที่พระราชบัญญัตินี้มีได้ บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้คณะกรรมการมีอำนาจอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักร

เพื่อศึกษาสู่ทางการลงทุนหรือกระทำการอื่นใดที่จะเป็นประโยชน์ต่อการลงทุนได้ตามกำหนดระยะเวลาให้อยู่ในราชอาณาจักรเท่าที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร

การขออนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและแบบที่คณะกรรมการกำหนด และในการอนุญาต คณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไขตามที่พิจารณาเห็นสมควรไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๒๕ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองเพียงเท่าที่พระราชบัญญัตินี้มี ใ้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับอนุญาตนำคนต่างด้าวซึ่งเป็น

(๑) ช่างฝีมือ

(๒) ผู้ชำนาญการ

(๓) คู่สมรสและบุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะของบุคคลใน (๑) และ (๒) เข้ามาในราชอาณาจักรได้ตามจำนวนและกำหนดระยะเวลาให้อยู่ในราชอาณาจักรเท่าที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร แม้ว่าจะเกินอัตราจำนวนหรือระยะเวลาให้อยู่ในราชอาณาจักรตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

มาตรา ๒๖ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าวเพียงเท่าที่พระราชบัญญัตินี้มีใ้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๕ และคนต่างด้าวซึ่งเป็นช่างฝีมือหรือผู้ชำนาญการที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๒๕ ได้รับอนุญาตทำงานเฉพาะตำแหน่งหน้าที่การทำงานที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบตลอดระยะเวลาเท่าที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร

มาตรา ๒๗ ผู้ได้รับการส่งเสริม และได้รับอนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินเพื่อประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามจำนวนที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร แม้ว่าจะเกินกำหนดที่จะพึงมีได้ตามกฎหมายอื่น

ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมซึ่งเป็นคนต่างด้าวตามประมวลกฎหมายที่ดินเลิกกิจการที่ได้รับการส่งเสริมหรือโอนกิจการนั้นให้แก่ผู้อื่นผู้ได้รับการส่งเสริมต้องจำหน่ายที่ดินที่ได้รับอนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่เลิกหรือโอนกิจการ มิฉะนั้นให้อธิบดีกรมที่ดินมีอำนาจจำหน่ายที่ดินนั้นตามประมวลกฎหมายที่ดิน

* **มาตรา ๒๘** ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรตามที่คณะกรรมการพิจารณาอนุมัติแต่เครื่องจักรนั้นต้องไม่เป็นเครื่องจักรที่ผลิตหรือประกอบได้ในราชอาณาจักร ซึ่งมีคุณภาพใกล้เคียงกันกับชนิดที่ผลิตในต่างประเทศ และมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้

* แก้ไขเพิ่มเติมโดย มาตรา ๓ และมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

* **มาตรา ๒๙** เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า การให้การส่งเสริมแก่กิจการใด หรือแก่ผู้ขอรับการส่งเสริมรายใดไม่สมควรให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา ๒๘ คณะกรรมการ

การจะให้การส่งเสริมแก่กิจการนั้นหรือผู้ขอรับการส่งเสริมรายนั้น และรายต่อ ๆ ไป โดยให้ได้รับลดหย่อนอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรเพียงกึ่งหนึ่งหรือจะไม่ให้ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรเลยก็ได้

* แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

* **มาตรา ๓๐** ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร คณะกรรมการจะให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับลดหย่อนอากรขาเข้าไม่เกินร้อยละเก้าสิบของอัตราปกติ สำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อใช้ผลิต ผสมหรือประกอบในกิจการที่ได้รับการส่งเสริม มีกำหนดเวลาคราวละไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่คณะกรรมการกำหนด แต่วัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นนั้นต้องไม่เป็นของที่ผลิตหรือมีกำเนิดในราชอาณาจักรซึ่งมีคุณภาพใกล้เคียงกันกับชนิดที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักรและมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้

ทั้งนี้ ตามชนิด ปริมาณ ระยะเวลา เงื่อนไข และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

* แก้ไขเพิ่มเติมโดย มาตรา ๓ และมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๓๑ ผู้ได้รับการส่งเสริม จะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมมีกำหนดเวลาตามที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามปีแต่ไม่เกินแปดปีนับแต่วันที่เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการนั้นรายได้ที่ต้องนำมาคำนวณกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการตามวรรคหนึ่งให้รวมถึงรายได้จากการจำหน่ายผลพลอยได้และรายได้จากการจำหน่ายสินค้ากึ่งสำเร็จรูปตามที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร

ในกรณีที่ประกอบกิจการขาดทุนในระหว่างเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามวรรคหนึ่งผู้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามวรรคหนึ่ง ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับอนุญาตให้นำผลขาดทุนประจำปีที่เกิดขึ้นในระหว่างเวลานั้นไปหักออกจากกำไรสุทธิที่เกิดขึ้นภายหลังระยะเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลมีกำหนดเวลาไม่เกินห้าปีนับวันพ้นกำหนดเวลานั้น โดยจะเลือกหักจากกำไรปีใดปีหนึ่งหรือหลายปีก็ได้

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า การให้การส่งเสริมแก่กิจการใด หรือแก่ผู้ขอรับการส่งเสริมรายใดไม่สมควรให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามมาตรา ๓๑ คณะกรรมการจะให้การส่งเสริมแก่กิจการนั้นหรือผู้ขอรับการส่งเสริมรายนั้นและรายต่อ ๆ ไป โดยไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลก็ได้

มาตรา ๓๓ ค่าแห่งกิวติวัลส์ ค่าแห่งลิขสิทธิ์ หรือสิทธิอื่นจากผู้ได้รับการส่งเสริมตามสัญญาที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้มีกำหนดระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๔ เงินปันผลจากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนซึ่งได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามมาตรา ๓๑ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ ตลอดระยะเวลาที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้น

* มาตรา ๓๕ เพื่อส่งเสริมการลงทุนในท้องถิ่น คณะกรรมการจะกำหนดท้องถิ่นนั้นเป็นเขตส่งเสริมการลงทุนก็ได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา นอกจากสิทธิและประโยชน์ตามมาตราอื่น คณะกรรมการมีอำนาจให้ผู้ได้รับการส่งเสริมที่ประกอบกิจการในเขตที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ได้รับสิทธิและประโยชน์พิเศษอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้

(๑)

(๒) การลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการลงทุนในอัตราร้อยละห้าสิบของอัตรากำหนดห้าปี โดยนับจากวันที่พ้นกำหนดระยะเวลาตาม มาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง หรือนับจากวันที่เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

* มาตรา ๓๕(๑) ยกเลิกโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

(๓) การอนุญาตให้หักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปาสองเท่าของจำนวนเงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้เสียไปเป็นค่าใช้จ่ายในการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริม เพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล ทั้งนี้ ตามเงื่อนไข วิธีการ และระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

(๔) การอนุญาตให้หักเงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมลงทุนในการติดตั้ง หรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการพิจารณากำหนดจากกำไรสุทธิรวมทั้งสิ้นไม่เกินร้อยละยี่สิบห้าของเงินที่ลงทุนแล้วในการนั้น โดยผู้ได้รับการส่งเสริมจะเลือกหักจากกำไรสุทธิของปีใดปีหนึ่งหรือหลายปีก็ได้ภายในสิบปีนับแต่วันที่เริ่มมีรายได้จากการลงทุน ทั้งนี้ นอกเหนือไปจากการหักค่าเสื่อมราคาตามปกติ

* มาตรา ๓๖ เพื่อส่งเสริมการส่งออก คณะกรรมการอาจให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับสิทธิและประโยชน์พิเศษอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) การยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบ และวัสดุจำเป็นที่ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศเพื่อใช้ ผลิต ผสม หรือประกอบผลิตภัณฑ์ หรือผลิตผลเฉพาะที่ใช้ในการส่งออก

(๒) การยกเว้นอากรขาเข้า สำหรับของที่ผู้ได้รับการส่งเสริมนำเข้ามาเพื่อส่งกลับออกไป

* แก้ไขเพิ่มเติมโดย มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

(๓) การยกเว้นอากรขาออก สำหรับผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบ

(๔) การอนุญาตให้หักเงินได้พึงประเมินในการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นจำนวน เท่ากับร้อยละห้าของรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากปีก่อนจากการส่งออก ซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบโดยไม่รวมค่าประกันภัยและค่าขนส่งนอกประเทศ

ทั้งนี้ ตามเงื่อนไข วิธีการและระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๗ ผู้ได้รับการส่งเสริมหรือผู้ลงทุนในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมซึ่งมีภูมิ ล่าเนาออกราชอาณาจักรจะได้รับอนุญาตให้นำหรือส่งเงินออกนอกราชอาณาจักรเป็นเงินตราต่างประเทศได้ เมื่อเงินนั้นเป็น

(๑) เงินทุนที่ผู้ได้รับการส่งเสริมนำเข้ามาในราชอาณาจักรและเงินปันผล หรือผลประโยชน์อื่นที่เกิดจากเงินทุนนั้น

(๒) เงินกู้ต่างประเทศที่ผู้ได้รับการส่งเสริมนำมาลงทุนในกิจการที่ได้รับการส่งเสริม ตามสัญญาที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ รวมทั้งดอกเบี้ยของเงินกู้ต่างประเทศนั้น

(๓) เงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมมีข้อผูกพันกับต่างประเทศตามสัญญาเกี่ยวกับการใช้ สิทธิและบริการต่างๆ ในการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน และสัญญานั้นได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

ในกรณีที่ระยะเวลาใดตุลการชำระเงินต้องประสบความยุ่งยากจำเป็นต้องสงวนเงิน ตราต่างประเทศให้มีสำรองไว้ตามสมควร ธนาคารแห่งประเทศไทยจะจำกัดการนำหรือส่งเงินนั้น ออกนอกราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อผลดังกล่าวนี้ได้แต่จะไม่จำกัดการส่งเงินที่นำ เข้ามาในราชอาณาจักรต่ำกว่าร้อยละสิบต่อปีถ้าการส่งเงินนั้นกระทำภายหลังจากที่นำเข้ามาแล้ว เป็นเวลาสองปีและจะไม่จำกัดการส่งเงินปันผลต่ำกว่าร้อยละสิบห้าต่อปีของเงินลงทุนที่นำเข้ามา ในราชอาณาจักร

หมวด ๔

เครื่องจักร วัตถุศิลปะและวัสดุจำเป็น

* มาตรา ๓๘ บรรดาเครื่องจักร วัตถุศิลปะหรือวัสดุจำเป็นซึ่งเป็นของที่สั่งหรือนำเข้า มาในราชอาณาจักร และเป็นของที่พึงได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรขาเข้าตามพระราชบัญญัติ นี้ คณะกรรมการมีอำนาจ สั่งกรมศุลกากรส่งมอบของนั้นให้แก่ผู้ขอรับการส่งเสริมซึ่งตอบรับการ ส่งเสริมตามมาตรา ๒๑ แล้ว หรือผู้ได้รับการส่งเสริมแล้วแต่กรณีโดยถือเอาการค้าประกันของ ธนาคารพาณิชย์ในราชอาณาจักรแทนการวางเงินเป็นประกันการชำระอากรขาเข้าได้

*แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๔

* มาตรา ๓๙ ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขเกี่ยวกับการนำเครื่องจักรเข้ามาในราชอาณาจักร หรือการยกเว้นหรือลดหย่อนอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักร ตามที่กำหนดไว้ในบัตรส่งเสริม เมื่อคณะกรรมการเห็นว่ามีความเห็นสมควรแก้ไขเงื่อนไขให้คณะกรรมการมีอำนาจแก้ไขนั้นได้และถ้าได้มีการนำเครื่องจักรนั้นเข้ามาโดยชอบด้วยกฎหมายว่าด้วยศุลกากรแล้ว คณะกรรมการจะกำหนดให้การแก้ไขนั้นมีผลย้อนหลังไปจนถึงวันนำเข้าก็ได้ ทั้งนี้ ไม่ว่าการนำเข้านั้นเกิดขึ้นก่อนหรือในหรือหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

* แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๔

* มาตรา ๔๐ ภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนดซึ่งต้องไม่น้อยกว่าห้าปีแต่ไม่เกินสิบห้าปี ห้ามมิให้ผู้ได้รับการส่งเสริม

(๑) ไซ้เครื่องจักรที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรขาเข้า เพื่อการอื่นนอกจากกิจการที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับการส่งเสริม หรือยินยอมให้ผู้อื่นไซ้เครื่องจักรนั้น

(๒) ย้ายโรงงานหรือสถานที่ประกอบกิจการไปตั้งหรือดำเนินการในท้องถิ่น นอกจากที่กำหนดในบัตรส่งเสริม

ทั้งนี้เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการตามมาตรา ๔๑

* แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๔

มาตรา ๔๑ คณะกรรมการมีอำนาจอนุญาตให้ผู้ได้รับการส่งเสริมจ้างงาน จำหน่าย โอน ให้เช่า นำไปใช้ในการอื่นหรือให้บุคคลอื่นไซ้เครื่องจักรที่ได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากรตามมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๙ หรือย้ายโรงงานหรือสถานที่ประกอบกิจการไปตั้งหรือดำเนินการในท้องถิ่น

การอนุญาตจะทำเป็นหนังสือหรือแก้ไขบัตรส่งเสริม โดยระบุเงื่อนไขและรายละเอียดในการอนุญาตไว้ด้วยก็ได้

ห้ามมิให้นำกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรมาใช้บังคับแก่ผู้ได้รับการส่งเสริมซึ่งได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการตามมาตรา ๔๑ เว้นแต่คณะกรรมการจะกำหนดเป็นอย่างอื่น ในกรณีเช่นนี้ให้กฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรมาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้ง

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมจ้างเครื่องจักรที่ได้รับยกเว้น หรือลดหย่อนภาษีอากร และผู้รับจ้างซึ่งมิได้เป็นผู้ได้รับการส่งเสริมจ้างเครื่องจักรนั้น ก่อนพ้นกำหนดเวลาที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๔๐ ให้นำกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรมาใช้บังคับแก่ผู้รับจ้าง โดยให้ถือว่าผู้รับจ้างนั้นเป็นผู้นำของเข้าซึ่งสิ้นสิทธิในการได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากรสำหรับเครื่องจักรนั้นในวันรับโอน

หมวด ๕ หลักประกันและการคุ้มครอง

มาตรา ๔๓ รัฐจะไม่โอนกิจการของผู้ได้รับการส่งเสริมมาเป็นของรัฐ

มาตรา ๔๔ รัฐจะไม่ประกอบกิจการขึ้นใหม่แข่งขันกับผู้ได้รับการส่งเสริม

มาตรา ๔๕ รัฐจะไม่ทำการผูกขาด การจำหน่ายผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลชนิดเดียวกัน หรือคล้ายคลึงกันกับที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบได้

มาตรา ๔๖ รัฐจะไม่ควบคุมราคาจำหน่ายของผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ได้จากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน เว้นแต่ในกรณีจำเป็นในด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ แต่จะไม่กำหนดราคาจำหน่ายให้ต่ำกว่าราคาที่คณะกรรมการเห็นสมควร

มาตรา ๔๗ ผู้ได้รับการส่งเสริม จะได้รับอนุญาตให้ส่งออกนอกราชอาณาจักรได้เสมอไปซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ได้จากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน เว้นแต่ในกรณีจำเป็นในด้านเศรษฐกิจ สังคมและความมั่นคงของประเทศ

* มาตรา ๔๘ รัฐจะไม่อนุญาตให้ส่วนราชการ องค์การของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจ นำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยให้ได้รับยกเว้นอากรขาเข้า ซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลชนิดใดที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าเป็นชนิดเดียวกันกับที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบได้โดยมีคุณภาพใกล้เคียงกันและมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่ยุทธภัณฑ์ ตามความในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์ ที่นำเข้ามาเพื่อใช้ในราชการของกระทรวงกลาโหม

* แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๔๙ ในกรณีที่จำเป็นเพื่อให้ความคุ้มครองกิจการของผู้ได้รับการส่งเสริม คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลชนิดเดียวกัน คล้ายคลึงกัน หรือทดแทนกันได้กับที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบในอัตราที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินร้อยละห้าสิบของราคารวมค่าประกันภัยและค่าขนส่งนอกประเทศของผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลนั้น

การกำหนดค่าธรรมเนียมพิเศษตามวรรคหนึ่งให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้ใช้บังคับตามระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนดแต่คราวละไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

คณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา แก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกประกาศตามมาตรานี้ในเวลาใด ๆ ได้ตามที่เห็นสมควร

ในกรณีที่มีปัญหาว่า ผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลใดที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งจะต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษตามประกาศของคณะกรรมการหรือไม่ ให้คณะกรรมการเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาและคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับการนำเข้า ตามมาตรานี้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมศุลกากร และให้นำกฎหมายว่าด้วยศุลกากรมาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้ถือว่าค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับการนำเข้าเป็นเสมือนอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร

ในกรณีที่คณะกรรมการวินิจฉัยว่า ผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลนั้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษและผู้ได้ชำระค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับของนั้นแล้ว ก็ให้กรมศุลกากรคืนค่าธรรมเนียมดังกล่าวให้แก่ผู้นั้น

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า การกำหนดค่าธรรมเนียมพิเศษตามมาตรา ๔๘ ไม่เพียงพอสำหรับการให้ความคุ้มครองกิจการของผู้ได้รับการส่งเสริม ให้กระทรวงพาณิชย์ห้ามนำเข้าผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลชนิดเดียวกัน คล้ายคลึงกัน หรือทดแทนกันได้ กับที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบเข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการส่งออกภายนอกและการนำเข้าในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการส่งออกภายนอกและการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมประสบปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินกิจการที่ได้รับการส่งเสริมและร้องเรียนให้คณะกรรมการช่วยเหลือให้ประธานกรรมการมีอำนาจสั่งให้ความช่วยเหลือไปตามความเหมาะสม หรือสั่งให้ส่วนราชการ องค์การของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการช่วยเหลือต่อไปโดยมิชักช้า

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่โครงสร้าง อัตรา หรือวิธีการจัดเก็บภาษีอากร ค่าบริการ หรือค่าธรรมเนียม เป็นอุปสรรคต่อการลงทุนที่พึงให้การส่งเสริมหรือที่ให้การส่งเสริมไปแล้ว ไม่ว่าจะ มีผู้ร้องเรียนขอให้คณะกรรมการช่วยเหลือหรือไม่ก็ตาม ให้ประธานกรรมการมีอำนาจสั่ง ส่วนราชการ องค์การของรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องพิจารณาดำเนินการแก้ไขต่อไป

มาตรา ๕๓ ส่วนราชการ องค์การของรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจใดได้รับคำสั่งจากประธานกรรมการตามมาตรา ๕๑ หรือมาตรา ๕๒ ต้องพิจารณาดำเนินการช่วยเหลือหรือแก้ไขให้เป็นไปตามคำสั่งดังกล่าวถ้าเห็นว่าไม่อาจปฏิบัติตามได้ ให้รายงานประธานกรรมการทราบพร้อมด้วยเหตุผลภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำสั่ง

ในกรณีที่ได้รับรายงานเหตุผลตามวรรคหนึ่ง ถ้าประธานกรรมการพิจารณาเห็นควรดำเนินการประการใด ให้ถือเป็นที่สุดและให้ส่วนราชการ องค์การของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามให้เป็นไปตามนั้นโดยมิชักช้า

หมวด ๖

การเพิกถอนสิทธิและประโยชน์

มาตรา ๕๔ ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์ที่ได้ให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมทั้งหมดหรือบางส่วนโดยจะกำหนดระยะเวลาไว้ด้วยหรือไม่ก็ได้

ถ้าคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า การที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้นมีได้เป็นการกระทำโดยจงใจ จะสั่งให้สำนักงานเดือนเป็นหนังสือให้ผู้ได้รับการส่งเสริมแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขภายในเวลาที่กำหนดก่อนก็ได้ แต่เมื่อพ้นกำหนดเวลานั้นแล้วผู้ได้รับการส่งเสริมยังมีได้แก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้คณะกรรมการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่คณะกรรมการสั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากรสำหรับของที่นำเข้าหรือส่งออกทั้งหมด ให้ถือว่าผู้ได้รับการส่งเสริมไม่เคยได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากรมาแต่ต้นและให้ผู้ได้รับการส่งเสริมเสียภาษีอากรโดยถือสภาพของของราคาและอัตราภาษีอากรที่เป็นอยู่ในวันนำเข้าหรือส่งออกเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีอากร สำหรับกรณีที่ได้รับลดหย่อนภาษีอากรให้เสียภาษีอากรเพิ่มจากที่ได้เสียไว้แล้ว ให้ครบถ้วนตามจำนวนเงินภาษีอากรที่จะต้องเสียทั้งหมดเมื่อได้คำนวณตามเกณฑ์เช่นว่านั้น

ในกรณีที่คณะกรรมการสั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากร สำหรับของที่นำเข้าหรือส่งออกบางส่วน ให้ถือว่าผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากรมาแต่ต้นเพียงเท่าที่ตนยังคงได้รับสิทธิและประโยชน์อยู่ และให้เสียภาษีอากรตามส่วนที่ได้ถูกเพิกถอนจนครบถ้วน โดยถือสภาพของของ ราคา และอัตราภาษีอากรที่เป็นอยู่ในวันนำเข้าหรือส่งออกเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีอากร

ผู้ได้รับการส่งเสริมต้องแจ้งขอชำระภาษีอากร หรือภาษีอากรเพิ่มต่อกรมศุลกากรหรือด่านศุลกากรที่ได้นำของนั้นเข้ามาหรือส่งของนั้นออกไปภายในหนึ่งเดือน นับแต่วันทราบคำสั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากร และต้องชำระ ณ ที่ทำการศุลกากรซึ่งกรมศุลกากรกำหนดให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจำนวนเงินภาษีอากรหรือภาษีอากรเพิ่มอันจะพึงต้องชำระถ้ามิได้มีการปฏิบัติเช่นว่านั้น ให้ถือว่าของนั้นได้นำเข้ามาหรือส่งออกไปโดยหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากรและให้นำกฎหมายว่าด้วยศุลกากรมาใช้บังคับ

ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมไม่ปฏิบัติตามคำเตือนของสำนักงานตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง คณะกรรมการจะให้ผู้ได้รับการส่งเสริมเสียเงินเพิ่มภาษีอากรให้แก่รัฐ โดยชำระแก่กรมศุลกากรพร้อมกับเงินภาษีอากรหรือภาษีอากรเพิ่มที่ต้องนำไปชำระตามวรรคสามในอัตราร้อยละหนึ่งต่อเดือนของเงินภาษีอากรหรือเงินภาษีอากรเพิ่มอันจะพึงต้องชำระ นับแต่วันที่พ้น

กำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคสองอีกด้วยก็ได้ แต่เงินเพิ่มภาษีอากรตามมาตรานี้มีให้เกินจำนวนเงินภาษีอากรหรือภาษีอากรเพิ่มอันจะพึงต้องชำระ และเพื่อให้ได้รับชำระเงินเพิ่มนี้ ให้ถือว่าเงินเพิ่มเป็นเสมือนเงินอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี การนับอายุความตามมาตรานี้ให้เริ่มนับเมื่อพ้นหนึ่งเดือนนับแต่วันทราบคำสั่ง

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเลิกกิจการ รวมกิจการกับผู้อื่นหรือโอนกิจการให้แก่ผู้อื่น ให้บัตรส่งเสริมนั้นใช้ได้ต่อไปอีกไม่เกินสามเดือนนับแต่วันเลิก รวม หรือโอนกิจการ

ในกรณีที่ผู้ซึ่งดำเนินกิจการที่รวมกันขึ้นใหม่หรือรับโอนกิจการประสงค์จะขอรับช่วงดำเนินการที่ได้รับการส่งเสริมตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในบัตรส่งเสริมต่อไป ให้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมภายในเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ถ้าคณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรให้การส่งเสริมให้ออกบัตรส่งเสริมโดยให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้เพียงเท่าที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเดิมยังเหลืออยู่ ถ้าคณะกรรมการเห็นว่าไม่สมควรในการให้การส่งเสริม ให้สั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์ทั้งหมด

หมวด ๗

บทสุดท้าย

มาตรา ๕๗ บรรดาอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๒๗ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งจะต้องปฏิบัติตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๘ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๘ ให้ถือว่าผู้ได้รับบัตรส่งเสริมในการประกอบกิจการอุตสาหกรรมตามประเภทขนาดและเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวงหรือประกาศของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมและผู้ได้รับบัตรส่งเสริมตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๒๗ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ อยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นผู้ได้รับการส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในบัตรส่งเสริมและให้มีสิทธิที่จะขอรับสิทธิและประโยชน์

ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๕๙ ให้ถือว่าคำขอรับการส่งเสริมที่ได้รับอนุมัติการลงทุนจากคณะกรรมการตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๒๗ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ แล้ว

เป็นคำขอรับการส่งเสริมที่ได้รับอนุมัติการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๐ ให้ถือว่าคำขอรับการส่งเสริมที่ค้างพิจารณาอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นคำขอรับการส่งเสริมที่ได้ยื่นตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ธานินทร์ กรัยวิเชียร

นายกรัฐมนตรี

**ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
ที่ 1/2536
เรื่อง นโยบายและหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุน**

เพื่อให้การส่งเสริมการลงทุนสามารถสนองต่อวัตถุประสงค์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ และนโยบายของรัฐบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเห็นสมควรกำหนดนโยบายและหลักเกณฑ์การอนุมัติการส่งเสริมการลงทุน และการให้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากร ดังนี้

ข้อ 1 ยกเลิกประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 1/2535 เรื่อง หลักเกณฑ์การให้สิทธิและประโยชน์แก่โครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ลงวันที่ 20 มีนาคม 2535

ข้อ 2 ในการพิจารณาให้การส่งเสริมการลงทุน คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน จะใช้หลักปฏิบัติสำหรับกรณีทั่วไป ดังต่อไปนี้

1. ข้อกำหนด

ภายใต้ขอบเขตของพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520 คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน อาจอนุมัติให้การส่งเสริมแก่โครงการลงทุนไม่ว่าจะเป็นการลงทุนใน สาขาเกษตรกรรม การเลี้ยงสัตว์ การประมง การสำรวจและทำเหมืองแร่ การอุตสาหกรรม หรือการให้บริการ หากพิจารณาเห็นว่า

- 1.1 ผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ หรือบริการนั้น ยังไม่มีในราชอาณาจักร หรือมีแต่ไม่เพียงพอหรือกรรมวิธีการผลิตยังไม่ทันสมัย
- 1.2 การผลิตผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ หรือการจัดให้มีการบริการนั้นมีความสำคัญ และเป็นประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ
- 1.3 โครงการลงทุนนั้นมีความเหมาะสมทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี และมีมาตรการป้องกันผลเสียหายต่อสภาพแวดล้อมเพียงพอ

2. นโยบาย

ในการดำเนินการส่งเสริมการลงทุน ภายใต้ขอบเขตของกฎหมายดังกล่าว คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน มีนโยบายที่จะให้ความสำคัญเป็นพิเศษแก่โครงการลงทุน ซึ่ง

- 2.1 ตั้งแหล่งประกอบการในส่วนภูมิภาค
- 2.2 จัดตั้งหรือพัฒนาอุตสาหกรรมหลักซึ่งจะเป็นพื้นฐานรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศขั้นต่อไป
- 2.3 จัดสร้างหรือดำเนินการด้านบริการพื้นฐาน
- 2.4 ช่วยรักษาหรือฟื้นฟูสภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ
- 2.5 ประหยัดพลังงานหรือทดแทนพลังงานนำเข้า
- 2.6 ช่วยพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถทางเทคโนโลยีในการผลิตเพื่อให้อุตสาหกรรมแข่งขันกับต่างประเทศและสามารถพึ่งตนเองทางเทคโนโลยีได้มากขึ้น
- 2.7 ช่วยเสริมสร้างฐานะการเงินระหว่างประเทศให้มีความมั่นคงมากขึ้น

3. หลักเกณฑ์การอนุมัติโครงการ

ในการพิจารณาความเหมาะสมทางเศรษฐกิจและเทคนิคของโครงการที่ขอรับ

- 3.1 โครงการที่มีเงินลงทุนไม่เกิน 200 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดินและเงินทุนหมุนเวียน) จะใช้หลักเกณฑ์พิจารณาอนุมัติโครงการ ดังนี้
  - (1) มีมูลค่าเพิ่มไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของรายได้ ยกเว้นการผลิตเพื่อการส่งออก ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของมูลค่ายอดขาย หรือใช้ผลิตผลการเกษตรในประเทศเป็นวัตถุดิบ หรือมีผลเป็นการอนุรักษ์ฟื้นฟูหรือพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อม
  - (2) มีเงินทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของเงินทุนทั้งสิ้น สำหรับโครงการริเริ่ม ส่วนโครงการขยายจะพิจารณาตามความเหมาะสมเป็นราย ๆ ไป
  - (3) ใช้กรรมวิธีการผลิตที่ทันสมัยและใช้เครื่องจักรใหม่ เว้นแต่ในกรณีที่สถาบันที่เชื่อถือได้รับรองประสิทธิภาพและคณะกรรมการให้ความเห็นชอบเป็นกรณีพิเศษ
  - (4) มีระบบการป้องกันสภาพแวดล้อมเป็นพิษที่เพียงพอ
- 3.2 โครงการที่มีเงินลงทุนมากกว่า 200 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดินและเงินทุนหมุนเวียน) จะใช้หลักเกณฑ์ตามข้อ 3.1 และมีข้อพิจารณาเพิ่มเติม ดังนี้

- (1) ผลกระทบของโครงการที่มีต่ออุตสาหกรรมนั้นหรืออุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง
  - (2) ผลกระทบต่อรายได้ของรัฐหรือภาระที่รัฐอาจจะพึงมีเกี่ยวกับโครงการดังกล่าว
  - (3) ผลกระทบต่อผู้บริโภค
  - (4) การพัฒนาด้านเทคโนโลยี
- 3.3 โครงการที่มีเงินลงทุนมากกว่า 500 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดินและเงินทุนหมุนเวียน) จะต้องแนบรายงานการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ (Feasibility Study) ตามที่คณะกรรมการกำหนด

4. หลักเกณฑ์การร่วมทุน

ในการพิจารณาอนุมัติให้นักลงทุนต่างประเทศมาลงทุน หรือ ร่วมทุนในโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน คณะกรรมการมีแนวทางการพิจารณาดังนี้

- 4.1 โครงการลงทุนในกิจการเกษตรกรรม การเลี้ยงสัตว์ การประมง การสำรวจและการทำเหมืองแร่ และการให้บริการ จะต้องมีส่วนมีสัญชาติไทยถือหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียน ยกเว้นโครงการที่มีเงินลงทุนมากกว่า 1,000 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดินและเงินทุนหมุนเวียน) อาจให้นักลงทุนจากต่างประเทศถือหุ้นข้างมากหรือทั้งสิ้นในระยะแรกได้ แต่ทั้งนี้จะต้องมีส่วนมีสัญชาติไทยถือหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียน ภายใน 5 ปี นับจากวันเปิดดำเนินการ
- 4.2 โครงการลงทุนในกิจการอุตสาหกรรม ซึ่งจะจำหน่ายผลิตภัณฑ์ในตลาดภายในประเทศเป็นสำคัญ จะต้องมีส่วนมีสัญชาติไทยถือหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียน ยกเว้นโครงการที่ตั้งอยู่ในเขต 3 คณะกรรมการจะพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป
- 4.3 โครงการลงทุนในกิจการอุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อการส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของมูลค่ายอดขาย จะมีทุนจดทะเบียนข้างมากเป็นของนักลงทุนจากต่างประเทศได้ และในกรณีที่เป็นการผลิตเพื่อการส่งออกไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของมูลค่ายอดขายทุนจดทะเบียนจะเป็นของนักลงทุนจากต่างประเทศทั้งสิ้นก็ได้

- 4.4 เฉพาะในช่วงระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535-2539) โครงการต่อไปนี้จะได้รับการพิจารณาอนุมัติให้การส่งเสริม โดยไม่คำนึงถึงสัดส่วนการถือหุ้นของต่างประเทศ (ซึ่งจะเป็นเงื่อนไขที่หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบเป็นผู้กำหนดแล้วแต่กรณี)
- (1) กิจการระบบขนส่งพื้นฐาน
  - (2) กิจการสาธารณูปการ
  - (3) กิจการที่เกี่ยวข้องกับการรักษา และฟื้นฟูสภาพแวดล้อม
  - (4) กิจการที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการพัฒนาเทคโนโลยี

5. เขตส่งเสริมการลงทุน

ให้พื้นที่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบังและท้องที่จังหวัดทุกจังหวัดเป็นเขตส่งเสริมการลงทุน ยกเว้น กรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ สมุทรสาคร ปทุมธานี นนทบุรี นครปฐม สมุทรสงคราม ราชบุรี กาญจนบุรี สุพรรณบุรี อ่างทอง พระนครศรีอยุธยา สระบุรี นครนายก ฉะเชิงเทรา และชลบุรี

6. หลักเกณฑ์การให้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากร

- 6.1 เขต 1 โครงการที่ประกอบการหรือตั้งโรงงานใน กรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ ปทุมธานี นนทบุรี และนครปฐม
- 6.1.1 ให้ได้รับลดหย่อนอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรกึ่งหนึ่งเฉพาะรายการที่ไม่อยู่ในประกาศกระทรวงการคลังที่ ศก.13/2533 ลงวันที่ 18 กันยายน 2533 เว้นแต่รายการเครื่องจักรที่มีอากรขาเข้าต่ำกว่าร้อยละ 10 จะไม่ได้รับการลดหย่อนสำหรับโครงการต่อไปนี้
- (1) ส่งออกไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของมูลค่ายอดขาย หรือ
  - (2) ตั้งแหล่งประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม หรือ ในเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการ
- 6.1.2 ให้ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา 3 ปี สำหรับโครงการส่งออกไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของมูลค่ายอดขาย และ ตั้งแหล่งประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม หรือ ในเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการ

- 6.1.3 ให้ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็น สำหรับส่วนที่ผลิตเพื่อการส่งออกเป็นระยะเวลา 1 ปี สำหรับ โครงการที่ส่งออกไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ของมูลค่ายอดขาย
- 6.2 เขต 2 โครงการที่ประกอบการหรือตั้งโรงงานในจังหวัดสมุทรสงคราม ราชบุรี กาญจนบุรี สุพรรณบุรี อ่างทอง พระนครศรีอยุธยา สระบุรี นครนายก ฉะเชิงเทรา และชลบุรี
- 6.2.1 ให้ได้รับลดหย่อนอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรกึ่งหนึ่งเฉพาะ รายการที่ไม่อยู่ในประกาศกระทรวงการคลังที่ ศก.13/2533 ลงวันที่ 18 กันยายน 2533 เว้นแต่รายการเครื่องจักรที่มี อากรขาเข้าต่ำกว่าร้อยละ 10 จะไม่ได้รับการลดหย่อน
- 6.2.2 ให้ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา 3 ปี และเพิ่มขึ้นเป็น 7 ปี หากตั้งแหล่งประกอบการในนิคม อุตสาหกรรม หรือในเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมจาก คณะกรรมการ
- 6.1.3 ให้ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็น สำหรับส่วนที่ผลิตเพื่อการส่งออกเป็นระยะเวลา 1 ปี สำหรับ โครงการที่ส่งออกไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ของมูลค่ายอดขาย
- 6.3 เขต 3 โครงการที่ประกอบการหรือตั้งโรงงานในเขตส่งเสริมการลงทุน (รวมทั้งนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง)
- 6.3.1 ให้ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักร
- 6.3.2 ให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา 8 ปี
- 6.3.3 ให้ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็น สำหรับส่วนที่ผลิตเพื่อการส่งออกเป็นระยะเวลา 5 ปี สำหรับ โครงการที่ส่งออกไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ของมูลค่ายอดขาย
- 6.3.4 ให้ได้รับลดหย่อนอากรขาเข้าร้อยละ 75 ของอัตราปกติ สำหรับวัตถุดิบ หรือวัสดุจำเป็นที่นำเข้ามาผลิตเพื่อ จำหน่ายในราชอาณาจักรเป็นระยะเวลา 5 ปี โดยคณะกรรมการจะอนุมัติให้คราวละ 1 ปี แต่วัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็น นั้นต้องไม่เป็นของที่ผลิต หรือมีกำเนิดในราชอาณาจักร ซึ่งมี คุณภาพใกล้เคียงกันกับชนิดที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักร และมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้

6.3.5 ให้ได้รับสิทธิและประโยชน์พิเศษ ดังนี้

- (1) ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลร้อยละ 50 ของอัตราปกติ เป็นระยะเวลา 5 ปี นับจากวันที่พ้นกำหนดระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล
- (2) อนุญาตให้หักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปา เป็น 2 เท่า เป็นระยะเวลา 10 ปี นับแต่วันที่เริ่มมีรายได้
- (3) อนุญาตให้หักค่าติดตั้งหรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกจากกำไรสุทธิร้อยละ 25 ของเงินลงทุนในการนั้น

7. กิจการที่ให้ความสำคัญเป็นพิเศษ

7.1 โครงการที่ได้รับการส่งเสริมในกิจการประเภทต่อไปนี้จะให้ความสำคัญเป็นพิเศษ

- (1) กิจการระบบขนส่งพื้นฐาน
- (2) กิจการสาธารณูปการ
- (3) กิจการที่เกี่ยวข้องกับการรักษาและหรือฟื้นฟูสภาพแวดล้อม
- (4) กิจการที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการพัฒนาเทคโนโลยี
- (5) กิจการอุตสาหกรรมพื้นฐาน

7.2 ให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ ดังนี้

- (1) ให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา 8 ปี ไม่ว่าจะตั้งอยู่ในเขตใด
- (2) โครงการที่ตั้งอยู่ในเขต 1 หรือ เขต 2 ให้ลดหย่อนอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรกึ่งหนึ่งเฉพาะรายการที่ไม่อยู่ในประกาศกระทรวงการคลังที่ ศก.13/2533 ลงวันที่ 18 กันยายน 2533 เว้นแต่เครื่องจักรที่มีอากรขาเข้าต่ำกว่าร้อยละ 10 จะไม่ได้รับลดหย่อน
- (3) โครงการที่ตั้งอยู่ในเขต 3 ให้ยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักร

8. หลักเกณฑ์การส่งเสริมการโยกย้ายสถานประกอบการ

เพื่อสนับสนุนการกระจายอุตสาหกรรมไปสู่ภูมิภาคยิ่งขึ้น คณะกรรมการจะให้ส่งเสริมแก่กิจการที่ดำเนินการอยู่แล้วในส่วนกลาง ไม่ว่าจะเป็นผู้ได้รับการส่งเสริมอยู่เดิม หรือไม่เคยได้รับการส่งเสริมก็ตาม โยกย้ายแหล่งประกอบการไปสู่ภูมิภาค โดยมีแนวทางการพิจารณาดังนี้

- 8.1 จะต้องย้ายแหล่งประกอบการจากเขต 1 ไปเขต 2 หรือ จากเขต 1 หรือ เขต 2 ไปเขต 3
- 8.2 จะต้องเป็นประเภทกิจการและมีขนาดการลงทุน ที่คณะกรรมการกำหนด เป็นกิจการที่จะให้การส่งเสริม
- 8.3 เงื่อนไขสำหรับการย้ายสถานประกอบการ มีดังนี้
  - 8.3.1 โครงการที่มีปัญหาสิ่งแวดล้อม และกระทรวงอุตสาหกรรม กำหนดให้ย้ายออกจากที่ตั้งเดิม
    - (1) จะต้องย้ายโรงงานเข้าไปตั้งในนิคมอุตสาหกรรมหรือเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริม
    - (2) จะต้องปิดโรงงานเดิมและย้ายเครื่องจักรออกไปทั้งหมด โดยพร้อมที่จะเปิดดำเนินการได้ในที่ตั้งใหม่ภายใน 2 ปี นับแต่วันที่ได้รับบัตรส่งเสริม
  - 8.3.2 โครงการอื่น ๆ
    - (1) กิจการเดิมจะต้องมีคนงานไม่น้อยกว่า 100 คน
    - (2) จะต้องย้ายเครื่องจักรหลักออกจากแหล่งประกอบการเดิมและพร้อมที่จะเปิดดำเนินการในที่ตั้งใหม่ภายใน 2 ปี นับแต่วันที่ได้รับบัตรส่งเสริม
- 8.4 ให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ที่ไม่เกี่ยวกับภาษีอากร และสิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรเฉพาะที่กำหนดไว้ ดังนี้
  - 8.4.1 กรณีย้ายไปอยู่เขต 2
    - (1) ให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา 3 ปี สำหรับพื้นที่ทั่วไป
    - (2) ให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา 7 ปี สำหรับนิคมอุตสาหกรรม หรือเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริม

ยกเว้น กิจการที่กำหนดในประเภทกิจการที่จะให้การส่งเสริมว่าจะไม่ให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

8.4.2 กรณีย้ายไปอยู่เขต 3

- (1) ให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา 8 ปี
- (2) ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลร้อยละ 50 ของอัตราปกติ เป็นระยะเวลา 5 ปี นับจากวันที่พ้นกำหนดระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล
- (3) หักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปา 2 เท่า เป็นระยะเวลา 10 ปี นับแต่วันที่เริ่มมีรายได้
- (4) หักค่าก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกจากกำไรสุทธิร้อยละ 25 ของเงินที่ลงทุนในการนั้น

ยกเว้น กิจการที่กำหนดในประเภทกิจการที่จะให้การส่งเสริมว่าจะไม่ให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

8.4.3 การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลให้นับจากวันที่เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการในที่ตั้งใหม่

8.5 ผู้ขอย้ายสถานประกอบการจะต้องยื่นคำขอรับการส่งเสริมต่อสำนักงาน

9. หลักเกณฑ์การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา

เพื่อสนับสนุนให้มีการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต ปรับปรุงคุณภาพผลิตภัณฑ์ และพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ คณะกรรมการจะให้สิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมแก่ผู้ได้รับการส่งเสริมเพื่อทำการวิจัยและพัฒนา โดยมีแนวทางการพิจารณา ดังนี้

- 9.1 ให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มเติม เป็นระยะเวลา 3 ปี แต่เมื่อรวมกับที่ได้รับอยู่เดิมแล้ว ต้องไม่เกิน 8 ปี
- 9.2 ผู้ได้รับการส่งเสริมจะต้องลงทุนเพิ่มเติมอย่างน้อย 1 เท่า ของมูลค่าภาษีเงินได้ที่ได้รับยกเว้นเพิ่มเติม
- 9.3 จะต้องมีเครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือและเครื่องใช้ในการทำวิจัย และพัฒนาที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ
- 9.4 จะต้องมีบุคลากรไทยที่มีคุณสมบัติเหมาะสมร่วมวิจัยและพัฒนาตามจำนวนที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ
- 9.5 ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมนำเข้าเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัยและพัฒนาเป็นระยะเวลา 8 ปี นับแต่วันนำเข้าเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อการนี้

10. ข้อยกเว้น

หลักเกณฑ์ข้างต้นเป็นหลักเกณฑ์ทั่วไปที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจะถือเป็นแนวทางในการพิจารณาอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน และการให้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากร แต่ทั้งนี้อาจมีข้อยกเว้น ดังต่อไปนี้

- 10.1 กรณีที่ประเภทกิจการที่จะให้การส่งเสริมได้กำหนดเงื่อนไขเฉพาะเกี่ยวกับการให้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรไว้เป็นอย่างอื่น
- 10.2 กรณีที่ยื่นขอรับการส่งเสริมระหว่างวันที่ 1 เมษายน 2536 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2536 โดยเลือกที่จะยื่นขอรับการส่งเสริมตามประเภทกิจการเดิม ซึ่งจะได้รับสิทธิและประโยชน์ตามหลักเกณฑ์เดิมด้วย
- 10.3 กรณีที่พิจารณาเห็นว่า มีเหตุผลพิเศษเป็นการเฉพาะราย หรือเฉพาะประเภท

ทั้งนี้ ให้มีผลบังคับใช้สำหรับคำขอรับการส่งเสริมที่ยื่นตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2536 สำหรับโครงการที่ได้รับอนุมัติส่งเสริมแล้ว หากยังไม่เคยใช้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากร ณ วันที่ 1 เมษายน 2536 ให้ขอรับสิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมตามข้อ 6 และ ข้อ 7 ตามประกาศนี้ได้

ประกาศ ณ วันที่ 9 เมษายน พ.ศ.2536

(นายชวน หลีกภัย)

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการ

**ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
ที่ 2/2536**

เรื่อง ประเภท ขนาด และเงื่อนไขของกิจการที่จะให้การส่งเสริมการลงทุน

เพื่อให้ประเภทกิจการที่จะให้การส่งเสริมการลงทุนเป็นไปตามการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมของไทย (Thailand Standard Industrial Classification) และสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ตลอดจนข้อตกลงด้านการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เห็นควรปรับปรุง ประเภท ขนาด และเงื่อนไขกิจการที่จะให้การส่งเสริมการลงทุนใหม่ ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 16 วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520 จึงได้ออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

1. ภายใต้บังคับของข้อ 7 แห่งประกาศฉบับนี้ ให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการที่เกี่ยวกับเรื่องกำหนดประเภท ขนาด และเงื่อนไขกิจการที่จะให้การส่งเสริมการลงทุนเดิม และประกาศประเภทกิจการที่งดให้การส่งเสริมการลงทุนเดิมทั้งหมด

2. ให้กิจการตามที่กำหนดประเภทไว้ในบัญชีท้ายประกาศนี้ เป็นกิจการที่จะให้การส่งเสริมการลงทุน

3. ให้กำหนดเงื่อนไข สำหรับโครงการที่ได้รับการส่งเสริมตามที่กำหนดในกิจการประเภทนั้น ๆ

4. ให้กำหนดขนาดการลงทุนขั้นต่ำไม่น้อยกว่า 1 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) สำหรับทุกประเภทกิจการที่จะให้การส่งเสริมการลงทุน

5. เพื่อสนับสนุนการลงทุนในกิจการผลิตผลิตภัณฑ์เพื่อการส่งออก ผ่อนผันให้กิจการที่มีเงื่อนไขว่าจะต้องตั้งอยู่ในเขต 3 ตามบัญชีท้ายประกาศนี้ ไปตั้งในนิคมหรือเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับ การส่งเสริมการลงทุนในเขต 2 ได้ โดยมีเงื่อนไข ดังนี้

5.1 จะต้องส่งผลิตภัณฑ์ไปจำหน่ายต่างประเทศในแต่ละปีไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของมูลค่ายอดขาย

5.2 จะต้องยื่นคำขอรับการส่งเสริมภายในปี พ.ศ.2544

6. กิจการที่จะให้การส่งเสริมการลงทุน ตามที่ปรากฏในบัญชีท้ายประกาศนี้ คณะกรรมการอาจประกาศงดให้การส่งเสริมการลงทุนไว้ชั่วคราวหรือเป็นการถาวร ณ เวลาหนึ่งเวลาใดก็ได้ เมื่อเห็นว่ากิจการนั้นหมดความจำเป็นที่จะให้การส่งเสริมต่อไป หรืออาจประกาศเพิ่มเติมประเภทกิจการใด ๆ ที่คณะกรรมการเห็นสมควรให้การส่งเสริมขึ้นอีกก็ได้ แม้กิจการนั้นจะไม่ปรากฏในบัญชีท้ายประกาศนี้ ก็ตาม

7. ให้ใช้บัญชีประเภทกิจการใหม่ตามประกาศนี้ สำหรับคำขอรับการส่งเสริมการลงทุนที่ยื่นขอตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2536 เป็นต้นไป ทั้งนี้ ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2536 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2536 ให้ผู้ขอรับการส่งเสริมมีสิทธิเลือกที่จะยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนตามประเภทกิจการเดิมได้ ซึ่งในกรณีนี้จะได้รับสิทธิและประโยชน์ตามหลักเกณฑ์เดิม

8. โครงการที่ได้รับอนุมัติส่งเสริมไปแล้ว หากยังไม่เคยใช้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากร ณ วันที่ 1 เมษายน 2536 จะขอเปลี่ยนแปลงประเภทกิจการตามที่กำหนดใหม่ และปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดใหม่ ในประเภทกิจการนั้น ๆ ก็ได้ โดยให้ยื่นเป็นคำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

ประกาศ ณ วันที่ 9 เมษายน 2536

(นายชวน หลีกภัย)

นายกรัฐมนตรี

ประธานคณะกรรมการ

ภาคผนวก จ. ประวัติผู้เขียน

นายสุรัชย์ ลิขนะไพบูลย์ เกิดเมื่อ วันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2498 ที่อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีจากคณะบริหารธุรกิจ สาขาการเงิน จากมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยเมื่อ ปี พ.ศ. 2518 นอกจากนั้นยังได้ศึกษาเพิ่มเติมอีกหลายด้านด้วยกัน ตัวอย่างเช่น

- ประกาศนียบัตรการบริหารการตลาดชั้นสูง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ประกาศนียบัตรผู้บริหาร สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (MINI MBA)
- ประกาศนียบัตรมนุษยสัมพันธ์และการพูดในที่ชุมนุมชน ศูนย์พัฒนาบุคลากรภาพปัจจุบันทำงานที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนติดตามและประสานงานสาขา 1 ฝ่ายกิจการสาขา 1